

Egy a szükséges dolog

Stichting Kom Over En Help, Nijkerk, The Netherlands 2000
This edition is not to be sold

Egy a szükséges dolog

E sorokkal megtanítlak
Most arra tégedet,
Hogy miért sűrgeti az Úr
A megtérésedet.

Senki sem a földi létre
Született meg csupán.
Ítéletkor menny vagy pokol
Vár rá ez után.

Ki szavaimat olvasod,
Térj tehát magadba,
Legyen az Úr áldásával
Ez örök javadra.

Figyelj arra, amit írok,
S gondolkodj el rajta jól,
Mert halálról, ítéletről,
Mennyről, poklóról szól.

John Bunyan

JANUÁR 1.

Nem tudjátok-é, hogy akik versenypályán futnak, mindnyájan futnak ugyan, de egy veszi el a jutalmat? Úgy fussatok, hogy elvegyétek.
1 Korinthus 9:24.

Majdnem mindenki vágyik a mennybe és a boldogságra. Még az istentelen Bálám is így kiáltott: „Haljon meg az én lelkem az igazak halálával, és legyen az én utolsó napom, mint az övé” (4Móz 23:10). De mégis csak kevesen nyerik el ezt a kívánt üdvösséget. Sokan lesznek olyanok, akiket az emberek nagyon jó hívőnek tartanak, és az Atya Isten mégsem fogadja majd be őket az örök hajlékba.

Pál apostol, aki szívből kívánta, hogy a korinthusi gyülekezet ezt az üdvösséget örökölje, textusunkba megmondja, hogyan lehet ezt az üdvösséget elnyerni. Először is ne tétlenül kíváncsozzanak a mennybe. Fussanak. Másodszor, ne elégedjenek meg azzal, hogy akárhogy futnak. „Úgy fussanak”, hogy elnyerjék a jutalmat. Azt írja a Zsidókhöz írt levélben is: „Kitartással fussuk meg az előttünk levő küzdőtér” (Zsid 12:1).

Most, az év kezdetén, azt kérdezem tőled: úgy futsz, hogy elnyerd ezt a mennyei jutalmat? Vannak, akik elhagyják apjukat, anyjukat, barátaikat és ismerőseiket Jézusért. Úgy futsz te is? Mások eltérnek üldözést és bánatot, vállalják, hogy jót és rosszat mondjanak róluk, csakhogy elnyerjék a jutalmat. Úgy futsz te is, hogy elnyerhesd ezt a jutalmat?

Pál textusunk szavait a görög versenyekből kölcsönözte. Ez a példa megérdemli, hogy Isten gyermekei figyeljenek rá. Isten Igéje ma arra figyelmeztet, hogy ne csak fuss a versenypályán, hanem úgy fuss, hogy biztosan tied legyen a jutalom a versenypálya végén.

Olvasandó: 1 Korinthus 9:16-27.

Nem tudjátok-é, hogy akik versenypályán futnak, mindnyájan futnak ugyan, de egy veszi el a jutalmat? Úgy fussatok, hogy elvegyétek.
1 Korinthus 9:24.

Ez a versenypályán való futás, nem közönséges séta, hanem menekülés, a futás leggyorsabb módja.

Pál a Zsidókhoz írt levélben „odamenekülés”-nek nevezi: „Hogy (...) erős vigasztalásunk legyen minékünk, mint akik oda menekültünk, hogy megragadjuk az előttünk levő reménységet” (Zsid 6:18). Figyeljünk ezekre a szavakra: „oda meneküljünk”. Józsué 20. szól arról, hogy a gyilkos a menedékvárosba menekülhet a vérbosszuló elől, aki a nyomában van, hogy megtorolja a gyilkosságot. Az ilyen menekülés versenyfutás volt az életért. Teljes erőből való futás. Fuss így!

Ez a futás igyekvés, ahogy egy másik helyen olvassuk: „De egyet cselekszem, azokat, amelyek hátam megett vannak, elfelejtván, azoknak pedig, melyek előttem vannak, nékik dőlven, célegyenest igyekszem az Istennek a Krisztus Jézusban onnét felülről való elhívása jutalmára” (Fil 3:14). Ez azt jelenti, hogy, akik örökölni akarják a mennyet, ne engedjék, hogy bármi is megakadályozza őket ebben. Igyekezniük és előrenyomulniuk kell. Mindenén át kell verekedniük magukat, ami útjukba áll, hogy a mennybe jussanak. Fuss úgy!

Ez a futás egy úton tart; a futóknak az élet útján kell maradniuk. „Ha ugyan megmaradtok a hitben alaposan és erősen, és el nem távoztok az evangélium reménységétől” (Kol 1:23). Nem csak egy kis ideig kell futniuk, vagy csak egy darab utat megtenniük, félúton megállni és aztán visszafordulni. Az életükért kell futniuk. Minden akadály ellenére. Ki kell tartani a pálya végéig, azaz, az élet végéig.

„Úgy fussatok, hogy elvegyétek,”

Olvasandó: Filippi 3:12-16.

Nem tudjátok-é, hogy akik versenypályán futnak, mindnyájan futnak ugyan, de egy veszi el a jutalmat? Úgy fussatok, hogy elvegyétek.
1 Korinthus 9:24.

Nem mindenki, aki fut, kap díjat. Vannak, akik futnak, messzire futnak, és mégsem kapják meg a koronát, mely a versenypálya végén függ. Nem mindenki győz, aki a versenypályán fut. Mindnyájan futnak ugyan, de csak egy nyerheti el a jutalmat.

Így van lelki értelemben is. Nem mindenki, aki fut, nem mindenki, aki keres, nem mindenki, aki a menyegző terme felé megy, jár sikerrel. Az Úr Jézus figyelmeztetett: „Igyekeztek bemenni a szoros kapun; mert sokan, mondom néktek, igyekeznek bemenni, és nem mehetnek. Mikor már a gazda felkél és bezárja az ajtót, és kezdetek kívül állani és az ajtót zörgetni, mondván: Uram! Nyisd meg nekünk, és ő felelvén, ezt mondja néktek: Nem tudom, honnét valók vagytok ti” (Luk 13:24.25). Pál pedig azt mondja: „Ha pedig küzd is valaki, nem koronáztatik meg, ha nem szabályszerűen küzd” (2 Tim 2:5). Nem szabályszerűen küzdeni azt jelenti, hogy nem Isten akarata szerint és beleegyezésével küzdeni.

Azt gondold, hogy aki lusta arra, hogy megvallja hitét, elnyeri a mennyet? Azt hiszed, hogy az, aki gondatlan, aki balga hívő, az, aki hagyja, hogy minden feltartóztassa, aki minden akadálynál megtorpan, és a versenypályán csigalassúsággal fut, elnyeri a mennyet? Igen, vannak, akik még lassabban haladnak előre Isten útján, mint ahogy egy csiga csúszik a földön. Az ilyenek mégis azt gondolják, hogy joguk van a mennyre és az üdvösségre.

Látjuk tehát, hogy sokkal többen vannak, akik futnak, mint akik elnyerik a mennyet. Ezért a figyelmeztetés: aki díjat akar nyerni, az „úgy” fusson.

Olvasandó: Lukács 13:22-30.

JANUÁR 4.

Nem tudjátok-é, hogy akik a versenypályán futnak, mindnyájan futnak ugyan, de egy veszi el a jutalmat? Úgy fussatok, hogy elvegyétek.
1 Korinthus 9:24.

Tudjuk a mindennapi életből, hogy ha valaki a versenypályán fut, de nem érkezik meg időben, nem ér semmit a futása. Nem nyer semmit. Aki fut, díjat akar nyerni. Annak, aki nem győz, az egész futása, minden erőfeszítése hiába volt.

Hány ilyen futó lesz majd található az ítéletnapján? Egész seregek lesznek, akik futottak ugyan, egészen a menny kapujáig....De nem jutottak annál tovább, még kopogtatnak, még ha késő van is. Hangosan kiáltanak: „Uram! Uram! Nyisd meg nekünk” (Luk 13:24). De csak elutasítás a fáradságuk jutalma. Meg fogják hallani: „Távozzatok el éntőlem. Nem jöttök be ide, már túl késő. Lassan futottatok.” „Akkor kezdik mondani: Teelőttem ettünk és ittunk, és a mi utcáinkon tanítottál. De ezt mondja: Mondom néktek, nem tudom, honnét valók vagytok ti; távozzatok el éntőlem mindnyájan, kik hamisságot cselekesztek” (Luk 13:26,27).

Ó, milyen szörnyű lesz azok csalódása, akik futottak ugyan, de nem Isten akarata szerint, és így nem értek célba. Ezért ha örökölni akarjátok a mennyet, „ úgy fussatok , hogy elvegyétek.” Az út hosszú, sok a mocsaras hely és a meredek domb. Sok munkát kell elvégezni. Le kell győzni egy álnok szívet, az ördögöt és a világot. Sok mindennek kell tehát történnie, hogy az ember üdvözülhessen. Akarsz Izráel nyomdokain járni? Akkor ki kell vonulnod Egyiptomból, át kell kelned a Veres-tengeren. Meg kell tenned a hosszú utat a nagy, végtelen, kopár pusztán át, mielőtt bemehetsz az ígéret földjére.

Olvasandó: A zsoltárok könyve 119:33-40.

JANUÁR 5.

Nem tudjátok-é, hogy akik versenypályán futnak, mindnyájan futnak ugyan, de egy veszi el a jutalmat? Úgy fussatok, hogy elvegyétek.
1 Korinthus 9:24.

Aki örökölni akarja a mennyet, annak futnia kell, mivel az út hosszú, és nincs megszabott idő. Csak a jelen a tied! A mai napon kívül egyetlen további pillanat sem biztos számodra.

„Ne dicsekedjél a holnap nappal, mert nem tudod, mit hoz a nap tereád” (Péld 27:1). Ne mondd: van még elég időm, hogy keressem a mennyet. Azt mondom neked, a lélekharang már megszólalhat érted, mielőtt eltelnek azok a napok és évek, melyeket magadnak elképzeltél. És ha a halál jön, vele kell menned, akár kész vagy akár nem. Ezért mondom neked: ne halogasd tovább. Veszélyes késlekedni olyan nagyon fontos dolgokkal, mint a lélek üdvössége vagy elkárhozása.

Annak, akinek rövid idő alatt kell megtenni hosszú utat, szükséges határozottan az úton mennie és főként gyorsan haladnia.

Azoknak, akik díjat akarnak nyerni, sietniük kell, nehogy a menny kapuja már zárva legyen, amikor odaérnek. A menny kapuja egyes bűnösök számára rövidebb ideig van nyitva, mint azt gondolták. És amikor ez a kapu egyszer majd bezáródik, senki, az összes ember együtt sem tudja azt többé kinyitni. Az angyalok serege sem képes rá. Krisztus azt mondja: „Én bezárom, és senki ki nem nyitja.”

Ó, mi lenne, ha negyed órát késnél! Örökké szomorkodnod kellene amiatt. Milyen lesz kizárva lenni, sőt örökre a mennyen kívül maradni! Bűnös, fuss, hogy bejuss oda. Inkább fuss, mint hogy örökre elveszítsd a jutalmat. „Úgy fussatok, hogy elvegyétek.”

Olvasandó: Filippi 2:12-18.

Józanok legyetek, vigyázzatok, mert a ti ellenségeitek, az ördög, mint ordító oroszlán szerte jár, keresvén, kit elnyeljen.

1 Péter 5:8.

Aki a mennyet örökölni akarja, annak futnia kell, mert az ördög, a törvény, a halál és a pokol üldözi.

Nincs senki, aki a menny felé vezető ösvényen az ördöggel, a törvénnyel, a bűnnel, a halállal és a pokollal újból meg újból ne találkozott volna. „Az ördög, mint ordító oroszlán szerte jár, keresvén, kit elnyeljen.”

Az ördög fürgé, sebesen tud futni, nagyon gyors lábú. Már sokakat utolért, hogy elgáncsolja, és így örök kárhozatba döntse őket!

A törvény ágyúja messzire ellő. Gondoskodj róla, hogy el ne találjon a Tízparancsolat lövedéke. Akkor a pokol kitátja széles száját, és könnyen elnyel.

Halld, mit mond az angyal Lótnak, amikor kivette Sodomából:

„Mentsd meg a te életedet, hátra ne tekints és meg ne állj a környéken; a hegyre menekülj, hogy el ne vessz” (1Móz 19:17).

Így figyelmeztettek én is: vigyázz, meg ne állj, hogy utol ne érjen az ördög, a pokol, a halál, vagy Isten törvényének félelmetes átka, és le ne teperjen bűneid közepette. Akkor soha többé nem tudsz felállni.

Mindezek alapján be kell látnunk, hogy azoknak, akik örökölni akarják a mennyet, futniuk kell, józanul és vigyázva. Legyen az imádságod: „Ne adj át engem szorongatóim kívánságának” (Zsolt 27:12).

Olvasandó: A zsoltárok könyve 27:8-12.

Én vagyok az út, az igazság és az élet.

János 14:6.

Akarsz úgy futni, hogy elvedd a jutalmat a versenypálya végén? Akkor válaszd a helyes utat. Nagy ostobaság jutalmat várni, bármilyen gyorsan futottál is, ha téves úton indultál el. Képzeled, hogy valaki sok pénzt kereshet, ha egyik helyről a másikra fut. Mit használna neki, ha lélekszakadva rohanna is, ha az a hely északon van, ő pedig délnek veszi az irányt. Egyre messzebb távolodnék a jutalom elnyerésétől.

Így van lelki téren is. Nem mindenki, aki fut, még az sem, aki nagyon gyorsan fut, nyeri el a koszorút; csak az öröklí a koszorút, aki jó úton futott.

Talán azt kérdeled tőlem. Mi a helyes út? Én azt felelem: Jézus Krisztus, az Isten Fia. Ő maga mondta magáról: „Én vagyok az út, az igazság és az élet; senki sem mehet az Atyához, hanemha én általam.” Ha tehát üdvözülni akarsz, akkor vizsgálj meg, hogy Krisztus mindenestül a tied-e. Befedez-e igazságosságával. Megmutatta-e, hogy minden bűnödöt lemosta szíve vérével. Bele vagy-e plántálva. Hisszel-e Benne úgy, hogy Benne élsz és Hozzá hasonlónak leszel. Akkor olyan hited van, mely megigazít, mivel Krisztus az igazságod. Ez arra ösztönöz, hogy örömmel a szívedben kövesd Őt, mivel megszabadítja a lelkedet.

Isten szerelmére, ügyelj arra, hogy ne téveszd meg magadat és ne hivatkozz elégedetten nyomos okokra. Gondolj arra, hogy ha nem jó úton vagy, elveszted a jutalmat, mely értékesebb, mint az egész világ.

Olvasandó: János 14:1-6.

JANUÁR 8.

---

*Csodálatosak a te bizonyágaid, azért az én lelkem megőrzi azokat.
A zsoltárok könyve 119:129.*

Azok, akik jártasak akarnak lenni valamelyik tudományágban, sokat foglalkoznak azzal és tanulmányozzák azt. Így kell a mennybe vezető helyes úttal is foglalkozni és tanulmányozni azt. Azt tanácsoljuk, ezt tedd te is.

Ismerd meg Jézus Krisztust, mert Ő az út. Gondolkodj el azon, ki Ő, mit tett; miért ilyen, és miért tett így. Gondolkodj el például azon: miért vett fel szolgálai formát? Miért bizonyult magatartásában is embernek? Miért kiáltott, miért halt meg? Miért vette magára a világ bűnét? Gondolkodj el azon, miért tétetett bűnné és igazsággá? Miért van a mennyben és mit csinál ott?

Gondolkodj el sokat ezeken. Gondolkodj el Isten Igéjének olyan részein is, melyeket nem értesz, melyeknek értelmét egyáltalán nem tudod felfogni. Tanulmányozd ezeket a dolgokat úgy, mint az utazó, aki valahova utazik, és előre tanulmányozza az utat.

Így az ismereted világosabb és bővebb lesz.

Kerülj mindent, amit Isten Igéje határozottan tilt. Salamon a Példabeszédek könyvében arra int: „Ne hajoljon annak útaira a te elméd, és ne tévelyegj annak ösvényein. Sírba vivő út az ő háza, amely levisz a halálnak hajlékába” (Péld 7:25.27). „Mert sok sebesültet ejtett, és sokan vannak, akik attól megölettek” (Péld 7:26).

Őrizkedj mindentől, ami nem a helyes úton van, és ne érintsd meg azt; ne közeledj ahhoz és ne foglalkozz vele. „Vajha igazgattatnának az én utaim a te rendeléseid megőrzésére” (Zsolt 119:5).

Olvasandó: A zsoltárok könyve 119:129-136.

JANUÁR 9.

---

*Félretéve minden akadályt és a megkörmékező bünt, kitartással
fussuk meg az előttünk levő küzdő tért”*

A zsidókhöz írt levél 12:1.

Átgondoltuk együtt, milyen fontos az, hogy előre tanulmányozzuk a mennybe vezető utat, és elgondolkodjunk azon.

Most rámutatunk arra, hogy meg kell szabadulnod mindentől, ami ezen az úton akadályozhat, mint például a mohóságtól, gögtől, testiségtől és mindentől, ami a szívre vonatkozik. Mindez akadályozhat a futásban.

Aki a versenypályán fut, mindent letesz, ami terhére lehet. Csak azt viszi magával, ami feltétlenül szükséges. Pál azt írja a korinthusi gyülekezethez írt levelében: „Mindaz pedig aki pályafutásban tusakodik, mindenben magatűrtőtztető” (1 Kor 9:25). Ez azt jelenti, mindent elhagy, ami csak egy kicsit is terhes lehet, bármilyen kívánatosnak tűnik is neki.

Pál azt írja textusunkban: „Félretéve minden akadályt és a megkörmékező bünt, kitartással fussuk meg az előttünk levő küzdő teret.”

Főlösképpen arra törekedni, ha a mennyei úton akarunk járni, hogy mindenféle akadályozó dologgal terheljük meg magunkat.

Okosnak tartanánk azt, aki kövekkel teli zsebbel, vastag, szoros ruhában és kényelmetlen cipőben fut a versenypályán? Ugye nem? Így van ez lelki tekintetben is. Ha a szíved telve van a világgal, ha világi kívánságokat hordozol, ha vágyakba és gögbe burkolózol, akkor még nem tettél le minden terhet, melyek rajtad vannak. Akkor, sajnos tévedsz és becsapod magadat.

Csak akkor győzhetsz, ha minden terhet és bünt félreteszel.

Olvasandó: A zsidókhöz írt levél 12:1-4.

*Féltrete minden akadályt és a megkörményező bünt, kitartással
fussuk meg az előttünk levő küzdőtért.*

A zsidókhoz írt levél 12:1.

Óvakodj a mellékösvényektől, vigyázz, hogy ne térj mellékutakra a menny felé haladás közben. Vannak tekervényes ösvények és kanyargós utak, melyeken az ember eltéved. Ezek az utak a halálba és kárhozatba vezetnek. Órizkedj ezektől.

Némelyik ösvény veszélyes azok miatt, amiket azon cselekszenek. Másikak azért, amit azokon tanítanak. Ne lépj rájuk, maradj a helyes úton, és ne térj le róla se jobbra, se balra. Nézz mindig előre. Salamon tanácsa ez: „A te szemeid előre nézzenek, és szemöldökid egyenest magad elé irányuljanak. Egyengesd el lábaid ösvényit, s minden te útaid állhatatosak legyenek. Ne térj jobbra, se balra, fordítsd el a te lábadat a gonosztól” (Péld 4:25-27).

A mennybe csak egy út vezet. Mégis van számos mellékút és számtalan mellékösvény. A helyes útról tehát majdnem mindenütt le lehet térni. Ezért vezethető olyan könnyen tévútra a zarándok, amikor utat kell választania.

Ugyanaz a helyzet a helyes úttal, mint Rákhábnak, a jerikói parázná asszonynak a házával. Vörös zsinórt kötött az ablakára. Így a háza felismerhető volt. Így fut végig a menny felé vezető úton is Krisztus vérének vörös zsinórja. Figyelj hát erre a jelre és légy bátor.

Amíg azt a vérrel hintett utat látod, a helyes úton jársz. Ne téveszd azt a vért szemed elől, mert akkor rossz irányba mégy. Lehet, hogy az az út nehéz, de az út közepére oda van írva az Ő vérével, hogy Ő azért jött a világra, hogy a bűnösöket megtartsa, sőt hogy a gonoszok általa megigazuljanak.

Olvasandó: A zsolttárok könyve 101:1-8.

*Ragaszkodtak lépteim a te ösvényeidhez, nem ingadoztak lábaim.
A zsolttárok könyve 17:5.*

Útközben ne nézz mindig fölfelé. Tudod, hogy az, aki a versenypályán fut nem nézz oldalt vagy fölfelé, mert könnyen megbotolhat és eleshet. Lelki tekintetben ez azt jelenti, hogy ne vizsgáljunk meg minden új elgondolást és tant, és ne fordítsunk arra több gondot, mint arra az útra, mely Isten Igéjében van adva számunkra. Ne mélyedj el túlzottan Isten titkos tanácsvégzésébe. Ezáltal sokan megtévedtek, és szektákhoz s más nézetekhez csatlakoztak, gyakran örök kárhozatukra.

Ne hallgass mindenkire, aki az úton utánad kiált. Aki a versenypályán fut, az sem hallgathat mindenre, amit utána kiáltanak. Ha azt kérik tőle: ne fuss olyan gyorsan, beszélnem kell veled, vagy, ne fuss olyan gyorsan, mert csatlakozni akarok hozzád, akkor azt fogja felelni, hogy nincs időm várni, mivel győzni akarok.

Ezt teszik az okos emberek, amikor földi díjat akarnak megszerezni. Így kell neked is tenni; sokkal több okod van erre, mint nekik. Ők mulandó díjért futnak, te maradandóért.

Figyelmeztetlek erre, mert sok hangot hallasz mögötted. Ilyen hangok az ördög, a bűn, a jelenvaló világ, rossz társaság, élvezetek, előny, az emberek véleménye, jólét és gög. Egyik azt kiáltja: várj meg. A másik meg: segíts rajtam, és vigyél magaddal. Az ördög azt mondja: Nagyon sietsz? Nem tudsz egy pillanatig várni, és ezeken a szegény barátaidon segíteni? Cserben akarod őket hagyni? Nem tudod azt tenni, amit a szomszédaid? Akik magukkal viszik a világot, a bünt, a vágyat, az örömet, az előnyt és az emberek dicsőítését!

Ó, zarándok, ne figyelj az ördög ilyen megtévesztő sugalmazására! Fuss gyorsan az életedért!

Olvasandó: A zsolttárok könyve 17:1-8.

*Ragaszkodtak lépteim a te ösvényeidhez, nem ingadoztak lábaim.
A zsoltárok könyve 17:5.*

Ne csüggedj el az úton, bármennyi akadály és nehézség kerül is eléd.

Ha valaki elhatározta, hogy a menny felé megy, és a Sátán hízelgéssel nem tudja arról letéríteni, akkor megpróbálja a zarándokot elcsüggeszteni. Azt súgja neki: Bűnös vagy, megszegted Isten törvényét, nem vagy kiválasztott, túl későn jössz, a kegyelem napja elmúlt. Azt gondolod, hogy Isten megszán? A szíved nagyon romlott, igen lomha vagy, gondatlan, és még száz egyéb.

Így történt Dáviddal is, amikor így kiáltott: „Bizony hiszem, hogy meglátom az Úr jóságát az élőknek földén” (Zsolt 27:13). Mintha csak azt akarta volna mondani: „Az ördög oly nagyon dühöng, az én szívem pedig annyira gyenge, hogy véleményem szerint menthetetlen vagyok. De bízom, az én Uram ígéletében, és hiszem, hogy Isten az ígéletét bizonyosan teljesíti. Megmutatja nekem, méltatlan bűnösnek irgalmát. Ez bátorít engem, és helytálló.”

Így kell neked is tenned, ha a Sátán, a törvény, vagy a lelkiismereted levertté tesz bűneid nagysága, szíved rosszasága, az úton ért szerencsétlenség, minden örömed elvesztése, a világ gyűlölete, melyet magadra vonsz, miatt, stb. Meríts ismét új erőt az ígérek bizonyosságából, Krisztus szeretetéből, a vére érdeméből. Meríts bátorságot abból, hogy korlátlanul hív mindenkit magához. Meríts erőt, hogy látod, hogyan nyertek mások is bocsánatot és kegyelmet nagy bűneikre. Gondolj arra, hogy ugyanaz az Isten ugyanaz által a Krisztus által neked is kegyelmet ad!

Olvasandó: A zsoltárok könyve 27:1-7.

*És hogy sok háborúságon által kell nekünk az Isten országába bemennünk.
Az apostolok cselekedetei 14:22.*

Vigyázz, hogy ne botránkozz meg a kereszttel miatt. Mindenkinek keresztet kell hordoznia, aki a menny felé tart. A kereszttel vagy a próbák a mérföldkövek, melyek mellett állandóan el kell haladnod. „De mindazok is, akik kegyesen akarnak élni Krisztus Jézusban, üldöztetni fognak” (2 Tim 3:12).

Ha a mennybe vivő úton vagy, biztos, hogy hamarosan kereszttel fog a válladra nehezned. Az Úr adja, hogy ne ijedj meg tőle, és ne fordulj vissza. Az Úr Jézus maga mondta tanítványainak: „Ha valaki én utánam akar jönni, tagadja meg magát, és vegye fel az ő keresztjét, és kövessen engem. Mert valaki meg akarja tartani az ő életét, elveszti azt; valaki pedig elveszti az ő életét én értem, az megtalálja azt.” (Márk 9: 34,35).

A kereszttel kezdettől fogva útjelzőként áll a mennyek országába vezető út mellett.

Ha valaki a mindennapi életben kéri tőled, hogy mutasd meg egyik vagy másik helységbe vezető utat, akkor megmagyarázod neki, hogy merre menjen. Így szinte lehetetlen, hogy eltévessze az utat. Megmondod, melyik kapun át, melyik erdő mellett, melyik hídon stb. kell mennie. Nos, így van ez a mennyek országába vezető úttal is.

Azt kérdezed, melyik út vezet a mennybe? Azt felelem: Krisztus az út. Őt kell választanod. Válaszd Őt, és Benne a igazságot, hogy megigazulhass. Ha Benne vagy, meglátod az Ő keresztjét is. Vedd fel azt, és vidd. Másként hamar letévedsz a helyes útról, és görbe útra jutsz, mely az örök halálba vezet.

Olvasandó: Az apostolok cselekedetei 14:20-28.

*És hogy sok háborúságon által kell nékiünk az Isten országába bemennünk.
Az apostolok cselekedetei 14:22.*

Még néhány gondolatot akarok elmondani a mennybe vezető úttal kapcsolatban. Jó szolgálatot tehetnek, hogy ösztönözzenek, ha szíved ellustul e nagyszerű utazás közben.

Gondolj arra zárandók, hogy a menny kapuja nyitva van, és hogy Krisztus kitárt karral fogad ott. Ó, ha az ördög követ, hogy elpusztítson, gondolj arra, hogy Krisztus tárt karokkal vár. Ez késztesen gyors menekülésre, hogy biztonságba juss!

Mindig a jutalomra tekint. Ne veszítsd szemed elől a célt, amely felé igyekszel. Sokan olyan könnyen lazítanak, miközben a versenypályán futnak. Ennek egyik oka, hogy nincsenek tisztában a díj értékével, vagy azt gondolják, hogy az túl jó a számukra. A legtöbben nem jutnak el a mennybe az út végén, mivel keveset törődnek vele. Ezért azt tanácsolom neked: nézz mindig a kiválóságra, a kedvességre, a szépségre, a vigasztalásra, a békére, amelyet azok örökölnek, akik a díjat megkapják. Ez adott erőt Pálnak, hogy kitartson „megbecsülésben és szégyenben, rossz és jó hírből, veszedelemből folyóvizeken, veszedelemből rablók közt, veszedelemből népem között, veszedelemből pogányok között, veszedelemből városban, veszedelemből pusztában, veszedelemből tengeren, veszedelemből hamis atyafiak közt; fáradtságban és nyomorúságban, gyakorta való virrasztásban, éhségben és szomjúságban, gyakorta való börtönlésben, hidegben és mezítelenségben” (2 Kor 11:26,27). Mások vértanúságot szenvedtek az úton, „mivelhogy nem a láthatókra néztek, hanem a láthatatlanokra; mert a láthatók ideig valók, a láthatatlanok pedig örökkévalók” (2 Kor 4:18).

Olvasandó: 2 Timótheus 3:10-17.

*És a pogányok, akik megtartatnak, annak világosságában járnak.
A jelenések könyve 21:24.*

Gondolj sokat azokra, akik előtted jártak a menny felé vezető úton. Ők bementek a mennyek országába. Gondolj arra, milyen biztonságban vannak Jézus karja közt. Visszakíváncoznának a földre, ha nekik adnák a világ minden kincsét is?

Mit gondolnának rólad azok, akik már a mennyben vannak, ha szíved a futás közben meglankadna, ha bűneid erőt vennének rajtad, és megállásra kényszerítenének? Nem neveznének ezerszer is ostobának? Nem azt mondanák: „Ó, bárcsak azt látnád, amit mi látunk, azt éreznéd, amit mi érzünk, megízlelnéd azt, amit mi élvezünk! Mit tennél akkor? Akkor szívesen szenvednél. Akkor semmi sem lenne számodra túl sok. Akkor még eltűrnéd a bűnt? Akkor még szeretnéd a jelenvaló világot? Akkor még félnél barátoktól vagy valami ijedségtől?” Nem, azok akik hit által betekintést nyertek ezekbe a dolgokba, megvigasztalódtak és megerősödtek. Még ha oly messze távolodtak is, mint amilyen messze van az ég a földtől.

Még ha az én gonosz szívem olykor hajlandó volt is, hogy ezért a világot a menny felé futásomban lassítson is, akkor a mennyben levő szentek és angyalok helyzetére gondoltam. Akkor arra gondoltam, amit ők élveznek, és hogy engem ostobának neveznek, ha megtudják, hogy a szívem ellankadt. Ezek a gondolatok arra ösztönöznek, hogy ismét előre siessék.

Vesd el minden bűnös vágyadat, igyekezz, hogy a megigazulj, szeresd az Úr Jézust, engedd, hogy félelme vezessen.

Kész vagy velem futni? „Úgy fussatok, hogy a díjat elnyerjétek.”

Olvasandó: A jelenések könyve: 21:22-27.

Karjára gyűjti a bárányokat és ölében hordozza.

Ézsaiás 40:11.

Hogy tovább bátorítsalak, azt tanácsolom neked, fuss tovább. Talán elfáradtál? Akkor kérd az Úr Jézust, vegyen fel és vigyen. Nem elég ez a bátorítás, a legszegényebb lélek számára is, hogy neki induljon az útnak?

Talán azt mondod: gyenge vagyok és csak bárány. Nos Krisztus segíteni akar és vinni. Ha tehát panaszkodsz, hogy elfáradtál, gondold arra, hogy Ő téged szívesen karjába vesz. Ézsaiás azt mondta: „Karjára gyűjti a bárányokat és ölében hordozza, a szoptatásokat szelíden vezeti”. Így bátorítja az apa is a gyermekét: Fuss, kedves gyermekem! Ha elfáradsz, fölveszlek és viszlek. Ha a zarándokok elfáradnak az úton, Isten a mennyből új erőt áraszt a lelkükbe. „Elfáradnak az ifjak és meglankadnak, megtántorodnak a legkülönbek is; de akik az Úrban bíznak, erejük megújul, szárnyra kelnek, mint a saskeselyűk, futnak és nem lankadnak meg, járnak és nem fáradnak el!” (Ézs 40:30,31).

Mit tanácsolhatnék még neked, miután már mindent elmondtam, hogy jobban bátorítsalak? A mennyben jó és kényelmes otthonod lesz. Jó és egészséges ételt kapsz. Krisztus kebelén fogsz pihenni. Megtapasztalod a mennyei örömet, hogy megteljék a szíved.

Szívesen beszélnék mindezeknek a tökéletes voltáról és maradandóságáról. De meg kell vallanom, hogy ezeknek a mennyei javaknak és ennek a mennyei dicsőségnek a leírása olyan feladat, mely meghaladja az erőmet.

Olvasandó: Ézsaiás 40:1-11.

Tudakozzuk a mi útainkat.

Jeremiás siralmi 3:40.

Azoknak, akik a menny után vágyakoznak nagyon kell sietniük, hogy célhoz érjenek, mivel az ördög és szolgálói ravaszak.

Az ördög és szolgálói nem vesztegetik az időt és nem sajnálják a fáradságot, hogy másokat romlásba döntsenek. Ugyanígy nem szabad nekünk sem időt sem fáradságot sajnálni, hogy üdvösségünket keressük.

A világ fiai kockáztatják a lelküket, hogy ezen a világon romlandó koszorút kapjanak. Nem kell akkor Isten gyermekeinek sokkal inkább fölláldozni minden jelentéktelen dolgot, hogy hervadhatatlan koszorút nyerjenek?

A világ fiai kockáztatják, hogy elvesztik örök barátaikat, elvesztik Istent, Aki szereti őket, elvesztik Krisztust, Aki meg akarja őket váltani, és elvesztik a Szentlelket, Aki vigasztalni és vezetni akarja őket. Kockáztatják, hogy elveszítik a mennyet, mint lakóhelyüket és a szentek közelségét a dicsőségben. Azt kérdezed, hogy miért nem becsülik mindezeket? Mivel szívesebben maradnak jó viszonyban ezzel a világgal és a bűnnel! Többre becsülik néhány bűnös halandó társaságát, mivel ők maguk is azok.

Akkor nem kellene nekünk lehetőleg olyan keményen dolgoznunk, olyan gyorsan futnunk, olyan buzgón, sőt százszor buzgóbban keresni? Minden erőnket meg kellene feszítenünk, hogy azokhoz a boldog, örök barátokhoz menjünk. Olyan baj, hogy minden mulandót, amit ez a világ nyújtani tud, azért feláldozzunk?

Mi lesz, amikor az utolsó ítéletkor meghalljuk, hogy a gonoszok sokkal gyorsabban és buzgóbban siettek a pokolba, mint mi a mennybe?

Olvasandó: A zsoltárok könyve 1:1-6.

Tudakozzuk a mi útainkat.

Jeremiás siralmi 3:40.

Megtárgyaltuk együtt, hogy aki a mennyet örökölni akarja, futnia kell. Sőt, nemcsak egyszerűen futni, hanem „úgy” futni, ahogy Pál apostol azt írja. Azaz: teljes komolysággal, erős akarattal és kitartással. Mindent, ami a futást akadályozhatja, el kell távolítani.

Úgy futsz te is? Vizsgáljuk meg őszintén magunkat!

A helyes úton indultál el? Fel vagy öltözve Krisztus igazságával? Ne mondj „igent” a szívedben, ha nem így van. Megtárgyaltuk, milyen veszélyes az ember számára, ha azt gondolja, hogy a helyes úton jár, miközben rossz úton halad.

Gondolj arra, hogy ez a legbiztosabb módja annak, hogy ne érij célba. Nem fogsz akkor eljutni a mennybe, pedig azt gondolod, hogy bemész oda.

A legtöbb embernél az a szomorú, hogy azt képzele, a helyes úton megy a menny felé. Holott soha rá nem tette lábát erre az útra! Adja Isten, hogy ezt megértsd, másképpen elvesztél.

Megkérdezlek, mikor volt az, hogy megtanultad megutálni bűneidet és öngazságodat? Komolyan kérdezem: Őbenne vagy? Kedvesebb számodra Krisztus, mint a világ? Lelked állandóan az Úr Jézussal foglalkozik? Szívesen beszélsz Róla, és jársz Vele? Nagyszerűbbnek tartod az Ő üdvösségét, mint azok társaságát, akik kedvesek neked ezen a világon? Minden üres, szegény és hiábavaló számodra, ha Krisztus hiányzik? Könyörgök, légy komoly, és vedd szívedre. Vizsgál meg magadat alaposan. Az örök jóról és jajról van szó!

Olvasandó: Jeremiás siralmi 3:36-42.

Tudakozzuk a mi útainkat.

Jeremiás siralmi 3:40.

Vizsgáld meg magad, hogy megszabadultál-e ennek a világnak olyan dolgaitól, mint a gőg, előny, vágyak és hiúság. Azok, akik minden terhet és bünt félretettek, ezt azért tették, hogy úgy fussanak, hogy a díjat elnyerjék. És te azt gondolod, hogy a mennybe juthatsz, ha mindezek még terhelnek? Akkor féltő, hogy te is azok közé a sokak közé tartozol, akik „igyekeznek bemenni és nem mehetnek be.”

Gondolj arra is, hogy csak azok üdvözülnek, akik mindvégig állhatatosak. Nem mindenki, aki elkezd futni, kap koszorút. Gondolj csak Agrippa történetére. Mintha hirtelen keresztyén akart volna lenni. Úgy tűnt, hogy egy félórán belül Krisztus tulajdona lesz. Azt mondta Pálnak: „Majdnem ráveszel engem, hogy keresztyénné legyek” (Csel 26:28).

Ó! Csak majdnem. Ez ugyanolyan rossz volt, mint mikor távol volt attól. Jól kezdett futni, de gyorsan abbahagyta. Amikor Pált hallgatta, vágyott a jobb után, de ismét közömbös lett, amikor Pál elhallgatott.

Milyen szörnyű majdnem! Ezzel a „majdnem”-mel mégis elkárhozott a lelke! Sokszor gondoltam arra, milyen szörnyű les, ha örökké így kell majd jajgatni: „Majdnem keresztyén voltam, majdnem az Isten országában voltam, majdnem megmenekültem az ördög kezéből és a bűn hatalmából, majdnem megszabadultam Isten átkától.”

Majdnem... és nem több. Csak majdnem eljutottam a mennybe és aztán nem mentem tovább?

Barátom, az valami szörnyű, ha az ember leül, mielőtt elérkezett volna a mennybe!

Olvasandó: Az apostolok cselekedetei 26:24-32.

Mentsd meg a te életedet, hátra ne tekints. 1 Mózes 19:17.

Mennyi veszély fenyegeti azokat, akik nem gyorsan futnak. Aki megelégednek azzal, hogy az utolsók közt vannak. Vannak olyanok, akik azt hiszik, hogy ugyanúgy a mennybe jutnak, mint bárki más, de csak a leglustább és leglomhább keresztyének példáját követik. Úgy vélik, hogy az a legeslegjobb, ha ezekkel együtt futnak. Közben elfelejtik, hogy a legutolsóknak van arra a legnagyobb esélyük, hogy a díjat elveszítsék. Tudjátok ugye, milyen sokba került a bolond szüzeknek, hogy túl későn érkeztek vissza: „Akik készen valának, bemenének vele (ti. a vőlegénnyel) a menyegzőbe, és bezáraték az ajtó.”

És aztán következik ez a szó “később”. „Később pedig a többi szüzek is megjövének, mondván: Uram! Uram! Nyisd meg nekünk. Ő pedig felelvén monda: Bizony mondom néktek, nem ismerlek titeket” (Máté 25:10-12).

A lassú futók is ezt fogják majd hallani: Távozzatok tőlem ti, lusta keresztyének, hideg, közönyös hívek!

Isten Igéje olyan érthető szavakkal jövendöli meg a lusta hívek sorsát, hogy csodálatos, hogy azok mégis olyan keveset törődnek vele.

Hogyan bűnhődött Lót felesége lassú meneküléséért, amikor Sodomát elhagyta? Sóbálvánnyá változott (1 Móz 19:26).

Mit tapasztalt Ézsáú, amikor sokára hozta a vadpecsenyét? Nem találta meg később a megbánás helyét, noha könnyhullatással kereste azt az áldást (Zsid 12:16).

Teljes szívünkől figyelmeztetünk téged, hogy mindazok, akik túl lassúak voltak, egyszer majd megátkozzák azt a napot, amelyen születtek.

Olvasandó: 1 Mózes 19:17-23.

Mentsd meg a te életedet, hátra ne tekints. 1 Mózes 19:17.

Hogy a lelki versenypályán az elsővel fuss, ösztönzésül a következőre hívjuk fel a figyelmedet.

Amikor az angyalok kivitték Lót Sodomából feleségével és leányaival, a felesége engedetlen lett. Hátra tekintett, és sóbálvánnyá lett. De azt nem olvassuk, hogy Lót engedte volna, hogy az ő példája, vagy Isten büntetése arra készítse, hogy hátra tekintsen.

Gyakran csodálkoztam ezen. Lót felesége hátra tekintett és nyomban meghalt, s Lót mégsem nézett a feleségére. Annyira a meneküléssel volt elfoglalva, hogy nem is figyelt a feleségére. És jól tette, mert a hegység előtte volt, az ördög és a tűz mögötte tombolt. Az élete forgott kockán. Örökre elvesztette volna, ha csak egyszer is hátratekint.

Így kell neked is futni. Gondolj futás közben Lót feleségére, s annak büntetésére, és ne feledd, miért történt az vele. Isten például adta őt minden lassú és engedetlen futó számára a világ végezetéig. Vigyázz, hogy ne ess ugyanabba a bűnbe.

Nem akarsz futni? Gondolj arra, hogy Isten népe veled is úgy fog cselekedni, ahogy Lót cselekedett engedetlen feleségével. Elhagynak. Talán édesapád, édesanyád, testvéred, nővéred, talán gyermekeid gyorsan haladnak a menny felé. El akarsz maradni mögöttük? Bűnös, elhatároztad, hogy megszabadulsz minden terhedtől és bűnödtől? Vagy éppen ellenkezőleg? Gondold meg, és határozz gyorsan. Ez nem olyan dolog, hogy lehet halogatni. És ha elindulsz, az Úr adjon jó utat!

Olvasandó: A zsoltárok könyve 25:1-9.

Kegyelemből tartattatok meg.

Efézus 2:5.

Tudod, mit jelent megtartatni?

Az ember a bűn miatt kárhozatra vettetett. Az üdvözülés vagy megtartatás annak szükséges, aki szomorú állapotban van. Aki nem éli át, hogy elveszett, nem értékeli a megtartatást.

Hogy üdvözülnünk, megtartatnunk, megváltatnunk kell, az azt jelenti, hogy rabszolgaságban és nyomorúságban vagyunk. Ezért nagy jelentőségűek az apostol szavai.

Azok, akik megtartatnak szörnyű nyomorúságból váltatnak meg: a bűntől, Isten átkától és a pokol lángjaitól mindörökre! Van-e undorítóbb, mint a bűn? Van-e elviselhetetlenebb, mint Isten rettenetes haragja? És mi félelmetesebb, mint a pokol feneketlen mélysége? Sőt, van-e félelmetesebb, mint hogy ott kínoznak örökké az ördög és angyalai?

Amikor textusunk „megtartattok”-ról beszél, akkor ez alatt azt kell értenünk, hogy a bűnös mindezekről az imént megnevezett nyomorúságoktól megváltatik.

A bűnösök gondolhatják, hogy nem nehéz megmagyarázni, mit jelent megtartatni; mégis azt kell mondanom, hogy csak azok tudják mit jelent megtartatni, akik tapasztalatból ismernek valamit a bűn, az Isten átka, és a pokol lángjai szörnyűségéből.

Azok a bűnösök, akiket nem sebesített meg a bűn, és nem nyomott le a bűn terhe, nem tudhatják, mi az, hogy megtartatni. Csak az tud így kiáltani, akinek a lelkiismerete a bűn terhe alatt siránkozik: „Mit cselekedjünk, atyámfiai, férfiak?” (Csel 2:37)

Olvasandó: Efézus 2:5-10.

Kegyelemből tartattatok meg.

Efézus 2:5.

Azok, akik megtartanak, megmenekülnek Isten haragjától. Aki nem érezte Isten haragjának a terhét, az nem tudja megmondani, mit jelent: megtartatni. Pont az, aki megrémül Isten haragjától és reszket tőle, tudja legjobban, mi az, hogy megtartatni.

Azok, akik megtartatnak, megváltatnak a haláltól és a pokoltól. Az, aki még sohasem érzett bánatot vagy félelmet emiatt, az nem is tudja megmondani, mi az, hogy megtartatni. Dávid átélte ezeket a félelmeket. Erről olvashatunk a Zsolt 116-ban: „Körülvettek engem a halál kötelei, és a pokol szorongatásai; nyomorúságba és ínségbe jutottam. És az Úrnak nevét segítségül hívám: Kérlek Uram, szabadítsd meg az én lelkemet!” (3,4.v.). Amikor nyomorúságban volt, az Úr nevét hívta segítségül.

Sajnos, csak kevés ember tartja fontosnak a megtartatását. Sokan csak kicsit félnek a kárhozattól. Kegyelem által azok közé tartozol, akik keresik és óhajtják az üdvösséget? Odamenekültél már a megtartatáshoz az elkövetkezendő harag szörnyűsége miatt? Vagy azok közé tartozol, akiknek azt kell mondani: „Mérgező kígyók fajtái! Kicsoda intett meg titeket, hogy az Istennek elkövetkező haragjától megmeneküljete? Teremjete hát megtéréshez illő gyümölcsöket” (Máté 3:7,8).

Sajnos, sokan kevésre becsülik az üdvösséget. Szeretik, ölelik, élvezik a bűnt, édes falatként tartják a nyelvük alatt. Nem érzik Isten haragját, nem menekülnek az elkövetkezendő harag elől. És ami a poklot illeti, sokan kételkednek abban, hogy van-e az egyáltalán; azok számára, akik Istent tagadják, a pokol gúny tárgy lett. Te is ilyenek közé tartozol, vagy Dáviddal együtt az Úr nevét hívod segítségül?

Olvasandó: A zsoltárok könyve: 116:1-9.

Kegyelemből tartattatok meg

Efézus 2:5.

Isten gyermekei Isten tervében üdvözítették a világ alapjainak megvetetése előtt. Azt is mondhatjuk, hogy Isten gyermeki üdvözítették, mielőtt megtértek, vagy Krisztushoz elhívtak. Isten eltűri Krisztusért minden időben, hogy választottai meg nem tértek legyenek, amíg el nem jön az az idő, melyet Ő meghatározott, hogy akkor megtérjenek.

Manasse, amint tudod, nagyon bűnös volt. Bűnei miatt száműzték hazájából és Babilonba vitték. Manasset mégsem ölheték meg, bár bűnei miatt ezer halált érdemelt volna. Mi volt az oka? Még nem tért meg. Isten kiválasztotta őt Krisztusban. Krisztusban volt a kegyelem, melyet Manassenak meg kellett kapnia, mielőtt meghalt. Ez volt az ok, amiért Manassenak meg kellett győzteni, térni és tartatni.

A Márk 5-ben egy emberről olvasunk, akit egy légió ördög szállt meg. Mindezek az ördögök és mindezek a bűnök, melyeket ez az ember elkövetett, amikor még nem született újjá, nem vehették el az életét, mivel még nem tért meg. Milyen gyakran az életére törtek ennek az embernek azok az ördögök, akik benne voltak. És mégsem ölheték meg.

Isten gyermeke, milyen gyakran fektettek betegágyba bűneid, és magad is s mások is azt gondolták, hogy a sír szélére jutottál. És Isten azt mondta: Hagyjátok még élni, mert még nem tért meg. Isten megőrzi választottait, mielőtt megtérnek.

„Minket, akik meg voltunk halva a vétkek miatt, megelevenített együtt a Krisztussal, (kegyelemből tartattatok meg).”

Olvasandó: Róma 9:6-16.

Kegyelemből tartattatok meg.

Efézus 2:5.

Amikor Isten az emberhez jön, azt bűnei közepette és bűnnel telve találja. Milyen csoda, hogy Isten nem bosszúállóan jön, hanem esdekelve. Szelíden kéri a bűnöst, hogy békéljen meg Vele. Az emberek elvárják, hogy ha valaki megsérti a másikat, keresse elsősorban a békességet; de, sajnos Isten és az ember közt nem így van. Nem mi választottuk és szerettük Istent, hanem: „Isten volt az, aki Krisztusban megbékéltette magával a világot, nem tulajdonítván nekik az ő bűneiket” (2 Kor 5:19). Isten keresi először a békességet. Megparancsolja szolgálóinak, hogy mondják meg neked: „Mintha Krisztus kérne miáltalunk: Krisztusért kérünk, békéljete meg az Istennel” (2Kor 5:20).

Ó, bűnös, nem nyitsz ajtót? Íme, az Atya Isten és Fia, Jézus Krisztus állnak szíved ajtaja előtt, könyörögve, hogy békélj meg velük, az Úr azt ígéri, hogy ha beengeded Őt, minden bűnöd bocsánatot nyer. Milyen kegyelem!

Ha azt látnánk, hogy egy fejedelem azért esedezne egy koldusnak, hogy fogadja el tőle az alamizsnát, az nagyon furcsa lenne. Ha azt látnánk, hogy egy király egy árulótól azt kérné, hogy fogadja el a kegyelmet, az még különösebb lenne. De amikor azt láthatjuk, hogyan kéri Isten a bűnöst kegyelemmel teli szívvel: „Íme, az ajtó előtt állok, és zörgetek, mindennel meg akarlak ajándékozni”, akkor az olyan látvány, ami elvakítja az angyalok szemét. Ez az Isten nem nagy irgalmasságú? Ez az Isten nem szereti nagyon a bűnösöket?

És hogy a kételkedés minden alapját elvegyük, még hozzáfűzzük ehhez, hogy Isten az Ő Fiát, „aki bünt nem ismert, bünné tette értünk, hogy mi Isten igazsága legyünk öbenne” (2 Kor 5:21).

Olvasandó: Kolossé 1:16-23.

*Kegyelemből tartattatok meg.**Efézus 2:5.*

Vizsgáljuk meg együtt még egyszer, hogyan viselkednek a bűnösök Istennel szemben attól a pillanattól kezdve, hogy lelkükben munkálkodni kezd.

Isten általában először meg akarja győzni a bűnöst Igéje által. Hogyan reagál erre az? Nos, a bűnös nem szívesen engedi, hogy megbolygassák lelkiismeretét. Nem akar elgondolkodni azon, hogy ki volt ő, ki most, és mivé lesz ez után az élet után.

Akkor az Úr közel jön hozzá, és a lelkiismeretét akarja meggyőzni. Ó, hogy próbálja a bűnös elfeledni és magától elhárítani ezt a meggyőzést, amely első lépés a hit és a megtérés felé, sőt az örök élet felé. A bűnös látja, hogy meg kell térnie és meg kell tartatnia, de mindenféle kibúvót keres ez alól. Azt mondja, hogy még túl fiatal ahhoz, hogy megtérjen, majd akkor tér meg, ha megöregszik, vagy betegesen fekszik. Ó, milyen ellensége az ember a saját üdvösségének!

Biztos vagyok abban, hogy Isten néhányatokat többször megkeresett Igéjével. Ti azonban, amikor Isten lángra lobbantotta lelkiismereteket, azt a lángot bő vízzel eloltottátok. De gondoljátok el, mi lett volna, ha Isten az elutasításokat válaszként fogadta volna el?

Milyen gyakran hívott az Úr: „Térjetelek énhozzám, különben elpusztultok”, „Térjetelek énhozzám, és megtartatok.” És mit felel a bűnös? „Nem tudok megválni élvezeteimtől!” Ó, milyen türelmes Isten a szegény bűnösrel szemben! Mondd meg őszintén, mi lenne, ha Isten azt mondaná neked: Add csak át magad bűneidnek, élvezeteidnek, szórakozásaidnak. Legyen az a mennyed, a részed és boldogságod. Ma is szól szava: „Térjetelek énhozzám, hogy megtartassatok földnek minden határai” (Ézs 45:22).

Olvasandó: Ézsaiás 45:17-25.

*Kegyelemből tartattatok meg.**Efézus 2:5.*

Tegnap azt vizsgáltuk meg együtt, hogy amikor Isten a bűnöst fölkeresi, az mindenféle kibúvót keres, hogy az Úrról megfélekedezzék. Isten azonban mégsem hagyja el a bűnöst. Rámutat, hogy szüksége van arra, hogy Hozzá térjen. Olyan erővel hat a lelkére, hogy a bűnös nem tud ettől szabadulni. De, íme, a bűnösben még mindig van egy bizonyos ellenségeskedés. Ahelyett hogy teljesen megtérne, egyik bűnből másikba tér meg, a nagyból a kicsibe, a sokból a kevésbe. A nyílt istentelenségből Mózes törvényéhez akar térni. Amíg Isten engedi, megmarad a saját elképzelése szerinti jósága mellett.

Nagyon buzgón teljesíti a törvényben előírt köteleességeket. Mindenkinél megadja azt, ami azt illeti. Nem káromkodik, fölhangy az élvezetekkel és a testi örömmel. Olvas, imádkozik, beszél a Bibliáról, és sokat foglalkozik a vallással. Azt hiszi, hogy ezzel kedves lesz Isten előtt, és Isten nem rója fel neki az igazságtalanságokat, melyeket ő Isten ellen elkövetett. Sokat imádkozik, fogadásokat tesz és elhitegeti magát, hogy nagyon megfelelő arra, hogy bejusson a mennybe. Azt gondolja magáról, hogy senki nem szolgálja olyan jól az Urat, mint ő.

De mindemellett olyan ostoba, mint a sötét éjszaka; semmivel sincs közelebb a mennyhez, mint az elvakult farizeus. Így tiszta valaki a saját szemében, közben nem mosakodott ki a piszkából! Nem űzhetné el Isten ezt a bűnöst maga elől? Nem engedhetné meg, hogy saját igazságszolgáltatása csapdájába essék, mivel abban hitt? Megtehetné. Egyedül Isten kegyelme őrzi meg ezt a bűnöst!

Olvasandó: 1Timótheus 1:12-17.

Kegyelemből tartattatok meg.

Efézus 2:5.

Isten annak a bűnösnek, aki önmagában és öngazságosságában bízik, megmutatja igazságosságának tisztátalanságát. Az evangélium világossága megszabadítja a bűnöst. Belátja cselekedetei hiábavalóságát, és megérti, hogy egyedül Jézus Krisztus igazságossága szabadíthatja meg. A bűnös arcra borul, és egy fajta reménytelenséggel érzi semmisségét. Isten megmutatta neki legjobb tetteinek tisztátalanságát. Ezáltal még jobban rájön, milyen gonosz a szíve. Kezdi belátni képmutatóságát, göggyét, hitetlenségét és halott voltát. Önmagának ez a meglátása malomkőként nehezedik vállaira, és még jobban kételkedővé válik és fél a kárhozattól.

Ha most a bűnöst figyelmeztetik, hogy fogadja el Krisztust, azt fogja felelni, hogy nem tudja és nem meri. Ha megkérdezed őt, hogy miért nem, akkor azt válaszolja, hogy nincs hit és reménység a szívében. Ha azt mondod neki, hogy a kegyelem ingyen van, azt veti ellen, hogy nincs szíve, hogy ezt a kegyelmet elfogadja.

Azonkívül nem talál lelkében semmi kapcsolatot ezzel a kegyelemmel. Ezért úgy dönt, hogy nem méltó Isten irgalmára, és nem részesülhet Krisztus vérének érdemében. Nem meri hinni, hogy Isten mindezt felkínálja neki. Magába roskad. Kételkedik, kétségbeesik és úgy érzi, hogy sohasem fog üdvözülni!

De íme, a minden kegyelem Istene nem hagyja őt ebben a nyomorúságban, hanem közelebb jön hozzá, mint valaha!

Olvasandó: A zsoltárok könyve 143:1-6.

Megigazulván ingyen az ő kegyelméből a Krisztus Jézusban való váltáság által.
Róma 3:24.

A maga miatt kétségbeesett bűnöshöz Isten elküldi Lelkét azzal, hogy kész elfogadni őt. Ez a Vigasztaló eljön a bűnöshöz, hogy megmondja neki: Isten szereti, ezért nem veti meg a töredelmes szívet. A Szentlélek megtanítja az embert imádkozni, hogy hadd nyerjen bizonyosságot a kegyelemről. A Lélek azt mondja: Talán el fogsz rejtetni az Úr haragjának napján. Ebből a bűnös egy kis bátorságot merít. De a szívében felvetődő első kételkedés elfújja ezt a bátorságot, és a lélek ismét olyan állapotba kerül, mint előbb volt, vagy talán még rosszabba. Ezernyi aggodalom kínozza. Félt, hogy elkárhozik. Talán már hetek óta nem hall mennyei hangot. Az ördög is helyesli ezeket a gondolatokat. Azt mondja, hogy az utolsó ítéletkor az imádságok, az Ige hallgatása és olvasása, a hívő közösségek látogatása vádak lesznek ellene. A teljesen elcsüggedt lélek kezd összeroppanni az aggodalom miatt, amikor imádkozik, vagy Isten Igéjét hallgatja. De íme, amikor úgy látszik, hogy nincs már semmi remény, és azt hiszi, hogy meghal, hogy elkárhozik, akkor ismét hirtelen megszólal Isten Lelke, amire a lélek korábban sohasem gondolt. Ez a szó megnyugtatja a lelket. Eltünteti a hitetlenséget, és arra bátorítja a lelket, hogy ismét reménykedjék Istenben és várja Őt. Az a szó megmutatja neki Krisztust és az Ő bűnösökért végzett áldott munkáját. De amikor ezeknek a szavaknak a hatása és az előbbie látása lassan eltűnik, a bűnösben ismét feltámad a hitetlenség. Akkor megint kételkedik Isten irgalmasságában. Isten nem taszítja most a bűnöst ezért a pokolba? Ó, nem! Megkönyörül rajta! Isten jósága követi őt élete minden napján (Zsolt 23:6).

Olvasandó: A zsoltárok könyve 143:7-12.

Megigazulván ingyen az ő kegyelméből a Krisztus Jézusban való váltáság által.
Róma 3:24.

Annak ellenére, hogy Isten gyermekei vétkeznek az irgalmasság és kegyelem ellen, Isten ismét feljűk fordul. A Szentlélek bizonytságot tesz a léleknek, hogy bűnei bocsánatot nyernek ingyen, Krisztus vére által. Az öröm és vigasztalás gyöngéden összetöri a bűnös szívét! Most eheti hit által Krisztus testét, és ihatja az Ő vérét. Akkor a bűnös térdre borul Isten előtt, hogy megköszönje bűnei bocsánatát. Hálát mond azért a reménységért, hogy öröksége van azok közt, akik üdvözülnek a Krisztusban való hit által. A lélek megtelik nyugalommal és napfényel.

Aztán a lélek talán ismét hideggé válik. El is felejtí megint ezt a kapott kegyelmet. Testivé válik, és újból vágyódní kezd a világ után. Elveszti az életet és a mennyei dolgok ízét. Megszomorítja Isten Lelkét, sajnálatosan rossz útra téved. Teljesen felhagy azzal, hogy belső szobájában imádkozzék; csak a formáságot tartja meg.

Mit fog most Isten tenni? Fölhasználja az alkalmat, hogy a bűnöst megsemmisítse? Magára hagyja elbukásában? Leveszi róla a kezét? Nem! Addig keresi, amíg meg nem találja, és magához nem vonja megint. „Mert így szól az Úr Isten: Ímé, én magam keresem meg nyájamat, és magam tudakozódom utána. Miképpen a pásztor tudakozódní nyája után, amely napon ott áll elszéledt juhái között; így tudakozódom nyájam után, és kiszabadítom őket minden helyről, ahova szétszóródtak. Az elveszettet megkeresem, és az elűzöttet visszahozom, s a megtörottet kötözgetem, s a beteget erősítem” (Ez 34:11.12.16).

Olvasandó. Ezékiel 34:11-16.

Megigazulván ingyen az ő kegyelméből a Krisztus Jézusban való váltáság által.
Róma 3:24.

Ezek bátorító szavak azok számára, akiket bűneik látása és érzése lelkileg lesűjt. Nekik szól az üzenet: „megigazulván ingyen...” Azoknak, akik keresik, hogyan találhatnának nyugalmat bűnös lelkiismeretük számára, sokat kell elmélkedniük Isten kegyelmének a tanán. Ugyanis azok, akik üdvözülnek, kegyelemből üdvözülnek!

A Sátánnak az a legfőbb szándéka, hogy annyira hatalmában tartsa a bűnöst, hogy az ne érezze bűneit. Amennyire csak tőle telik, igyekszik rejtve tartani a bűnös előtt Isten kegyelmének szeretettel teljes tanát. Ugyanis a bűnös lelkiismeret csak ez által a tan által nyugszik és gyógyul meg. Pál azt írja a thesszalonikai gyülekezetnek, hogy maga a mi Urunk Jézus Krisztus, és az Isten a mi Atyánk az, aki szeretett minket és „kegyelméből” örök vigasztalással és jó reménységgel ajándékozott meg.

Hogyan nyugodnék meg az aggódó bűnös lelkiismerete, ha nem tapasztalja meg Isten kegyelmét? Képzeld, hogy beteg vagy, és csak egy bizonyos gyógyszeről gyógyulsz meg. Nem az az első lépés ahhoz, hogy meggyógyulj, hogy megismerd ezt a gyógyszert? Ugyanígy az első lépés ahhoz, hogy a megsérült lelkiismeret meggyógyuljon az, hogy megismerje azt a kegyelmet, mely által az átok megigazulássá lesz Isten szemében.

A sérült lelkiismeretű ember természetnél fogva a törvény cselekedeteire támaszkodik. Azt hiszi, hogy Isten megelégszik valamivel, amit tesz. Milyen ostoba. Isten Igéje azt mondja: „Elmenvén pedig tanuljátok meg, mi ez: Irgalmasságot akarok és nem áldozatot. Mert nem az igazakat hívogatni jöttem, hanem a bűnösöket a megtérésre” (Máté 9:13).

Olvasandó: Máté 9:9-13.

FEBRUÁR 1.

Megigazulván ingyen az ő kegyelméből a Krisztus Jézusban való váltság által.
Róma 3:24.

Az a tan, hogy a bűnös kegyelemből üdvözül, az egyetlen eszköz a csüggedés ellen.

Méltatlanságod tudatában talán azt mondod: Átkozott vagyok! Bűneim miatt pokolra jutok. Én azonban azt mondom: Hallgass! Van Isten a mennyben, Aki a „kegyelem Istene”. Nincs benned minden bűn. És ha a világ minden bűne a tied volna is, a minden kegyelem Istene meg tudja és meg is akarja bocsátani azokat. Isten kegyelme erősebb, hogy egy bűnöst megtartsen, mint a bűn hatalma, hogy egy bűnbánót elkárhoztasson.

Azt mondod: bűneim a legrettenetesebbek. Istenkáromlás, paráznaság, gyilkosság, stb. Én pedig azt kérdezem tőled: Mit mond Isten Igéje? „Azt mondom azért néktek: Minden bűn és káromlás megbocsáttatik” (Máté 2:31). „Hagyja el a gonosz az ő útát, és a bűnös férfiú gondolatait, és térjen az Úrhoz, és könyörül rajta, és a mi Istenünkhöz, mert bővölködik a megbocsátásban” (Ézs 55:7). Azt mondod: Lázadó szívem van. Én azt felelem: „Hallgassatok reám, kemény szívűek, akik távol vagytok az igazságtól. Elhozom igazságomat” (Ézs 46:11.12).

Krisztus igazsága által a kemény szívű bűnösök megigazulhatnak, noha gonoszok. Éppen nekik szól Isten Igéje: „Ellenben annak, aki nem munkálkodik, hanem hisz abban, aki az istentelent megigazítja, az ő hite tulajdoníttatik igazságnak” (Róm 4:5)

Olvasandó: Róma 4:1-8.

FEBRUÁR 2.

Megigazulván ingyen az ő kegyelméből a Krisztus Jézusban való váltság által.
Róma 3:24.

Amikor szíved keménységét látod, talán azt mondod, lehetetlen, hogy üdvözülj.

Hallgasd csak, mit mond az ÚR: „És adok néktek új szívet, és új lelket adok belétek, és elveszem a kőszívet testetekből, és adok néktek hússzívet” (Ez 36:26).

Talán így kell szólnod: Olyan vak vagyok, hogy semmit sem értek az evangéliumból. Tudod, mit mond Isten Igéje az ilyeneknek? „A vakokat oly úton vezetem, amelyet nem ismernek, járatom őket oly ösvényeken, amelyeket nem tudnak; előttök a sötétséget világossággá teszem, és az egyenetlen földet egyenessé; ezeket cselekszem velök, és őket el nem hagyom” (Ézs 42:16).

Nem az a bajod, hogy szívedet nem hatotta meg Krisztus szenvedése és vére? Akkor én azt mondom neked: „A Dávid házára és Jeruzsálem lakosaira pedig kiöntöm a kegyelemnek és könyörületeségnek lelkét, és reám tekintenek, akit átszegeztek, és siratják őt, amint siratják az egyetlen fiút, és keseregnek utána, amint keseregnek az elsőszülött után” (Zak 12:10).

Talán amiatt panaszkodsz, hogy szíved a hiúságot, a tisztátalanságot és a gonoszságot keresi, bár tudod, hogy mi lesz belőled, ha Krisztust nem találod meg. Ismét Isten Igéjére mutatok rá, ahol az van megírva: „És hintek reátok tiszta vizet, hogy megtisztuljatok, minden tisztátalanságotoktól és minden bálványaitoktól megtisztítlak titeket” (Ez 36:25)

Isten gyermekei ingyen igazulnak meg, az Ő kegyelméből, a Krisztus Jézusban való váltság által.

Olvasandó: Ézsaiás 42:1-8.

FEBRUÁR 3.

Megigazulván ingyen az ő kegyelméből a Krisztus Jézusban való váltság által.
Róma 3:24.

Nem az a baja lelkednek, hogy nem tudsz hinni Krisztusban? Isten megígérte: „De meghagyok közötted egy nyomorult és szegény népet, amely hisz az Úr nevében.” Ő fog neked hitet adni.

Egy másik helyen azt ígéri: „Lészen a Jessének gyökere, és aki felkel, hogy uralkodjék a pogányokon; őbenne reménykednek a pogányok”(Róma 15:12)

Be kell vallanod, hogy nem tudsz Istenhez kegyelemért imádkozni? Isten kegyelmesen megígérte az imádság lelkét: „És eljönnek sok népek és erős nemzetek Jeruzsálembe a Seregek Urának keresésére, és az Úr orcájának engesztelésére” (Zak 8:22).” „Ő segítségül hívja az én nevemet és én felelni fogok neki; ezt mondom: Népem ő! Ő pedig ezt mondja: Az Úr az én Istenem” (Zak 13:9).

Az a bajod, hogy nem tudsz megtérni? Isten meg tud és meg is akar ajándékozni veled. „A mi atyáink Istene feltámasztotta Jézust, kit ti fára függesztve megölétek. Ezt az Isten fejedelemmé és megtartóvá emelte jobbájával, hogy adjon az Izraelnek bűnbánatot és bűnöknek bocsánatát” (Csel 6:30.31).

Folytathatnám tovább is, mert a Biblia tele van Istennek ezzel a mindent felülmúló kegyelmével.

Ó, ezek a szavak „én fogok” és „te fogsz”. Ez a kegyelmes Isten nyelve. Ezek a szavak ígéreteket tartalmaznak, melyekkel Isten magát arra kötelezte, hogy a szegény bűnösért megtegye azt, amit más soha meg nem tudna tenni.

Olvasandó: Ézsaiás 42:9-16.

FEBRUÁR 4.

Csakhogy a Krisztus evangéliumához méltóan viseljétek magatokat.
Filippi 1:27.

Isten gyermekei igyekezzenek, hogy Isten kegyelmét állítsák előtérbe; nemcsak a szívükben, hanem az életükben is.

Járulj a kegyelem trónjához bátran szívből fakadó imádságokkal. Így lehet Isten kegyelmét magasztalni. Az apostol azt mondja nekünk, hogy így „irgalmasságot nyerjünk és kegyelmet találjunk, alkalmas időben való segítségül” (Zsid 4:16).

Üdvözítő Istenünknek a tanítását életünkben is mindennel fel kell ékesíteni. Isten várja, hogy egész életünkben ott legyen az evangélium jó illata. Hirdessük egymásnak Isten evangéliumának kegyelmét.

Az evangélium arról tesz bizonyosságot, hogy Isten csodálatos módon lehajol és leereszkedik hozzánk üdvösségünkre; ugyanígy kell nekünk is lehajolni és leereszkedni felebarátainkhoz.

Az evangélium megmutatja nekünk, hogy milyen bőséges irántunk Isten könyörületessége, szeretete, szánalma és irgalma. Ugyanígy kell, hogy mi is telve legyünk könyörületességgel, szeretettel, szánalommal és irgalommal másokkal szemben.

Az evangélium bizonyítja nekünk, hogy Isten igazsága és hűsége szerint bánik velünk. Ezt kell cselekednünk nekünk is egymással. Az evangélium által megmagyarázza nekünk, hogy Ő tízezer talentumot engedett el. Nekünk is kötelességünk ugyanígy a száz dénárt elengedni testvérünknek.

Az evangélium bizonyosságot tesz arról, hogy Istenben nagy a készség, hogy másokkal jót tegyen. Ilyen legyen a mi „Krisztus evangéliumához méltóan” való viselkedésünk is.

Olvasandó: Filippi 1:27-30.

Csakhogy a Krisztus evangéliumához méltóan viseljétek magatokat.
Filippi 1:27.

Isten kegyelme által megmentett téged, Isten gyermeke! Kiszabadultál az oroszlán szájából. Megmenekültél az elkövetkezendő haragtól. Dicsőítsd tehát szívedben és életeddel Istent, aki megszabadít téged.

Gondolj arra, hogy Isten milliókat meghagyott bűneikben azon a napon, melyen téged kegyelme által megmentett. Milliók mellett elment, és rád meg rád tekintett. Talán százak, sőt ezrek voltak előtte az Ige hirdetése alatt megtérésed napján. De Ő téged fogadott el.

Erre gondolt Dávid, amikor a Zsolt 78-ban azt mondja: „Azután megutálá József sátorát, és nem választá Efraim törzsét; hanem Júda törzsét választá; a Sion hegyét, amelyet szeret. És kiválasztá Dávidot, az ő szolgáját, és elhozá őt a juhok aklaiból” (67.68 és 70.v).

Gondolj arra, hogy azok többsége, akiket Isten elutasított megtérésed napján, sokkal jobban viselkedett mint te. Ez hassa meg a szívedet, és indítsa arra, hogy buzgón magasztald Istennek ezt a kegyelmét. „Istenkáromló és üldöző voltam, de könyörült rajtam” (1 Tim 1:13), mondja Pál csodálkozva.

Megtérésed napján talán nehezebben irányítható voltál, mint mások. Egy állatot, mely nem szokott igához, nehezen lehet megszeliíteni. Erős kéznek kellett téged is betörni. Nem akartál futni. Az Úr Jézusnak kellett vállára vennie, és hazavinni Atyja házába.

Ezek meg kell indítsák a szívedet. Arra kell hogy buzdítsák a szívedet, hogy életedben örökké Isten kegyelmét magasztald.

Olvasandó: Lukács 15:1-7.

Csakhogy a Krisztus evangéliumához méltóan viseljétek magatokat.
Filippi 1:27.

Gondolj arra, Isten gyermeke, hogy esetleg sokan haragszanak amiatt, hogy Isten téged megtérített. A harag forrása, hogy Ő téged kegyelme által üdvözít. A nagyobbik fiú is haragudott, mivel édesapja a legkövőbb borjút vágatta le öccse számára. Ez a harag azonban nem gátolja Isten kegyelmét. Nem csökkenti Isten irántad való szeretetét sem. Buzdítson ez arra, hogy dicsőíts szívedben és életedben Isten kegyelmét.

Gondolj arra is, hogy Isten csak kevés időt adott erre neked. Nem sok napod van hátralevő életedben, hogy Isten kegyelmét magasztald. El fogsz menni innen, hogy megkapd a jutalmat, melyet Isten kegyelme örök boldogságra egyszer majd megad. Minden ember élete azt bizonyítja, hogy annak az istennek engedelmeskedik, akit tisztel. Még akkor is, ha ez az isten nem más, mint az ördög és azok az örömek, miket ő nyújt. Isten gyermeke, nem kellene neked, akit az Úr megmentett, inkább a „lelkek Atyjának engedelmeskedned és élned”? (Zsid 12:9).

Azok, akik örömmel és boldogan szolgálnak a Sátánnak, azokat örök romlásba dönti. A pokol lángjaiban gyötri őket. A te Istened azonban az üdvösség Istene. Nem Őt akarod szolgálni örömmel minden jó dolog élvezetében? Ő, aki örök boldogságot készít számodra, nem méltó erre?

Panaszkodsz, hogy ezeket nem tudod úgy megtenni, ahogy szeretnéd? Pál is panaszkodott ugyanígy: „Mert az akarás megvan bennem, de a jó véghezvitelét nem találom” (Róm 7:18).

Adja Isten, hogy minden gyengeségedben Fiára tekints, Aki örökké él, hogy közben járjon az Atyánál.

Olvasandó: Galata 5:16-26.

Igyekeztek bemenni a szoros kapun: mert sokan, mondom néktek, igyekeznek bemenni, és nem mehetnek. Lukács 13:24.

Textusunk válasz, melyet az Úr Jézus Krisztus földi vándorlása idején adott. Ezért kell ezeket a szavakat különösképpen megszívlelnünk. A válasz fő tartalma nagyon nagy jelentőségű. Arról szól, hogy részesülhetünk az üdvösségekben. Ez nem ok arra, hogy ezeket a szavakat megszívleljük?

Az Úr Jézus ezt a választ egy olyan valakinek adta, aki együtt volt a tanítványokkal, és azt kérdezte Tőle: „Uram, avagy kevesen vannak-é, akik üdvözülnek.

Ez komoly kérdés.

Ez nem olyan kérdés, mely a hallgatókat el akarja idegeníteni, amint az gyakran megtörténik. Ez a kérdés a sokaságot jóra akarja ösztönözni. Jézus válasza pedig a nép javára válhat.

Hogy a kérdés tetszett az Úr Jézusnak, mutatja az, ahogy Ő a kérdésre válaszolt. A válasz: „Igyekeztek bemenni.”

Ez a néhány szó óriási jelentőségű. Mit lehet az üdvösséggel egy sorba állítani? Ugyanis az üdvözülni azt jelenti: megmenekülni a bűntől, pokoltól, Isten haragjától, az örök kárhozattól. Mondd meg nekem, mi hasonló ehhez?

Mi egyenlő ezzel: Istennek, kegyelmének, országának és az örök dicsőségnek örökösévé lenni? Mennyi mindent tartalmaz az erre a kérdésre: „Uram, avagy kevesen vannak-é, akik üdvözülnek” adott válaszban az „üdvözül” szócska.

Olvasandó: Lukács 13:22-30.

Avagy kevesen vannak-é, akik üdvözülnek? Lukács 13:23.

Az „üdvözül” szót keveset használják a világban, azokat kivéve, akik félnek a kárhozattól.

Az „üdvözül” szó éppen úgy el van rejtve a Bibliában, mint a legtöbb házban a kitűnő gyógykenőcs. Néha hónapokig rá se gondolnak, mivel a házban nincs senkinek sebe, vagy kelése. Ha azonban beteg van a háznál, nincs értékesebb ennél doboz kenőcsnél és az orvosságoknál. De amikor a beteg meggyógyul, a maradék gyógyszert gyakran eldobják.

Amikor az ember a bűn betege, és fél a kárhozattól, milyen értékessé válnak azok a textusok, melyekben az „üdvözülni”-ről van szó. Az „üdvösség” értékes, jó és boldog szó annak a számára, akit állandóan terhel a bűnös lelkiismeret.

Az egészségeseknek nincs szükségük orvosra. Csak azok számára van nagy jelentősége az „üdvösség” szónak, akik tudják, mi a pokol, a halál és a kárhozat. Annak a reszkető bűnösnek a számára, aki így kiált: „Mit kell nékem cselekednem, hogy üdvözüljek?” (Csel 16:30). Annak a süllyedő bűnösnek a számára, aki így sikolt: „Uram, tarts meg engem!” (Máté 14:30). Az a dicsőség, melyet ez a kis szó tartalmaz azok számára szükséges, akik látják, hogy mennyen és földön minden semmit sem ér, ha nem üdvözülnek. Azok, akik hiszik, hogy ezt a nagy kiváltságot megkapták, mindazzal a boldogsággal, amit az tartalmaz, dicsérik és csodálják Istent, aki üdvözítette őket.

Kérlek, mivel ebben a kérdésben és válaszban óriási fontosságú dologról van szó, nagyon komoly figyelmet szentelj ezeknek a szavaknak!

Olvasandó: A zsidókhöz írt levél 12:18-25.

Igyekeztek bemenni a szoros kapun.

Lukács 13:24.

Az Úr Jézus arra int, hogy menjünk be a szoros kapun.

A mennyről, arról a nagyszerű helyről, ahol Isten, Krisztus és az angyalok vannak, itt nincs szó. A „bemenni” szó mégis arra céloz, hogy az ember keresse, hol tud bemenni arra a helyre, ahol az üdvözültek vannak és lesznek a jövőben is. Keresni kell, hol mehetünk be a mennyei Jeruzsálembe.

A „bemenni” szó egyúttal azt is tudomásunkra hozza, hogy csak ott fogjuk teljesen élvezni az üdvösséget; csak ott van örök biztonság. Minden más helyen veszélyek, csapdák, hibák, kísértések és próbák várnak ránk. A mennyben azonban minden jó. Ott nincs ördög, hogy Isten gyermekeit kísértse; ott nem kínozza őket gonosz és istentelen szív; ott nincs csalóka élvezet, mely törbe csal, ott nincs vonzó világ, mely elbűvöl. Ott minden jó mindörökké!

A mennyei dicsőségben halhatatlanság és örök élet, dicsőség és teljes öröm, örökké tartó gyönyör van. Ott Istenben és Krisztusban úgy gyönyörködhetünk, amilyenek.

A mennyben vannak az angyalok és a szentek. Ott nincs halál, betegség, gyász, vagy sóhaj. Ott nincs fájdalom, üldözés és sötétség. Ó, az a mennyei Jeruzsálem!

Milyen nagy jelentőségű ez a kis szó: „be” Az Úr Jézus azt mondja: „Igyekeztek bemenni.” Ebben a kicsi szóban benne van az egész menny és az örök élet. Ma is szól neked az üzenet: „Igyekeztek bemenni!”

Olvasandó: Máté 7:7-14.

Igyekeztek bemenni a szoros kapun.

Lukács 13:24.

A Bibliában két kapuról vagy ajtóról olvasunk, amelyen be kell lépniük azoknak, akik a mennybe mennek.

Az egyik a hit ajtaja. Ezt az ajtót Isten a pogányok számára nyitotta meg. Ez az ajtó Jézus Krisztus. Erről a János 10-ben olvasunk: „Én vagyok az ajtó”. Ezen az ajtón át jut az ember Isten kegyelmességébe és irgalmasságába. Ezen az ajtón át találja meg az ember az Ő vérében való hit által a bűnbocsánatot. Akkor az ember az örök élet reménységében él. „Én vagyok az ajtó: ha valaki énrajtam megy be, megtartatik” (Ján 10:9). Az aki Jézus Krisztuson, mint ajtón megy be, azt irgalmasság fogadja és örökli az örök életet.

Van még egy másik kapu vagy ajtó is. Textusunkban kapuról van szó, a következő versben pedig ajtóról van kétszer is szó. Mindkettő a mennybe jutásra céloz, a mennyei lakóhelyre való bejáratra. Ezt a nevet adta annak Jákób is, amikor azt mondta, hogy Bétel az Isten háza. Bétel volt számára a mennybe való bejárat. Jákób létrájának egyik vége Bételben állt, a másik vége a menny kapujáig ért. Jákób létrája Krisztus jelképe. A létra nem a menny kapuja volt, hanem az egyháznak ehhez a kapuhoz vezető útja.

Ezt a kaput Paradicsomnak is nevezik. Amikor a Krisztussal együtt megfeszített lator azt mondta: „Uram, emlékezzél meg énrlám, amikor eljössz a te országodban!”, ezt a választ kapta: „Bizony mondom néked: Ma velem leszel a paradicsomban” (Luk 23:42.43).

Ez egyúttal az a hely is, amelyről Pál azt vallotta, hogy elragadtatott a harmadik égit, a paradicsomba. Ott kimondhatatlan beszédeket hallott (2 Kor 12:2.4).

Olvasandó: 2 Korinthus 12:10-6.

Igyekeztek bemenni a szoros kapun.

Lukács 13:24.

Textusunk szoros kapcsolatban van az ítélet napjával. Akkor Krisztus leteszi közbejárói tisztét, melyet ez előtt a nap előtt végzett, hogy választottait hitre juttassa. Az ítélet napján Krisztus a gonoszokat már nem fogja megigazítani, hanem megítéli a bűnösöket. Akkor leszáll a kegyelem trónjáról, és bezárja az ajtót az összes nem bűnbánó előtt. Akkor Jézus a bírói székbe ül, hogy megítélje az istenteleneket!

Talán vannak köztetek olyanok, akik azt kérdezik, miért kell már most igyekezni, hogy bem menjünk a szoros kapun. Ha ez a kapu az ítélet napját jelképezi, miért kell már most bemenni ezen a kapun? Látjuk Krisztus válaszában, hogy ő nem ad semmi haladékat. Nem helyesli, ha valaki az üdvösségét elhanyagolja. Arra biztatja a szegény bűnösöket, hogy készüljenek fel az ítélet napjára. Azt tanácsolja nekik, hogy szerezzenek be mindent, ami szükséges ahhoz, hogy bebocsátást nyerjenek a dicsőségbe. „Azért legyetek készen ti is, mely órában nem gondoljátok, abban jó el az embernek Fia” (Máté 24:44). „És akik készen valának, bemenének övele a menyegzőbe, és bezáraték az ajtó” (Máté 25:10).

Az Úr Jézus ezzel azt akarja mondani, hogy azok akik méltók lesznek arra, hogy bem menjenek a mennyek országába, arra elő kell készülniük és alkalmassá kell lenniük. Megérted, hogy nem az ítélet napja az a nap, hogy alkalmassá légy; ahhoz a kegyelem napja kell. Nem majd, hanem ma. Ezért Krisztus nem holnap hív, hanem ma, hogy törekedj azokra, melyek lehetővé teszik, hogy az ítélet napján bemehess a mennyek országába.

Olvasandó: Máté 24:36-44.

Mert szoros az a kapu és keskeny az az út, amely az életre visz.

Máté 7:14.

Textusunkban szoros kapuról van szó. Ne arra gondolj, hogy a mennybe való bejárat egy szoros kapu. A szoros kapu valami másra céloz. A kapu elég széles mindazok számára, akik kegyelem által szeretik Jézus Krisztust. De ez a kapu szoros és keskeny is, hogy azok, akiknek semmi köze Krisztushoz, semmiképpen ne mehessenek be. A Zsolt 118. azt énekli: „Nyissátok meg nékem az igazság kapuit, hogy bem menjek azokon és dicsérjem az Urat! Ez az Úrnak kapuja; igazak mennek be azon” (19. és 20.v). Ezekből a szavakból világosan kitűnik, hogy ezen a kapun az igazak fognak bemenni. Megvan rá a kellő érdemük, hogy bemehessenek a szoros kapun. Mindenki mást kizárnak.

Amikor az Úr Jézus a szoros kapuról szóló hasonlatot elmondta, kétségtelenül olyan ótestamentumi kifejezés használt, melyet a zsidók ismertek.

A Paradicsomban is volt kapu, melyen át Ádám és Éva kiűzettek. Az a kapu elég tágas volt, hogy kimenjenek rajta, de ugyanakkor túl szoros ahhoz, hogy még valaha visszamehessenek a Paradicsomba.

Olvasunk a templom kapuiról is Ezek a kapuk hat sing szélesek voltak, de olyan szorosak is, hogy semmi tisztátalan nem mehetett be rajtuk. A kapuknál örök álltak, akiknek vigyázniuk kellett arra, hogy senki, aki valami miatt tisztátalan volt, ne mehessen be a templomba. Így van ez a mennyei Jeruzsálem kapuival is. A városnak tizenkét kapuja van, mellettük tizenkét angyal, akik gondoskodnak arról, hogy ne menjen be abba semmi tisztátalan, sem aki utálatosságot cselekszik (Jel 21:12. És 27). Milyen a te életed?

Olvasandó: A zsoltárok könyve 118:14-22.

Mert szoros az a kapu és keskeny az az út, amely az életre visz.
Máté 7: 14.

Mi teszi azt a kaput olyan szorossá? Három dolog: a bűn, a törvény szava és Isten angyalai.

Szorossá teszi a bűn. Vannak, akik szemérmetlen, gonosz életet folytatnak. Róluk azt olvassuk a Zsolt 9-ben, hogy „Seolba jutnak a gonoszok” (18.v). De vannak olyanok is, akik szép szavakkal tesznek vallástételt, mely nem párosul szent szívvel és étellel. Számukra is szoros lesz a kapu. „Senki titeket meg ne csaljon üres beszédekkel; mert ezekért jő az Isten haragja a hitetlenség fiaira” (Ef 5:6). Isten kihozta Izráel fiait Egyiptomból, de elpusztította őket a pusztában. Miért? Pál A zsidókhoz írt levélben ír erről: „Látjuk is, hogy nem mehettek be hitetlenség miatt” (Zsid 3:19).

Nemcsak a bűn teszi szorossá a kaput, hanem Isten törvényének a szava is. Senki nem mehet be ezen a kapun, csak a törvény engedélyével. A törvény csak Krisztus igazságossága alapján igazít meg. Senki nem igazulhat meg a törvény cselekedeteiből (Róm 3:20). Míg az ég és a föld elmúlik, a törvényből egy jóta vagy egyetlen pontocska el nem múlik, amíg minden be nem teljesedik (Mát 5:18). A törvény sorompóként áll a mennybe vezető úton minden hitetlen és minden szentségtelen előtt.

Szorossá teszik a kaput az angyalok is. A világ végén ők lesznek az aratók. Ők takarítják csűrbe a búzát, a gonoszokat azonban kékébe kötik, hogy megégessék. Az embernek Fia elküldi angyalait, hogy a választottakat egybegyűjtsék a négy szelek felől (Mát 24:31). De ugyanazok az angyalok szorossá teszik a kaput a méltatlanok és a szentségtelenek előtt, hogy ne mehessenek be Isten országába.

Olvasandó: Máté 24:23-31.

Harcold meg a hitnek szép harcát. 1 Timótheus 6:12.

„Igyekezettek bemenni a szoros kapun”. Mivel a kapu szoros, azoknak, akik be akarnak menni, harcolniuk kell (Az „igyekeztek” szó szerint „harcoljatok”. A fordító megjegyzése) Mivel az Úr Jézus a hallgatóit arra buzdítja, hogy harcoljanak, feltételezi, hogy sok hívő nagyon lusta. Azt hiszik, hogy bejutnak a mennybe akkor is, ha könyökölnék. De a „harcolni” szó azt is tudtul adja, hogy a zarándokok sok akadállyal találkoznak a menny felé vivő úton. Csak azok, akik harcoltak, fognak bemenni.

Mit jelent az, hogy az Úr Jézus arra szólít fel, hogy harcoljunk? Azt jelenti, hogy teljes erődöt vedd latba, hogy azt a munkát elvégezd. Amikor Sámson elhatározta, hogy harcol a filiszteusok ellen és elpusztítja őket, „nagy erővel megrándította az oszlopokat” (Bír 16:30). Amikor Dávid a templomépítéshez aranyat, ezüstöt, rezet, fát és egyebeket gyűjtött össze azt mondta a népnek: „Én pedig teljes tehetségem szerint az én Istenem háza számára bőségesen szereztem” (1 Krón 29:2). Így kell neked is cselekedned, ha valamikor bemész majd a mennybe.

Amikor Jézus arra szólít fel, hogy harcoljunk, akaratunkat és hajlandóságunkat követeli. Ezeknek az Ő országa dolgaira kell irányulnia. A harcra való felszólítás ugyanaz, mint az a intés, melyet az 1 Korinthus 9-ben olvasunk, ahol a lelki versenypályáról van szó és a díj elnyeréséről: „Úgy fussatok, hogy elvegyétek” (24,v). Pál arra buzdítja Timótheust, hogy harcolja meg a hitnek szép harcát, és nyerje el az örök életet. A János 6-ban azt mondja az Úr Jézus: ne azért az eledelért munkálkodjunk, amely elvesz, hanem azért az eledelért, mely megmarad az örök életre.

Hallod ma az Ő szavát? Harcolj, fuss, küzd és munkálkodj, vagy az a veszély fenyeget, hogy nem mész be.

Olvasndó: 1 Timótheus 6:11-16.

Ha pedig küzd is valaki, nem koronáztatik meg, ha nem szabályszerűen küzd.
2 Timótheus 2:5.

Hogyan kell harcolni, küzdeni? A választ mai textusunkban találjuk meg. Szabályszerűen.

Azok ellen a dolgok ellen kell harcolnunk, melyeket az Úr Jézus megvet. Az utolsó csepp vérig ellent kell állnunk a bűn elleni küzdelemben. Undorodnunk kell azoktól a dolgoktól, melyeket Isten Igéje elítél. Még ha az a jobb kezed, a jobb szemed, vagy a jobb lábad is. „Jobb néked csonkán bemenned az életre, mint két lábbal vettetned a gyehennára, a megolthatatlan tűzre” (Márk 9:45). Szabályszerűen küzdeni azt jelenti, hogy olyan dolgokért küzdeni, melyeket Isten Igéje ajánl. „De te, óh Istennek embere, ezeket kerüld; hanem kövessed az igazságot, az istenfélelmet, a hitet, a szeretetet, a békességes tűrést, a szelídséget. Harcold meg a hitnek szép harcát, nyerd el az örök életet” (1 Tim 6:11.12).

Azoknak, akik szabályszerűen küzdenek mértékletesnek kell lenniük ennek az életnek minden jó és megengedett dolgában. Pál azt mondja a korinthusi gyülekezetnek: „Mindaz pedig, aki pályafutásban tusakodik, mindenben magatűrtőztető; azok ugyan, hogy romlandó koszorút nyerjenek, mi pedig romolhatatlant” (1 Kor 9:25).

Sokan ugyan küzdenek a szájukkal, de engedik, hogy a világ és a hiúság ott legyen a szívükben. Ez a küzdelem végeredményében semmit sem ér.

Azoknak, akik szabályszerűen küzdenek, Istent és Krisztust magukkal kell vinniük a munkájukba. Pál azt mondja: „Amire igyekszem is, tusakodván az ő ereje szerint, mely énbennem hatalmasan munkálkodik” (Kol 1:29).

Gondolj arra, hogy csak az koronáztatik meg, aki szabályszerűen küzd!

Olvasandó: Márk 9:42-50.

Ha pedig küzd is valaki, nem koronáztatik meg, ha nem szabályszerűen küzd.
2 Timótheus 2:5.

Azok, akik szabályszerűen küzdenek, óvakodjanak attól, hogy olyan dolgokért vagy szavakért küzdjenek, melyeknek kevés hasznuk van. Abban Isten nem lesz velük. Pál figyelmezteti Timótheust: „Ezekre emlékeztess, kérve kérve őket az Úr színe előtt, hogy ne vitatkozzanak haszontalanul, a hallgatók romlására” (2 Tim 2:14).

Sajnos sok hívő bűnös ebben napjainkban. Vallásosságuk majdnem főleg haszontalan kérdésekből és üres vitatkozásokból áll.

Amikor szabályszerűen küzdünk, ne ítéljük el mások bűneit, és a magunk életében meg meghagyjuk azokat.

Azért is küzdenünk kell, hogy higgyünk. Mennél inkább hiszünk az evangéliumban és az elkövetkezendő világ fontos dolgaiban, annál buzgóbban és bátrabban munkálkodunk azon, hogy részesüljünk az örök üdvösségben. „Igyekezzünk tehát bemenni abba a nyugalomba, hogy valaki a hitetlenségnek ugyanazon példájába ne essék” (Zsid 4:11).

Ahogy hittel kell küzdenünk, úgy kell küzdenünk imádsággal is. Pál ezekkel a szavakkal buzdítja erre a római gyülekezetet: „Kérlek titeket atyámfiak a mi Urunk Jézus Krisztusra és a Lélek szerelmére, tusakodjatok velem együtt az imádkozásban, énérettem Isten előtt” (Róm 15:30).

Küzdenünk kell földi tagjaink megöklésével is. „Hanem megsanyargatom testemet és szolgává teszem; hogy míg másoknak prédikálok, magam valami módon méltatlanná ne legyek” (1 Kor 9:17).

Szeretteim, gondoljatok arra, hogy aki nem szabályszerűen küzdött, az nem fog koronát kapni!

Olvasandó: A zsidókhöz írt levél 4:6-13.

Ha pedig küzd is valaki, nem koronáztatik meg, ha nem szabályszerűen küzd.
2 Timótheus 2:5.

Arról elmélkedtünk együtt, hogy hogyan kell küzdenünk. Most arról akarok veled elmélkedni, miért kell küzdenünk.

Az az ügy, amely miatt küzdened kell, megérdemli, hogy küzdj érte. Nem kevesebért küzdesz, mint a mennyért, és az abban való örök boldogságért.

A természeti életben az emberek dicsőségért, előnyért vagy valami élvezetért küzdenek. Ó, hogyan fáradoznak azért! Sajnos, romlandó koszorúért küzdenek. Az Úr Jézus arra szólít fel, hogy romolhatatlan koszorúért küzdjünk. A menny és az örök élet szavakra való gondolás ösztönözzön bennünket arra, hogy küzdjünk!

Küzdened kell, különben az ördög és a pokol egész biztosan hatalmába kerít. Az ördög, mint ordító oroszlán szerte jár, keresvén, kit elnyeljen” (1 Pét 5:8). A bukott angyalok még mindig éberek, buzgók és fáradhatatlanok; hatalmasok, ravaszak és rosszindulatúak, s nem mást akarnak, mint kárhozatba dönteni a lelkedet. Ezért a küzdelemre való felszólítás.

Küzdened kell, mivel a vágyak még mindig harcot folytatnak lelked ellen. Pál azt írja a galatáknak: „A test a lélek ellen törekszik” (Gal 5:17). Péter is óv a testi kívánságoktól: „Szeretteim, kérlek titeket, mint jövevényeket és idegeneket, tartóztassátok meg magatokat a testi kívánságoktól, amelyek a lélek ellen vitézkednek” (1 Pét 2:11).

Sajnos kevés az olyan keresztyén, aki meg tudja fékezni vágyait. Ezért kell küzdeniük. Sok hívó van, akit az ördög egyik hiúságból a másikba sodor örök romlására!

„Igyekeztek bemenni a szoros kapun.”

Olvasandó: 1 Péter 2:11-18.

Ha pedig küzd is valaki, nem koronáztatik meg, ha nem szabályszerűen küzd.
2 Timótheus 2:5.

Küzdened kell, mivel az egész világ ellened van. Ha Isten gyermeke vagy, gyűlöl a világ. Gyűlölnek a világ fiai. A világ dolgai csapdák számodra. Azok lehetnek az ágyad, az asztalod, a feleséged és a férjed, sőt a legmegengedettebb élvezetek is. Mindezek a dolgok állandóan azon igyekeznek, hogy a pokolba süllyesszenek. Ezért a küzdelemre való felhívás.

Küzdened kell, mivel a világ mindig azon próbálkozik, hogy csúfolódással, gúnnyal, gyalázkodással, fenyegetéssel, máglyával és ezer halállal kívül tartson a mennyen. Ezért kell küzdened.

Ha a világ nem tud legyőzni a fent említett dolgokkal, akkor hízeleg, ígér neked, csalogat és könyörög, hogy romlásba döntsön. Gondolj arra, hogy sokan, akik állhatatosak voltak a világ fenyegetésével szemben, elbuktak annak elbűvölő hízelkedése miatt.

Mindig is ellenségeskedés volt az ördög és az egyház között. Mihály és az ő angyala, meg az ördög és angyalai állandóan harcban állnak egymással. Az ördög pártja évszázadokon át megkísérelt minket kegyetlen vértanúságokkal leigázni; mi imádságokkal és könnyekkel, türelemmel és türéssel, szelídséggel és szeretettel válaszoltunk. Mégis megvan az ellenségeskedés e között a két párt között. Erről olvasunk az 1 Mózes 3-tól kezdve A jelenések könyvéig. Ezért szól hozzánk az Úr Jézus ma is: „Menjetek be a szoros kapun. Mert széles az a kapu és széles az az út, amely a veszedelemre visz, és sokan vannak, akik azon járnak. Mert szoros az a kapu és keskeny az az út, amely az életre visz, és kevesen vannak, akik megtalálják azt” (Máté 7:13.14).

Olvasandó: A jelenések könyve 12:7-12.

*Mert nem találtam a te cselekedeteidet Isten előtt teljeseknek.
A jelenések könyve 3:2.*

Az Úr Jézus éles szavakkal ítéli el azokat a hívőket, akik nem az örök dicsőségre, hanem mulandó érdekekre figyelnek. Sokat fáradoznak a világban a vallásért, de munkájukat Isten nem találja teljesnek. Milyen sürgés-forgást tudnak előidézni és mekkora zajt tudnak csapni némelyek a vallásról való elképzelésükkel. És ez mégis olyan, mint mikor az Úr Jézusnak földi életében azt kellett mondania: „Bizony, bizony mondom néktek: nem azért kerestek engem, hogy jeleket láttatok, hanem azért, mert ettetek ama kenyérből, és jóllaktatok” (Ján 6:26).

Ezek az emberek is bemenni igyekeztek, de nem a mennybe. Azt hiszik, hogy előnyt jelent a vallás. Azt képzelik, hogy ezáltal bizalmat, nevet, elsőbbséget és más egyebet szerezhetnek maguknak. Ezért küzdenek, de nem a mennyért.

Nem a szoros kapura figyelnek. Nem érzik szegény lelkük nyomorúságát. Az a figyelmeztetés: „Igyekeztek bemenni a szoros kapun” ezeknek az embereknek a számára komoly valóság, mivel ez az intés elkárkozásukat jövendöli.

A küzdésre való felszólítás azokra is vonatkozik, akik meg vannak magukkal elégedve, ahogy azt a szárdiszi gyülekezet anyyala tette. Az volt a neve, hogy él, pedig halott volt. Isten nem találta teljesnek cselekedeteit.

Ez a felszólítás azokra is vonatkozik, akik úgy élnek, mint a laodiceaiak, akik azt hitték, hogy vallásosak, és elégedettek voltak szegényes, nyomorúságos, langyos hitvallással. Csöndben ültek és aludtak. Az ő cselekedeteiket sem találta Isten teljeseknek. „Igyekeztek bemenni.”

Olvasandó: A jelenések könyve 3:1-6.

*Kísértétek meg magatokat, ha a hitben vagytok-é?
2 Korinthus 13:5.*

Ezek a szavak arra szólítanak fel bennünket, hogy vizsgáljuk meg kegyelmi ajándékaink valódiságát.

A menny kapuja szoros. Igyekeznünk kell, hogy addig menjünk be rajta, amíg élünk. Addig kell küzdenünk, amíg ehhez a kapuhoz nem érkezünk. Meg kell vizsgálni kegyelmi ajándékainkat, vajon azok valódiak lesznek-e az ítéletkor. És ha kitűnik, hogy azok nem igaziak, kérj másikat, hogy ezek a téves ajándékok ne döntsenek kárhozatba.

„Azt tanácsolom néked, hogy végy tőlem tűzben megpróbált aranyat” (Jel 3:18). Az Úr azt mondja neked, hogy vehetsz Tőle hitet és kegyelmet, amelyik megállhatnak az ítéletben. Küzdj a hitért. Végy Tőle kegyelmet és fehér ruhákat, hogy öltözeted legyen, és ne láttassék ki a te mezítelenségednek rútsága, és szemgyógyító irral kend meg szemeidet, hogy láss. Fogadd meg ezt a tanácsot! Ez a helyes igyekezet, hogy bemehess.

De, kérdezheted, hogy vizsgálhatjuk meg kegyelmi ajándékainkat? Kísértésbe kell esnünk, hogy megvizsgáljuk azokat? Nem, nem szükséges a kísértést neked keresni. Isten annyi kísértést helyezett utadba, hogy azokból ki fog tűnni, ajándékaid hibátlanok-e vagy sem. Nem kell a kísértést keresni, elég minden napnak a maga baja. Számodra a kérdés az, vajon van-e elég kegyelmed, hogy védelmet nyújtson. Az Úr bölcsességében úgy határozott, hogy már ebben az életben megtudhatod, vajon hited kiáll-e minden kísértést és próbát, elég lesz-e, hogy bemenj a szoros kapun. Neked szól a figyelmeztetés: „Kísértétek meg magatokat, ha a hitben vagytok-é?”

Olvasandó: 2 Korinthus 13:1-5.

Kísértésék meg magatokat, ha a hitben vagytok-é?

2 Korinthus 13:5.

Ha önmagadat próbára akarod tenni, kérdezd meg magadtól, hogy viselkedsz a külső próbák között. Honnan tudhatjuk, hogy hitünk igazi azok között a körülmények között? Hitünk igazi, ha nem bízunk önelégültségünkben. Az igazi hit Istenhez kiált segítségért. Az őszinte hit inkább kíván meghalni, semmint csak a legkevesebb szégyent hozza is Isten nevére. Az igazi hit azt szeretné, hogy Istené legyen a dicsőség a megpróbáltatásban, mint hogy a világ megelégedését nyerje el. „Hit által tiltakozott Mózes, midőn felnövekedett, hogy fáraó leánya fiának mondják, inkább választván az Isten népével való együttnyomorgást, mint a bűnnek ideig-óráig való gyönyörűségét” (Zsid 11:24.25).

Hogyan viselkedsz a belső megpróbáltatások között, ha érzed a bűn munkáját a szívedben? Pál így kiált: „Óh én nyomorult ember! Kicsoda szabadít meg engem a halálnak testéből?” (Róm 7:24). Isten igazi gyermekei szomorkodnak a bűn miatt, megvallják azt, küzdenek ellene és imádkoznak miatta. A szentséget a legnagyobb ékességnek tartják a világon. Ebben a belső harcban Jézushoz menekülnek segítségért. Tedd magad próbára, hogy van ez a te életedben.

A harmadik kérdés, hogy viselkedsz ebben a világban a kegyelem legfőbb örömeinek élvezése közben? „De egyet cselekszem, azokat, amelyek a hátam megett vannak, elfelejtvén, azoknak pedig, amelyek előttem vannak, nékik dőlve, célegyenest igyekszem az Istennek a Krisztus Jézusban onnét felülről való elhívása jutalmára” (Fil 3:14). Ez a te bizonyágtétele is? Isten igazi gyermekei a kegyelmi ajándékokat többre becsülik az egész világnál. Szívből imádkoznak és könyörögnek, hogy Isten sokszorozza meg számukra a kegyelmi ajándékokat. Állandóan azt kéri: „Növeljed a mi hitünket!” (Luk 17:5). Ez a te kérésed is?

Olvasandó: 2 Korinthus 13:5-10.

Mert azt, amit kérünk kell, amint kellene, nem tudjuk; és maga a Lélek esedezik miérettünk kimondhatatlan fohászokkoddal.

Róma 8:26.

Az imádkozást Isten rendelte, és azt titkon vagy nyíltan kell tennünk. Az imádság, melyet a Lélek munkál, közösséget teremt Isten gyermekei és Isten között. Az imádságnak akkora a hatása, hogy általa nagy dolgokat kaphatunk. Megnyitja Isten szívét, és ezáltal az imádkozó üres szíve megtelik. Az imádság által az ember kitarja szívét Isten előtt, mint egy barát előtt.

Az igazi imádságnak számos ismertetőjele van. Őszinte és érzelmmel teli. A lélek szívből jövő kiöntése Isten előtt, Krisztus által. Az igazi imádságot a Szentlélek ereje által imádkozzuk. Olyan dolgokért könyörög Istenhez, melyeket maga Isten ígért, és melyek megegyeznek Igéjével. Az igazi imádság a gyülekezet üdvösségére van; hittel aláveti magát Isten akaratának.

Az igazi imádság tehát őszinte. Az őszinteség kegyelmi ajándék, amely, mint a jó, minden más kegyelmi ajándékban megtalálható. Ha az őszinteség hiányzik, Isten nem hallgatja meg az imádságot. Halld csak, mit mond erről Dávid a Zsolt 66-ban: „Hozzá kiálték az én szájjammal, és magasztalás volt a nyelvem alatt. Ha hamisságra néztem volna szívemben, meg nem hallgatott volna az én Uram” (17. és 18. v.). Őszinteség kell hogy jellemezze az imádságot. Jeremiás próféta ezt az üzenetet kellett hogy átadja a népnek: „És kerestek engem és megtaláltok, mert teljes szívből kerestek engem” (29:13). Mivel ez legtöbbször hiányzott, az Úr nem hallgatta meg a nép imádságait. Hóseás szája által azt mondta a népnek: „Nem kiáltanak hozzám szívből” (7:14). Csak színből imádkoztak, hogy lássák őket az emberek.

Milyen a mi imádságunk?

Olvasandó: Máté 6:5-8.

Mert azt, amint kérnünk kell, amint kellene, nem tudjuk; és maga a Lélek esedezik miérettünk kimondhatatlan fohászkodásokkal.

Róma 8:26.

Amikor Nátánael a fügefa alatt volt, Krisztus megdicsérte: „Ímé egy igazán izráelita, akiben hamisság nincsen” (Ján 1:48). Ez az ember valószínűleg a szívét öntötte ki a fügefa alatt Isten előtt. Az olyan imádság kedves Isten előtt, amely őszinte. „Az igazak könyörgése pedig kedves neki” (Péld 15:8).

Az őszinteség arra ösztönzi a lelket, hogy nagyon egyszerűen tárja ki szívét Isten előtt, és hogy ügyét érthetően és nyíltan terjessze Isten elé. Az igaz imádság elítéli önmagát, és szépítgetés nélkül kiált szívből az Úrhoz. Láss ere példát a Jeremiás 31-ben: „Jól hallottam, hogy panaszkodott Efraim: Megvertél engem, és megvertem, mint a tanulatlan tulok” (31:18).

Az őszinteségnek nincs két arca. Ugyanolyan, amikor sarokba húzódik, mint a világ előtt. Az őszinte szívnek kell, hogy Istene legyen és Nála imádságban kell kiönteni szívét.

Az igazi imádság nemcsak őszinte, hanem érzellemmel teljes is. Az őszinte imádkozás a szív vagy a lélek érzellemmel teljes kitarulkozása. Világos, hogy ezzel nem hanyagul elmondott néhány szóra vagy egy kötelesség teljesítésére célzok. Az nem imádság! Az igazi imádságban mély érzélem az uralkodó. Ez lehet mély büntudat, vagy imádkozás közben annak a megérzése, hogy kegyelmet nyertem. A szív összetörhet, látva, hogy Isten kész kegyelmet gyakorolni. Az igazi imádság tehát nem nélkülözheti az érzelmet!

Olvasandó: Máté 6:9-15.

Mert azt, amit kérnünk kell, amint kellene, nem tudjuk; de maga a Lélek esedezik miérettünk kimondhatatlan fohászkodásokkal.

Róma 8:26.

Imádkozhatunk azért is, mivel nagyon érezzük, hogy szükségünk van kegyelemre. Imádkozhatunk azért is, mivel azt tapasztaljuk, hogy az a veszély fenyeget, hogy vétkezünk. Amikor a lélek ezt érzi, akkor sóhajtozik és nyög; akkor összetörik a szív.

Az őszinte imádság a szívből fakad, amikor bánat és szomorúság tölti el. Olyan ez, mintha vér sajtolódnék ki a testből valami súlyosan ránehezülő teher alatt. Valami ilyen bánatról olvashatunk Dávid imádságában: „Mély sárba estem be, hol meg nem állhatok; feneketlen örvénybe jutottam, és az áradat elborít engem” (Zsolt 63:3). A Zsolt 38-ban azt mondja: „Lehorgadtam, meggörbültem nagyon: naponta szomorúan járok. Erőtlen és összetört vagyok nagyon, s szívem keserősége miatt jajgatok. Uram, előtted van minden kívánságom, és nincs előled elrejtve az én nyögésem” (7.9.10.v.).

Ezékiásról azt olvassuk, hogy nyögött, mint egy galamb, Efraimról, hogy panaszkodott. Péterről, hogy keservesen sírt, de Krisztusról is: „Ki az ő testének napjaiban könyörgésekkel és esedezésekkel, erős kiáltás és könnyhullatás közben járult ahhoz, aki képes megszabadítani őt a halálból, és meghallgattatott az ő istenfélelméért” (Zsid 5:7).

Isten Igéje sok alkalommal bizonyítja, hogy az igazi imádság mély büntudatból fakad. Hogyan kiált Dávid a Zsolt 116-ban: „Körülvettek engem a halál kötelei, és a pokol szorongatásai támadtak meg engem; nyomorúságba és ínségbe jutottam. És az Úrnak nevét segítségül hívám: Kérlek Uram, szabadítsd meg az én lelkemet!” (5.6.v.).

Ez a könyörgés a te imádságod is?

Olvasandó: A zsoltárok könyve 69:1-10.

Imádságokban és könyörgésekben minden alkalommal hálaadással tárjátok fel kívánságaitokat az Isten előtt.

Filippi 4:6.

Isten gyermekének szívében néha ott van az az édes érzés, hogy kegyelmet nyert. Amikor ez az érzés ott élt Dávid szívében, dicsőítette és magasztalta az Urat. Csodálta Őt a szegény, nyomorult bűnösök iránti jóságáért. Azt mondta: „Áldjad én lelkem az Urat, és egész bensőm az ő szent nevét. Áldjad én lelkem az Urat, és el ne feledkezzél semmi jótéteményéről. Aki megbocsátja minden bűnödöt, meggyógyítja minden betegségedet. Aki megváltja életedet a koporsótól; kegyelemmel és irgalmassággal koronáz meg téged” (Zsolt 103:1-4). Az imádság tehát néha magasztalássá és hálaadássá változhat, és közben mégis imádság marad. Ez titok, melyet Isten gyermekei megtapasztalnak. „Semmi felől ne aggódjatok, hanem imádságokban és könyörgésekben minden alkalommal hálaadással tárjátok fel kívánságaitokat az Isten előtt.” A kapott jótéteményekért való érzéssel teli hálaadás tetszik Istennek. Nagyra értékeli.

Az is lehet, hogy Isten gyermekei az imádságban a kegyelem olyan érzését tapasztalják, melyet Isten ad nekik. Az lángra gyújtja a szívet. Ilyen körülmények közt mondta Dávid: „Mert megjelentetted a te szolgádnak fülébe, óh Seregeknek Ura és Izráelnek Istene, ezt mondván: Házat építek néked. Ezért készteté szolgálodat az ő szíve, hogy ilyen könyörgéssel könyörögjön hozzád” (2 Sám 7:27).

Milyen hatással volt Dávid életére, amikor hihette, hogy Isten kegyelmes hozzá? Nem olyannal, hogy felszínes imádságot mondott. Forró imádságban tárta az Úr elé állapotát. Tudott nyomorúságáról, de arról is, hogy Isten kész kegyelmes lenni iránta.

Olvasandó: Filippi 4:1-9.

Imádságokban és könyörgésekben minden alkalommal hálaadással tárjátok fel kívánságaitokat az Isten előtt.

Filippi 4:6.

Az imádságban a lélek őszintén kitarul Isten előtt. Található abban buzgóság, erő és meghittség, úgy ahogy Dávid azt megállapítja: „Mint a szarvas kívánczik a forrásvizekre, úgy kívánczik az én lelkem hozzád, óh Isten!” (Zsolt 42:2). A Zsolt 84-ben a zarándok azt mondja: „Kívánczik, sőt emésztődik lelkem az Úrnak tornácai után; szívem és testem ujjonganak az élő Isten felé” (3.v.).

Milyen őszinte vágyakat látunk ebben az imádságban.

Dániel így imádkozott: „Uram, hallgass meg! Uram, légy kegyelmes! Uram légy figyelmes, és cselekedd meg, ne késedelmezzél, tennen magadért, óh én Istenem! (Dán 9:19). Minden szótagban hatalmas erő van. Ó, milyen sokan mennyire eltávolodtak ettől az imádságtól az ő imádságaikban. Sajnos, az emberek nagyobb része egyáltalán nem törődik ezzel a kötelességével. Féltő, hogy azok többsége is, akik még imádkoznak, nem ismerik a léleknek ezt az Isten előtt való őszinte, szívből jövő, érzelmekkel teli kitarulkozását.

Sokan meglegszenek azzal, hogy csak az ajkuk mondja az imádságot. Elhadarják azt, és eleget tettek kötelességüknek.

Mennyire más az igaz imádság. Ha az van az Isten gyermekeinek szívében, akkor az rabul ejti őket; akkor lelkük inkább kész a végsőkig kimerülni, semhogy elmenjenek a Krisztussal való közösség nélkül, és anélkül, hogy vigasztalását megtapasztalják. Akkor az történik, ami Jákób tusakodásakor Peniélnél; amikor a férfi azt mondta: „Bocsáss el engem, mert feljött a hajnal”, akkor Jákób azt felelte: „Nem bocsátlak el téged, míg meg nem áldasz engemet” (1 Móz 32:26).

Olvasandó: 1 Móz 32:24-32.

Imádságokban és könyörgésekben minden alkalommal hálaadással tárjátok fel kívánságaitokat az Isten előtt.

Filippi 4:6.

Az imádságban helye van énünk szívből jövő panaszának. Az ember feltárja szívét Isten előtt. „Uram, előtted van minden kívánságom, és nincs előtted elrejtve az én nyögésem” (Zsolt 38:10).

Amikor a lélek feltáruul Isten előtt, akkor az imádságban az egész élet teljes erővel Isten felé fordul. „Bízzatok őbenne mindenkor, ti népek; öntsétek ki előtte szíveteket” (Zsolt 62:9).

Isten Igéje szerint ehhez az imádsághoz a fogságból és a szolgaságból való szabadulás ígérete is kapcsolódik. Az 5 Mózés 4-ben azt olvassuk: „De ha onnan keresed meg az Urat, a te Istenedet, akkor meg is találod, hogy ha teljes szívedből és teljes lelkedből keresed őt” (29.v.).

Az imádságban a nagy Istenhez menekülünk. „Mikor mehetek el és jelenhetek meg Isten előtt?” (Zsolt 42:3). A lélek ürességet lát mindenben, ami az ég alatt van. Csak Istenben találhat nyugalmat és megelégedést.

Akkor így imádkozik: „Tebenned bízom, Uram! Ne szégyenüljek meg soha. A te igazságod szerint ments meg és szabadíts meg engem; hajtsd hozzám füledet és tarts meg engem. Légy sziklaváram, ahova menekülhessek szüntelen; mert erősségem és kőszálam vagy te. Én Istenem, szabadíts meg engem a gonosznak kezéből. Mert te vagy az én reménységem, oh Uram, Istenem, én bizodalمام gyermekségemtől fogva” (Zsolt 71:1-6).

Sokan beszélnek imádságukban Istenről. De az igazi imádság Istent reménységévé, támaszává, sőt egyetlenévé és mindenévé teszi. Az igazi imádság semmi mást nem néz, csak azt, ami méltó, hogy figyelmet szenteljen annak. Csak Istenhez emelkedik.

Olvasandó: A zsoltárok könyve 63:1-12.

És akármit kértek majd az én nevemben, megcselekszem azt, hogy dicsőíttessék az Atya a Fiúban.

János 14:13.

Az imádság a szív őszinte, érzelemmel teli, bensőséges kiöntése Isten előtt a Krisztus „által”. Ez a „Krisztus által” nem nélkülözhető, másként kételkedni lehet abban, hogy az valódi imádság-e. Az imádság külsőleg lehet bármilyen magasztos és ékesszóló, de ha hiányzik a „Krisztus által”, az Isten szemében nem igazi imádság.

Krisztus az Út, melyen a lélek Istenhez mehet. Nélküle nem juthat el egyetlen kívánság sem a Zebaoth Isten füléig. „Akármit kértek majd az én nevemben, megcselekszem azt.”

Dániel is Krisztus által imádkozta: „És most hallgass meg, oh Istenünk, a te szolgádnak könyörgését és esedezéseit, és világosítsd meg az Úrért a te orcádat a te szent helyeden, amely elpusztítatott” (Dán 9:17). Azaz Krisztusért. Ugyanezt találjuk Dávidnál is: „A te nevedért, Uram, bocsásd meg bűnömet, mert sok az” (Zsolt 25:11). Azt kérte, hogy Isten bocsássa meg bűneit Krisztusért.

De mégsem lehet mindenkiről, aki Krisztus nevét említi imádságában, elmondani, hogy Krisztus nevében imádkozik Istenhez, vagy hogy Krisztus által imádkozik. Lehet valaki érzelmesen meghatódott, és őszintén vágyódhat a kegyelemre, és mégsem tud eljutni Krisztus által Istenhez. Tudod, mi ennek a titka? Ha mi Isten elé Krisztus által akarunk járulni, akkor először meg kell ismernünk Krisztust. „Mert aki Isten elé járul, hinnie kell, hogy ő létezik” (Zsid 11:6). Így kell azoknak is, akik Krisztus által akarnak Isten elé járulni, Őt megismerni. Mózes így imádkozott: „Mutasd meg nékem a te útadat, hogy ismerjelek meg téged” (2 Móz 33:13). Krisztus által a bűnös megjelenhet Isten előtt. Akkor elmondhatja Dáviddal: Én várom, kősziklám, menedékem.

Olvasandó: János 14:6-14.

Mert Óáltala van bemenetelünk mindkettőnknek egy Lélekben az Atyához.
Efézus 2:18

Ha imádságunkat nem a Szentlélek erejével és segítségével imádkozzuk, akkor nem egyéb, mint idegen tűz, melyet Áron fiai vittek Isten elé. Az imádság a szív őszinte kiöntése Krisztus által, de a Szentlélek által is. Ezeket a dolgokat nem lehet egymástól elválasztani.

A „Krisztus nélkül” és a „Szentlélek nélkül” mondott imádságok nem lehetnek igazi imádságok. Azokat csak az ajak mondja. Az ilyen imádságokat nem fogadja el Isten!

Az igazi imádság másik ismertetőjele, hogy olyan dolgokat kér, amiket Isten megígért. Az imádság megmarad Isten Igéjének a keretein belül. Dávid így imádkozott: „Emlékezzél meg a te szolgáltnak adott ígédről, amelyhez nékem reménységet adtál” (Zsolt 119:49). „Lelkem a porhoz tapad; eleveníts meg engem a te ígéreted szerint” (Zsolt 119:25).

Ó, bárcsak mind így kiáltanánk: „Uram, taníts minket imádkozni!” (Luk 11:1). Pál apostol megvallotta, hogy képtelen magától igazi imádságot küldeni Istenhez: „Hasonlóképpen pedig a Lélek is segítségére van a mi erőtlenségünknek. Mert azt, amit kérnünk kell, amint kellene, nem tudjuk; de maga a Lélek esedezik miértünk kimondhatatlan fohászokodásokkal” (Róm 8:26).

Ha imádkozni akarsz az ég és a föld Urához, akkor azt tanácsolom, hogy komolyan gondold át, mire van szükséged. Ne tégy úgy, mint sokan, akik csak szavakat mondanak. Olyan dolgokat kérnek, amikre valójában nincs is szükségük. Ezek az imádságok nem hallgattatnak meg.

Azoknak a szegény lelkeknek a bátorítására, akik Jézus Krisztust éheznek, arra a példázatra utalok, melyet a Lukács 11-ben olvasunk. Bizonyára meg fognak hallgattatni. „Mert aki kér, mind kap, és aki keres, talál; és a zörgetőnek megnyitják” (10.v.).

Olvasandó: Lukács 11:5-13.

Isten előtt kedves áldozatok: a töredelmes lélek.
A zsoltárok könyve 51:19.

A Zsolt 51 Dávid zsoltára. Bűnbánati zsoltárnak nevezik. Dávid szörnyű bűne, ti. Bethsabé megrontása, és annak férje, Uriás meggyilkolása miatti őszinte bánata, nyilvánul meg benne.

Ennek a történetnek részletes leírást megtaláljuk Sámuel második könyvének tizenegyedik és tizenkettedik fejezetében.

Ebben a zsoltárban látjuk, mi megy végbe Dávid szívében, amikor meggyőződik bűnéről.

Kegyelemért könyörög, megvallja förtelmes vétkeit, és bánkodik romlott természete miatt. „Könyörülj rajtam, én Istenem a te kegyelmességod szerint; irgalmasságod sokasága szerint töröld el az én bűneimet.” Egyik pillanatban azt kéri, hogy Isten mossa és szentelje meg: „Egészen moss ki engemet az én álnokságomból, és az én vétkeimből tisztíts ki engem”. Aztán ismét fél, hogy Isten elveti őt maga elől: „Ne vess el engem a te orcád elől.” Attól is fél, hogy Isten elveszi tőle Szentlelkét: „A te szent lelkedet ne vedd el én tőlem.”

Így folytatja egészen a textusunkig, és ott megnyugszik lelke, mivel megtalálja önmagában azt a szívet és lelket, melyet Isten nem utál. „Uram, nyisd meg az én ajakimat, hogy hirdesse szájam a te dicséretedet. Mert nem kívánsz te véres áldozatot, hogy adnék azt, égőáldozatban sem gyönyörködöl. Isten előtt kedves áldozatok: a töredelmes lélek; a töredelmes és bűnbánó szívet oh Isten nem veted te meg!”

Olvasandó: A zsoltárok könyve 51:1-11.

MÁRCIUS 2.

Isten előtt kedves áldozatok: a töredelmes lélek.

A zsoltárok könyve: 51:19.

Négy dolog kedves Isten előtt.

1. Krisztus testének az Ő bűnös népéért való feláldozása. Ez értékesebb minden égő- és más áldozatnál.
2. A képmutatás nélkül való szeretetet Isten többre értékeli minden áldozatnál és a vallásosság külső megnyilvánulásainál. „Szeretni embernek felebarátját, mint önmagát, többet ér minden égőáldozatnál és véres áldozatnál” (Márk 12:33)
3. Szentül, alázatosan és engedelmesen járnunk Isten előtt, ez nagyon kedves Neki. „Ímé, jobb az engedelmesség a véres áldozatnál és a szófogadás a kosok kövérénél” Olvassuk Sámuelnál (1 Sám 15:22).
4. De az is kedves Isten előtt, ami a textusunkban van: a töredelmes lélek. Sőt, a töredelmes és bűnbánó szívet Isten nem veti meg.

Figyeljünk arra, hogy ez a töredelmes szív és bűnbánó lélek csak Isten előtt kedves. A világnak nem. A töredelmes szívvel megáldott férfit vagy nőt a világ egyáltalán nem tiszteli. Az ilyenek túl terhesek a világnak, nyugtalanságot okoznak. Sóhajtozásaik, könnyeik, éjjel-nappal való siránkozásaik, kiáltásuk és imádkozásuk, visszavonultságuk néha egész családot felbomlaszt. Ezért gyakran megvetik a töredelmes szívűeket. Sokan menekülnek a közelükből, és cserben hagyják őket.

De figyeljünk arra, hogy mit monda textus: „A töredelmes és bűnbánó szívet oh Isten nem veted te meg.” Milyen vigasztalás az, hogy Isten a töredelmes szívet nem veti meg, hanem megbecsüli, és nagy értéket tulajdonít neki.

Olvasandó : A zsoltárok könyve: 51:12-21.

MÁRCIUS 3.

Isten előtt kedves áldozatok: a töredelmes lélek.

A zsoltárok könyve 51:19.

Megmutatom, milyen a bűnbánó szív és a töredelmes lélek. Ez egyrészt megvigasztalhatja a bűnbánó szíveket, de másrészt meggyőzheti azokat, akik azt gondolják, hogy töredelmes szívük van. Hogy ezt megmagyarázzam, elmondom, hogy milyen a nem bűnbánó és nem töredelmes szív.

Mielőtt megtöretik, a szív kemény, dacos és makacs Istennel szemben. A szív nemcsak csaló, hanem hamar meg is csalatik, különösen az örökkévalóság dolgaival kapcsolatban. A szív inkább igazságtalanságot és hiábavalóságot gyűjt, mint azt, ami jó a lélek számára. Hitetlen, és Istentől a bűn felé fordul. Teret enged a Sátánnak, de ellenáll a Szentléleknek. Egyszóval: „Csalárdabb a szív mindennél, és gonosz az; kicsoda ismerhetné azt?” (Jer 17:9). Hogy milyen szomorú, ha szív nem bűnbánó és a lélek nem töredelmes, az kitűnik akkor, amikor látjuk, hogyan cselekszik a világ. Hol van az az ember, aki olyan becsületes lelkével szemben, ahogy azt Isten Igéje kívánja? Az őszinte szív egyik ismertetőjele az, hogy így szól: „Nyisd meg az én szemeimet, hogy szemléljem a te törvényednek csodálatos voltát” (Zsolt 119:18). A becsületes szív nem éri be azzal, ami az üdvözítő kegyelem számára semmit sem fog érni, de nem engedi másoknak sem, hogy azzal rázzák le magukról.

Sajnos kevesen becsületesek önmagukkal szemben. Ó, próbáld meg magadat! Jakab apostol azt mondja, hogy aki a maga szívét csalja meg, az a legnagyobb csaló (Jak 1:26).

Olvasandó: A zsoltárok könyve 53:1-7.

MÁRCIUS 4.

---

*A töredelmes és bűnbánó szívet oh Isten nem veted te meg.
A zsoltárok könyve 51:19.*

Mi töri össze a szívet és mi teszi bűnbánóvá a lelket? Isten Igéje. „Nem olyan-é az én igém, mint a tűz? Azt mondja az Úr, mint a sziklazúzó pőröly?” (Jer 23:29). A szikla ebben a textusban a szív, melyet egy másik textus gyémánthoz hasonlít, mely a sziklánál is keményebb.

Isten Igéje azonban csak akkor olyan, mint a tűz, és mint a pőröly (kalapács), ha azt Isten erős karja használja. Sem ember, sem angyal nem tudja soha az Igével a szívet összetörni. Bálámot egy angyal megbüntette, de tovább ment anélkül, hogy szíve összetört, vagy valóban bűnbánó lett volna. Ézsaiás hosszú igehirdetői szolgálat után azon panaszkodott, hogy haszon nélkül és hiába munkálkodott. Ezért kiáltott Istenhez, hogy bárcsak megszakasztaná az eget, és leszállna, hogy a hegyek vagy sziklás dombok (szívek) összetörnének és megolvadnának (Ézs 64:1). Ézsaiás megtapasztalta, hogy az Igével mindaddig nem tud eredményes munkát végezni, amíg az Úr segítségére nem jön.

Isten Igéje sok helyen szól világosan erről. Azokról, akik olyan eredményesen prédikáltak, hogy az emberek szíve összetört, azt olvassuk: „Az Úr harcolt velük együtt” (Márk 16:20), vagy „Az Úr keze volt velük” Így látjuk meg, hogy mit cselekszik Isten Igéje a lélekben, és hogy a Lélek éles, mint a kard. Ha az Úr az Ő Lelkét összekapcsolja vele, az Ige, mint egy nyíl ott marad a bűnösök szívébe fúródva, ezért azután ők Isten lába elé borulnak, és kegyelemért könyörögnek.

Olvasandó: Jeremiás 23:23-29.

MÁRCIUS 5.

---

*A töredelmes és bűnbánó szívet oh Isten nem veted meg!
A zsoltárok könyve 51:19.*

Szöltünk arról, hogy Isten Igéjével töri össze a szívet. Most nézzük meg, hogyan töri össze az Ige a szívet, és indítja bűnbánatra a lelket. Erejével. Így van ez általában, de különösen akkor, amikor a bűnös magán és bűnén az Ige erőteljes munkáját észreveszi. Akkor az Ige meggyőzi a bűnöst, hogy megtalálta. Így történt ez Ádámmal is az Éden kertjében.

Amikor vétkezett, megpróbált elrejtőzni Isten elől. Elbújt a kert fái között. Mégsem érezte magát biztonságban, ezért befedte magát fügefalevelekkel. Aztán csendben lefeküdt. Azt gondolta, hogy Isten nem találja meg, így nem fogja megtudni, hogy mit tett. De íme, hirtelen meghallotta Isten hangját: „Ádám, hol vagy?” (1 Móz 3:9). Akkor Ádámnak válaszolnia kellett. De az Úr hangja azután sem hagyta nyugton. A hang keresni kezdte és megkérdezte, mit tett; a hang leleplezte azt, amit Ádám leplezett és elrejtett, míg végül Ádám meztelennek és csupasznak látta magát Isten előtt. Ezt teszi az Ige is, amikor Isten karja az által cselekszik. Leleplezi a bűnöst, elkülöníti. Ezt tapasztalja a bűnös is. Bűnei napvilágra kerülnek, egész élete lelepleződik, meztelen lesz. Most már sem a bűnös, sem a bűnei nem maradnak elrejtve és eltakarva. A bűnös kezdi látni azt, amit eddig sohasem látott.

Olvasandó: 1 Mózés 3:7-15.

MÁRCIUS 6.

A töredelmes és bűnbánó szívet oh Isten nem veted te meg!
A zsoltárok könyve 51:19.

Még két példát kívánunk bemutatni Isten Igéjének a bűnös szívében végzett munkájáról.

Textusunk Dávidról szól. Súlyosan vétkezett, de megpróbálta Isten és emberek elől elrejteni. Isten Nátán prófétát küldte hozzá, hogy nagy általánosságban figyelmeztesse egy példázattal elmondásával. Ezt a különleges figyelmeztetést ezzel a példázattal alkalmazta Dávid életére. Amíg Nátán csak nagy általánosságban beszélt, Dávid úgy érezte magát, mint a hal a vízben, és igaznak érezte magát. De Isten szerette Dávidot; ezért kellett Nátánnak azt mondania: „Te vagy az az ember!” Akkor Dávidnak össze kellett roppannia és meg kellett vallania: „Vétkeztem!” Akkor tört össze a szíve és lett töredelmes a lelke.

Másik példa Saul. Sok igehirdetést hallott és nagyon hívővé lett. Buzgóbb volt, mint sokan. De szíve összetört és lelke töredelmes lett, amikor a mennyből hallott egy igehirdetés; amikor Isten Igéjét hallotta, amint bűne felől kérdezi: „Saul, Saul, mit kergetsz engem?”, akkor Saul nem bírta tovább. Szíve összetört, a földre rogyott, remegett, és azt kérdezte: „Kicsoda vagy, Uram?” És: „Uram, mit akarsz, hogy cselekedjem?” (Csel 9:4-6).

Íme, látjuk, hogy az Ige felfedi a bűnös előtt a bűnét, és a bűnös meggyőződik arról, hogy az Ige leleplezte. De mégis figyelmeztetnem kell itt valamire: az Igének a lelkiismeretben végzett munkája nem mind üdvözítő. Csak akkor, ha a bűnösnek nemcsak megmutatja, hogy gonoszak az útjai, hanem annak szívét Krisztus Istenhez is viszi.

Olvasandó: 2 Sámuel 12:1-13.

MÁRCIUS 7.

A töredelmes és bűnbánó szívet oh Isten nem veted te meg!
A zsoltárok könyve 51:19.

Milyen a töredelmes és bűnbánó szív? Arra gondolok, hogy az ilyen szív többé nem tesz olyat, mint azelőtt. Olyan ez, mint mikor valaki eltörte a lábát; akkor nem tud futni, ugrani és birkózni, vagy bármi mást.

Amit textusunk megtört szívnek hív, azt Dávid ennek a zsoltárnak tizedik versében így nevezi: „összetört csontjaim.” Azt mondja: „Hallass örömet és vigasságot velem, hogy örvendezzenek csontjaim, amelyeket összetörtél.”

Miért hasonlítja a töredelmes szívet összetört csontokhoz? Törött lábakkal nem tudunk járni; a külső ember nem tudja azt tenni, amit azelőtt tett. Nos, így van a belső ember is. Amikor a lélek összetörik nem tud gyönyörködni többé a korábbi hiábavalóságokban és haszontalanságokban. Összetört szíve egyúttal gyöngé is. Azt mondja: „Gyöngé vagyok és nagyon összetört.” A bűnös elvesztette korábbi bűnös útjainak erejét és erősségét.

Amikor a szív összetörik, azt jelenti, hogy bénává és alkalmatlanná lesz. Az a tudat, hogy Isten haragszik rá bűnei miatt, eltéríti korábbi, megszokott életmódjától. Ez mind nagy lelki megrázkódtatással párosul. A Szentírás ezt a csontok kifíccamodásához, töréséhez, megháborodásához hasonlítja. Ezért van az, hogy a szív összetörését fájdalmas dolognak tapasztalja és érzi az ember. Dávid azt mondja: „Könyörülj rajtam, Uram, mert ellankadtam: gyógyíts meg engem, Uram, mert megháborodtak csontjaim!” (Zsolt 6:3).

Olvasandó: A zsoltárok könyve 6:1-11.

MÁRCIUS 8.

Ennekokáért ő mindenképpen idvezítheti is azokat, akik őáltala járulnak Istenhez. A zsidókhöz írt levél 7:25.

Kik azok, akik Krisztus által Istenhez járulnak? Háromféle ember: az éppen felébredt bűnös, az eltévelyedett bűnös, aki visszatért és az igaz ember.

A felébredt bűnös szerintem olyan valaki, aki teljesen ébren van. Az ilyen most már látja, ki ő, és látja azt is, hogy milyen a világ. Látja, mi a törvény, a pokol, a halál; ki a Krisztus, az Isten és mi az ítélet.

Ha valaki helyesen akar Krisztus által Istenhez járulni, annak előbb ezeket a dolgokat kell megismerni.

Tudnia kell, mielőtt egy lépést is tenne Krisztus által Isten felé, hogy ő nyomorult, kárhozatra méltó bűnös. Gondolj csak a tékozló fiú példázatára, az első pünkösdkor megtért háromezer ember történetére, vagy a börtönőrre. Ezekből a példákból kitűnik, hogy az egészségeseknek nincs szükségük az Orvosra. Nem az egészségesek, nem az erősek, hanem a bénák, vakok, süketek, igen, a nyomorékok és a betegek mentek Jézushoz, hogy meggyógyuljanak. Ugyanígy nem az igazak járulnak Krisztus által Istenhez, hanem a bűnösök. Ugyanígy senki sem képes a Földön arra, hogy valakit képessé tegyen arra, hogy Krisztus által Istenhez járuljon, mivel senki sem tud a bűnös természetszerinti állapotáról képet alkotni. És miért járul mégis valaki Istenhez, aki Isten nélkül él a világban? Csak annak a tudata, hogy ki vagyok én, mozdít ki nyugalmamból; az remegteti meg a lelket, és ébreszti rá, hogy szabadtásra van szüksége.

Olvasandó: A zsidókhöz írt levél 7:22-28.

MÁRCIUS 9.

Ennekokáért ő mindenképpen idvezítheti is azokat, akik őáltala járulnak Istenhez. A zsidókhöz írt levél 7:25.

Ahogy szükséges, hogy a bűnös megismerje a maga nyomorúságát, ugyanúgy tudnia kell azt is, milyen üres a világ. Kain jól látta önmagát, de nem látta a világ ürességét. Ezért ment világgá, ahelyett, hogy Krisztus által Istenhez járult volna. Ott maradt halála napjáig.

A világ egy nagy háló a fölébredt bűnösök számára. A világ szép ígéretekkel csalogatja azokat, akik szolgálni akarják. A világ úgy igyekszik feltüntetni magát a szívnek, hogy ő éppúgy meg tudja nyugtatni, mint a Biblia, egy prédikáció, vagy egy igehirdető. Azok, akik a világnak szolgálnak, hangosan örvendeznek neki, és dicsérik őt: „Kicsoda láttat velünk (egyébként) jót?” (Zsolt 4:6). És bár: „ez a az ő sorsuk bolondság nekik; de azért gyönyörködnek a szavakban az ő követőik”, olvassuk a Zsolt 49:14-ben.

Sajnos, sokan vannak, akik annak ellenére, hogy fölébredtek, megelégszenek a világ javaival. Nem járulnak Krisztus által Istenhez. Sokan vannak most a pokolban, akik megerősíthetik ezeknek a szavaknak az igazságát. A világ volt az, mely a fölébredt Kaint, Júdást, Démást ismét rabul ejtette. Bálámot is, noha látta Isten orcáját, megakadályozta a világ, hogy megfelelő módon Istenhez járuljon. Milyen komolyan ment a gazdag ifjú az Úr Jézushoz. Futott Jézushoz, letérdelt előtte, és a nagy sokaság előtt azt kérdezte: „Jó Mester, mit cselekedjem, hogy az örök életet elnyerhessem?” (Márk 10:17).. És mégis a világ arra kényszerítette, hogy neki adja át magát. Amennyire tudjuk, soha többé nem ébredt fel benne a vágy az örök élet után.

Olvasandó: Máté 19:16-23.

MÁRCIUS 10.

Ennekokáért ő mindenképpen idvezítheti is azokat, akik őáltala járulnak Istenhez. A zsidókhöz írt levél 7:25.

Négy dolog van a világon, ami elősegíti, hogy a felébredt bűnös ismét elszunnyadjon, így Isten nem kelt benne a világtól való félelmet.

A világ gondjai és nehézségei elvonják az embert a lélekről való gondoskodástól és annak üdvösségétől. A világi aggodalmaskodás ördögi valami: ágyba dönti, anélkül, hogy imádkoznék; imádkozás nélkül a templomba űzi őket, és azután imádkozás nélkül ismét haza. Igen, az aggodalmaskodás megakadályozza az imádkozást, gyümölcsteleenné teszi Isten Igéjét, megszüntet minden hitet.

A világ barátsága el akarja oltani az embernek azt a vágyát, hogy Krisztus által Istenhez járuljon. Csak ha megtanultuk, milyen üres és hiábavaló ez a barátság, halunk meg annak. "Aki azért e világ barátja akar lenni, az Isten ellenségévé lesz", mondja Jakab (Jakab 4:4).

A világ ijesztései is megakadályozzák az embert, hogy Krisztushoz menjen. Az emberektől való félelem veszélyes csapda. Nagyon sok embert tartott vissza évszázadokon át a világ rémítése attól, hogy Istenhez járuljon. Sokan vannak, akik közel jutottak a menny kapuihoz, és mégis visszafordultak csupán a világtól való félelemből. Jézus nyomatékosan figyelmeztette a tanítványait, mivel tudta, milyen halálos ellenség a félelem. Ennek a világnak a dicsősége is visszatartja az embert, hogy fölébredjen, és hitre jusson. A világban a dicsőség, a nagyság és az elsőség a fontos. "Mimódon hihettek ti, akik egymástól nyertek dicsőséget és azt az egy dicsőséget, amely az egy Istentől van, nem keresitek", mondja Jézus (Ján 5:44).

Olvasandó: 1 János 2:12-17.

MÁRCIUS 11.

"De megmondom néktek, kitől féljetek: Féljetek attól, aki minekutána megöl, van arra is hatalma, hogy a gyehennára vessen."
Lukács 12:5.

Krisztus a bűnösökhöz intézett hívogatásában arról szól, hogy Hozzá gyakran csak a poklon keresztül lehet eljutni. Megváltatnak, ha engedelmeskednek Neki, de elkárhoznak, ha megvetik hívását. Ó, bűnös, hidd el, hogy van pokol, a gyötrelmek borzalmas helye! Ha ezt nem érted meg Isten Igéjéből, és ettől a szerencsétlenségtől nem menekülsz el, majd megismertetnek azzal bűneid!

Amíg a Földön vagyunk, nem tudjuk a pokol gyötrelmeit leírni; ugyanígy a menny boldogságát sem. De azt mondom neked: Istennek van hatalma, hogy üdvözítsen, vagy pedig pokolra taszítson téged. "Féljetek attól, aki minekutána megöl, van arra is hatalma, hogy a gyehennára vessen."

Isten képes a mennyet kedvessé, jóvá, nagyszerűvé és olyan elragadóvá tenni, hogy azt nyelv ki nem mondhatja.

Bűnös, ha szereted a lelkedet, ne becsüld le azt, amit Isten a poklóról tudtunkra adott. Ez a tudás és a törvény ösztönzi a lelket, hogy Krisztushoz menjen. Miért van az, hogy a bűnösök így kacérkodnak a bűnnel? Azért, mert elfelejtik, hogy van pokol, ahova bűneik miatt kerülnek, amikor meghalnak. Akkor Isten véget vet bűnös pályafutásuknak.

Mivel félek, hogy ezt elfelejtet, kérlek még egyszer, hogy ne feledkezz meg a poklóról. Véd szívedbe mélyen annak a gyötrelmeknek a gondolatát. Így még jobban fogsz iparkodni, hogy Krisztus által Istenhez járulj.

Olvasandó: Lukács 12:1-5.

MÁRCIUS 12.

“De megmondom néktek, kitől féljetek: Féljetek attól, aki minekutána megöl, van arra is hatalma, hogy a gyehennába vessen.”
Lukács 12:5.

A halál Isten szolgája, rendőre.

Isten nevében letartóztat, ha jön. Nem mindig figyelmezteti előre, mielőtt valakinek vállára teszi a kezét. De lehet, hogy bejelenti jövetelét, és azt is, hogy majd csak később jön.

Gondolj azonban arra, hogy ami késik, az nem múlik. Csak alkalmat ad arra, hogy féljünk és mindent megpróbáljunk, hogy meggyógyuljunk. Alkalmat ad arra is, hogy betegágyunkon felismerjük, nem használtuk fel a kegyelem idejét. Életünk fénye gyorsan, kérlelhetetlenül kialszik, és a lélek a pokolba jut, ha nem készült elő az örök életre.

Aki nem éber, és nem fél, hogy a halál váratlanul látogatja meg, nem is siet, hogy Krisztus által Isten elé járuljon.

Ha a jóra nézel, vagy kezdesz arra nézni, és a halál napja meglep, mielőtt a jót megtaláltad, akkor minden elveszett. Ezért tanácsos, hogy minden nap gondolj a halálra. Mintha minden este halálos ágyadba feküdnél le. Az ostoba képzelet csak, hogy messze van még a halál napja, a bölcs hiszi, hogy közel van.

Jobb két évvel a halálod előtt készen lenni arra, hogy meghalsz, mint csak egy napot, egy órát, egy pillanatot, egy könnyet, egy keserű sóhajt áldozni arra, hogy elrontott életedre gondolj. Ha nem készültél fel, abban a pillanatban meg fogod tudni, mi a halál, és mit tesz, ha eljön. Ó, bűnös, gondolj a veszélyre, amelybe az kerül, akit a halál sírba dönt.

Olvasandó: A zsidókhöz írt levél 9:23-28.

MÁRCIUS 13.

“De megmondom néktek, kitől féljetek: Féljetek attól, aki minekutána megöl, van arra is hatalma, hogy a gyehennára vessen.”
Lukács 12:5.

Az elkövetkezendő ítélet méltó arra, hogy elgondolkodjunk rajta. Ezt a napot így nevezik: „nagy az Úrnak napja és igen rettenetes” (Jóel 2:11). Azon a napon az angyalok a gonoszokat, mint a konkolyt, kévékbe kötik, hogy megégettessenek, az igazakat azonban bevezetik a mennyek országába és a dicsőségbe. Azon a napon Isten szeretete és irgalmassága megszűnik a bűnösök számára, és Isten haragjának a zsilipjei megnyílnak. Akkor ez emberek el akarnak rejtőzni, de nem tudnak. Azt mondják a hegyeknek: esetek mireánk, és a halmoknak: borítsatok el minket (Luk 23:30). De az örök ítélettől nem menekülhetnek meg.

Azon a napon az Isten minden elrejtett dolgot és titkot nyilvánvalóvá tesz. „Mert minden cselekedetet az Isten ítéletre előhoz, minden titkos dologgal, akár jó, akár gonosz legyen az” (Préd 12:16).

Az a nap az, melyen azok, akik a világban büszkék és híresek voltak, megszégyenítettnek. Ó, hogy megrémülnek, mintha földbe gyökerezett volna a lábuk, amikor Isten gonosz, bűnös, alantas és megvetésre méltó életüket, melyet itt a Földön éltek, felfedi. Akkor világosan látják, mennyire megvetették Istent, Aki őket táplálta, ruházta, életet adott nekik, és megtartotta őket. Ó, amikor meglátják a szakadékot, a tátongó mélységet, mely várja őket, akkor majd megértik, mit jelent Isten ellen vétkezni!

Ha állandóan arra a dicsőségre gondolsz, mely Isten gyermekeire vár, az erősít zarándokúton. Az elkövetkezendő ítéletre gondolás Isten fölötted őrködő szemének ösztökéje. Azért örökké hálás leszel majd Neki.

Olvasandó: A prédikátor könyve: 12:1-7.

MÁRCIUS 14.

“És ha valaki vétkezik, van szószólónk az Atyánál, az igaz Jézus Krisztus.”
1 János 2:1.

Mi minden történik, mielőtt egy bűnös üdvözü! Krisztusnak meg kellett halni, a kegyelem Lelkét meg kellett kapnunk, de Krisztusnak mindig élni kell, hogy ezért imádkozzunk. Ezt teszi Ő minden gyermekéért, de mindegyikért külön is.

Ő volt Közbenjáróm, mielőtt megszülettem, hogy az eleve elrendelt időben Hozzá mehessek. Azután is Ő volt a Közbenjáróm, úgy, hogy még mikor nem születtem is újjá, megőrzött a pokoltól elhívásomig és megtérésemig. Ő a Közbenjáróm, hogy a munka, melyet elkezdett a lelkemben, tökéletes lesz. Ő a Közbenjáróm nemcsak halálom napjáig, hanem addig a napig is, melyen Krisztus visszajön az ég felhőiben.

Tehát üdvözítésemet elkezdte már születésem előtt, és folytatja azt, ha meghalok. Soha nem hagyja abba üdvözítésemet, amíg örökre maga elé nem állít majd.

Milyen szánalmas helyzetbe kellett a bűnnek sodornia bennünket, hogy minderre szükségünk van az üdvözítésünkhöz! Ő, milyen nehéz a szívnek a bűntől megtisztulnia, ha egyszer az szállást vett benne. Vér fizeti ki a bűnadósságot, a bennünk lakozó kegyelem csökkenti a bűn szennyét, de a bűn csak a sírban engedi el Isten gyermekét. A sírnak ugyan nincs hatalma arra, hogy a bűntől megtisztítson bennünket, mert a sír a Sátán lakóhelye, a pokol ajtaja, vagy kapuja, de éppen ott, ahol a Sátán azt hiszi, hogy örökre a hatalmában tart, ott ragyogtatja fel Isten nekünk kegyelme erejét, mint a Napot, és öltöztet fel bennünket, mint angyalokat. Hála legyen Istennek ezért a Közbenjáróért.

Olvasandó: 1 János 2:1-6.

MÁRCIUS 15.

És ha valaki vétkezik, van szószólónk az Atyánál, az igaz Jézus Krisztus.
1 János 2:1.

Krisztus szeretete gyermekei iránt végtelen, kimeríthetetlen szeretet. Ez nem is lehet másként. Ki vállalhatja Krisztuson kívül olyan feladatot, mint a bűnösök üdvözítése?

Gondolkodj csak el azon, mi a bűn, amitől Isten gyermekeinek meg kell váltatniuk; elmélkedj csak el azon, ki az ördög, mi az átok, és hamar arra a meggyőződésre jutsz, hogy Jézus teljesen megérdemli a Csodálatos nevet, szeretete valóban felülmúl minden értelmet.

Gondolkodj csak el azon, hogyan váltatnak meg a lelkek: az Krisztus életébe került, sőt abba, hogy elvesztette az Atya közelségét. Mit el nem tűrt a bűnösök ellentmondásai miatt. Hogy megszomorították a lelkét, milyen szomorú lett a lelke mindhalálig. És mindezek nem tudták Őt eltántorítani attól, hogy a bűnösöket üdvözítse.

Gondolj csak arra, hogy Ő állandóan közbejár gyermekeiért az Atyánál. Mit látott és lát bennünk az Úr Jézus, hogy oly sok fáradságot, bánatot és árat áldozott arra, hogy bennünket megváltson? És milyen kevés hálát s szeretetet kapott ezért tőlünk. Milyen méltatlanok vagyunk erre a szeretetre! Milyen keveset gondolunk erre. Hogyan csodálkoznak az angyalok, amikor látják, milyen kevéssé hat ránk ez a felejtethetlen szeretet.

És ez mégsem készíti arra, hogy letörölje nevünket azok listájáról, akikért Atyjához könyörög. Ő, kiáltjuk: Kegyelem, kegyelem!

Olvasandó: A zsoltárok könyve 145:1-9.

És ha valaki vétkezik, van Szószólónk az Atyánál, az igaz Jézus Krisztus.
1 János 2:1.

Ez a textus a hit alapja azok számára, akik Krisztus által az Atyához járulnak. Igen, tökéletes és állandó hitünknek kell lennie, nekünk, akiknek ilyen Főpapja, Közbenjárója van, mint Jézus Krisztus. Ki gyalázna meg kételkedéssel ilyen Jézust, ha arra gondolunk, hogy az ördögök ravaszsággal sem tehetnek Ellene semmit? Ő a kiválasztott szegeletkő, a rendíthetetlen fundamentum. Ennek a Megváltónak a kezébe teljes bizalommal teheti az ember a lelkét. Nem kell attól félni, hogy nem viszi azt biztonságban haza. Hatalma, emberek iránti szeretete, változhatatlan hűsége kezkesedik erről. Már majdnem hatezer éve Üdvözítő Ő. Kétezer évvel a törvény előtt; kétezer évig a törvény idején, és kétezer éve a mennybemenetele óta. Nem szűnt meg Közbenjáró lenni azokért, akik Őáltala járulnak Istenhez.

Milyen jó alapja ez annak a szilárd hitnek, hogy Krisztus dicsőséges jövendőt készít gyermekei számára, ha általa Istenhez járulnak. Ő örökké él, hogy imádkozzék értük!

Igen, Krisztusnak örökké dicsőíttetnie kell üdvösségünkért. Ne dicsekedj saját találmányaiddal, ne dicsőítsd kezed munkáit sem, hanem tedd megújulásodat, munkáidat, jó cselekedeteidet, hírnevedet és dicsőségedet ennek a Főpapnak a lába elé, és ismerd el, hogy egyedül Őt illeti minden dicsőség! "Méltó a megöletett Bárány, hogy vegyen erőt és gazdagságot és bölcsességet és hatalmasságot és tisztességet és dicsőséget és áldást" (Jel 5:12). Krisztus megváltó munkája biztasson bennünket arra, hogy Krisztust keressük, nagyra tegyük és dicsőítsük.

Olvasandó: A jelenések könyve 5:6-12.

Annakokáért azok, akik az Isten akaratából szenvednek is, ajánlják néki lelküket, mint hű teremőnek, jót cselekedve. 1 Péter 4:19.

Elnyomásban és üldözésben mindenkor volt része Isten sok gyermekének. Ezért szeretnék nekik, ha lehetséges, tanácsot adni. Vigyázzatok magatokra! Óvjátok lelketeket, és ne jussatok megzavarodva a kelepccékbe, melyeket a Földön Isten engedélyével közületek némelyek számára készítettek.

Amikor az Úr Jézus kiküldte tanítványait a missziói útra, megparancsolta nekik, hogy legyenek okosak, mint a kígyók, és szelídek, mint a galambok. Megjövendölte nekik, hogy üldözni fogják őket. "De óvakodjatok az emberektől; mert törvényszékekre adnak titeket és az ő gyülekezeteikben megostoroznak titeket" (Mát 10:17).

Az ártatlan élet nem ment meg minket az elnyomástól vagy a próbától. Isten küldi ezt ránk ideigvaló és örök üdvösségünkre. Ahogy a testi munka és fáradság jó a testünk egészsége szempontjából, úgy szükséges az elnyomás és próba a lelkünk egészségének is.

Azok, akik lustán és fényűzően élnek, beteggé teszik ezzel a lelküket. Azok, akik az evangélium bőségében élnek, és nem érik őket megpróbáltatások, meghízhatnak és elhájásodhatnak. Mindenféle betegség támad a lelkükben. Sajnos, keserű orvosságra van szükségünk, hogy lelkünk meggyógyuljon. Irtózunk ettől, de csak ezáltal tisztulunk meg. Ha így nézik ezt Isten gyermekei, akkor érzik, hogy mennyire szükségük van a próbára. Akkor kívánják, hogy Isten minden gyermekével együtt próba érje őket, hogy majd egykor ne ítéltessenek el a világgal együtt. Ha látják, hogy a próba hasznos, akkor így kiáltanak: "Megkegyelmezett, örökre megkegyelmezett nekem az Úr!"

Olvasandó: Máté 10:16-23.

Annakokáért akik az Isten akaratából szenvednek is, ajánlják neki lelküket, mint hű teremőnek, jót cselekedvén. 1 Péter 4:19.

Lecsendesít bennünket, ha arra gondolunk, hogy a bennünket ért szenvedést és próbát megérdemeltük. Igen, az a gondolat, hogy bár senki ellen nem vétkeztem, ezt mégis megérdemeltem, arra készítek, hogy kezem a szájamra tegyem. Nem mondok semmit. Amikor megtapasztaljuk, hogy a fenyítést megérdemeljük, akkor haragszunk a fenyítés miatt? Isten azért fenyít meg bennünket, hogy megmentse és meggyógyítson. Dühöseket vagyunk arra a kézre, amelyik fenyít bennünket?

Betegségünk nagyon veszélyes. Ezt látják ellenségeink is. Mutassuk meg hát nekik is, hogy az orvosságokat, a megtisztítást türelemmel elszenvedjük. Azoknak az orvosságoknak az árát szívesen kifizetjük, melyek testünk gyógyulásához szükségesek. És ha Isten azt akarja, hogy lelkünk gyógyulásáért is fizessünk, akkor az ellen lázadozunk?

Vonakodsz attól, hogy megbánd bűneidet? Nem kellene azok az eszközök, melyekkel Isten közelebb akar magához vonni? Azt tanácsolom: Vigyázz, hogy ne kísérted Istent, nehogy kétszeres adagot adjon neked. Ha a gyermek éretlen gyümölcsöket eszik, az orvos sokszor keserű orvosságot kell, hogy rendeljen neki. Ha a gyermek nem akarja azt bevenni, akkor dühös tekintettel, fenyegetéssel kényszerítjük, hogy mégis bevegye. Tanácsolom, vedd be az orvosságaidat. Nagyon szükségesek lelki és belső gyógyulásod szempontjából.

Mi jobb: ezen a világon büntetést kapni, vagy az utolsó napon a gonoszokkal együtt ítéltetni el? Nem jobb ebben az életben Isten kezéből próbákat kapni, és ezért majd Neki odaát hálát adni?

Olvasandó: Máté 10:24-33.

Annakokáért akik az Isten akaratából szenvednek is, ajánlják neki lelküket mint hű teremőnek, jót cselekedvén. 1 Péter 4:19.

Péter Istennek azokat a gyermekeit, akik szenvednek, arra szólítja fel, hogy „ajánlják neki lelküket”. Először azt vizsgáljuk meg, mire céloz az apostol a „lélek” szóval, azután pedig azt, hogy mit akar ezzel mondani: „ajánlják neki”.

A lélek az ember legnemesebb része, mely a testben lakik. Az a halhatatlan rész, mely él, gondolkodik és cselekszik. Az a rész, mely megmarad akkor is, ha a test visszatér a porba. Az Úr Jézus is erre célzott, amikor megparancsolta tanítványainak, hogy a megpróbáltatás napján inkább Istentől féljenek, mint azoktól, akik csak a testet tudják megölni. Azt tanácsolja nekik, hogy Attól féljenek, „Aki mind a lelket, mind a testet elvesztheti a gyehennában” (Máté 10:28).

Mit jelent Isten gyermeke számára, hogy lelkét Istennek ajánlja? Nos, azt, hogy lelkét Neki szentelje. Akkor lelkünket térden állva Hozzá emeljük. Akkor kérjük Istent, hogy vegye lelkünket szent oltalmába, egyedül Jézusért. Akkor azért imádkozunk, hogy szabadítsa meg lelkünket mindattól a törtől, melyet ebben az ideigvaló életben lelkünk számára felállítottak. Akkor azért esedezünk, hogy az Úr gondoskodjék arról, hogy a lelkünk az ítélet napján egészségesen jelenhessék meg, annak ellenére, hogy az életben annyi küzdelemben volt része.

Így imádkozott Dávid is, amikor azt mondta: „Kelj fel, oh Uram! Szállj vele szembe, terítsd le őt, szabadítsd meg lelkemet a gonosztól fegyvereddel” (Zsolt 17:13). Máshol pedig így imádkozott: „Tessék Uram néked, hogy megmentse engemet; siess segítségemre! Szégyenüljenek meg és piruljanak mind, akik életemre törnek, hogy elragadják azt; riadjanak vissza, gyalázat érje, akik bajomat kívánják” (Zsolt 40:14.15). Ismered annak szükségét, hogy lelkedet Neki ajánld?

Olvasandó: Zsoltárok könyve 40:12-18.

MÁRCIUS 20.

Annakokáért, akik az Isten akaratából szenvednek is, ajánlják neki lelköket, mint hű teremőnek, jót cselekedvén. 1 Péter 4:19.

Ezekben a szavakban tanítást, de ugyanakkor hívogatást is hallhatunk. Figyelmeztetésnek tekintjük, mely fölébreszti az embert. A szenvedés közben figyelmetlenek lehetünk. Akkor lelkünket nem Istenre bizzuk, még akkor sem, ha üldözés nehezedik ránk.

Textusunk valójában olyan embereknek szól, akik veszélyben vannak, de az emberek gyakran nem érzik a veszélyt. Elfelejtik, hogy lelkük pusztulásának mindig a Sátán az oka, ti., amikor bajba kerülnek az evangélium miatt.

Míntha csak azt akarná mondani az apostol. Ha bajba kerülsz az evangélium miatt, légy résen. Ne felejtse el akkor lelkedet Istennek ajánlani.

Természetünkönél fogva ezt hamar elfelejtjük. Akkor mi is olyanok vagyunk, mint Gedeon, aki búzát csépelet, hogy elrejtse a midiániták elől. Ez azért van, mert a világ hangja hangosabban cseng a fülünkbe, mint Isten Igéje.

Ezért szólít itt fel Péter, hogy viseljünk gondot a lelkünkre. Arra hív fel, hogy vigyázzunk, a világi veszteségeket ne értékeljük többre a lelkünk veszteségénél.

Nehéz időkben gyakran az élet dolgaiért aggódunk, közben pedig elhanyagoljuk, hogy lelkünket biztonságba helyezzük Istennél. Éppen az üldözések idején vannak sokan, akik elfordulnak a vallástól, mert az ember természettől fogva hajlandó inkább a földi javakkal, testi békével és az ideigvaló étellel törődni, mintsem halhatatlan lelke megtartásával.

Gondolj arra, hogy Péter azért mondta textusunk szavait, hogy fölébresszen bennünket és lelkünk érdekeiről elgondolkodjunk.

Olvasandó: A zsoltárok könyve 91:1-8.

MÁRCIUS 21.

Annakokáért, akik Isten akaratából szenvednek is, ajánlják neki lelköket, mint hű teremőnek, jót cselekedvén. 1 Péter 4:19.

Elyomnak? Üldöznek az Igéért? Ne magad próbáld lelkedet megőrizni, mert senki sem tudja lelkét életben tartani. Ez lehetetlen még békés, nyugodt időkben is, hát még olyan időkben, amikor viharok tombolnak, és szélrohamok ostromolják a falakat.

Éppen erre gondolva bízta rá Pál életét Istenre. Amikor Timótheusnak azt mondja, hogy maradjon állhatatos, a saját hitét vallja meg: „Mert tudom, kinek hittem, és bizonyos vagyok benne, hogy ő az én nála letett kincsemet meg tudja őrizni ama napra” (2 Tim 1:12). Isten, igen, egyedül Isten az, Akinek van hatalma a lelket megőrizni és a veszélytől megszabadítani.

Az ember megcsalja önmagát. Ezért a lelkünket nem lehet emberekre bízni, hanem csak Isten gyöngéd gondoskodására. A lelkünket oda kell helyezni az Ő lába elé. Istennek kell róla gondoskodnia, különben elvesz, és pedig örökre.

Ezért nagyon veszélyes, ha a lélek barátaira, ismerőseire, emberek ígéreteire, vagy az ellenség könyörületére számít. Az, aki ebben bízik a megpróbáltatás napján, egész biztosan elbukik. A Sátán vadászik az értékes lélekre, hogy tönkretégye. Nagyobb a hatalma és a ravaszsága, mint gondoljuk. Vakká, keményné és érzéketlenné teheti a szívet. Az igazságot kicsinyítheti a szenvedésben, a szenvedést pedig felnagyíthatja.

Isten gyermekei, ha rágondolnak arra, hogy mennyibe kerültek, hajlandók a szenvedés poharát fenéig üríteni. Kegyelem által azért Istennek ajánlják lelküket.

Olvasandó: A zsoltárok könyve 91: 9-16.

Annakokáért, akik Isten akaratából szenvednek is, ajánlják néki lelköket, mint hű teremőnek, jót cselekedvén. 1 Péter 4:19.

Textusunkból az is kitűnik, hogy az Úr hajlandó lelkedet oltalmazni, és arról gondoskodni. Ha nem így lenne, akkor nem figyelmeztetne, hogy lelkünket ajánljuk az Ő oltalmába. Kész és hajlandó annak a lelkére vigyázni, aki nevéért és Igéjéért szenved. Dávid erről énekelt a Zsolt 34-ben: “Az Úr kimentti az ő szolgáló lelkét, és senki meg nem lakol, aki őbenne bíz” (23.v). Nem fog egyetlen bűnös sem, aki lelkét Isten oltalmába ajánlja, elutasítani. Mind megtapasztalják, hogy az Úr kész és hajlandó lelkükkel törődni.

“Ó”, mondod, “bár csak el tudnám ezt hinni! Akkor megszabadulnék minden félelmetől, Isten bilincseiben érezném magamat. Vallást tettem nevéért, de nem jutottam el arra a hitre, hogy Isten hajlandó lelkemet védeni és oltalmazni. Ezért félek, ha próbatétel jön, el fogom veszíteni vagyonomat és a lelkemet.” Nos, lélek, ezek miatt aggódsz? Ne aggódj! Figyelj csak textusunkra: “Annakokáért, akik Isten akaratából szenvednek is, ajánlják néki lelköket, mint hű teremőnek, jót cselekedvén.” Ezek Isten szavai! Ezek Krisztus szavai, és a Szentlélek kérése. Amikor ezeket a szavakat olvasod, légy arról meggyőződve, hogy az Atya, a Fiú és Szentlélek Isten együtt és külön is hallja, amit mondasz. Így szólnak hozzád: Szegény bűnös, akit elnyomnak és szorongatnak ebben a világban, mivel kiállsz a nevéért, bízd rám lelkedet. Add lelkedet nekem. Hajlandó vagyok lelkedet megőrizni, de akkor légy te is hajlandó magadat megőrizni. Bízd magadat rám és higgy Igémben!

Olvasandó: Dániel 3:8-18.

Az Úr a te őriződ, az Úr a te árnyékod a te jobbkezed felől.”

A zsoltárok könyve 121:5.

A Sátán nem hagy fel azzal, hogy kétséget támasszon benned azzal az ígérettel szemben, hogy Isten hajlandó téged megoltalmazni az üldözés idején. Tudja, hogy a hitelenség bűn, mely a lelket megzavarja. Tudja, hogy a hit kedvessé, kényelmessé és könnyűvé teszi a megpróbáltatás útjait. Azzal is tisztában van, hogy a hitelenség kimondhatatlanul nehezzé és nyomasztóvá teszi az utat a szegény ember számára. Hitelenséget vet a szívedbe, abban a reményben, hogy arra kényszerítsen, vedd el vallásodat, hitedet, lelkiismeretedet, lelkedet és mindent. De halld, mit mond a Szentlélek: “Könyörül a szegényen és szűkölködőn, s a szűkölködő lelkét megszabadítja; az erőszaktól és elnyomástól megmenti lelköket, és vérök drága az ő szemében” (Zsolt 72:13.14).

Isten Igéjében még több más is van vigasztalásul azok számára, akik szenvednek: “Mert megszabadítja a kiáltó szűkölködőt; a nyomorultat, kinek nincs segítője” (Zsolt 72:12).

Merítsenek azért erőt ebből azok, akik szenvednek az evangéliumért. Vessék minden gondjukat Őrá, mert Néki gondja van rájuk.

Talán panaszkodsz, hogy sötétben vagy. Azt válaszolom: ne állj meg. Bátor dolog, amikor az ember a sötétben Istenre bízva a lelkét. Bátor dolog a jó Istennek szolgálni, semmit sem várva érte. Bátor dolog nem látni és mégis hinni. Bizonytalanságban lenni és mégis követni a Bárányt, ez a szeretet, a hit és az őszinte szív bizonyossága. Ez a legvilágosabb ismertetőjele annak, akinek őszinteség van a szívében. Ezért hidd valóban, hogy Isten készséges és hajlandó. Az az Ő kívánsága, hogy ajánld Neki lelkedet.

Olvasandó: Dániel 3:16-24.

Az Úr a te őriződ, az Úr a te árnyékod jobbkezed felől.

Zsoltárok könyve 121:5.

Az Úrnak hatalma van arra, hogy megőrizze azokat, akik Rá bízzák magukat. Ha Ő oltalmaz, biztonságban vagy minden elnyomás és szorongatás ellenére. Isten átvezet minden rosszon, és megszabadít belőle.

Ha Ő oltalmaz, nem győznek le gyöngeségeid és félelmed. Az Úr számára nincs lehetetlen.

A félnék Pétert olyan bátorrá tudja tenni, mint egy fiatal oroszlán. Nem félt Péter egy szolgálólánytól? Később pedig bátran áll a Nagytanács előtt. Az Úr mondhatja a félnék szívnek: "Légy erős, ne félj!"

Az Úr adhat bölcsességet. A bolondokat taníthatja: "A világ bolondjait választotta ki magának Isten, hogy megszegyenítse a bölcséket; (.....) és a világ nemteleneit és megvetettjeit választotta ki magának az Isten és a semmiket, hogy a valamiket megsemmisítse" (1 Kor 1:27,28).

Ő olyan Isten, Aki megígérte, hogy övéinek, akik nevéből bizonyosságot tettek, annyi bölcsességet fog adni, hogy minden ellenségüket legyőzik. Azt mondja: "Mert én adok néktek szájat és bölcsességet, melynek ellene nem szólhatnak, sem ellene nem állhatnak mindazok, akik magukat ellenetekbe vetik" (Luk 1:15). Ő fel tudja oldani amiatti kétségedet, vajon az Ő akarata volt-e, ha kis ideig Érte szenvedtél. El tudja úzni félelmedet. Helyébe mennyei bizalmat adhat.

Lelki szemeid elé olyan láthatatlan és örökkévaló dolgokat tárhat, melyeket ellenségeid nem láthatnak. Ennek a dicsőségnek a látása ezer világnál értékesebb. Bízod magadat az Úrra. "Az Úr megőriz téged minden gonosztól" (Zsolt 121:8).

Olvasandó: Dániel 3:24-30.

Az Úr a te őriződ, az Úr a te árnyékod jobbkezed felől."

A zsoltárok könyve 121:5.

Ahogy az Úrnak hatalma van arra, hogy minket kísértésbe vigyen, úgy nála van a vigasztalásnak a kincse is, hogy megerősítsen. Ha próbál bennünket, és mi hittel nézzük azt, akkor Pállal és Silással a börtönben is tudunk énekelni. Ez az az öröm, mely minden értelmet felülmúl.

Krisztus azt mondja az elnyomottaknak: "Semmit ne félj azoktól, amiket szenvedned kell" (Jel 2:10). Vannak dolgok, melyeket el kell szenvedni, és vannak helyek, ahol szenvedni kell. Erről olvashatunk Isten Igéjében: "Kínpadra vonattak, megcsúfoltatások és megostorozások próbáját állották ki, megköveztettek, szétfűrészeltettek, kínpróbát szenvedtek, kardra hányattak, juhoknak és kecskéknak bőrében bujdosnak, nélkülözve, nyomorgatva, gyötörtetve, stb." (Zsid 11:35-37). Ezek olyan megpróbáltatások, melyeket Isten gyermekei azért szenvedtek, mivel Jézus nevéből tettek bizonyosságot. De Isten alkalmassá tette őket, hogy ezt türelemmel és örömmel fogadták el "tudván, hogy jobb és maradandóbb örömük van a mennyekben" (Zsid 10:34). Ezért tudott Pál gyengeségeivel dicsekedni. Igen, Pál dicsőítette az elnyomást a halál, az angyalok, fejedelemségek, hatalmasságok, jelenvalók és következők fölött is.

Tudta, hogy Isten szeretete őt minden elnyomáson átsegíti. Hitte, hogy Isten szeretetének van hatalma őt megőrizni. Ezért mondta: "Nagy örömet dicsekszem az én erőtelenségeimmel, hogy a Krisztus ereje lakozzék énbennem. Annakokáért gyönyörködöm az erőtlenségekben, bántalmazásokban, nyomorúságokban, üldöztetésekben és szorongatásokban Krisztusért; mert amikor erőtelen vagyok, akkor vagyok erős" (2 Kor 12:9,10).

Olvasandó: Dániel 6:17-29.

MÁRCIUS 26.

Az ő nyomdokait kövessétek.

1 Péter 2:21.

Lehet valaki keresztyén, és mégsem mint keresztyén szenved. Ez világosan kitűnik abból, amit az apostol különböző helyeken mond ebben a missziói levélben.

Azt mondja: „Mert micsoda dicsőség az, ha vétkezve és arcul veretve túrtök,” (2:20). A 3. részben azt írja: „Mert jobb, ha jót cselekedve szenvedtek, ha így akarja az Isten akarata, hogynem gonoszt cselekedve” (17.v.) Péter itt világosan megmondja, hogy a keresztyén ember szenvedhet azért a rosszért, melyet elkövetett; sőt azt is, hogy Isten akarata lehet az, hogy az elkövetett rosszért szenvedjen. Ha a keresztyének nem cselekszenek jót, akkor Isten bosszút áll úgy, hogy megbünteti őket, mintha rosszat cselekedtek volna. Bár az Ő gyermekei, mégsem azok közé sorolja őket, akik azért szenvednek, mert jót cselekedtek. Péter figyelmezteti a választottakat: „Mert senki se szenvedjen közületek mint gyilkos, vagy tolvaj, vagy gonosztevő, vagy mint más dolgába avatkozó” (4:15).

Az apostol inti Isten gyermekeit, vigyázzanak magukra, szavaikra és tetteikre. Mindez Isten Igéjének határain belül maradjon. Lehet, hogy Isten gyermekei rossz cselekedeteik miatt szenvednek; legyenek résen!

A bűn benne lakik a legjobb emberben is. Milyen bűnt nem követett el Isten gyermeke a megbocsáthatatlan bűnt kivéve? Az ördög hatalmas. Ő a keresztyének legnagyobb ellensége. Mindent megtesz, hogy hálójába csalja őket. Abszoln édesapja elleni összeesküvésekor kétszáz embert hívott ki Jeruzsálemből, hogy kövessék, és ők „jóhiszeműleg menének, semmit sem tudván a dolgról” (2 Sám 15:11).

Ezért szól a figyelmeztetés Isten gyermekeinek, hogy vigyázzanak és imádkozzanak, mert csak akkor őriztetnek meg attól, hogy el ne bujjanak.

Olvasandó: 1 Péter 2:19-25.

MÁRCIUS 27.

Az ő nyomdokait kövessétek.

1 Péter 2:21.

Isten gyermekeit sok próba éri, „de hű az Isten, aki nem hágy titeket feljebb kísérteni, mint elszenvedhetitek; sőt a kísértéssel egyetemben a kimenekedést is megadja, hogy elszenvedhessétek” (1 Kor 10:13).

„De hű az Isten”. Az Ige nem azt mondja, te légy hű. Isten hű saját Fiához, Akinek téged adott. Isten hű az ígérétehez, melyet neked tett. Isten hű az Ő ügyéhez, melyre téged elhívott.

Vigyázz arra, hogy ne kísértéssel jobban, mint ahogy elszenvedheted. Nem az van itt az Igében, hogy nem fogsz megkísértetni. Nem, nem az. Hanem az, hogy nem erődön felül. A Sátán nem törődik azzal, hogy mit bírsz ki. Nem hagyja abba, amikor erőd elfogy. Megtámad akkor és ahol csak tud. De Isten nem hagyja. Ő hű!

Péter azt mondja Isten gyermekeinek, hogy nem fognak erejükön felül kísértetni. Nem nehezedik vállukra nagyobb teher, mint amit elbírnak. Erről az Úr gondoskodik. Krisztus vitte terhet, de fölkiáltott alatta, és nagy vércsöppöket verítékezett. Neked is vinned kell a terhedet, de ebbe nem pusztulsz bele.

Lehet, hogy annak vivése közben szorongó lélekkel kiáltasz. De halld, hogyan bátorítja az apostol a választottakat: “De a kísértéssel egyetemben a kimenekedést is megadja majd.”

Tehát nem élhetünk kísértés nélkül. De a Sátán hatalma korlátozott. Bizonyos teret kap, hogy kísértsen, de nem többet, mint amit az Úr megenged. “Hű az Isten, aki nem hágy titeket feljebb kísérteni, mint elszenvedhetitek.”

Olvasandó: 1 Korinthus 10:7-13.

MÁRCIUS 28.

Az ő nyomdokait kövessétek.

1 Péter 2:21.

Isten népe olyan nép, mely vállalja hitéért és hitvallásáért az üldözést. Az igazság ereje van a szívükben, és nyilvánul meg életükben.

Ez olyan valami, amit az ördög és a világ nem bír elviselni. "A test szerint való üldözi a Lélek szerint valót" (Gal 4:29). Isten gyermekei istenfélők, a világ istentelen. A kettő nem fér meg egymás mellett. Nem azért, mert Isten gyermekei nem akarnák békén hagyni a világot, mintha az volna nekik parancsolva, hanem a világ nem bírja elviselni, hogy azok Istent szolgálják. Ezért támad üldözés.

A világ szeretné, hogy Isten gyermekeinek vallását hamis vallásnak lássák. De ők kitartanak hitvallásuk mellett, bármibe kerül is. Az a tény, hogy Isten gyermekeinek szenvedniük kell, ösztönzésül szolgál arra, hogy felkészüljenek a próbára, mely rájuk vár. Nem testi fegyverekkel kell felkészülniük. Isten Lelkének ajándékaival kell felfegyverkezniük. Ez segíti őket, hogy türelemmel, és békével viseljék a szenvedést.

Azt tanácsolom neked: ülj le, és számítsd ki előbb, mibe kerül Krisztus követése. Aki őt követni akarja, mindent el kell hagynia. "És valaki nem hordozza az ő keresztjét, és enutánam jó, nem lehet az én tanítványom" (Luk 14:27). Sokan elhatározták, hogy szenvednek az igazságért, anélkül, hogy megfontolták volna, mibe is fog az kerülni. Ezért, amikor elnyomások és szorongatások következnek, sírva visszafordulnak. Nem olyan a mennybe vezető út, mint ahogy azt elképzelték. Kezdenek bosszankodni, és elhagyják Krisztus és népe ügyét, hogy élvezzék a világot. Az a szíved választása, hogy az ő nyomdokait kövesd?

Olvasandó: Lukács 14:25-35.

MÁRCIUS 29.

Az ő nyomdokait kövessétek.

1 Péter 2:21.

Isten gyermekeivel rosszul bánik a világ, de azért ne gondoljanak rosszat a vallásról. Jobb Istent és az elnyomást választani, mint a világot, a bűnt és a testi békét.

Szükség van arra, hogy szenvedjünk, mivel vétkeztünk. És ha Isten azt akarja, hogy itt egy kicsit szenvedjünk Igéjéért, bűneink miatt a pokolban való örök szenvedés helyett, elégedjünk meg szeretetével, és legyünk érte hálásak.

Jób arról tesz bizonyosságot a 21. részben: "Bizony a veszedelemnek napján elrejtetik a gonosz, a haragnak napján kiszabadul" (30.v). Milyen szeretetteljesen bánik velünk Isten. Megbüntet egy kis időre, hogy örök irgalmasságával könyörüljön azután rajtunk. Azért ne úgy tekintsék Isten gyermekei az elnyomást, mintha az Isten haragjának a jele lenne. Ezek az elnyomások sokkal inkább Isten szeretetének a jelei. Mennyei Atyjuk küldi azokat Isten gyermekeire.

Kitüntetés az evangéliumért és az arról való őszinte vallástételért szenvedni. Isten gyermekei méltónak találtattak erre a kitüntetésre. Tekintsd azt azért Isten kegyének, ha igazságát ajándékozta neked és kegyelmesen megajándékozott azzal, hogy erről az igazságról vallást tehess. Már ezáltal is szenvedned kell. Megérdemelted, hogy a bűneidért a pokolban szenvedj. De ettől megőrizett az Úr.

Tűrd elnyomásodat békével és alázattal, még ha igazságtalanul szenvedsz is. "Mert az a kedves dolog, ha valaki Istenről való meggyőződéséért tűr keserőségeket méltatlanul szenvedvén" (1Pét 2:19).

Olvasandó: 1 Péter 3:13-18.

MÁRCIUS 30.

Az ő nyomdokait kövessétek.

1 Péter 2:21.

Amikor Isten gyermekeit üldözik, tegyék kezüket a szájukra, és ne szóljanak egy rossz szót se. Bízzák ügyüket és ellenségüket annak kezére, Aki irányítja életüket. Inkább imádkozzanak, hogy ellenségeik bűnei ne számítassanak be azoknak. Imádkozzanak azokért, akik gyűlölik őket, tegyenek jót azokkal, akik háborgatják őket. Természet szerint szívünk feldühödik és haragra lobban. De ez testi és ördögi. Ezért kell Isten gyermekeinek az ilyen gondolatokat maguktól elutasítani. Ezek a gondolatok nem helyénvalók az igazi keresztyén szívében. Forduljon védelmet keresve a keresztyén fegyverekhez, vagyis a hithez és az imádsághoz.

Üldöznek, gúnyolnak, próba ér, vagy elnyomás miatt szenvedsz? Akkor gondold sokat mennyi Atyád mindenre elégséges voltára, Aki örökösévé választott és Akinek ösvényein kívánsz járni. Gondold arra, hogy Ő tartja fenn az egész világot. Minden, ami él és létezik, az Ő kezében van. Gondold arra, hogy minden veszélyből meg tud menteni. Tud támogatni, amikor elnyomnak. Menj állandóan Hozzá, mint az élet egyetlen forrásához, mely hozzáférhető minden szűkölködő számára. Gondold arra, hogy ha nem jön, amikor hívod, és nem vigasztal olyan gyorsan, mint ahogy szeretnéd, az nem azért van, mert nem szeret. Akkor az Atya próbálni akar. Meg akarja mutatni a bukott angyaloknak, hogy te nem érdekből szolgálod! Az kedves az Úr szemében, ha látja, hogy népe őszintén kitart, és nem tagadja meg nevét, még ha elnyomják és szorongatják is. Legyen vigasztalás számodra, hogy Isten lát téged. És így, amikor próbál, megtisztított, arannyá válsz.

Olvasandó: Jakab 1:12-18.

MÁRCIUS 31.

Az ő nyomdokait kövessétek.

1 Péter 2:21.

Légy óvatost, nehogy határt szabj szenvedésednek és időhöz kösd azt. Ne mondd elnyomóidnak: eddig és ne tovább! Krisztus az elnyomás határait kitolta a halálig.

Nézz Pálra, aki naponta meghalt. Állandóan a halál révén állt. Ez Isten gyermekei számára az út, hogy felkészüljenek minden csapásra. Légy azért mindig haldokló. Az, aki nemcsak arra kész, hogy megköttözzék, hanem arra is, hogy meghaljon, az alkalmas arra, hogy minden támadást szemmel tartson.

Ha az ellenségek megtámadnak, életedre törnek, és megpróbálnak megölni, ne csodálkozz azon. Ez volt a része Józsefnek, Dávidnak, Jézusnak, Istvánnak, és sok másnak. De légy ártatlan! Ne mondj és ne tégy semmit, ami bűnössé tehet. Csak azt mondd és tedd, ami téged jó keresztyénné és hű alattvalóvá tesz.

Az segíthet abban, hogy bátran Istenre hivatkozz. Ez erősíti meg tekintetedet az ellenség pillantásaival szemben. Ez ad nyugalmat és békét lelkiismeretednek. Az illik minden keresztyénhez, hogy csendes legyen; saját dolgaival törődjék, és amennyire rajta áll, minden emberrel békeességben legyen.

Ezért kell Isten gyermekeinek imádkozni a felsőségért, és annak az országnak a békeességéért, melyben élnek. Kapcsolatot kell tartaniuk az istenfélő emberekkel. El kell tűrniük a sértéseket, jóknak kell lenniük a szegények iránt, jót kell cselekedniük azokkal, akik bántják őket, és béketűrőknek kell lenniük minden emberrel szemben. "Mert arra hívatatok el; hiszen Krisztus is szenvedett érettetek, néktek példát hagyván, hogy az ő nyomdokait kövessétek."

Olvasandó: 1 Péter 3:8-12.

ÁPRILIS 1.

Hogy megérthessétek minden szentekkel egybe, mi a szélessége és hosszúsága és mélysége és magassága az Isten jóvoltának, és megismerjétek a Krisztusnak minden ismeretet felülhaladó szeretetét.
Efézus 3:18.19.

Miután Pál apostol az efézusiakhoz írt levél első részében leírta a kiválasztásról szóló tant, a második részben arra mutat rá, hogyan békélnek meg a pogányok a zsidókkal Krisztus evangéliumának prédikálása által.

Ebben a részben ezeket a dolgokat ismétli meg röviden. Mégpedig azért, hogy az efézusi hívőket vigasztalja, és bátorítsa a próbák között, melyek érik őket az evangélium elfogadása miatt. Ehhez kapcsolódik az a forró imádság: "hogyan Isten a Lélek által és hitben mutassa meg nekik, hogyan őrzi meg őket Isten és Krisztus a hitben és szeretetben." Erről olvasunk a 14-17. versekben. Mivel tudták és hitték, hogy ilyen nagyszerű jó van eltéve számukra, nem bátortalankodhatnak el, bármekkora vihar tör ki is felettük. Ezért folytatja: "Hogy megérthessétek minden szentekkel egybe, mi a szélessége és hosszúsága és mélysége és magassága az Isten jóvoltának, és megismerjétek a Krisztusnak minden ismeretet felülhaladó szeretetét."

Szélesség és hosszúság, mélység és magasság olyan szavak, melyek itt valami kimondhatatlant fejeznek ki. Ezek mindent felülmúlnak, ami a világon van. Az apostol arra használja ezeket a szavakat, hogy megmutassa, Isten mindazzal, ami Ő, és ami a hatalmában van, az efézusi hívőket meg fogja áldani. Istenen kívül senkire sem támaszkodhatnak. Azt mondja a hívőknek: "De ez az Isten a mi Istenünk." Nincs semmi, ami Isten gyermekeit a próbákban és viszontagságok között jobban segítené, vigasztalná és erősítené, mint az a tudat, hogy ez a szélesség és hosszúság, mélység és magasság létezik!

Olvasandó: Efézus 3:14-21.

ÁPRILIS 2.

Hogy megérthessétek minden szentekkel egybe, mi a szélessége és hosszúsága és mélysége és magassága az Isten jóvoltának, és megismerjétek a Krisztusnak minden értelmet felülhaladó szeretetét.
Efézus 3:18.19.

Isten népének bűne rendkívül széles. Bűneink olyanok, mint a lepra, mely az egész testet beborítja. A bűnt emésztő ráknak is nevezik, fertőző istencsapásnak, mely nem ismer határokat. Más helyen az Írás a bűnt óriási felhőhöz hasonlítja, mely az egész eget beborítja és elsötétíti. Mindezekből kitűnik, hogy a bűn nagyon széles.

Szükség van tehát egy másik szélességre, mely a bűnnek ezt a mondhatatlan szélességét betakarja, másképp elveszünk.

Van ilyen szélesség! Az Úr azt mondta a hűtlen Jeruzsálemnek: "Kiterjesztém fölötted szárnyamat s befödözém mezítelenségedet" (Ez 16:8). Ez a szélesség be tudja fedni a bűn óriási szélességét. "Boldog az, akinek hamissága megbocsáttatott, vétke lefedtetett" (Zsolt 32:1).

Isten szeretetének szélessége hatalmasabb, mint azoknak az ellenségeknek a hatalma, akik néha le akarják győzni Isten gyülekezetét.

Isten gyermekei bűnének szélessége olykor elsötétítheti az eget. De Isten szeretetének és jóvoltának szélessége azt mondja nekik: "Ímhol vagyok, ímhol vagyok. Kiterjesztém kezeimet egész napon a pártos nép után. A nép után, mely ingerel engem szemtől szembe, szüntelenül" (Ézs 65:1-3). Isten kinyújtja a kezét úgy, mint egy szerető édesanya, aki gyermeke fölé hajol, fölveszi, és szívére szorítja azt.

Azoknak, akik poklosságukat és romlottságukat ismerik, meg kell látniuk Isten kegyelmének és jóvoltának szélességét. Ez erősíti lelküket; sőt ez segíti azt, ha kétség látogatja őket.

Olvasandó: Ezékiel 16:1-8.

ÁPRILIS 3.

Hogy megérthessétek minden szentekkel egybe, mi a szélessége és hosszúsága és mélysége és magassága az Isten jóvoltának, és megismerjétek a Krisztusnak minden ismeretet felülhaladó szeretetét.
Efézus 3:18.19.

Ahogy Isten kegyelmének és irgalmának van szélessége, ugyanúgy van hosszúsága is. Ez a hosszúság ugyanolyan nagy, mint a szélesség, és éppen úgy elég mindarra, amire Isten bűnös gyermekeinek szüksége van.

A bűn el tudja altatni a lelkiismeretet, úgy görgeti, mint a forgósél a guruló tárgyat. Olyan messze sodorja Istentől és az irgalomban való részesülés minden reményétől, mint amilyen messze van a napkelet a napnyugattól. Akkor a lélek azt kérdezi: “Miért van távol megtartásomtól jajgatásom szava?” (Zsolt 22:2).

Isten gyermeke lehet saját véleménye szerint olyan messze Istentől, hogy azt hiszi, Isten nem hallhatja már őt, és nem segíthet többé rajta. Jeremiás így sóhajt: “Kizártad lelkem a békességből; elfeledkeztem a jóról” (JerSir 3:17). Isten gyermekei kerülhetnek néha olyan állapotba, amikor elsorvad Istenbe vetett hitük és reménységük. Akkor azt gondolják, hogy elvesztették irgalmasságát. És mi az Úr válasza ennyi hitetlenségre? Hallgasd csak! “Vagy olyan rövid már a kezem, hogy meg nem válthat? vagy nincs bennem megszabadításra való erő? Ímé, nem olyan rövid az Úr keze, hogy meg ne szabadíthatna, és nem oly süket a füle, hogy meg ne hallgathatna” (Ézs 59:1).

Istennek kinyújtott karja messzebbre elér, mint gondolnánk. Elérte Jónást a sír gyomrában. Így ér el téged is, még ha azt gondolod is, hogy el van rejtve utad az Úrtól, és ügyeddel nem gondol Istened (Ézs 40:27). Megtapasztaltad már Isten irgalmának ezt a hosszúságát?

Olvasandó: A zsoltárok könyve 145:10-21.

ÁPRILIS 4.

Hogy megérthessétek minden szentekkel egybe, mi a szélessége és hosszúsága és mélysége és magassága az Isten jóvoltának, és megismerjétek a Krisztusnak minden ismeretet felülhaladó szeretetét.
Efézus 3:18.19.

Isten karjának hosszúsága mutatja meg, mennyire terjed ki irgalmassága. Dávid azt mondja: “Ha a hajnal szárnyaira kelnék, és a tenger túlsó szélére szállanék: Ott is a te kezéd vezérelne engem és a te jobbkezéd fogna engem” (Zsolt 139: 9.10).

Az Úr azt mondta, hogy összegyűjti övéit keletről és nyugatról, északról és délről. Ez bátorítás azok számára is, akik majdnem összeroskadnak, és bűneik mindenüvé nyomon követik őket. Bátorítás azoknak is, akik nem látnak segítséget, vagy kiutat, akiket minden nap messzebbre sodornak a kísértések Istentől, és egyre jobban elvesztik a reményt, hogy Isten könyörül rajtuk. Szegény lélek! nem kérdezem meg most tőled, hogyan kerültél ilyen körülmények közé, vagy hogy meddig maradsz azokban. Nem, hanem inkább arra kérek, halld meg ezeket a szavakat és fogadd el. Ó, milyen hosszú is Isten mentő karja! Elér téged. Ne próbáld megmérni és meghatározni annak hosszúságát, ahogy némelyek hiszik, hogy meg kell azt tenniük. Te rövid karoddal nem érheted el Istent, de azért ne gondold, hogy elérhetetlenül távol vagy Tőle. Jóbot megfeddi az Úr, amikor a forgóséلبől szól hozzá: “Nosza övezd fel, mint férfiú, derekadat, én majd kérdezlek, te meg taníts engem. Avagy semmivé teheted-é te az én igazságomat; kárhoztathatsz-é te engem azért, hogy te igaz légy? És van-é ugyanolyan karod, mint az Istennek, mennydörgő hangon szólasz-é mint ő?” (Jób 4:2-4). Nincs ember, akinek olyan hosszú és erős karja lenne, mint Istennek.

Nem vetted még észre, hogy Isten kartávolságra van tőled? Akkor hidd, hogy elér hozzád is az Ő karja! Senki nem ismeri az Ő szerető karjának hosszúságát!

Olvasandó: A zsoltárok könyve 139:1-10.

ÁPRILIS 5.

Hogy megérthessétek minden szentekkel egybe, mi a szélessége és hosszúsága és mélysége és magassága az Isten jóvoltának, és megismerjétek a Krisztusnak minden ismeretet felülhaladó szeretetét.
Efézus 3:18.19.

Isten karja olyan hosszú, hogy azokat is eléri, akik a lehető legmesszebbre távolodtak Tőle. Ez bátoríthat bennünket arra, hogy imádkozzunk eltévelyedett családtagjaink és barátaink megmentéséért, és reménykedjünk abban, hogy ez meg is történik. Isten kinyújthatja a karját és megragadhatja őket. Ézsaiás prófétával kiálthatjuk: “Kelj föl, kelj föl, öltözd fel az erőt, oh Úrnak karja! kelj föl, mint a régi időben, a messze hajdanban! Avagy nem te vagy-é, aki Ráhábot kivágta és a sárkányt átdöfte? Nem te vagy-é, aki a tengert megszáraztotta, a nagy mélység vizeit; aki a tenger fenekét úttá változtatta, hogy átmenjenek a megváltottak?” (Ézs 51:9.10).

Kiáltsunk és könyörögjünk tehát: Kelj föl, Úrnak karja! és nyúl férjemhez, szegény eltévelyedett feleségemhez, szegény hitetlenné lett gyermekemhez vagy családtagomhoz. Ó, tedd rájuk kezedet. Elpártoltak Tőled, de ó, Izráel reménysége, hozd vissza és állítsd őket színed elé!

Szeretteim, ez a “hosszúság” szó arra bátoríthat bennünket, hogy imádkozzunk, mert az ő irgalmasságának hosszúsága végtelen. Ez azoknak van hasznára, akik messze, nagyon messze távolodtak Istentől. Azoknak, akik közelében élnek, nincs erre a hosszúságra szükségük. Azt tanácsoljuk neked, ezt a hosszúságot használd fel a kegyelem trónjánál arra, hogy azokat, akik Isten nélkül élnek a világban, visszavigye Hozzá!

Olvasandó: Efézus 2:1-5.

ÁPRILIS 6.

Hogy megérthessétek minden szentekkel egybe, mi a szélessége és hosszúsága és mélysége és magassága az Isten jóvoltának, és megismerjétek a Krisztusnak minden ismeretet felülhaladó szeretetét.
Efézus 3:18.19.

Arról tárgyaltunk előzőleg, hogy Isten szeretetének szélessége fel akarja üdíteni gyermekeit, amikor a bűn és romlottságuk aggasztja őket. Láttuk, hogy Isten irgalmának a hosszúsága elég ahhoz, hogy elérje és ismét visszahozza gyermekeit, bármily messze távolodtak is Tőle.

A szélességen és hosszúságon kívül azonban Isten szeretetének mélysége is van.

Isten gyermekei ismernek olyan pillanatokat is, amikor egyre mélyebbre süllyednek. Akkor Hémánnal együtt mondjuk: “Hasonlatossá lettem a sírba szállókhoz” (Zsolt 88:5). Az ördög, a bűn, a törvény átka és a halál olyan súllyal nehezedik ennek a szegény embernek a vállára, hogy majdnem az a veszély fenyeget, hogy elsüllyed a Csüggedés mocsarában és meghal.

Dávid azt mondja: “Mély sírba estem be, hol meg nem állhatok; feneketlen örvénybe jutottam, és az áradat elborít engem. Ments ki engem az iszaptól, hogy el ne süllyedjek” (Zsolt 69:3.15). Isten minden gyermeke megtapasztalja, hogy örvény örvényt hív elő. Akkor a mélységből Istenhez kiáltanak: “Örvényeid és habjaid mind átmentek rajtam. Elcsüggedt bennem az én lelkem” (Jón 2:4.8).

Az “elcsüggedni” itt azt jelenti: a gyanakvás és a félelem mélységében lenni. Akkor a lelkük a bánat mélységéből Isten irgalmának mélységétől kér segítséget. Mert bár Isten gyermeke süllyed és egyre mélyebbre kerül, de az mégsem olyan mély, mivel Isten irgalmassága még mélyebb. “Az örök Isten legyen lakásod, és légy örökkévaló karja közt; üzze el előled ellenségeidet és mondja: pusztulj el.”

Olvasandó: A zsoltárok könyve 38:11-23.

Hogy megérthessétek minden szentekkel egybe, mi a szélessége és hosszúsága és mélysége és magassága az Isten jóvoltának, és megismerjétek a Krisztusnak minden ismeretet felülhaladó szeretetét.
Efézus 3:18.19.

Ahogy szó van mélységről, melybe Isten gyermekei süllyedhetnek, ha a Sátán és a bűn lenyomja őket, ugyanúgy szól textusunk egy másik mélységről is. Ez a mélység mélyebb Isten gyermekeinek mélységénél. Az apostol imádkozik azért, hogy ezt a mélységet teljességében megérthessük. És bár a mélység, melybe Isten gyermekei beleeshetnek, olyan mély mint a pokol, (ennél mélyebb már nem lehet), mégis vigasztaló azok számára, akik ebbe a mélységbe süllyedtek, hogy Isten irgalma még mélyebb.

Ennek tudata megszabadította Pált ettől a rettenetes mélységtől való félelemtől. Azt mondta: „Meg vagyok győződve, hogy (...) sem magasság, sem mélység (...) nem szakaszthat el minket az Istennek szerelmétől, mely vagyon a mi Urunk Jézus Krisztusban” (Róm 8:39).

Amikor Pál ezt a mélységet szemlélte, elragadtatva kiáltotta: “Óh Isten gazdagságának, bölcsességének és tudományának mélysége” (Róm 11:33). Ez mutatja meg az utat, melyen Isten gyermekei megmenekülhetnek az ellenség minden ravaszsága és támadása ellenére is, aki minden erejét megfeszíti, hogy Isten gyermekei zarándokútjuk céljához ne érkezenek el.

Néha úgy tűnik, amikor süllyedünk, hogy az irgalomnak vége. Mintha senki sem törődne velünk. De ez csak olyan, mint amikor az alvó oroszlán a kellő pillanatban ráugrik a zsákmányára. Így vigasztalja Isten is az Ő idejében szabadításával elnyomott népét. Így tehát Isten irgalmának mélysége olyan mélység, amely ellene áll annak a mélységnek, mely el akar pusztítani bennünket. Legyen ez bátorítás számotokra! Isten irgalmának mélysége mélyebb a te nyomorúságod mélységénél. Az Ő bölcsességének mélysége hatalmasabb, és meg fogja semmisíteni a mi mélységünket.

Olvasandó: Róma 8:31-39.

Mert meg vagyok győződve, hogy... sem magasság, sem mélység, sem semmi más teremtmény nem szakaszthat el minket Istennek szerelmétől, mely vagyon a mi Urunk, Jézus Krisztusban.

Róma 8:39.

Milyen nagyszerű gondolat Isten gyermekei számára, hogy az Ő mélysége mélyebb az ő nyomorúságuk mélységénél. Ennek igazsága megérdemli, hogy elgondolkodjék rajta minden elsüllyedt lélek, aki veremben van.

Isten gyermekei gyakran kerülnek ebbe a verembe. Akkor panaszkodnak, hogy elvesztették lábuk alól a talajt, elcsúsztak, elvesztették a reményt, egyre mélyebbre süllyednek, mint valami feneketlen verembe.

Isten gyermeke süllyed, mivel hiányzik a lelki ereje, hogy lelkét erősítse. Jónás így kiáltott: „A hegyek alapjáig süllyedtem alá, bezáródtak a föld závarjai felettem örökre; (...) elcsüggedt bennem az én lelkem” (Jónás 2:7.8). Nos, erős támasz ez, és reményt ad arra, hogy jót várhat, ha valaki így tekint arra, ami alatta van. Ha az áldásra néz, amely a verem fenekén van, akkor látja, hogy alatta irgalom van, mely elkapja őt és ismét felhossa.

Ha ez megtörténik, akkor a lélek így énekel: „Mert nagy énrajtam kegyelmed, és kiszabadítottad lelkemet a mélységes pokolból” (Zsolt 86:13). Igen, akkor valósággá válik: „És kivont engem a pusztulás gödréből, a sáros fertőből (melybe süllyedtem, és melyben megakadályoztattam, hogy abból a magam erejéből kijussak), és sziklára állította fel lábamat, megerősítvén lépteimet. És új éneket adott szájamba.”

Olvasandó: A zsoltárok könyve: 40:1-6.

Mert meg vagyok győződve, hogy...sem magasság sem mélység, sem semmi más teremtmény nem szakaszthat el minket az Istennek szerelmétől, mely vagyon a mi Urunk Jézus Krisztusban.

Róma 8:39.

Az apostol szélességről, hosszúságról, mélységről és magasságról beszél, hogy ezekkel rámutasson Isten irgalmára és kegyelmére, mely Krisztusban van.

Vannak magas és alacsony dolgok, melyek Isten gyermekeit kínozzák. Olvasunk arról, hogy Nőé napjaiban óriások voltak a Földön. Ők voltak a magasságok, melyek Nőé ellen támadtak. Abban az időben is, amikor kémeket küldtek Izráel fiai a Kánaán földjére, voltak ilyen óriások, ilyen magasságok. Olyan magasak voltak, mint a cédrusok és olyan erősek, mint a tölgyek. Félelemmel töltötték el a kémeket; Anák fiaival szemben csak olyanoknak látszottak, mint a sáskák. Ezek a magasságok tehát elbátortalanították őket.

Ezenfelül ezek az emberek erős és magas városokban laktak, hogy távol tartsák hazájuktól Izráelt. „Csakhogy erős az a nép, amely lakja azt a földet, és a városok is erősítve vannak, és felette nagyok; sőt még Anák fiait is láttuk ott” (4 Móz 13:29), így beszéltek a kémek visszatérésükkor a népnek. Mindezek nagyon megrémítették őket.

Gondolj csak Góliát érkezésére, amikor Saul és az izráeliták csatarendbe álltak a filiszteusok seregével szemben. Hogy megbénította ez őket.

Így van ez még ma is. Ezek az óriások és magas falak akadályozzák Isten gyermekeit, mivel elzárják előttük a hazájukba, a mennyi Kánaánba vezető utat. De, hogy erősítsen bennünket ezekkel magasságokkal szemben, Istennek is van magassága. Magasabbá tette Fiát a földi királyoknál. Igéjét is a az örökkévalóságban a mennyben helyezte el. Ezért nem félt Pál sem magasságtól, sem jelenvalóktól, sem következőktől.

Olvasandó: 4 Móz 13:25-33.

Mert meg vagyok győződve, hogy...sem magasság sem mélység, sem semmi más teremtmény nem szakaszthat el minket az Istennek szerelmétől, mely vagyon a mi Urunk Jézus Krisztusban.

Róma 8:39.

Istennek van csak hatalma arra, hogy minden felett rendelkezék. Számunkra egyszerűen lehetetlennek és megvalósíthatatlannak tűnik, hogy egy szűz teherbe essék azáltal, hogy a Szentlélek rászáll, és a Magasságosnak ereje árnyékozza meg; az Úr számára azonban nincs hihetetlen. Ha számunkra lehetetlennek látszik is, hogy a porrá lett test az utolsó napon feltámad, az Úr számára nincs lehetetlen.

Ezt nem tudjuk tökéletesen megérteni. Istennek hatalmában áll, hogy minden meghajoljon akarata előtt. Felhasznál ehhez mindent, még azt is, ami akadályozza, hogy neve dicsőíttessék. Isten felette áll mindennek, azt teheti, ami Neki tetszik. Lehet, hogy azt kérdezed: ha Isten olyan hatalmas, miért engedi, hogy oly sokan ellene szegüljenek Igéjének? Miért hagyja, hogy sok mindent tegyenek, ami ellenkezik Igéjével? Azt válaszolom neked: „Ő nagyon sokat eltűr, hogy megmutassa haragját, és megismertesse hatalmát.” Mindebből megismeri a világ, hogyan uralkodik még a legszentségtelenebb és legigazságtalanabb dolgok fölött is, és hogyan kormányozza azokat.

Hogyan lenne nyilvánvalóvá számunkra Isten szeretetének és irgalmának szélessége és hosszúsága, mélysége és magassága, ha nem lennének olyan szélességek és hosszúságok, mélységek és magasságok, melyek szembehelyezkednek azokkal?

Mindezt az ellenállást eltűri az Úr, hogy láthassuk bölcsességének, hatalmának, irgalmának és Isten irántunk való kegyelmének nagyságát, mely van a mi Urunk Jézus Krisztusban.

Olvasandó: A zsoltárok könyve 47:1-10.

Mert meg vagyok győződve, hogy....sem magasság, sem mélység, sem semmi más teremtmény nem szakaszthat el minket az Istennek szerelmétől, mely magyon a mi Urunk Jézus Krisztusban.

Róma 8:39.

Isten gyermekeinek gondolniuk kell az Úr nagy tetteire. Sok magasság és szélesség, hosszúság és mélység állt Izráel népének útjába, amikor Egyiptomból Kánaán felé tartott. Ezek által bizonyosodott meg a nép a saját gyöngeségéről, de az Úr hatalmáról is. Azok, akik ezt végiggondolták, leszakasztották annak gyümölcsét is. Azt mondták: "Jöjjetek és lássátok, mit cselekedett velem az Úr."

Ó, bárcsak látnák Isten gyermekei, hogy Isten Üdvözítőt adott a bűn ellen, mennyet a pokol ellen, világosságot a sötétség ellen, jót a rossz ellen. Szembeállította kegyelmének szélességét, hosszúságát, mélységét és magasságát minden hatalommal, erővel, erősséggel, csalással és minden más ellenséggel.

Ezek által az ellenségek által ismerjük fel mind azoknak a hatalmát, akik bennünket gyűlölnék, mind pedig a magunk alkalmatlanságát, hogy ellene tudjunk állni ezeknek az ellenségeknek. Senki nem törheti és semmisítheti meg Isten hatalmát, akik ellenünk támadnak.

Mennyire csodálkoznunk kell, amikor látjuk, hogyan őriz és ment meg, tesz velünk jót és áld bennünket Isten mindennap azok között a veszélyek közt, melyek azzal fenyegetnek, hogy elnyelnek, mint a sír.

Olvasd csak el Dávid arany kincseinek egyikéből: "Könyörülj rajtam Istenem, mert halandó tárog ellenem és mindennap hadakozván nyomorgat engem! Ellenségeim minden napon tátognak rám; bizony sokan hadakoznak ellenem" (Zsolt 56:2.3). Ezekkel a szavakkal kezdi zsoltárját. A végén pedig arról szól, hogy Isten kimentette minden bajából: "Megszabadítottad lelkemet a haláltól, bizony az én lábaimat az eleséstől, hogy járjak Isten előtt az életnek világosságában" (Zsolt 56:14).

Ó, bárcsak sokat gondolnánk az Úr nagy tetteire!

Olvasandó: A zsoltárok könyve 56:1-14.

És megismerjétek a Krisztusnak minden ismeretet felülhaladó szeretetét.
Efézus 3:19.

Isten gyermekei tudják, hogy minden magasságot legyőz Isten szeretete. Ezen a magasságokon túl kell jutniuk, mielőtt örökölhetik az örök életet. Azt tanácsolom, válaszd az egyenes utat, mely ezen a magasságon átvezet, hogy élvezhesd a Gyönyörűséges hegyekről a nagyszerű kilátást és a zöld réteket.

Semmi nem haladja felül ezt a magasságot, csak Jákób létrája. Annak lába a földön nyugszik, a teteje pedig a menny kapujáig ér. Ezen a létrán angyalok jönnek le, és ezen a létrán fölmehetsz a mennybe.

Ez a létra Jézus Krisztus, az ember Fia, ahogy az kitűnik a János 1-ből: „Bizony, bizony mondom néktek: Mostantól fogva meglátjátok a megnyílt eget, és az Isten angyalait, amint felszállnak és leszállnak az ember Fiára” (Ján 1:52).

Hogy ez a létra a földön áll, azt jelenti, hogy az ember Krisztus, aki a Földön van, szabadít meg. Hogy az az égig ér, arra utal, hogy az Ő isteni természete az emberi természettel egyesült, hogy tökéletes Üdvözítő lehessen. Hogy a menny nyitva áll ott, ahol a létra teteje van, arról tesz biznyságot nekünk, hogy van bejárat az életre. Az Úr áll ott, és azt mondja: "Én vagyok az Úr, Ábrahámnak a te atyádnak Istene, és Izsáknak Istene" (1 Móz 28:13). Ezzel arra mutat rá, hogy mindenkinek szíve Isten hozottat mond, aki ezen az úton megy fel a mennybe, és lép be az Ő szentélyébe. Jézus arról tett biznyságot: "Én vagyok az út, az igazság és az élet; senki sem mehet az Atyához, hanemha énáltalam" (Ján 14:6). Vizsgálj meg a szívedet, vajon helyesen méssz-e fel a létrán? Ha igen, akkor az Atya maga von magához téged.

Olvasandó. János 1:44-52.

És megismerjétek a Krisztusnak minden ismeretet felülhaladó szeretetét.
Efézus 3:19.

Krisztus szeretetének megismerése, vagy másképp szólva, ennek a szeretetnek a megértése, nagy haszon Isten gyermekei számára. Aki egy kicsit is ismeri ezt, az jobban meg fogja érteni a mennyben lakó Isten nagyságát, bölcsességét és hatalmát. Ki ne mondaná: "Felmagasztaltatott az Úr minden pogány nép felett; dicsősége túl van az egeken. Kicsoda hasonló az Úrhoz, a mi Istenünkhöz, aki a magasságban lakozik? Aki magát megalázva tekint szét mennyen és földön; aki felemeli az alacsonyt a porból, és a szűkölködőt kivonsza a sárból, hogy odaültesse őket a főemberek közé, az ő népének főemberei közé" (Zsolt 113:5-8).

Ha ez az Isten a mi Istenünk, akkor ne féljünk attól, ami ebben a világban velünk történik. A nagy Isten, minden forrása, törődik azokkal, akik Őt félik, akik útjain járnak, akik Őt szeretik és tisztelik. Ők bátran mondhatják: "Az Istenben bízom, nem félek, ember mit árthatna nékem" (Zsolt 56:5).

Nem csodálkoznál azok, ha egy jól felfegyverzett ember, akinek lovai és harci szekere van, félne attól, hogy egy sáska megtámadja? Nos: „az, aki a földgolyó fölött ül, annak lakói, mint a sáskák.”

Ez az Isten azok Istene, akik Jézus Krisztust szeretik!

Ezért nem szükséges és nem is illik senkitől sem félni Rajta kívül. Ha emberektől félünk, megfélemezünk Istenről. Jöjj, féljük Istent és buzgón tartjuk meg útjait. És mivel Isten, ha így cselekszünk, kiszabadít bennünket mindenki kezéből, aki gyűlöl minket, legyünk vidámak, ne féljünk és ne aggódjunk. Csak arra ügyeljünk, hogy Isten előtt álljunk és küzdjünk a bűn ellen azzal a szilárd hittel, hogy mind mi, mind ellenségeink Annak a kezében vagyunk, Aki szereti az Ő népét.

Olvasandó Az apostolok cselekedetei 16:22-27.

Ki ne félne téged, Uram! és ki ne dicsőítene a te nevedet?

Jelenések könyve 15:4.

Ha hit által megláthatjuk Isten szeretetének nagyságát, az hajlandóvá tesz arra, hogy Istent Istenünknek ismerjük el. Jákób esküvéssel fogadta: „Ha Isten velem leendő, és megőriz engem ezen az úton, amelyen most járok, és ha ételül kenyeret s öltözetül ruhát adánd nékem; és békességgel térek vissza az én atyámnak házához: akkor az Úr leendő az én Istenem” (1 Móz 28:20.21). Isten nagyságára gondolva, és abban a hitben, hogy Isten valóban az, amit édesapja, Izsák házában Róla hallott, határozta el Jákób, hogy Istent Istenévé választja. Csak ezt az Istent akarta szolgálni, és megadni Neki azt a dicsőséget, ami Őt megilleti.

Hajlandók vagyunk tisztelni mindent, ami nagy; amikor a királyok Királya szent nagyságát kijelenti, ki ne mondaná Józsuéval: „Válasszatok magatoknak még ma, akit szolgáljatok, (...) én azonban és az én házam az Úrnak szolgálunk” (Józs 24:15).

Amikor Pál Athén lakóit hitre akarta juttatni, Isten nagyságát tárta szemük elé. Azt mondta Istenről: „Az Isten, aki teremtette a világot, és mindazt, ami abban van, (...), ő a mennynek és földnek ura (...), ő ad mindenkinek életet és mindent” (Csel 17:24.25). Ezekkel a szavakkal Pál Isten nagyságát dicsőítette, és arra szólította fel az athénieket, hogy ezt a nagyságot csodálják. Ezek az athéniek, akik Istent nem is ismerték, homályos értelmüktől indítva, mégis oltárt emeltek Neki, melyre azt írták: „Ismeretlen Istennek”. Ezzel akarták bizonyítani, hogy valami módon tisztelni kívánták Őt.

Mennyivel inkább tisztelik majd, amikor megismerik és hisznek Benne.

Olvasandó: Az apostolok cselekedetei: 17:22-34.

Ki ne félne téged, Uram! és ki ne dicsőítené a te nevedet?

A jelenések könyve 15:4.

Minél többet tud és felfog valaki Isten nagyságából, annál jobban megérti azoknak a dolgoknak a dicsőségét és nagyságát, melyek a mennyben vannak eltéve azok számára, akik Istent félik.

Aki semmit sem tud Isten nagyságáról, nem is ismeri ezt a nagyságot. De aki a kegyelem által megérti, mi a szélessége és hosszúsága, mélysége és magassága Isten nagyságának és szeretetének, az fel tudja fogna és nagyra tartja a mennyei dolgok értékét és nagy dicsőségét.

Ezt mindannyiunknak meg kell értenünk. Egyébként a tapasztalat is ugyanerre tanít. Azok, akik Isten nélkül élnek a világban, kikacagják azokat, akik nagyra becsülik az elkövetkezendő dicsőséget. Ők semmi értéket nem látnak benne.

Másrészt Isten gyermekeinek törekedniük kell arra, hogy többet ismerjenek meg ebből a nagyságból. Ha többet gondolnak ezekre a dolgokra, kevésbé csüggednek el, ha támadja őket az ördög. Akkor vigyáznak és imádkoznak. Akkor nem alusznak el, mint a bolond szüzek, hanem ébren várják a Völegény érkezését.

Pál is arra inti a korinthusiakat: „Serkenjete fel igazán és ne vétkezzetek. Megszégyenítésekre mondom” (1 Kor 15:34). Ők visszafejlődtek a hitben, nem volt elég erős az Isten-ismeretük ahhoz, hogy megálljanak a hitben. Pál serkenti őket, hogy „tökéletesen megértsék”, milyen Krisztus szeretete.

Ez az elsorvadt lelküket megeleveníti, a jövő kívánatosabb lesz számukra. Akkor igyekeznek megszabadulni ennek a világnak sötét barlangjából. Oly nagyon vágyakozol Isten után, hogy kívánsz feloldozást nyerni, hogy örökké Krisztussal lehess?

Olvasandó: Filippi 3:17-21.

Hogy a Krisztus meghalt a mi bűneinkért az írások szerint.

1 Korinthus 15:3.

Elmélkedjünk együtt az Üdvözítő szeretetéről, Aki meghalt a bűneinkért.

Rendkívüli szeretet volt az, mely Krisztust arra készítette, hogy meghaljon a bűnösökért. Ezt a szeretetet nem lehet összehasonlítani a világ szeretetével. Az emberek közt nem szokás, hogy valaki készakarva a vérpadra, vagy a bitófa létrájára fellépjen, hogy életét feláldozza másokért. Jézus pedig ezt tette. Nem barátaiért, hanem ellenségeiért. Pál azt írja a rómaiakhoz írt levelében: „Az Isten pedig a mi hozzánk való szerelmét abban mutatta meg, hogy még mikor bűnösök voltunk, Krisztus érettünk meghalt” (Róm 5:8).

Meghalt azokért, akik Őt gyűlölték, sőt azokért, akik Őt keresztre feszítették. Ez nem véletlen volt, hanem szabad akaratából és tudatosan tette. Tudta, kikért hal meg, tudta kikért teszi le életét. Nem tudta ettől a szenvedéstől visszatartani az, hogy, akikért szenvedett, bűnösök. Épp oly kevésbé tudta ellenkezésük arra indítani, hogy azt kérje mennyei Atyjától, pusztítsa el őket angyalai lángoló kardjával.

Ellenkezőleg, sehol sem olvasunk arról, hogy Jézus egész földi életében valaha is vidámabb lett volna, mint mikor közeledett az elrendelt idő, hogy szenvedjen és meghaljon. Gondolj csak a páskavacsorára. Mit mondott akkor Jézus a tanítványainak? „Kívánva kívántam a húsvéti bárányt megenni veletek, mielőtt szenvednék” (Luk 22:15). Ő is dicséretet énekelt, mielőtt kiment az Olajfák hegyére.

Milyen nagy volt Krisztus szeretete! Engedte, hogy halálában a bűnösök közé számlálják, sőt bünné tette magát a bűnösökért. Ez a Bárány önként a világ szemtejévé lett a bűnösökért, akiket szeretett!

Olvasandó: Lukács 22:7-23.

Hogy a Krisztus meghalt a mi bűneinkért az írások szerint.

1 Korinthus 15:3.

Leírhatatlan volt Krisztus szenvedése. A bűn miatti igazságos ítélet nem a bűnösöket sújtotta, hanem az Isten Bárányát.

Hogy ez mit jelent, azt csak azoknak a lelke, akik elvesztek, és maga az Úr Jézus tudja megérteni.

A bűn zsoldja a halál. Ezt a halált halta meg minden testi és lelki szorongásával Krisztus. Azt olvassuk Róla, hogy verítéke olyan volt, mint a földre hulló nagy vércseppek. Hogy elrejtette előle arcát az Atya, sőt el is hagyta, amikor szenvedése a legszörnyűbb volt.

Lukács írja, hogy a százados, aki látta, hogy Jézus kiáltva kiadta lelkét, azt mondta: „Bizony ez ember igaz vala” (Luk 23:47).

„Önmagát megüresíté, szolgai formát vévén föl, emberekhez hasonlóvá lévén” (Fil 2:7), hogy irántunk való szeretetét teljesen megmutathassa. Nem különös, hogy nem mondott Neki senki köszönetet, amikor e világon volt, és arra készült, hogy áldozat legyen bűneinkért? Pedig megismertette földre jövetelének célját. De ahelyett, hogy tisztelték volna, káromolták és gyalázták. Ördögnek, örültnek, csalónak, istenkáromlónak és lázadónak nevezték. Bevádolták a helytartónál. Egyik tanítványa eladta, a másik megtagadta. Mindnyájan megbotránkoztak, amikor ellenségei elfogták. Ökölrel verték, leköpték és gúnyolták. És mindez nem akadályozta meg Őt abban, hogy gyermekeit megváltsa. Meghalt, hogy ők élhessenek Általa!

Olvasandó: Máté 27:27-32.

Hogy a Krisztus meghalt a mi bűneinkért az írások szerint.

1 Korinthus 15:3.

Krisztus engesztelő halála olyan nagy értékű, hogy Isten általa három nap és három éjszaka alatt megbékélt minden kiválasztottal. Amikor Krisztus halálra adta magát, emberként alávetette magát a törvénynek, mindazok helyett, akiknek engesztelést akart szerezni. „Ő azért jött, hogy életét adja váltságul sokakért” (Mát 20:28). „Azért jött a világra, hogy megtartsa a bűnösöket” (1 Tim 1:15).

Az Atya Isten meg volt elégedve azzal, amikor Krisztus a bűnösök helyébe állt. Ézsaiás ezt mondta erről: „Az Úr mindnyájunk vétékét öreá veté. Pedig betegségeinket ő viselte, és fájdalmainkat hordozá” (Ézs 53:6 és 4).

A halál minden rettenetességét és szörnyűségét, mint ember viselte el. Teljesen a helyünkre lépett. Ezért is van megírva: „És ő megsebesítettett bűneinkért, megrontatott a mi vétkeinkért, békességünknek büntetése rajta van, és az ő sebeivel gyógyulánk meg” (Ézs 53:5). Erről tett bizonyosságot Péter: „Krisztus is szenvedett egyszer a bűnökért, mint igaz a nem igazakért” (1 Pét 3:18).

Mint ember, alávetette magát a törvénynek. Krisztus életét és halálát az Atya olyan életnek és halálnak fogadta el, amelyet tőlünk mindnyájunktól kíván. De Őt az Atya meg is igazította. Az Atya a törvénynek való elégtételt teljesen elégnek fogadta el. Isten Őt nem bűnösöként támasztotta fel. Ő azért támasztatott fel a halálból, mivel a törvény szempontjából nem tarthatta Őt tovább fogva a halál. Isten teljesnek találta békéltető szolgálatát.

Olvasandó: Ézsaiás 53:6-12.

Hogy Krisztus meghalt a mi bűneinkért az írások szerint.

1 Korinthus 15:3.

Szöltünk arról, hogyan ítélte el Krisztust Isten törvénye, és hogyan halt meg az igazság osztó keze által. Láttuk azt is, hogy Krisztust Isten törvénye szabadnak nyilvánította, és Neki, mint embernek, az emberek helyett, a jog igazságot adott. Amikor Ézsaiás az Úr szenvedő szolgájáról szól, azt mondja: „Közel van, aki engem megigazít, ki perel énvelem? Álljunk együtt elő! Kicsoda peresem? Közelegjen hozzám! Ímé az Úr Isten megsegít engem, kicsoda kárhoztatna engem?” (Ézs 50:8.9).

Ezért alkalmazza Pál apostol Krisztus Isten előtt való igaz voltát önmagára. Amikor a választottak gazdagságáról szól, azt mondja: „Kicsoda vádolja az Isten választottait? Isten az, aki megigazít” (Róm 8:33). Ha Krisztus a helyemre áll, akkor magától értetődő, hogy részesülök abban, amit Ő megszerzett. Ezért mondja Pál azt is: „megelevenített együtt a Krisztussal” (Ef 2:5). Ez azt jelenti, hogy amikor Isten Őt a sírból feltámasztotta, vele minket is feltámasztott és helyet adott nekünk a mennyben.

Pál azt írja a kolosséiaknak: „És titeket, kik holtak valátok a bűnökben és a ti testetek körülméletlenségében, megelevenített együtt övele, megbocsátván minden bűnötöket” (Kol 2:13). Ezt a megelevenítést nem úgy kell érteni, hogy az a szívünk megújulása. Itt Krisztus megfeszítése utáni megelevenítéséről van szó. Isten gyermekeivel kapcsolatban ez azt jelenti, hogy Isten őket Krisztussal együtt megelevenítette, mivel ők vele együtt álltak vagy buktak az alatt a három nap alatt, amíg a sírban volt. Így részesülnek feltámasztásában is. Értékes számodra, hogy megszabadított az elkövetkezendő haragtól?

Olvasandó: Kolossé 2:6-15.

Hogy a Krisztus meghalt a mi bűneinkért az írások szerint.

1 Korinthus 15:3.

Krisztus engesztelő halálával megszabadított minket amaz elkövetkezendő haragtól (1 Thessz 1:10). De halálának van még egy másik eredménye is. Azzal, hogy magát megáldozta, legyőzte pokoli ellenségeinket, és megsemmisítette a halált. „A halál által megsemmisítette azt, akinek hatalma van a halálon, tudniillik az ördögöt” (Zsid 2:14). Elvette a halál fullánkját. Ezért mondta Pál: „Halál! hol a te fullánkod? Pokol! Hol a te diadalmad? A halál fullánkja pedig a bűn; a bűn ereje pedig a törvény. De hála az Istennek, aki a diadalmat adja nekünk a mi Urunk Jézus Krisztus által” (1 Kor 15:55-57).

Gyermekei számára a halált édes alvássá, a sírt pedig a test nyugvóhelyévé teszi.

Halála által halálunkat nagyszerű valamivé tette. Ugyanis az által nyerjük el teljes mértékben a Benne és Vele való életet.

Hogy Krisztus halála által ezt mind elkészítette gyermekei számára, kitűnik abból, hogy mint ember megszerezte számunkra a győzelmet, és most Atyja jobbán ül. Még nem minden vettetett lába alá, de Isten gyermekei bizonyosságot tesznek arról, hogy látják Jézust tisztelettel és dicsőséggel megkoronázva. Pál azt írja: „Mert illendő vala, hogy akiért minden és aki által minden, sok fiakat vezérelvén dicsőségre, az ő idvességük fejedelmét szenvedések által tegye tökéletessé” (Zsid 2:10).

Jézus felmagasztalása által Isten gyermekei láthatják, hogy megváltattak a halálból; láthatják Őt megkoronázva, mivel értük megízlelte a halált. Ő a fejük, Jézusuk, Üdvözítőjük, Helyettesük. Ezt vallod te is?

Olvasandó: A zsidókhhoz írt levél 2:5-12.

Hogy a Krisztus meghalt a mi bűneinkért az írások szerint.

1 Korinthus 15:3.

Megemlítem a mi Urunk Jézus Krisztus halálának még egy eredményét. Mindenki számára, aki az Övé, helyet kapott a mennyben. Pál azt írja A zsidókhoz írt levélben: „az ő tulajdon vére által ment be egyszer s mindenkorra a szentélybe, örök váltságot szerezve” (9:12) Melyikünk tudja, mi a menny? Az Írás a mennyet Isten trónjának, Isten országának, a magasnak és a szentnek, Ábrahám kebelének, az örök öröm helyének nevezi. A mennyben Isten gyermekei örökké láthatják az Ő arcát. Ott látják majd Krisztust, a prófétákat és az angyalokat. Ott halhatatlanok lesznek örökké.

Isten ezt a mennyet már itt a Földön odaajándékozta gyermekeinek. Már helyet kaptak ott, és élvezik annak boldogságát, tudniillik Fejükben és Helyettesükben. Illik, hogy ezt higgyék, és ennek örüljenek. Beszélniük kell erről egymásnak, és tanítaniuk kell erre egymást. Dicsérniük és magasztalniuk kell Istenük nevét, aki ezt a házat, ezt az országot ilyen hű barát, sőt testvér, Üdvözítő és Közbenjáró kezébe tette le. Tárgyaltunk arról, hogy áldozata minden értelmet felülhaladó szeretetének gyümölcse. Nagyon mélyen meg kell hajolnia Előtte Isten gyermekeinek, és jóságos Üdvözítőjüknek kell Őt nevezni. Forrón kell Őt szeretniük, és engedelmeskedniük kell Neki. Minden szolgálatukat Neki kell szentelniük. Szívből késznek kell lenniük arra, hogy szenvedjenek Érte. Övé a tisztesség és dicsőség örökké!

Olvasandó: A jelenések könyve 7:9-17.

És Jézus Krisztusnak, az Ő Fiának a vére megtisztít minket minden bűntől.

1 János 1:7.

A bűnös éles ellentétben áll Isten szentségével. Semmi sem igyekszik úgy egyenesen Istent támadni meg, és áll olyan nyilvánvalóan ellenségesen Istennel szemben, mint a bűn. A bűn rosszabb, mint az ördög.

Aki nem tudja, mit vitt volna végbe a bűn a világban, ha Krisztus közbe nem lép, az Krisztus szeretetének a nagyságát sem tudja felmérni. Aki nem tudja, hova sodorta volna őt, személy szerint, a bűn, ha Krisztus attól meg nem szabadítja, szintén keveset ért meg Krisztus szeretetéből.

Sok bűn mocskol be bennünket, de nem vesszük észre. Ezért nem tudjuk megismerni Krisztus szeretetét sem, mely ezektől a bűnöktől megszabadít. Dávid azt mondja: „Ki veheti észre a tévedéseket?” (Zsolt 19:13). És ezért ki értheti meg a szeretetet, mely azoktól megszabadít?

Aki Krisztus szeretetét tökéletesen meg akarja érteni, az tökéletesen meg fogja ismerni Isten haragját is, mely úgy lángol a bűnösök ellen bűneik miatt, mint a pokol. De nincs olyan ember, aki ezt a haragot teljesen megismerhetné. Mózes azt kérdi: „Ki tudhatja a te haragodnak erejét?” (Zsolt 90:11). Ezért Krisztus szeretetét sem tudja senki teljesen megismerni.

A bűn ravaszul belopózik a szívbe, és összevegyül azzal, ami abban van. De Krisztus szeretete erősebb, mint a bűn. Meg tud attól szabadítani. Ha a természeti életben valakinek sebe van, és nem veszi észre, hogy a seb veszélyes, akkor elutasítja a gyógyító orvosságokat, melyek meggyógyíthatják. Így van a lelki életben is. Csak ha meglátjuk a bűn veszélyes voltát, akkor keresünk gyógyulást az Ő szárnyai alatt.

Olvasandó: 1 János 1:1.10.

És Jézus Krisztusnak, az Ő Fiának vére megtisztít minket minden bűntől.
1 János 1:7.

Az ember különböző módokon vétkezhet.

Vétkezhetünk a vilárosság, az ismeret, a szeretet, a tanítás, a fenyegetések és az ígéretek ellen. Vétkezhetünk a szándékok és ígéretek, a tapasztalatok és az Isten haragjának a kinyilvánításai ellen. Ezek mellett még vannak különleges bűnök is.

De ha ezeket nem ismerjük, akkor nem érthetjük meg Krisztus szeretetét sem, mely mindezekről a bűnöktől megtisztít.

Sajnos, tudatlanságunk abban látszik meg világosan, hogy nem akarjuk próbának alávetni magunkat, Gyakran elégedetlenek vagyunk azzal, ahogy Isten intézi az életünket. Csodálkozunk, amikor fenyt bennünket, és azt várjuk, hogy a megpróbáltatás hamar véget ér.

Talán abban mutatkozik meg tudatlanságod, hogy közömbösen veszed a bűnt. Lehet, hogy bűnt követsz el, és lusta vagy bocsánatot kérni. Talán csak félig komolyan imádkozol bocsánatért, ha vétkeztél.

De minek soroljak föl több példát? Nem arról tesz-e bizonyosságot egész életünk, hogy tudatlanok vagyunk, amikor a bűn nagyságáról van szó. Hidd el nekem, hogy éppen ezért nem tudjuk megérteni, milyen nagy is Krisztus szeretete. Éppen ezért nincs bennünk vágy az után a szeretet után, mely tökéletesen meg tud bennünket szabadítani bűnadósságunktól.

Olvasandó: Ézsaiás 58:1-10.

És Jézus Krisztusnak, az Ő Fiának vére megtisztít minket minden bűntől.
1 János 1:7.

Tudod, hova sodor a legkisebb bűn is, és mibe taszít? Minden rossz, amely az ég alatt van, bűnünkből ered. A legkisebb bűn az oka mindannak a lelki és testi nyomorúságnak, amely az ég alatt létezik. Testvérem, gondolj arra, hogy már a legkisebb bűn miatt is megérdemled a poklot, mely sokkal szörnyűbb minden földi büntetésnél.

Azt kérdezem tőled: ki érti ezt? Ha már a legkisebb bűn is ennyi nyomorúságot érdemel, mi lesz akkor minden bűnöd megtorlása? Milyen ítéletet, bajt, Isten haragja vesszőjének mennyi csapását érdemled akkor? Ki tudja megérteni a poklot, az örök tüzet, mindezeknek végtelen kínját és örökkévalóságát?

Bűneid az oka embertársaid sok nyomorúságának is. Emberek, akik jónak tartják magukat, keveset gondolnak arra, mennyi rosszat okozhatnak egyetlen bűnnel. Hány apa és anya gondol arra, hogy rossz példájukkal viszik a romlás útjára gyermekeiket? Azt olvassuk A zsoltárok könyve 106-ban: „Vétkeztünk atyáinkkal együtt... bűnösök, gonoszok valánk” (6.v). Tudunk szülőkről, akik gyermekeiket az ördögnek áldozták; az ilyeneket megátalkodott szülőknél nevezzük. De, mi nem cselekszünk még sokkal rosszabbul? Ők csak gyermekeik testét ölték meg, de mi testestől és lelkestől a pokolba visszük őket, ha nem vigyázunk.

Gondolj arra, milyen sokszor felkeltették bűneink Isten haragját; azok hogy megszorították a Szentlelket. Elhomályosították kegyelmi ajándékainkat és beszennyezték imádságainkat. Meggyöngítették hitünket. Ha ezeket megértjük, akkor szükség lesz Krisztus szeretetére, mely ezekből megszabadít.

Olvasandó: A zsoltárok könyve 106:1-10,

És Jézus Krisztusnak, az ő Fiának vére megtisztít minket minden bűntől.
1 János 1:7.

Ismered magadat? Tudod, milyen gyalázatos és kárhozatra méltó bűnös vagy? Addig nem tudod teljesen megérteni Krisztus szeretetét, amíg meg nem ismered saját természeted romlottságát. Pál azt mondja a Róma 7-ben: „De látok egy másik törvényt az én tagjaiban, mely ellenkezik az elmém törvényével, és engem rabul át a bűn törvényének, mely van az én tagjaiban. Óh én nyomorult ember! Kicsoda szabadít meg engem e halálnak testéből?” (23.24.v). Azután mindjárt azt mondhatja: „Hálát adok Istennek a mi Urunk Jézus Krisztus által” (25.v).

Aki csak felületesen ismeri magát, nem sokat tudhat Krisztus szeretetéről. Aki egyáltalán nem ismeri önmagát, semmit sem ért ebből a szeretetből. De aki nagyon világosan beismeri romlottságát, az nagyon meg is érti Krisztus szeretetét.

Minden tévelygés a megigazulás tanításával kapcsolatban ennek a szeretetnek hiányos ismeretéhez vezethet. Az emberi értékek és találmányok minden dicsőítése ebből a forrásból fakad.

Akarsz biztosan és szilárdan állni? Akkor mindenképp előtt azt kell tudnod, hogy kárhozatra méltó vagy. Az emberek általában azt gondolják, hogy méltatlanságuk ismerete kárhozatra visz; de mégis ez az első lépés az üdvösségre vezető úton.

Meg akarod magadat ismerni? Tanulmányozd először a törvényt, azután a szívedet, és végül az életedet. Olvasnod kell a törvényt, mert az a tükör. Azután a szívedet kell megvizsgálnod, mert az az arcod; majd az életedet, mivel az valójában a tested. Így tükörben láthatod magadat. E nélkül soha nem juthatsz el sem magad igazi, sem Krisztus szeretetének megismeréséhez.

Olvasandó: Jeremiás siralmi 3:31-40.

És Jézus Krisztusnak, az ő Fiának vére megtisztít minket minden bűntől.
1 János 1:7.

Az ember igaz volta üres, elégtelen és tisztátalan. Ezt kell megismerned. Különben Krisztus szeretete és igaz volta értéktelen a számodra.

Nem látjuk, hogy az ember legjobb cselekedetei semmit sem jelentenek, ha azokkal akarjuk elnyerni, megvásárolni vagy megkapni Krisztus szeretetét. Vizsgáld meg ebben e tekintetben először a szívedet. Az evangélium világosságánál nem is mernéd ezt talán mondani. Mégis legjobb cselekedeteink tisztátalanságának tudat ismerteti meg velünk Krisztus szeretetét, mely minket ezek nélkül a cselekedetek nélkül igazít meg. Krisztus szeretete teljesen megigazít ingyen kegyelemből.

Az ember igaz voltában vannak hiányosságok, van képmutatás, hiú dicsőség utáni vágy, gőg és beképzeltség. Ez nem lehet másképp, amíg Krisztus szeretetének lényege ismeretlen. Lássuk be, hogy öngazultságunk tisztátalan és elvetendő. Ha igaz voltunkban csak a hiányosságokra nézünk, akkor megértjük, hogy az nem tudja eltakarni Isten előtt a mezítelenségünket. Az egyszerűen lehetetlen és nem elegendő.

Ha végignézel az életeden, el kell ismerned, gyakran voltál olyan helyzetben, hogy észrevetted öngazságod semmi voltát. De az csak akkor terem gyümölcsöt, ha ahhoz felülről kapsz segítséget. Akkor látjuk meg valójában, hogy kik vagyunk. Ezért, légy bölcs, állj Isten útjára, hogy segítséget nyerj. Keresd Őt, Aki a maga módján a várakozókat meg fogja látogatni. Amikor jön, irgalommal tekint majd szegénységedre. Megmutatja mezítelenségedet. De akkor megismerheted Krisztus szeretetének lényegét is.

Olvasandó: Jakab 1:19-27.

ÁPRILIS 27.

Mert nyilván nem angyalokat karolt fel, hanem az Ábrahám magvát karolta fel.
A zsidókhöz írt levél 2:16.

Aki összehasonlítja az angyalokat és az embereket, el kell ismernie, hogy az angyalok fenségesebbek nálunk. Nemesebbek, mint mi. Az embert Isten a porból alkotta.

Az angyalok és az emberek elbuktak, és mindegyiküknek átkozottá kellett lennie, de Jézus Krisztus minket választott, hogy megmentsen, és engedi, hogy a bukott angyalok örökítéletre menjenek. Nem csodálkoztál még soha ezen?

Mennyire szerette az embert! Gondolom, hogy azt mondhatom, az Úr Jézusnak tízszer annyit kellett tennie, hogy a mi üdvösségünket megszerezze, mintha az angyalokat mentette volna meg.

Nem kellett volna magát annyira megaláznia, hogy testünket felvegye; az angyalok természete magasabb rendű, mint a mienk. Nem találkozott volna annyi megvetéssel, gúnnyal, elutasítással és lebecsüléssel sem, mint amivel az emberek bántak Vele itt a Földön. Az angyalok nemesebbek, mint mi. Hamarabb megértették és elfogadták volna az Ő jövetelének célját, mint mi.

Nem is tudom másként elképzelni, mint úgy, hogy ha az angyalok lettek volna a kiválasztottak, Istent sokkal jobban és tökéletesebben dicsérték és magasztalták volna örök irgalmasságáért, mint mi. Mi csak szegény, tehetetlen teremtmények vagyunk. Ha erre gondolunk, akkor egyre jobban csodálkozunk, hogy nem az angyalokat karolta fel, hanem Ábrahám magvát. János apostol azt mondja erről: „Lássátok, milyen nagy szeretetet adott nekünk az atya, hogy Isten fiainak neveztetünk” (1 Ján 3:1). Mi, nem pedig ők!

Ez Isten minden gyermekének a dicsekedése: kegyelem által az Ő gyermekeivé fogadott.

Olvasandó: A zsidókhöz írt levél 2:13-18.

ÁPRILIS 28.

Ímé, nem szunnyad és nem alszik az Izráelnek őrizője!
A zsoltárok könyve 121:4.

Amikor Krisztus egy bűnöst meggyőz arról, hogy üdvösségét önként elfogadja, nem hagyhatja magára azt. Különben a szíve romlottsága ismét felülkerekednék és még elveszettebb lenne.

Isten gyermekei olyan rosszak, hogy nem lehet megmondani, milyen félelmetes bűnökbe esnének, ha csak egy pillanatig is magukra maradnának. Vannak arra példák Isten Igéjében.

Mindezek által megtanulják egyre jobban csodálni Isten hosszútűrését és türelmét. Csak ez őrzi meg őket. Izráel őrizője nem szunnyad és nem alszik. Őrzi és öntözi szőlőjét minden pillanatban, mivel tudja, milyen veszélyek érnék különben szőlőjét. Ő, milyen gyakran elpazarolják idejüket Isten gyermekei. Milyen gyakran elborítja őket tévelygésük bűne. Máskor meg valamilyen bűn szennye lepi be őket, ami által kitűnik romlottságuk. Milyen gyakran eltakarják bűnüket, ha olyan ösvényen járnak, mely ellenkezik Isten parancsaival. Ádám elrejtőzött az Úr Isten elől, amikor vétkezett. Dávid nem akarta bűnét bevallani, amíg végül az Üdvözítő nem csalta ajkára a beismerést. Később azt mondta erről: „Míg elhallgatám, megavultak csontjaim a napestig való jajgatás miatt. Míg éjjel-nappal rám nehezedék kezed, életerőm ellankadt, mintegy a nyár hevében” (Zsolt 32:3.4).

Ő, bárcsak előbb bevallotta volna bűnét. Akkor előbb bűnbocsánatot nyert volna. „Vétkemet bevallám néked, bűnömet el nem fedeztem. Azt mondtam: Bevallom hamisságomat az Úrnak - és te elvetted rólam bűneimnek terhét. Szela” (Zsolt 32:5). Bárcsak tanulnánk ebből.

Olvasandó: Ézsaiás 27:1-6.

Ímé, nem szunnyad és nem alszik Izráel őrizője.

A zsoltárok könyve 121:4.

Istennek néha meg kell büntetnie gyermekei bűneit, hogy dicsőségét megőrizze. Akkor bűniek nyilvánvalókká lesznek mások előtt. Bár Isten akkor igazságos, Krisztusért mégsem bocsát olyan büntetéseket és ítéleteket, melyek a bűnöst biztosan pusztulásba döntenék. Ő maga akadályozza meg gyermekei ilyen megbüntetését. Gyermekei számára olyan csapásokat és a fenyítéseket választ, melyek végül javukra szolgálnak, hogy ne ítéltessenek el a világgal együtt. Krisztus megmutatja szeretetét, mikor kegyelmét kitölti a lélekbe és folytatja megváltóművét, akkor is, amikor már nem is várjuk azt.

Krisztusnak ez a munkája számunkra éppen olyan szükséges, mint minden, amit Krisztus értünk tesz. Ez éppen olyan nélkülözhetetlen üdvösségünk számára, mint az, hogy igazságosságának be kell számíttatnia, hogy megigazulhassunk.

Másként hogy tudnánk mindvégig állhatatosak maradni? Enélkül pedig senki nem örökölheti az üdvösséget. Az Úr Jézus maga mondta tanítványainak: „Aki mindvégig állhatatos marad, az üdvözül” (Mát 24:13). A fenyítések, melyekkel az Úr gyermekeit sújtja, tehát szeretetcsapások.

Krisztus szeretete mindent örömmel végez gyermekei számára. Gyakran láttam, hogy a szeretet ellanyhult. Az a szeretet is, mely tettekben nyilvánult meg, idővel elmúlt, úgy ahogy az, aki egy ideig gyorsan futott, aztán nem bírja tovább. Krisztus szeretete azonban soha el nem múlik. Krisztus, mint egy hős vidám, hogy futhat az ösvényen. Szeretete egyre jobban megmutatkozik.

Szeretetét azok ismerik legjobban, akik a bűnösök közül a legnagyobbak ismerték meg magukat. Szeretete bátorítás és vizsgáztatás azok számára, akik Őt keresik.

Olvasandó: A zsidókhöz írt levél 12:5-11.

Kicsoda olyan Isten, mint te, aki megbocsátja a bűnt?

Mikeás 7:18.

Olyan szélesség, hosszúság, mélység és magasság van Istenben, hogy azt kell mondanod: „Kicsoda olyan Isten, mint te”? Krisztus irántad való szeretete olyan szeretet, mely minden értelmet felülhalad? Akkor ebből nemcsak az Atya és a Fiú nagysága és fensége tűnik ki, hanem az is, hogy Isten gyönyörködik benned. Azt is mondhatjuk: „Nincsen Uram hozzád hasonló az istenek között” (Zsolt 86:8).

Ha az Atya Isten és a Fiú Isten szíve szeretettel van telve irántunk, akkor ez azt jelenti, hogy ezt a szeretetet meg is ismerhetjük. Ez a legkedvesebb tanulás, melynek odaszentelheti magát az ember. Sokan nagyon szorgalmasan tanulnak olyan dolgokat, melyek sokkal kevesebb hasznot fognak hozni. Az emberek nem sajnálják a fáradságot, hogy rendszeresen megszámlálják a pénzüket, gondosan szem előtt tartásuk birtokukat, nyájaikat. Nos, Istennek Krisztusban megmutatott megmagyarázhatatlan szeretetnek a tanulmányozása nem jobb-e, és nem nyújt-e több élvezetet, mint ezer egyéb dolog?

Sok bölcs van ezen a világon. Tudom, hogy ennek a világnak a bölcsei nem fogják tanácsomat követni. Azt kérdik maguktól: „Kicsoda láttat velünk jót”? De Isten gyermekei még valami mást is mondanak utána: „Hozd fel reánk arcodnak világosságát, oh, Uram! Nagyobb örömet adsz így szívemnek, mint amikor sok az ő búzájuk és boruk” (Zsolt 4:7.8). Dávid élete folyamán megtanulta, hogy az Úrról való elmélkedés édes. Ő, milyen nagy szeretet van Istennek és Fiának a szívében; ha az emberek ezt tudnák, nem felejték el azt olyan gyorsan. Ha mi azt egyszer megláthatjuk, akkor az Énekek éneke menyasszonyával mondjuk: „Tégy engem mintegy pecsétet a te szívedre, mintegy pecsétet a te karodra, mert erős a szeretet, mint a halál.”

Olvasandó: Énekek éneke 8:1-7.

MÁJUS 1.

És prédikáltatni az ő nevében a megtérésnek és a bűnök bocsánatának minden pogányok között, Jeruzsálemtől elkezdve.

Lukács 24:47.

Ezeket a szavakat Krisztus a halálból való feltámadása után mondta. Hivatalos megbízás ez különleges záradékkal. A megbízás az evangélium hirdetése, úgy ahogy azt a Máté és Márk evangéliumában is olvassuk: „Elmenvén e széles világra, hirdessétek az evangéliumot minden teremtésnek” (Márk 16:15: vö. Mát 28:19.20). Lukácsnál ennek a megbízásnak különleges záradéka van: ”Jeruzsálemtől elkezdve”. Krisztus azt akarta, hogy a megtérést és a bűnök bocsánatát hirdessék az Ő nevében minden nép között, de először Jeruzsálem lakóinak kínálják fel azt. Hirdessék minden nép közt, de Jeruzsálemben kezdjék el.

Bár az apostolok megbízatása így tehát olyan széles körű volt, hogy az egész világon hirdessék az evangéliumot, ez a záradék mégis megszabta nekik, hogy szolgálatukat Jeruzsálemben kezdjék el.

Mit jelent ez a megbízás: Jeruzsálemtől elkezdve? Isten Igéjéből tudjuk, hogy Jeruzsálem lakói Ábrahám nemzetségéből valók voltak; a más népek közül kiválasztott Isten népéből származtak. Jeruzsálem volt az a hely, ahova a törzsek fölmentek, hogy Istent imádják; ott volt az Isten háza és a főpap, ott vették át az áldozatokat. Tehát nagyon kiváltságos hely volt. De Jeruzsálem nagyon hitehagyott lett. Az Úr Jézus földi vándorlása idején olyan hely volt, ahol az igazságot és az igazi istentiszteletet meggyalázták. Jeruzsálem lakói annyira megkeményedtek, hogy Krisztust megfeszítették, és azt kiáltották: „Az ő vére mirajtunk és a mi magzatainkon” (Mát 27:25). És mégis: „Jeruzsálemtől elkezdve...”

Olvasandó: Lukács 42:45-53.

MÁJUS 2.

És prédikáltatni az ő nevében a megtérésnek és a bűnök bocsánatának minden pogányok között, Jeruzsálemtől elkezdve.

Lukács 24:47.

Jézus Krisztus földi vándorlása idején megpróbált tanításával, csodáival és szent életével véget vetni Jeruzsálem lakói gonoszságának. De, sajnos, behunyták szemüket, bedugták fülüket. Nem nyugodtak addig, amíg Krisztust ki nem vetették maguk közül. Jeruzsálem lakói megpróbálták, hogy nevét kitöröljék és tanítását örökre megsemmisítsék. Megvesztegették a katonákat, hogy a menny és a föltámadás minden bizonyága ellenére, mondják, hogy tanítványai ellopták Őt a sírból. Nem akarták, hogy az emberek Jézusban a világ Megváltóját lássák. Nem akarták, hogy az emberek higgyék, hogy Nála van bűneik bocsánata.

Pál azt írja a thesszalonikaiakhoz írt levélben, hogy ők mindenkinek ellene voltak. Az élet ajtaját nemcsak maguk előtt csukták be; megakadályoztak másokat is, hogy azt kinyissák. „Akik megölték az Úr Jézust is és a saját prófétáikat, és minket is üldöznek, és az Istennek nem tetszenek, és minden embernek ellenségei; akik megtiltják nekünk, hogy a pogányoknak ne prédikáljunk, hogy üdvözljenek; hogy mindenkor betöltsék bűneiket; de végre utólérte őket az Isten haragja” (1 Thessz 2:15.16)

Ilyen volt tehát Jeruzsálem városa, és ilyenek voltak a lakói. Ilyen volt a természetük és ezek voltak a bűneik. Hol volt a világon még egy ország, mely hasonlított Jeruzsálemhez bűnével és vétkeivel? Az Úr annyit tett ezért a népért; és mindazok után, amit a próféták ellen elkövettek, mégis Isten elküldte Keresztelő Jánost, hogy megtérítse őket tévelygésekből. Aztán Saját Fiát küldte. De nem akarták, hogy Isten megváltsa őket. Ki érti hát, hogy a tanítványoknak mégis Jeruzsálemben kell elkezdeni munkájukat?

Olvasandó: 1 Thesszalonika 2:13-16.

És prédikáltatni az ő nevében a megtérésnek és a bűnök bocsánatának minden pogányok között, Jeruzsálemtől kezdve.

Lukács 24:47.

A tanítványoknak prédikálni kellett az evangéliumot Jeruzsálem lakóinak. Mit értsünk ezalatt? Lukács evangéliumában azt olvassuk, hogy Krisztus nevében a megtérést és a bűnök bocsánatát kellett hirdetniük. Márk evangéliumában azt olvassuk, hogy: „térjete meg és higgyetek” (Márk 1:15). A megtérésre azért van szükség, mert nem lehet megtérés nélkül hinni az evangéliumban. Ez figyelmeztetés, nehogy csalódjunk. Milyen hittel várhatja valaki a bűnök bocsánatát, ha szívből nem bánja bűneit? Vagy hogyan ad számot másoknak arról, hogy őszintén engedelmeskedik az evangéliumnak, ha megmarad nem bűnbánónak? Ezért azok számára, akik az evangéliumot elfogadják, a megtérés és hit egybekapcsolódik. Hit nélkül semmit sem lehet elfogadni, és megtérés nélkül semmit sem lehet őszintén hinni.

Amikor Krisztus azt is mondja, hogy Ő azt akarja, hogy az Ő nevében a megtérést és a bűnök bocsánatát prédikálják minden népnek, az azt is jelenti: „Azt akarom, hogy mindenki bánja bűneit és általam elfogadja a kegyelmet Isten kezéből, hogy ne kerüljön Isten haragjának ítélete alá.” Gondold meg, bármit állítunk is a hitünkről, megtérés nélkül nem menekülhetünk meg az elkövetkezendő harag elől!

Ma is szól az üzenet: „Isten parancsolja az embereknek, mindenkinek mindenütt, hogy megtérjenek: Mivelhogy rendelt egy napot, melyen megítéli majd a föld kerekességét igazságban egy férfiú által, kit arra rendelt.”

Olvasandó: Az apostolok cselekedetei 17:22-31.

Jeruzsálemtől kezdve.

Lukács 24:47.

A tanítványoknak adott megbízásból kitűnik, Krisztus azt akarta, hogy először Jeruzsálemnek kínálják fel az evangéliumot. Nem azért, mivel Jeruzsálem lakóinak több jogul lenne az evangéliumhoz, mint más népeknek. Bűneik miatt nem érdemlik meg. A tanítványok nem is azért kapták ezt a megbízást, mintha Jeruzsálem lakói jobbak volnának, mint más népek legnagyobb bűnösei. Régebben ezek a bűnösök jobbak voltak, mint ők. Azt olvassuk, hogy Manasse Júdát és Jeruzsálem lakóit eltévelyítette, azok rosszabbul cselekedtek, mint a pogányok, akiket az Úr kiirtott Izrael gyermekei elől

A záradékot : „Jeruzsálemtől kezdve”, az Úr Jézus kegyelemből csatolta ahhoz a megbízáshoz, hogy az evangéliumot prédikálják. Ez a záradék egyedül Isten könyörülő irgalmasságából fakadt. Jeruzsálem lakói túl rosszak voltak ehhez. Olyan siralmas volt az állapotuk, mint bármelyik népe a világon.

Ha régen Ábrahámmal, Izsákkal, vagy Jákóbbal tartoztak is, ha valamikor olyan nép voltak is, akik közé Nevét és imádásának helyét helyezte Isten, most a többi népeknél jobban eltávolodtak bálványaikkal az élő Istentől. Olyan nagy vétkekkel vétkeztek, amilyeneket csak elkövethetnek az emberek a földön. Megölték Isten Fiát, üldözték a nevét és Igéjét.

Míndezekből kitűnik, hogy a tanítványok azért kapták ezt a megbízást Mesterüktől, mivel kegyelmét legelőször a bűnösök közül a legnagyobbak akarta felkínáltatni.

Olvasandó: A zsoltárok könyve 105:38-45.

MÁJUS 5.

Jeruzsálemről kezdve.

Lukács 24:47.

Azok, akik hiszik, hogy Krisztus a legjobb ember volt, aki valaha élt, és hiszik, hogy Uruk és Istenük, bizonyára sohasem tagadják, hogy Jeruzsálem lakói a legnagyobb bűnösök, akik valaha is voltak.

A textus mégis világos, mint a nap; a megbízás a tanítványok számára: „Jeruzsálemről kezdve”. Ezeknek a bűnösöknek kell hirdetni, hogy megtérhetnek és elnyerhetik bűneik bocsánatát.

Ki érti, hogy éppen azoknak szól az evangélium, akik nemcsak az Üdvözítő személyét, tanítását és szavait vetették meg, hanem szíve vére is rájuk fröcskölődött.

Nem inkább azt vártuk volna, hogy az Úr Jézus azt mondja tanítványainak, hogy menjenek el e széles világra és hirdessék a megtérést és a bűnök bocsánatát, és majd csak azután vigyék ezt az üzenetet Jeruzsálembe? Milyen nagy volt Krisztus kegyelme, amikor ezt a megbízást adta. És milyen nagy Isten kegyelme, hogy nem azt a megbízást adta a tanítványoknak, hogy először a világba menjenek, hanem Jeruzsálembe. Az Úr az evangéliumot először a legnagyobb bűnösöknek kínálja fel.

Egyébként nem ez az első eset, hogy Krisztus szívének ezt nagy kegyelmét megmutatta a világnak. Földi vándorlása idején a legeslegbűnösebbeket kereste föl. Szavaiból mindig az csendült ki, hogy azt akarta, a legeslegbűnösebbek jöjjenek Hozzá. Hogy megszégyenítette válasza a főpapokat és nép véneit: „Bizony mondom néktek: A vámszedők és a parázna nők megelőznek titeket az Isten országában.”

Olvasandó: Máté 21:23-32.

MÁJUS 6.

Jeruzsálemről kezdve.

Lukács 24:47.

Az Úr Jézusnak mindig különleges gondja volt Jeruzsálem lakóira. Amikor a tizenkét tanítványt kiküldi, azt a parancsot adja nekik: „Pogányok útjára ne menjetek, és samaritanusok városába ne menjetek be; hanem menjetek inkább Izrael házának eltévelyedett juhaihoz. Elmenvén pedig prédikáljatok, mondván: Elközelített a mennyeknek országa” (Mát 10:5-7).

Hogy sírt Jeruzsálem kapui előtt: „Jeruzsálem, Jeruzsálem! Ki megöli a prófétákat és megkövezed azokat, akik tehozzád küldettek, hányszor akartam egybegyűjteni a te fiaidat, miképpen a tyúk egybegyűjti kis csirkéit szárnyai alá? És te nem akartad” (Mát 23:37). Az okozott Neki fájdalmat, hogy olyan rémesek voltak. Amikor ezt a világot elhagyta, az volt az utolsó akarata, hogy tanítványai az evangéliumot először ebbe a városba vigyék.

Úgy tűnik, mintha az Úr Jézus nagyon gondosan a legnagyobb bűnösöket előnyben részesítené abban, hogy felkínálja nekik a kegyelmet, és éppen közülük akar egy népet különválasztani, hogy zsengek legyenek Isten és a Bárány számára.

Ezt látjuk azokban a példázatokban is, melyeket a Lukács 15-ben olvasunk; ott jobban törődik az elveszett juhval, mint a kilencvenkilenc igazzal, akiknek nincs szükségük a megtérésre. Jobban törődik az elveszett drachmával, mint a többiekkel. Jobban törődik a tékozló fiúval, mint azzal, aki azt mondja magáról, hogy soha át nem hágott egy parancsolatot sem. Milyen világosan kiténik, hogy Krisztus a legnagyobb bűnösöket akarta megmenteni. Nemcsak földi életében, hanem utolsó megbízásában is, melyet tanítványainak adott.

Olvasandó: Máté 10:1-7.

Zsidó férfiak és mindnyájan, kik lakoztak Jeruzsálemben, legyen néktek tudtotokra, és vegyétek füleitekbe az én beszédimet.

Az apostolok cselekedetei 2:14.

Az apostolok nem hanyagolták el azt a megbízást, amit Krisztustól kaptak. Még akkor sem, amikor az Úr felment a mennybe. Először Jeruzsálem lakóinak hirdették Krisztus evangéliumát.

A mennybemenetel utáni első prédikációjukat is Jeruzsálemben mondták el a legeslegnagyobb bűnösöknek. Ez a prédikáció ugyanis Jézus Krisztus gyilkosaihoz szólt. Hallgassuk csak, mit mondott Péter: „Izráélita férfiak, halljátok meg e beszédek: A názáreti Jézust, azt a férfiút, aki Istentől bizonyágot nyert elöttetek erők, csudatételek és jelek által, melyeket őáltala cselekedett Isten tiköztetek, amint magatok tudjátok. Azt, aki Istennek elvégzett tanácsából és rendeléséből adatott halálra, megragadván, gonosz kezeitekkel keresztfára feszítve megölelétek” (Csel 2:22.23).

A második prédikációt és a következőket is azoknak mondták, akik Jézust megölelétek, hogy megtartassanak. „Az életnek fejedelmét pedig megölelétek; kit az Isten feltámasztott a halálból, minek mi vagyunk bizonyásai. (...) Az Isten az ő fiát, Jézust elsősorban néktek támasztván, elküldé őt, hogy megáldjon titeket, mindegyikötököt megtérítvén bűneitekből” (Csel 3:15.26).

Milyen nyilvánvalóvá lett Isten kegyelme, amikor első prédikáció után ezek a bűnösök meggyőződtek arról, hogy az élet Fejedelmét ölelétek meg. Összeroskadtak gyilkosságuk vétke miatt, és azt mondták: „Mit cselekedjünk, atyámfiak, férfiak?” „Péter pedig monda nékik: Térjete meg és keresztelkedjete meg mindnyájan a Jézus Krisztusnak nevében a bűnöknek bocsánatjára”

(Csel 2:37.38). Egyetlen bűnös sem volt kirekesztve, mindenkinek szólt az üzenet: „Térjete meg és keresztelkedjete meg mindnyájan.”

Olvasandó: Az apostolok cselekedetei 2:14-24.

Térjete meg és keresztelkedjete meg mindnyájan a Jézus Krisztusnak nevében a bűnöknek bocsánatjára; és veszite a Szent Lélek ajándékát.”

Az apostolok cselekedetei 2:38.

Mindnyájan.... Péter tulajdonképpen azt mondja: nem rekesztek ki senkit, egyetlen egyet sem. Uram azt a megbízást adta nekem, hogy mindegyikötöknek adjam át a kegyelem híret.

Talán azt mondog: De én egyike vagyok azoknak, akik összeesküdtek, hogy Őt megfosszák életétől. Engem is megment? Azt válaszolom. Mindnyájan....

De, mondog, egyike voltam azoknak, akik hamis tanúvallomást tettek Ellene. Van számomra mégis kegyelem? Egyike voltam azoknak, akik azt kiáltották: Feszítsd meg őt! Feszítsd meg őt! Én is azt akartam, hogy a gyilkos Barabbás maradjon életben, és Jézus haljon meg. Azt felelem neked: A Mester azt parancsolta, hogy hirdettessék a megtérés és a bűnök bocsánata mindnyájaknak.

De egyike voltam azoknak, akik arcába köptek, amikor vádlói előtt állt. Egyike voltam azoknak, akik gúnyolták Őt, amikor halálfélelem közt függött elvérezve a kereszten. Van még számomra hely?

Azt mondom: Mindnyájan!

De egyike voltam azoknak, akik azt mondták, hogy epével és ecettel kell megítatni Őt. Miért nem kell ugyanezt várnom, amikor halálfélelem és bűn szorongat? Azt tanácsolom: Térj meg romlottságodból, van bűnbocsánat mindenki számára!

De kicsúfoltam, kigúnyoltam, gyűlölttem, örömmel láttam, hogy mások is gúnyolják. Van még számomra remény? Azt mondom: mindenki számára van remény. „Térjete meg és keresztelkedjete meg mindnyájan a Jézus Krisztusnak nevében a bűnöknek bocsánatjára.”

Olvasandó: Az apostolok cselekedetei 2:37-41.

Térjetekek meg és keresztelkedjetekek meg mindnyáján a Jézus Krisztusnak nevében a bűnöknek bocsánatjára; és veszitekek a Szent Lélek ajándékát”
Az apostolok cselekedetei 2:38.

Ó, milyen áldott szó ez: „mindnyáján”. Mennyire akarta Péter és mennyire akarta az Úr Jézus, hogy szolgálata által ezeket a gyilkosokat az evangéliummal foglyul ejtse, hogy Isten kegyelmének mintapéldáivá tegye. Nem akarta, hogy a kegyelem keze alól kibújjanak!

Jeruzsálem lakóinak nemcsak pünkösdkor ajánlották fel a bűnök bocsánatát és a Szentlélek ajándékát. Állandóan hangzott közöttük ez az üzenet. Mennyire meglátszik ebből Isten kegyelme! Bármennyire vonakodtak is, bármennyire kitaszították is Őt, mégis érvényes maradt ezek számára a bűnösök számára: és keresztelkedjetekek meg mindnyáján a Jézus Krisztusnak nevében a bűnöknek bocsánatára.

Mennyire a kegyelem tetőpontja, ez! Krisztus a világot meg akarja hökkenteni. Meg akarja mutatni, hogy mint Hóseás napjaiban, nem emberek gyermekeiként bánik velük. „Nem végzem el haragomnak hevét; nem fordulok vissza Efraim vesztére; mert Isten vagyok én és nem ember” (Hós 11:9).

Az emberek türelme hamar elfogy. Nem úgy cselekszenek, ahogy Krisztus bánt Jeruzsálemmel. Hamar bosszút állnak, és haraggal és méltatlankodással szolgáltatnak maguknak igazságot. De Isten tele van kegyelemmel, türelemmel, kész megbocsátani.

Kedvét leli abban, hogy megkegyelmez. És amikor ezek a nagy bűnösök megtérnek és megmenekülnek, Krisztus őket is fel tudja használni céljainak és terveinek véghezvitelére.

Olvasandó: Az apostolok cselekedetei 2:32-36.

Az életnek fejedelmét pedig megölétekek.

Az apostolok cselekedetei 3:15.

Az apostolok cselekedetei 3-ban azt olvassuk, hogy Péter ismét beszél a templomban. Ott újból felszólítja azokat, akik az első prédikációra nem tértek meg, hogy fogadják el a kegyelmet és bocsánatot gyilkosságukért, melyet az Isten Fia ellen elkövettek. „Ti pedig a szentet és igazat megtagadtátok és kívántátok, hogy gyilkos ember bocsáttassék el néktek. Az életnek fejedelmét pedig megölétekek; kit Isten feltámasztott a halálból, minek mi vagyunk bizonyosságai. (...) Bánjátok meg azért és térjetekek meg, hogy eltöröltessenek a ti bűneitekek” (Csel 3:14.15.19).

Péter prédikációjában szándékosan ezekhez az emberekhez fordul, akik Jézust elárulták és megölték. Ezt látjuk Az apostolok cselekedetei négy és ötben is, ahol prédikálását folytatja.

A negyedik részben gonosz tettükért vádolja őket: „Legyen tudtotokra mindnyájatoknak és az Izráel egész népének, hogy a názáretbeli Jézus Krisztusnak neve által, akit ti megfeszítettekek...” (Csel 4:10). De azt is megmondja nekik, hogy nincsen senkiben másban üdvösség. Valójában azonban mintegy mennyei csalétket veti közéjük, hogy jobban az evangélium hálójába vonhassa őket, amikor azt mondja: „És nincsen senkiben másban idvesség; mert nem adatott emberek között az ég alatt más név, mely által kellene nekünk megtartatnunk” (Csel 4:12).

Az ötödik részben Péter prédikációja nem más: „A mi atyáink Istene feltámasztotta Jézust, kit ti fára függesztve megölétekek. Ezt az Isten fejedelemmé és megtartóvá emelte jobbjával, hogy adjon az Izráelnek bűnbánatot és bűnöknek bocsánatát” (Csel 5: 30.31). Mindebből látszik, hogy az apostolok hűségesen teljesítették a Mesterüktől kapott megbízást: „Jeruzsálemtől elkezdve”.

Olvasandó: Az apostolok cselekedetei 4:8-12.

Sokan pedig azok közül, akik hallgatták az igét, hívének.

Az apostolok cselekedetei 4:4.

Az evangélium hirdetése nem maradt a gyümölcstelen a között a nép között. Az Úr Jézus úgy munkálkodott az Ige hirdetés által, hogy ezrek özönlöttek oda, hogy kegyelmet nyerjenek. Mint a pünkösdi napján tartott prédikáció gyümölcset, azt olvassuk: „Akik azért örömet vevék az ő beszédét, megkeresztelkedének; és hozzájuk csatlakozék azon a napon mintegy háromezer lélek” (Csel 2:41). Az első gyülekezet életéről azt mondja az Isten Igéje: „Az Úr pedig minden napon szaporítja vala a gyülekezetet az idvezülőkkel” (Csel 2:47). Mai igeszakaszunkban pedig végül arról olvasunk, hogy a férfiak száma, akik hallgatták az Igét és hittek, ötezer volt. Milyen gazdag gyümölcstermés! Tudod kik is voltak azok között, akik hittek? Papok! „És a papok közül is nagyon sokan követték a hitet” (Csel 6:7). Ezek a papok voltak a legeslegnagyobb bűnösök. Tudod miért? Ők voltak a nép vezetői; de ők voltak a rossz kigondolói és vezetők a rosszban is. Fölheccelték a népet Jézus ellen úgy, hogy a lázadás olyan nagy lett, hogy Pilátusnak el kellett ítélnie az Úr Jézust. Máté azt írja erről: „A főpapok és a vének pedig rábeszélék a sokaságot, hogy Barabbást kérjék ki, Jézust pedig veszítsék el” (Mát 27:20).

Milyen csoda, hogy Az apostolok cselekedetei 6-ban azt olvassuk, hogy a papok közül nagyon sokan követték a hitet. Milyen nagy Krisztus kegyelme!

Ó milyen nagy szerepe van a hitnek ebben az ügyben. Akkor nincs helye a kételkedésnek. Akkor nincs ok a félelemre, hogy a bűnbánó bűnös lelke elkárhozik, bármilyen rosszul élt is ez a bűnös, és bármilyen nagyok voltak is a bűnei.

Ma is mindnyájan bizonyosságot tehetünk: „Sokan pedig azok közül, kik hallgatták az igét, hívének.”

Olvasandó: Az apostolok cselekedetei 4:1-7.

Az egészségeseknek nincs szükségük orvosra, hanem a betegeknek.
Lukács 5:31.

A legnagyobb bűnösöknek van legjobban szükségük a megtérésre. Ez volt indítóok, mely az Úr Jézust irányította földi vándorlása idején. Hagyta a legjobb embereket, és a legrosszabbakhoz fordult. Hagyta az igazakat, de a bűnösök mellé odaült.

Ezt látjuk világosan igeszakaszunkban. Az Úr Jézus, Lévi megtérése után leült egy sereg vámszedővel és bűnösökkel. Az írástudók és farizeusok akkor megkérdezik tanítványaitól: „Miért esztek és isztek a vámszedőkkel és bűnösökkel Erre Jézus válasza ez: „Az egészségeseknek nincs szükségük orvosra, hanem a betegeknek. Nem azért jöttem, hogy az igazakat hívjam, hanem a bűnösöket megtérésre.”

Mindebből kitűnik, hogy Jézus törődik a legnagyobb bűnösökkel is. Nem mintha mások nem volnának bűnösök és így nem volna szükségük Üdvözítőre. De a vámszedők voltak abban a korban a legnagyobb bűnösök. Első látásra rosszabbak voltak, mint az írástudók. Ezért volt nagyon nagy szükségük az Üdvözítőre. Azoknak az embereknek, akik haldokolva fekszenek, inkább van szükségük orvosra, mint azoknak, akik csak néha betegek. Ezért szorultak rá jobban a vámszedők a nagy Orvos gondoskodására, mint azok, akik egészségesek voltak. A vámszedők nem tudták, hogy betegek, Teljesen megfertőzte őket a bűn. Egész életüket átjárta, de ők nem tudták ezt. Nagyon messze távolodtak Istentől, igen közel voltak a pokolhoz. Teljesen a Sátán markában voltak, bűneik köteleivel megkötözve.

Ó, csoda, hogy Jézus meglátta, milyen nagy szükségük van Rá.

Olvasandó: Lukács 5:27-32.

*Nem az egészségeseknek van szükségük orvosra, hanem a betegeknek.
Lukács 5:31.*

Az Úr Jézus orvosnak nevezi magát, aki betegeket gyógyít. Tudod, hogy a természeti életben az orvos szívesen szerez magának jó hírnevet. Ez segíti őt egy részről páciensekhez, másrészt pedig a páciensek több bizalommal és lelki nyugalommal bízzák rá magukat tudományára.

Egy orvos számára a legjobb módszer, hogy nevét megerősítse, ha vállal olyan eseteket, melyeket mások már feladtak. Az orvos nem szerez magának jó hírnevet olyan kis dolgokkal, mint egy tövis eltávolítása. De ha az emberek hallják, hogy az orvos látható eredményeket ér el, felfigyelnek rá. Ilyeneket látunk a nagy Orvos munkamódszerében. Feltűnő gyógyulások történtek abban az időben. Halottak támadtak fel, vakok lettek látókká és a süketek hallottak. De a legnagyobb az volt, hogy bűnöket bocsátott meg, hogy hírnevét megszilárdítsa. Kegyelme legelőször a legnagyobb bűnösöknek akarta felkínálni. Meg akarta bocsátani bűneiket, igazságtalanságaikat és vétkeiket.

Isten Igéjében egész névsorát látjuk azoknak, akiket meggyógyított üdvözítő munkájával.

Lót megszabadult vétkétől és az átoktól, mely ránehezedett vérbűne miatt. Dávid megszabadult a bosszútól, mely osztályrészül jutott neki házasságtörésért és gyilkosságért. Ott szerepel Salamon, Manasse, Péter, Mária Magdaléna és sok másnak a neve is. Milyen világosan kitűnik „gyógyulás”-ukból, hogy Jézus Krisztus az Üdvözítő. Isten Igéje csak kevés kis bűnös nevét említi. Bátorításul szolgál, hogy ezek a dolgok föl vannak jegyezve Isten Igéjében. Ez mutatja meg a legnagyobb bűnösnek, mit tud tenni Jézus kegyelme dicséretére és tiszteletére.

Olvasandó: Máté 11:1-6.

*Ekképen az Úrnak igéje erősen nevededik és hatalmat vesz vala.
Az apostolok cselekedetei 19:20.*

„Eredj hamar a város utcáira és szorosaira, és a szegényeket, csonkabonkákat, sántákat és vakokat hozd be” (Luk 14:21), ezt olvassuk a nagy vacsoráról szóló példázatban. A szolgálát kiküldik, hogy menjenek az utakra és ösvényekre; kényszeríteniük kell a meghívottakat, hogy jöjjenek. Minden szegényt, csonkabonkát, sántát, vakot, csavargót és útonállót kényszeríteniük kell, hogy bemenjenek, mert ha ők megmentetnek, Krisztus érdeme annál jobban tündöklök.

Ugyanezt látjuk a Krisztussal együtt megfeszített két gyilkos egyikének a megmentésében. Milyen csoda, hogy Jézus egyiküket kiválasztja, és magával viszi a dicsőségbe! Nem gondold, hogy Jézus a keresztről lehajolhatott volna a földre, hogy olyat válasszon, aki becsületesebb, mint az a gyilkos? Kétségtelen! De akkor kegyelme nem nyilvánult volna meg ilyen mértékben. Aki olvassa, hogy egy gyilkos megmentett, annak el kell ismernie, hogy az Isten Fia tele van kegyelemmel.

Amikor Isten Igéje eljut az ördögűzőkhöz és jövendőmondókhöz, akikről Az apostolok cselekedetei 19-ben olvasunk, és néhányuk részesül Krisztus kegyelmében, A Szentlélek azért jegyezte ezt föl, mert az az Úr dicséretét szolgálja. „Ekképen az Úrnak igéje erősen nevededik és hatalmat vesz vala.” Az Úr Igéje némelyeket kiragadott a Sátán karmai közül. Az Ige behatolt az ördög birodalmába; követte a Sátánt, és elvette tőle a zsákmányát. A Sátán seregének néhány vitéz hőse foglyul esett és megszöktették. Krisztus dicsőségét hirdeti ez a világ végezetéig.

Olvasandó: Az apostolok cselekedetei 19:13-20.

MÁJUS 15.

Hogy megmutassa a következő időkben az Ő kegyelmének felséges gazdagságát. Efézus 2:7.

Az Úr Jézus neve és híre széles körben elterjedt, miután gyengéd kegyelmével sok és komoly beteget meggyógyított. A Máté 4-ben azt olvassuk: „És hozzávívék mindazokat, akik rosszul valának, a különféle betegségekben és kínokban sínlődöket, ördögösöket, holdkórosokat és gutatütötteket; és meggyógyítja vala őket. És nagy sokaság követé őt Galileából és a Tízvárosból és Jeruzsálemből és Júdeából és a Jordánon túlról” (24. 25v). Az emberek hallottak csodás tetteiről, és bátorságot nyertek mások gyógyulásából.

Nos, amit az Úr Jézus ezekkel a külső gyógyításokkal tett, azt teszi akkor is, amikor kegyelmét és irgalmát kínálja. Elsősorban a legnagyobb bűnösöknek kínálja ezeket, hogy ezáltal másokat is felbátorítsanak, hogy Hozzá menjenek és Ő megmentse őket.

Néhány textust fogok említeni, hogy azokkal rámutassak, hogy Krisztus célja az volt, hogy bátorítson és ösztönözzön, jöjjenek Hozzá, hogy kegyelmet kapjanak.

Pál azt mondja az Efézus 2-ben: „De az Isten gazdag lévén irgalmasságban, az Ő nagy szerelméből, mellyel minket szeretett, minket, akik meg voltunk halva a vétkek miatt, megelevenített együtt a Krisztussal (kegyelemből tartattok meg). És együtt feltámasztott és együtt ültetett a mennyekben, Krisztus Jézusban” (4-6.v). Miért tette ezt Isten?

„Hogy megmutassa a következő időkben az Ő kegyelmének felséges gazdagságát hozzánk való jóságából a Krisztus Jézusban” (7.v). Íme, Isten azzal a céllal adja kegyelmét Efézusnak, hogy a következő századokban megmutassa kegyelmének felséges gazdagságát, hogy őket és gyermekeiket is Hozzá csalogassa, és részesüljenek ugyanebből a kegyelemből Krisztus Jézusban.

Olvasandó: Róma 11:25-32.

MÁJUS 16.

Hogy megmutassa a következő időkben az Ő kegyelmének felséges gazdagságát. Efézus 2:7.

A legjobb mód, hogy a Sátán birodalma meggyengüljön és kicsi maradjon, ha a legnagyobb bűnösöket megszabadítják a hatalmából. A legnagyobb bűnösök az ezredesek és a századosok a sötétség fejedelmének hadseregében. Ezért először őket kell legyőzni; az meggyengíti a Sátán birodalmát.

Amikor Isbóset Abnert elvesztette, országa meggyengült, és ő csak ingadozott a trónján.

Amikor Sámson le akarta rombolni a filiszteusok templomát, a két főoszlopot ragadta meg, és amikor azokat kidöntötte, összeomlott az egész épület.

Krisztus azért jött, hogy a Sátán munkáit lerontsa.

A Sátán alattvalóinak lelkében hemzsegnek a bűnök. Gondolj csak Manasse királyra. Amíg elől járt a bűnben, az egész országot elárasztotta a romlottság. A magaslatokat, melyeket apja, Ezékiás lerontott, újra felépítette; oltárokat is épített az Úr házában. Manasse bűnbe vitte a népet, és több rosszat követtek el, mint a körülöttük lakó pogányok. De amikor Manasse megtért, az egész országot megreformálta. Akkor eltávolították a ligeteket, a bálványszobrokat és Baál oltárait. Helyreállt az igazi istentisztelet. Manasse király megreformálta az országot hatalmával, de példájával is.

Bárcsak hatással lenne Isten városunk vagy családunk néhány rossz hírű tagjának a szívére is. Akkor örülnének a kegyesek. Akkor sóhajtozna a pokol. Akkor hatalmasan elfojtatnék a bűn. Krisztus dicsőíttetnék és az angyalok örülnének.

Olvasandó: 2 Krónika 33:10-17.

MÁJUS 17.

Aki minket üldözött egykor, most hirdeti azt a hitet, amelyet egykor pusztított.
Galata 1.23.

Gyakran a legnagyobb bűnös, aki megtért, a legalkalmasabb arra, hogy az ingatagokat támogassa. Ő a kegyelem mintaképe és tükre. Ez szolgál támaszul sokszor a gyengehitűnek.

Amikor a júdeai gyülekezetek meghallották, hogy Pál megtért, és az üldözöből az evangélium szolgája lett, dicsőítették Istent. Magasztalták Őt és egyre több bátorságot nyertek arra, hogy higgyenek Isten kegyelmében, mivel Ő olyan nagy bűnshöz, mint Pál, kegyelmes volt.

Nagy bűnösök általában óriási harcot vívnak az ördöggel, amikor el akarnak tőle szakadni. Az egyszerű hívők csak később találkoznak azzal az úton, amit a nagy gonosztevők az út elején tapasztalnak. A kis bűnösök csak hitre jutásuk után egy idő múlva kezdenek egyre többet tapasztalni a Sátánnal való küzdelemből. A nagy gonosztevők ezzel már kezdetben találkoznak. Így lehetnek a kicsik segítségére.

A Sátán nem szívesen mond le egy bűnről. Azt súgja neki: „Hú szolgám, miért akarsz most engem elhagyni? Gyakran eladtad magad nekem, hogy bünt kövess el, és most el akarsz hagyni? Nem tudod, hogy a bűn kirekesztett a kegyelemből? Gondolod, hogy kegyelmet találsz? Nem gyilkos, tolvaj, parázna, vámszedő, a legrosszabb fajta bűnös vagy, és mégis kegyelmet akarsz találni? Gondolod, hogy Krisztus bemocskolja veled a kezét?” Így tesz meg mindent, hogy a bűnöst Krisztustól távol tartsa.

Isten kegyelme kiragadta Pált a sötétség fejedelmének karmai közül. Legyen ez bátorítás és támasz a gyöngéknek és a kicsinyeknek.

Olvasandó: Galata 1:18-24.

MÁJUS 18.

Ha nem jöttem volna és nem beszéltem volna nékik, nem volna bűnök; de most nincs mivel menteniök az ő bűnöket.

János 15:22.

A másik ok, amiért Krisztus kegyelmét először a legnagyobb bűnösöknek kínálja fel, az, hogy ezáltal azok, akik megtéretlenül hátramaradtak, az ítéletkor nem nagyon mentegőzhetnek.

Isten Igéje kétfelé vág; fölfelé is és lefelé is. Ha az neked nem tesz jót, akkor rosszat tesz. Azok számára, akik ezt elfogadják, az élet illata az életre, de azok számára, akik elvetik, a halál illata a halálra. Az, hogy Krisztus a kegyelmet legelőször a legnagyobb bűnösöknek kínálja fel, azokat, akik ezt nem fogadják el, nem csak nyomorúságos állapotban hagyja, hanem az ítélet napján elnémítja őket. Akkor nem lesz joguk mentegőzni. „Ha nem jöttem volna és nem beszéltem volna nékik”, mondja Krisztus, „nem volna bűnök; de most nincs mivel menteniök az ő bűnöket.” Az Úr Jézus itt a meg nem tértségben való megkeményedés bűnéről beszél.

Ő megmondta nekik, hogy abban gyönyörködik, hogy a bűnösöket megmentse. Erről beszél az, amit tanított, ahogyan élt és azokból a szavakból, amelyeket mondott, amíg ki nem lehelte lelkét.

Milyen okokat hozhatnak fel még az elítéltek az ítélet napján? Mivel mentegőzhetnek, ha megkérdezik tőlük, miért nem mentek Krisztushoz az üdvösség napján, hogy megmentse őket? Nem tagadhatják, hogy Ő a legnagyobb bűnösön is könyörölni akart.

Olvasandó: János 15-18- 24.

Nem akarván, hogy némelyek elveszenek, hanem hogy mindenki megtérésre jusson.

2 Péter 3:9.

Semmi sem különlegesebb, mint az az ember, akinek lelke felébredt, aztán helytelenül gondolkodik Istenről. Akkor az embernek korlátoltak lesznek a gondolatai, melyek Isten kegyelmét megnyirbálják, és szegényes döntésekre és szigorú törvényeskedő feltételekre korlátozzák. Akkor az ember azt hiszi, alantas dolog, hogy mint bűnös, Istenhez menjen. Azt gondolja, hogy megsérti Isten felségét, ha másokat arra ösztönöz hogy olyan piszkosan menjenek Istenhez, amilyenek. Az ember először rendbe akarja magát hozni, le akarja magát tisztítani és meg akar mosakodni, hogy így rendesen jelenjék meg Isten előtt. Mindebből kitűnik, soha nem tanulták meg, hogy éppen a bűnösök a meghívottak.

Az Atyát és a Fiút azokhoz a gazdag, de fősvény emberekhez hasonlítják, akik pénzüket és vérüket csak nehezen adják oda. Úgy tüntetik fel, hogy Isten ugyan kegyelmet akarna adni, de nem szívesen adja. Úgy tüntetik fel, hogy az embernek először el kell nyerni Isten jótetszését, hogy megkaphassa kegyelmét

Ő, bűnös, hallgass azokra a szavakra, melyeket az apostoloknak kellett prédikálni Jeruzsálemben. Az üzenet volt a legnagyobb bűnösök számára. Nem azt látod, hogy az Atya és a Fiú végtelenül nagylelkű a bűnök bocsánatával kapcsolatban? Jeruzsálemben laktak a legnagyobb bűnösök; ott laktak azok, akik Őt halálra adták. Tudsz említeni nagyobb bűnösöket (a megbocsáthatatlan bűnöket nem véve tekintetbe)?

Ostobaság szűk határok közé szorítani a kegyelemnek azt a felkínálását, mely Jeruzsálemben hangzott el. Éppen az mutatta meg, milyen végtelen Isten irgalmassága és nagylelkűsége, hogy ezeknek a bűnösöknek prédikálták a megtérést a megbocsátást. „Nem késik el az ígérettel az Úr, hanem hosszan tűr érettünk, nem akarván, hogy némelyek elveszenek, hanem, hogy mindenki megtérésre jusson.”

Olvasandó: 2 Péter 3:7-10.

Ő engesztelő áldozat a mi vétkeinkért; de nemcsak a mienkéért, hanem az egész világot is.

1 János 2:2.

Krisztus megbízása, hogy a kegyelmet először a legnagyobb bűnösöknek kínálják fel, azt mutatja, vére elég ahhoz, hogy a legnagyobb bűnösöket megmentse. „Jézus Krisztusnak vére megtisztít minket minden bűntől” (1 Ján 1:7). „Azért legyen néktek tudtotokra, atyámfiak, férfiak, hogy ez által hirdettetik néktek a bűnöknek bocsánata: és mindezekből, amikből Mózes törvénye által meg nem igazíthatatok, ez által mindenki, aki hisz, megigazul” (Csel 13:38.39).

Ha nem lenne olyan hatalmas, hogy vérével megbékéltesse a legnagyobb bűnöst Atyjával, akkor nem hirdettette volna nekik először a bocsánatot.

Ő, milyen gazdag Krisztus kegyelme! Milyen gazdag Krisztus vére. Ha valakit hallasz, hogy azt mondja, elhatározta, jót tesz a szegényekkel, és látod, hogy tele marékkal kezdi adni az ezresek, akkor abból kikövetkeztetheted, hogy az az ember nagyon gazdag, vagy azt, hogy így hamar elfogy a gazdagsága.

Isten is így küldi szolgálait a szegényekhez azért, hogy megajándékozzák őket a kegyelemmel. A nagy bűnösöket csak a bőséges kegyelem mentheti meg. Nos, az a tény, hogy Jézus szolgálait a legnagyobb bűnösökhöz küldi, azt jelenti, hogy Neki mérhetetlenül gazdag kegyelme és értékes birtoka van. Kegyelme nem fogy el a világ végezetéig. Még mindig annyija van, mint valaha! Nem lett egy jótáival sem szegényebb azzal, hogy annyi bocsánatot adott a bűnösöknek. Még ma is szívből kész megajándékozni kegyelmével a legnagyobb bűnösöket.

Olvasandó: Az apostolok cselekedetei 13:37-44.

MÁJUS 21.

És ő engesztelő áldozat a mi vétkeinkért; de nemcsak a mienkéért, hanem az egész világért is.
1 János 2:2.

Ha úgy érzed, hogy az egész világon senkinek nincs olyan romlott szíve, mint neked, és senki sem él olyan romlott életet, mint te, akkor azt kívánom neked, legyen bátorításodra, hogy Jézus éppen a legnagyobb bűnösöket várja.

Van egy nép, amely fél, hogy Jézus Krisztus elveti őket, mivel olyan nagyok a bűneik. De Jézus direkt hozzájuk küldi szolgáit, hívogassák őket, jöjjenek Hozzá, hogy kegyelmet kapjanak. Soha két dolog nem illet még úgy egymáshoz a világon, mint az Ő kegyelme és egy nagy bűnös.

Talán azt kell mondanod magadról, hogy a szíved olyan kemény, mint a kő. Állandóan neheztel az Úrra. Talán reménytelenül bűnös életet éltél. Talán mint aggastyán haladsz a bűn útján, vagy nagyon erkölcstelen életet éltél. Nos, akkor a legnagyobb bűnösökkel vagy egy sorban. De ezzel nem tudod megakadályozni, hogy a legnagyobb bűnösöknek az evangéliumot prédikálják! Talán azt mondd: kitaláltam vagyok. Akkor azt válaszolom neked: Úgy beszélsz, mint egy bolond, és olyan dolgokkal foglalkozol, melyeket nem értesz. Csak aki az utolsó leheletéig meg nem tért marad, az nyilvánvalóan kitaláltam. De ott még nem tartasz. Ezért nem tudod, mit mondasz és olyan dolgokat gondolsz magadról, melyeknek nincs semmi alapja. Be kell vallanod, hogy nagy bűnös vagy? Akkor a kegyelem híre még belép közéd és a pokol közé. Még a kegyelem idejében vagy. Összes bűnöd sem akadály az Úr Jézus számára, hogy ne mehess Hozzá. Kegyelmének nincsenek határai. Kegyelmét korlátlanul kínálja neked, míg a legnagyobb bűnösök közt vagy.

Olvasandó: A zsoltárok könyve: 36: 1-13.

MÁJUS 22.

És ő engesztelő áldozat a mi vétkeinkért; de nemcsak a mienkéért, hanem az egész világért.
1 János 2:2.

Köztünk levő bűnösök, bátorság. „Ő engesztelő áldozat a mi vétkeinkért.” Számítsd csak magad a legrosszabbak közé, hogy mint az elsők egyike segítséget kapj. Mert a nagy bűnösök az első meghívottak. Sorold azért közéjük a nevedet.

Némelyek úgy érzik, hogy ravaszok, mivel a képmutatók közé sorolják a nevüket. A farizeusokhoz csatlakoznak és így imádkoznak: „Isten! Háládat adok néked, hogy nem vagyok olyan, mint egyéb emberek, ragadozók, hamisak, paráznák, vagy mint ím e vámszedő is” (Luk 18:11). Testvérem, hidd el nekem, ha ők megmentettek, akkor azok között a legutolsók. Akik elsőnek tartják magukat, utoljára nyernek segítséget, és a legutolsók, vagy legrosszabbak lesznek az elsők.

Mi a rosszakon utolsóként segítünk, Isten legelsőkként. A János 5-ben olvassuk a bethesdai béna történetét, aki harmincnyolc évig feküdt betegen. Szerintem ő volt mindenki közül a leghosszabb ideje beteg, és valószínűleg a legelhagyottabb, mivel egyedül nem tudott odamenni a vízhez, de azért is, mivel nem volt senkije, aki besegítette volna vízbe. És mit olvasunk erről az emberről? Hogy Krisztus éppen őt gyógyította meg! A történet után nem olvasunk arról, hogy Jézus ott még másokat is meggyógyított volna.

Akarsz így segítséget kapni? Sorold nevedet a legeslegrosszabb bűnösök közé. Térdelj le, s mond: „Uram, itt térdel a legrosszabb fajta bűnösök egyike! Valaki, akinek a terhe rendkívül súlyos és nagy. Valaki, aki a Te támogató kezd nélkül hamar a pokolba süllyed. Ne légy messze tőlem, Uram. Én erősségem, siess segítségemre.”

Olvasandó: János 5:1-9.

És ő engesztelő áldozat a mi vétkeinkért; de nemcsak a mienkért, hanem az egész világért is.
1 János 2:2.

Bűnös, sorold neved Mária Magdaléna és Manasse neve mellé, hogy azt történjék veled is, mint velük. Ő megmentette a legnagyobb bűnösöket.

A királyi udvari ember, aki Jézushoz ment, érvül gyermeke reménytelen állapotát hozta fel, hogy gyermek gyógyulását siettesse: „Uram, jöjj, mielőtt a gyermekem meghal.” És Jézus figyelembe vette sietségét, és azt mondta: „Menj el, a te fiad él” (Ján 4:49.50). Dávid is gyorsan akarta a segítséget. Így imádkozott: „Szabadíts meg engem gyorsan, siess, hallgass meg engem, hallgass meg engem gyorsan” Miért akarta Dávid annyira gyorsan? Mivel nagy volt a nyomorúság. Csapdába került, félt. Napjai elenyésztek, mint a füst. Örvény örvényt hívott elő. A szükség segítséget kér. A nagy szükség azonnali segítséget kér. Nem tűr halasztást.

Azt tanácsolom neked, menj Krisztushoz, amint vagy. Sorold magad a legrosszabbak közé, ne színleld, hogy más vagy, mint egy gonosz bűnös.

Vallj meg mindent, amit tudsz magadról. Tudom, hogy nehéznek találsz, különösen, ha törvényes érzelmű vagy. Mégis azt tanácsolom, hogy szolgáltasd ki magad Neki, mint aki a legrosszabb, hogy ne kelljen várni. Dávid sem tett mást, amikor azt mondta, hogy megsenyvedtek és megbűzhödtek sebei (Zsolt 38:5). Ezzel siettetni akarta Istent, hogy legyen kegyelmes, és ne halogassa a gyógyítását. Azt mondta: „Lehorgadtam, meggörbedtem nagyon: naponta szomorúan járok. Erőtlen és összetört vagyok nagyon, szívem keserősége miatt jajgatok” (Zsolt 38:7.9). Dávid nagyon jól tudta, ha ügyét ilyen rossznak ábrázolja, ezzel siettetni a segítséget. Ha képmutatóskodnék és ügyét Isten előtt elleplezné, az azt jelentené, hogy Isten egyelőre nem bocsátana meg neki.

Akarsz a legnagyobb bűnös lenni?

Olvasandó: A zsoltárok könyve: 69:14-21.

Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok és megterhelgettetek, és én megnyugosztalak titeket. Máté 11:28.

Van még valami vigasztalásom, ha úgy gondolsz, hogy a legnagyobb bűnösök közé tartozol. Az Úr bizonyára neveden szólított téged, hogy az elsők egyikeként jöjj, hogy kegyelmet kapj. A bíróságon a mindennapi életben az embert szólítják, és ő válaszol, hogy jelen van. Tolakszik, nyomakodik, és azt mondja, a terembe szólítottak.

Nos, téged is így szólítanak, bűnös. Föl a fejjel! Azt mondják neked: Miért ülsz ott? Állj fel! Miért nem jössz. Ha hívnak, az azt jelenti, hogy jogod van jönni. Törj utat magadnak és mondd: félre Sátán, Krisztus hív engem. Félre hitetlenség, Krisztus hív engem. Félre mind, csüggesztő gondolatok, mert Üdvözítőm hív, menjek Hozzá, hogy kegyelmet kapjak. Azt mondtam neked, hogy itt a földön így történik a bíróságokon. Miért ne így történne ott a fenti bíróságon is? A legnagyobb bűnös neve a névsor elején van. Az ő nevét szólítják először. Nem bátorítás ez számodra, hogy Krisztushoz fordulj, hogy kegyelmet kapj? „Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok és megterhelgettetek, és én megnyugosztalak titeket.” Ezek a szavak is megerősítik, hogy aki a legnagyobb terhet hordozza, azt szólítják először. Krisztus a kegyelem trónján ülve ezek feje fölött egyenesen rámutat valakire, és azt mondja, hogy hozzák Hozzá a vakokat, a csonkabonkákat, a sántákat. Éppen azokat hívja, akik hátul állnak. Utat töret az angyalokkal az ilyen bűnös számára, és félre parancsol minden embert, hogy engedjék Hozzá jönni, hogy kegyelmet kapjon. „Jöjjetek énhozzám.”

Olvasandó: Máté 12:25-30.

Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok és megterhelgettetek, és én megnyugosztalak titeket. Máté 11:28.

Ha Jézus Krisztus azt akarta, hogy a kegyelmet legelőször a legnagyobb bűnösnek hirdessék, akkor beszéljess el velem egy kicsit te, istentelen és nyomorult ember. Nagyon bűnös vagy, miért nem akarsz Jézushoz jönni? Hogy lehet, hogy szíved ellenáll a kegyelemnek, az irgalmas kegyelem ilyen felkínálásának? Mi ragad magával, és mi tart attól vissza, hogy őszintén Üdvözítődöt válaszod? Íme Isten szomorú, panaszkodik rád, és azt mondja: „Izrael nem engedelmeskedett nékem” (Zsolt 81:12). És: „Kiáltottam, de senki sem felelt” (vö. Énekek éneke 5:6).

Azt akarod, hogy Isten így panaszkodjék rád? Miért taszítod el Őt magadtól? Miért dugod be füledet? Meg tudod ezt magyarázni? Ha szólítanak, hogy adj számot arról, miért nem törődsz az üdvösséggel, mit fogsz felelni? Vagy azt gondolod, hogy megmenekülsz az ítélettől?

Bűnös, csak egy Krisztus van! Nem jön második Krisztus! Ó, ne utasítsd el a kegyelem napját! Ha egyszer elmúlik, soha többé nem jön vissza ez a nap!

Mi van a szívedben, hogy távol tart Üdvözítődöt? „Mert a felhőkben kicsoda hasonlatos az Úrhoz, s ki olyan, mint az Úr, az istenek fiai között?” (Zsolt 89:7).

Azt gondolod, hogy valaha is találkozol olyan valakivel, aki éppen olyan jó, mint Jézus Krisztus? Segíthet-e rajtad egy is bűneid, barátaid és ostoba örömeid közül úgy, ahogy Krisztus segít a nyomorúság idején? Bűneid olyan nagyok, hogy akadályok lehetnek számodra; de ne hagyj, hogy szíved keménysége is akadály legyen. „Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok és megterhelgettetek, és én megnyugosztalak titeket. Vegyétek föl magatokra az én igámat, és tanuljátok meg tőlem, hogy én szelíd és alázatos szívű vagyok: és nyugalmat találtok a ti lelkeiteknek.”

Olvasandó: A zsoltárok könyve 89:1-9.

Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok és megterhelgettetek, és én megnyugosztalak titeket. Máté 11:28.

Ne szégyelld, bűnös, hogy megmentett légy. Barátaid gúnyolódása ne tartson távol az örök élettől! Keménynyakúságod megszorítja az Üdvözítőt és megrendíti Őt. Nem törődsz ezzel?

Nagyon régen, amikor meglátta Jeruzsálemet, megsiratta. Közömbösen hallgatod ezt? Azt akarod, hogy Krisztus sírjon, ha látja, hogy lelked elkárhozik, és te kockára teszed ezt? Azt akarod, hogy Krisztust, aki örökké boldog lehet nélküled, elszomorítsa az a gondolat, hogy lelked elkárhozik, ahelyett, hogy te szomorkodnál miatta? Gondolj arra, hogy biztosan örökké szerencsétlen maradsz, ha elmulasztod, hogy Hozzá menj.

Azok, amik Tőle elválasztanak, csak buborékok. Azok, amiket többre tartasz a mennyei örömnél, a legkisebb megpróbáltatás alkalmával értéktelenné válnak. Hova tetted az eszedet? Nem tudsz csak egyszer is józanul gondolni halálad órájára, vagy arra, hogy sodornak bűneid? Nincs lelkiismereted? Vagy olyan mély álomba ringatott a bűn, hogy lelkiismereted feladta, és nem törődik többé veled? Milyen sajnálatraméltó az állapotod. Nem tudsz dönteni? Nem tudod átgondolni, hogy jobb megmenteni, mint a pokolban égni? Nem jobb az örök élet Isten kegyében, mint az elmúló élet Isten nélkül? Egyáltalán nem vonzódsz Istenhez, Aki téged alkotott? Egyáltalán nem vonzódsz az Ő szeretett Fiához? Engedd meg, hogy még egyszer figyelmeztesselek: „Rettenetes dolog az élő Istennek a kezébe esni” (Zsid 10:31). Gondol el, hogy fog Isten haragudni, ha Fiát megvetted.

Olvasandó: A zsidókhöz írt levél 10:19-31.

MÁJUS 27.

Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok és megterhelgettetek, és én megnyugosztlak titeket. Máté 11:28.

A jelenések könyve 22-ben olvassuk az Üdvözítő hívását: „És aki szomjúhozik, jöjjön el; és aki akarja vegye az élet vizét ingyen (17.v). Textusunkból is kitűnik, hogy Krisztus szívből kívánja, hogy a bűnösök jöjjenek. Van okod, hogy kételkedj ebben?

Ha azt mondod, bűneim száma és terhe nagyon nagy, én azt felelem: ez inkább arra ok, hogy jöjj, mint hogy távol maradj. Éppen ilyeneket hív magához, hogy bocsánatot és nyugalmat nyerjenek.

Mi hát az oka, hogy még kételkedsz? Semmi? Kételkedésed nem talál támaszra Isten Igéjében.

Talán azt mondod: Nem tapasztaltam Isten szeretetét. Isten nem adott nekem vigasztalást vagy okot a reményre, bár sok napon át vártam azt Tőle. Azt válaszolom: Igenis, érezted Isten szeretetét. Isten megnyitotta szemedet, hogy lásd bűneidet. Vágyat ébresztett benned arra, hogy Krisztus megmentsen. Ezáltal tudsz bűneidről, látod, hogy lelki szegény vagy, és azt a szilárd alapot adta, hogy reménykedj, odaát a menny lesz osztályrészed.

Vágyad, hogy Krisztus megmentsen, ígéretet tartalmaz számodra. Az Üdvözítő azt mondta: „Boldogok a lelki szegények: mert övék a mennyeknek országa. Boldogok, akik sírnak: mert ők megvigasztaltatnak. Boldogok a szelídek... mert ők örökségül bírják a földet.”

Nincs okod, hogy kételkedj, amíg a Bibliában benne van az az ígéret, hogy Isten azt a bűnöst, aki Hozzá megy, semmiképpen ki nem veti.

Olvasandó: Máté 5:1-2.

MÁJUS 28.

De akik az Úrban bíznak (a holland Biblia szerint: várnak), erejük megújul. Ézsaiás 40:31.

Hallgasd meg csak textusunk szavait, bűnös. Semmi okod, hogy kételkedj Isten kegyelmében. Lehet, hogy sokáig kell várnod. Dávid is azt mondta: „Várván vártam az Urat.” De így folytathatta: „És hozzám hajolt, és meghallgatta kiáltásomat” (Zsolt 40:2). Túl alantas neked, hogy egész életedben várj az Úrra? Nincs okod kétségbeesni, amíg ezen a világon vagy. Gondolj arra, hogy bűn az, hogy már ebben az életben kétségbeesel. Azoknak kell kétségbeesniük, akik a pokol kapuján beléptek. De neked még nincs rá okod! Kétségbeesel a kenyér miatt, amíg olyan országban laksz, mely tele van gabonával? Ugyanígy nem kell kétségbeesned Isten kegyelme miatt sem. Isten tele van kegyelemmel. Imádkoztat érted szolgálóival, hogy békélj meg Vele. Pál azt írja a korinthusi gyülekezetnek: „Mínde pedig Istentől van, aki minket magával megbékéltetett a Jézus Krisztus által, és aki nekünk adta a békéltetés szolgálatát; minthogy az Isten volt az, aki Krisztusban megbékéltette magával a világot, nem tulajdonítván nekik az ő bűneiket, és reánk bízta a békéltetésnek igéjét. Krisztusért járván azért követségben, mintha Isten kérne miáltalunk: Krisztusért kérünk, béküljete meg az Istennel” (2 Kor 5:18-20).

Hol van megírva, hogy Isten megsemmisítette ígéretét, vagy valaha is csalódást keltett egy lélekben, aki Rá merte bízni magát? Gyakran mondja Igéjében a bűnösöknek, hogy bízzanak Benne, még ha sötétben járnak is, még ha semmi világosságunk sincs is. Szégyelld magad és hagyd abba a kétségbeesést, mert azzal semmibe veszed az Atya Isten hatalmát, és Jézus Krisztusnak, az Isten Fiának megváltó véréért is. ”Csak Istenben nyugodjál meg lelkem, mert tőle van reménységem.”

Olvasandó: A zsoltárok könyve 62:1-9.

Higgy az Úr Jézus Krisztusban, és idvezülsz mind te, mind a te házadnépe!
Az apostolok cselekedetei 16:31.

Vannak emberek, akik nagyon visszaélnék Isten kegyelmével. Azt mondják: vétkezzünk, hogy annál bőségesebb legyen a kegyelem; kövessünk el rosszat, hogy abból jó származzék. Megérted, hogy jogos, ha ezek elkárhoznak.

Tudni akarod, hogy vajon azok közé tartozol-e, akik észreveszik magukról, hogy a bűnösök közt a legnagyobbak? Tudni akarod, hogy szabad-e neked Isten kegyelmét kockára tenni? Akkor három kérdést teszek fel neked. Azon megvizsgálhatod magadat.

Az első: Nyitott szemmel látod bűneidet?

A második: Belefáradtál a bűnökbe?

A harmadik: Akarod, teljes szívedből, hogy Jézus Krisztus megmentsen?

Ezek azok a kérdések, melyeket fel akartam neked tenni. Nem többet, de nem is kevesebbet. Ha így áll veled a dolog, akkor bármilyen nagyok is a bűneid, melyeket elkövettél, bármilyen rossznak érzed is magadat, ha bármilyen távol áll is tőled, hogy arra gondolj, Isten megkegyelmez neked, mégis az vagy, akit Isten Igéje legyőzött. Az a szabadítás, mely Jézus Krisztusban van, ingyen bocsánatot kínál fel neked!

Amikor a börtönőr felkiáltott: „Uraim, mit kell nékem cselekednem, hogy idvezüljek?“, a válasz ez volt: „Higgy az Úr Jézus Krisztusban, és idvezülsz, mint te mind a te házadnépe!” Őt, aki nyitott szemmel látja bűneit, ezek a bűnök tanácsalanná teszik. Szívesen megszabadulna tőlük. Üdvözülni akar Isten kegyelme által.

Ha ez a helyzet veled is, akkor ne félj. Akkor ne add át magad a kétségbeesésnek. Nem csapod be magadat, ha hiszed, hogy Jézus Krisztusban örök életet fogsz örökölni. Krisztus éppen ilyen valaki számára áll készen, amilyen te vagy! „Én világosságul jöttem e világra, hogy senki ne maradjon sötétségben, aki énbennem hisz.”

Olvasandó: János 12:44-50.

Higgy az Úr Jézus Krisztusban, és idvezülsz mind te, mind a te házadnépe.
Az apostolok cselekedetei 16:31.

A Sátán azt sugallja azoknak, akik a kegyelmet maguknak követelik, hogy náluk minden rendben van. De Isten gyermekeivel elhiteti, hogy ők szemtelenek és arcátlanok Istennel szemben. Még soha senkitől, aki hitet követelt magának, nem hallottam, hogy attól félt volna, hogy lopott hite van. De gyakran hallottam őszinte és alázatos lelkektől, hogy féltek, hitük nem igazi, Istentől való hit. Miért alkalmatlankodnék a Sátán olyan embereknél, akikről tudja, hogy végül mégis csak az övéi lesznek? Inkább azokkal foglalkozik, akik kegyelemből a helyes úton járnak, hogy pokoli csapdáit elkerüljék. Ez az oka, hogy Isten gyermekei sok nehézségbe ütköznek általa. Az álszenteket nyugton hagyja, de az igazi alázatosakat gyűlöli.

Én mégis azt mondom neked, ne kételkedj Isten kegyelmének valóságában. Ne essenek kétségbe azok, akik bánják bűneiket, és azt akarják, hogy Krisztus megmentse őket. De azoknak, akik továbbra is bűnben akarnak élni, azt mondom, hogy megcsalják magukat, ha azt hiszik, hogy igaz hitük van. Bár Isten kegyelmének ajtaja szélesre van tárva, hogy a bűnbánó bűnös bemehessen, de szorosán be van zárva és el van reteszelve azok előtt, akik hitet követelnek maguknak. Pál azt írja a galatáknak: „Ne tévelyegjetelek, Isten nem csúfoltatik meg; mert amit vet az ember, azt aratánda is” (Gal 6:7). Ne gondold, hogy Istent le lehet venni a lábáról szép fecsegéssel. „Ő ismeri a benne bízókat.” Ismeri azokat, akik Krisztus által őszintén jönnek Hozzá, hogy kegyelmet kapjanak. „Hanem erre tekintek én, aki szegény és megtörött lelkű, és aki beszédemet rettegi” (Ézs 66:2).

Olvasandó: Náhúm 1:1-7.

MÁJUS 31.

Higgy az Úr Jézus Krisztusban, és idvezülsz mind te, mind a te házaadnépe.
Az apostolok cselekedetei 16:31.

Ma is szól a hívás: jöjj Krisztushoz, hogy kegyelmet kapj. A kis és nagy bűnösöket egyaránt szívesen látja.

Bár nincs kis bűn, mivel minden bűn ellenkezik Isten természetével és fenségével, mégis különbséget kell tennünk köztük szám és súlyosság szerint. Két bűn nem annyi, mint három; és a tudatlanság miatt elkövetett bűn kisebb, mint, amit tudatosan követnek el. Kis gyermekek és öreg emberek is követnek el bűnt. Ezért kell különbséget tenni. A hét, tíz vagy tizenhat éves gyermek nem lehet olyan nagy bűnös, mint a felnőtt ember, aki hatvan vagy hetven éve jár a bűn útján. Bár a gyermek is bűnös, a felnőttel összehasonlítva csak kis bűnös.

Nos, ha van hely Krisztusnál a nagy bűnösök számára, bizonyosan van hely a kevésbé nagy bűnösök számára is. Ha egy ajtó elég nagy egy óriás számára, akkor azon bizonyára át tud menni egy törpe is. Ha Krisztus kegyelme bőven elég, hogy egy nagy bűnöst megmenten, akkor bizonyára elég a kegyelme arra is, hogy kis bűnösöket is megmenten. Ha Ő a Lukács evangéliuma 7-ben szereplő adósnak ötszáz pénzt el tud engedni, bizonyára el tud engedni ötvenet is.

Gondolj arra, milyen szörnyű a bűn. Akár követtünk már el bűnt, akár csak gondolatban vétkeztünk, akkor az az egy bűn is elég a lélek elkárhozásához. Figyeljünk a mai Igére. „Higgy az Úr Jézus Krisztusban és idvezülsz.”

Olvasandó: Mikeás 7:14-20.

JÚNIUS 1.

Alljon el a hamisságtól minden, aki a Krisztus nevét vallja.
2 Timótheus 2:19.

Pál apostol arra szólítja fel Isten gyermekeit, hogy álljanak el a hamisságtól. Meneküljenek el a bűn csábításától, annak örömeitől, dicsőségétől, élvezeteitől és büvöletétől. Aki azokban még gyönyörűségét leli, álljon el a hamisságtól.

Lehet, hogy ezt mondod: elállok ugyan a hamisságtól, de az nyomon követ engem. Elűzöm, és visszatér hozzám; ezerszer „nem”-et mondtam, és mégis visszajön csalásával. Mit tegyek? Azt felelem neked: a hamisság elhagyása nem egy óra, vagy nap, nem is egy hét, egy hónap, vagy év tette, hanem egész életedé. Ebben látjuk ennek az parancsnak a nagyméretűségét és a nehézséget.

Ha egy pillanat műve volna, vagy olyan valami, ami hamar megtörténik, akkor sokan volnának, akik elállnának a hamisságtól. De mivel annak állandóan kell történnie, és csak akkor van értéke, ha mindvégig kitart, ezért csak csekély azok száma, akik valóban elállnak a hamisságtól. Sokaknál ez csak olyan, mint amikor a szomszédok egy összeveszés után felújítják a régi barátságot.

A hamisság elhagyása egész életen át kell hogy tartson. A hamisság egy életen át követ, és állandóan visszatér. Nem akar mást, mint a pusztulásodat. Tartsd ezt szemed előtt, és kérd egyre komolyabban és egyre jobban Istent, hogy maradjon állandóan veled, és legyen hozzád kegyelmes. Hogy adja neked azt az eltávolodást, mely Neki kedves. Hogy te, aki kezdted nevét vallani, kezdted elhagyni a hamisságot, erőt nyerhess ahhoz, hogy ebben utolsó leheletedig állhatatos maradj.

Olvasandó: 2 Timótheus 2:1-9.

JÚNIUS 2.

Álljon el a hamisságtól minden, aki a Krisztus nevét vallja.

2 Timótheus 2:19.

Mivel ez a cselekedet olyan fontos, segítségedre akarok lenni, hogy néhány dolgot említsek, hogy arról elgondolkodj:

Gondolj arra, hogy Isten akkor is figyelemmel kísér és szemmel tart, amikor a bűn és a kísértés kopogtat az ajtódon. Ez a gondolat készítette Józsefet arra, hogy elmeneküljön, amikor a kísértés teljes erővel rátámadt.

Gondolj arra, hogy Isten haragja füstölög a hamisság ellen, és hogy Ő biztosan megbosszulja azt, és azokat is, akik azt elkövették. Ez támasztott félelmet Jóban, hogy továbbra is vétkezzék. „Hiszen úgy rettegtem Isten csapásától, és fensége előtt tehetetlen valék” (Jób 31:23).

Gondolj a nyomorúságra, melyet a bűn a hamisság cselekvőire hozott. Lásd azt is, milyen hatással volt az másokra. Ez reszkettette meg Izráel egész gyülekezetét, amikor azt hitték, hogy testvéreik elfordultak az Úrtól

Gondolj arra, mennyit szenvedett Krisztus, hogy a bűn hatalmából kiragadjon. Ezért fordított Pál teljes szívből hátat a hamisságnak, és kívánta azt, hogy minden keresztyén kövesse őt ebben.

Gondolj arra, hogy azok, akik a pokoli tűzben vannak, azért kerültek oda, mert szerették a hamisságot, melytől nem akartak eltávolodni.

Gondolj arra, hogy az ítélet napján azt fogja mondani az Úr az ilyeneknek: „Távozzatok el éntőlem mindnyájan, kik hamisságot cselekesztek!” (Luk 13:27).

Gondolj arra, hogy rettenetes lesz a halálos ágyad, ha azon a napon lelkiismereted hamisság vétkével lesz megterhelve.

Gondolj és emlékezz arra gyakran, milyen nagyszerű jutalmat fog Isten Fia adni azon a napon azoknak, akik tiszta és szent életüket az Ő nevéből való hitvallással ékesítették.

Olvasandó: 2 Timótheus 2:10-19.

JÚNIUS 3.

Álljon el a hamisságtól minden, aki a Krisztus nevét vallja.

2 Timótheus 2:19.

Sokan tesznek hitvallást Krisztusról, és vallják a nevét, miközben nincs üdvözítő hitük. Nem kaptak Tőle kegyelmet. Vallják ugyan Krisztus nevét, de nem állnak el a hamisságtól.

Mindez kitűnik Krisztusnak a tanítványaihoz intézett szavaiból, amikor azt mondta: „De vannak némelyek közöttetek, akik nem hisznek” És azután: „Mert eleitől fogva tudta Jézus, kik azok, akik nem hisznek, és ki az, aki elárulja őt” (Ján 6:24).

Ha azok nem hisznek, nincs számukra kegyelem, mert a hit a legelső kegyelmi ajándék. Ezért mondom, hogy, akinek nincs hite, az kegyelem nélkül van. Pál apostol azt írja közvetlenül a textusunk után: „Nagy házban pedig nemcsak arany- és ezüstedények vannak, hanem fából és cserépből valók is, és azok közül némelyek tisztességre, némelyek pedig gyalázatra valók.” Ezzel azt akarja mondani, hogy némelyek a menny számára vannak, némelyek pedig a pokol számára.

Azok a fa- és cserépedény hitvallók, akiknek el kell hagyniuk a hamisságot, mivel másként nem jól tesznek hitvallást. Az apostol kételkedik bennük, ami kitűnik a szavaiból: Nagy házban nemcsak arany és ezüst keresztyének vannak, hanem fából és cserépből valók is.

Ha valaki megtisztítja magát ezektől az emberektől azzal, hogy szakít velük, az tisztességre való edény lesz. Az minden jó cselekedetre alkalmas lesz.

Mindebből kitűnik, vannak némelyek, akik Krisztus nevét vallják, de nincs hitük és nem részesülnek a kegyelemben sem, és ezért nem állnak el a hamisságtól sem!

Vizsgáld meg magadat, vajon van-e hited.

Olvasandó: 2 Timotheus 2:19-26.

Alljon el a hamisságtól minden, aki a Krisztus nevét vallja.

2 Timótheus 2:19.

A megtérés nagy kegyelmi ajándék, melyet a Szentlélek munkál a szívben. Megtérés nélkül nem lehet elhagyni a bűnt, még ha valakinek a hitvallása megfelelő is.

Sokan vannak korunkban is, akik az evangélium javaiból valamit elképzelnek maguknak és abból egy Krisztusról való hitvallást alkotnak. Tagjai a gyülekezetnek, testvéreknek nevezik magukat, mivel templomba járnak, de nem tudják, milyen az igazi megtérés. Valaki így képeket alkot magának az üdvösség útjáról, vallja Krisztus nevét, de egyáltalán nem gondol a megtérésre. Csak a megtérés a legelső lépések egyike az igazi evangéliumi hitvallás felé. Salamon azt mondja erről: „Az Úrnak félelme által távozzatok el a gonosztól” (Péld 16:6). A megtérés tisztítja meg a szívet. A megtérés, ha szabad úgy mondanom, a keserű pirula, melyet az embernek le kell nyelnie. Annak a hatása nélkül a bűnös és tisztátalan nedvek megmaradnak, és nem tisztul meg a lélek.

Tudni akarod, hogy mit mutat meg a Szentlélek a megtérés gyümölcseiként? Pál azt írja korinthusi gyülekezetnek: „Most örülök, nem azért, hogy megszorodtatok, hanem, hogy megtérésre szomorodtatok meg, hogy miattunk semmi kárt ne valljatok. Mert az Isten szerint való szomorúság üdvösségre való megbánhatatlan megtérést szerez; a világ szerint való szomorúság pedig halált szerez” (2 Kor 7:9.10).

Milyen sokszor követelik az igehirdetők a megtérés gyümölcseit, és milyen keveset találnak. Olyan korban élünk, hogy az emberek keresztyénné lesznek megtérés nélkül. Ezért vannak sokan, akik Krisztus nevét vallják, anélkül hogy elhagynák a hamisságot.

Olvasandó: A példabeszédek könyve 16:1-7.

Alljon el a hamisságtól minden, aki a Krisztus nevét vallja.

2 Timótheus 2:19.

Számos érvet hozok fel, melyek arra kell, hogy ösztönözzenek téged, állj el a hamisságtól. Nemcsak szíveddel és értelmekkel, hanem életeddel is.

Péter arra inti levelében a gyülekezetet: „Szentek legyetek, mert én szent vagyok” (1 Pét 1:16). Ha Krisztus szent, és mi valljuk, hogy tanítványai vagyunk, akkor kell, hogy dicsőségében is kövessük Őt. Ezáltal lesz nyilvánvalóvá hitvallásunk őszintesége a világ előtt.

Azoknak, akik Krisztus nevét vallják, azért is el kell hagyniuk a hamisságot, mivel Krisztus szereti őket. Ha neked szerető felettessed van, aki állandóan megbizonyítja irántad, mint beosztottja iránt, rokonszenvét, akkor neked is igyekezni kell, hogy teljesítsd kötelességedet. Ezzel mutatod meg háládat. Így az is kötelességünk, hogy búcsút mondjunk a bűnnek; kerülnünk kell még a látszatát is a rossznak.

Azoknak, akik a Krisztus nevét vallják, azért is el kell hagyniuk a hamisságot, mivel Uruk nevének dicsőségéről van szó. Szégyen Krisztus nevére, ha szolgálai a hamisság foglyai. Malakiás 1-ben azt olvassuk: „A fiú tiszteli atyját, a szolga is az ő urát. És ha én atya vagyok: hol az én tisztességem? És ha én úr vagyok, hol az én félelmem?” (6.v).

Aki a Krisztus nevét vallja, annak el kell hagynia a hamisságot azért is, hogy az emberek ne káromolják az Ő nevét; szentségünk az Úr nevének ékessége és dicsősége, bűnünk azonban szégyent és megvetést hoz rá. Legyen mindennapi imádságunk, hogy ne gyalázzák miattunk szent és nagy nevét, hanem sokkal inkább dicsőítsék.

Olvasandó: Malakiás 1:1-9.

JÚNIUS 6.

Álljon el a hamisságtól minden, aki Krisztus nevét vallja.

2 Timótheus 2:19.

Keresztyén vagy? Krisztus nevét vallod? Akkor azt kérdezem tőled: elhagyod a hamisságot? Vizsgáld meg magad ezen a ponton, és légy hű. Minden csalás a fejedre hull vissza. Magadat becsaphatod, de Istent soha. „Ne tévelyegjete, Isten nem csúfoltatik meg; mert, amit vet az ember, azt aratánda is” (Gal 6:7).

Szívünk nem megbízható. Nem kételkedem, hogy sokak szíve most ítélet alatt van. Hogy is lehetne másként, amikor sokan nyugodtak, békéről és dicsőségről beszélnek, miközben a széles úton járnak?

„Csalárdabb a szív mindennél” (Jer 17:7). „Aki bízik magában, bolond az” (Péld 28:29). Ezek a figyelmeztetések nem hiába vannak Isten Igéjében. Azoknak, akik meg akarják magukat vizsgálni, azt tanácsolom, szívből imádkozzanak Istenhez, segítse meg őket, hogy ez a fontos vizsgálat lelkiismeretes legyen. Vedd kezébe Isten Igéjét, és vizsgáld meg magadat az Ige tükrében.

A Sátán nagy hazug és csaló. Becsületesen meg akarod magadat vizsgálni? Akkor ne hallgass rá. Megpróbál téged rászédni, hogy ne vedd észre hamisságodat. Megvakítja értelmét, megkeményíti szívedet, szép nevet ad a bűnöknek. Mindezt azért teszi, hogy soha ne juss el a Szentírás szerinti őszinte önvizsgálatra, kivéve ha nem hallgatsz a Sátánra és az Úrhoz kiáltasz. Figyelj tehát a Sátánra, mert azonnal hozzád lép, amikor ezt a vizsgálatot el akarod kezdeni. Nézd föl Rá, Aki rád tekintett. Tedd próbára az életedet. Szíved őszinte vagy nem őszinte megítélése Tőle függ. Legyen az imádságod: „Vizsgálj meg; próbáld meg útaimat, vizsgáld meg vágyaimat.”

Olvasandó: A zsoltárok könyve 26:1-12.

JÚNIUS 7.

Álljon el a hamisságtól minden, aki Krisztus nevét vallja.

2 Timótheus 2:19.

Az szíved vágya, hogy elhagyd a hamisságot, de nem tudsz elszakadni teljesen a bűntől?

Akkor azt tanácsolom neked: Gondolj sokat hibáidra és gyengeségeidre, mert az hasznos lesz számodra.

Az erre való gondolás kicsinnyé tesz téged a saját szemedben. Megmutatja, hogy szükséged van megbánásra és megtérésre. Az erre való gondolás rábír, hogy imádkozz, Isten bocsásson meg neked, és segítsen téged. Megunatja veled a világot. Vágyat ébreszt benned az után kegyelem után, hogy jobban kitarts.

Amikor fogyatékoságaidra és gyengeségeidre gondolsz, ez a gondolat a következő üdvös gyümölcsöket termi:

Világosan megmutatja neked, hogy nem nélkülözheted Krisztus igazságosságát.

Ráébreszt, hogy szükséged van Krisztus közbenjárására.

Kényszerít, hogy Közbenjáródra támaszkodj.

Feltárja előtted Krisztus hosszútűrésének gazdagságát.

A mennyet és az örök üdvösséget egyre dicsőségesebbé teszi számodra, ha azt egyszer majd örökölni fogod.

Igyekezz több kegyelmet kapni, mert minél több kegyelmet nyersz, annál messzebbre távolodik szíved a hamisságtól. Minél ellenségesebb a szíved a bűnnel szemben, annál jobban el tudja utasítani a bűnt, amikor megkísért.

Tudom, hogy a hamisság teljes elhagyása senkinek sem lehetséges. Ez a feladat túl nehéz nekünk, halandóknak. Sohasem tudjuk megtenni, amíg e világon vagyunk. De az Úr ismeri szíved vágyát. „Minden szőlővesszőt megtisztít, hogy több gyümölcsöt teremjen”.

Olvasandó: János 15:1-8.

Krisztus váltott meg minket a törvény átkától. Galata 3:13.

Ez a textus megmutatja nekünk, kicsoda Isten, de azt is, hogy kik vagyunk mi. Ez nyújtja nekünk a legjobb önismeretet. Tudni akarod, ó, bűnös, hogy ki vagy? Akkor nézz a keresztre, és lásd a síró, vérző, haldokló Jézust. Nem kevesebb, mint az Ő vére volt szükséges ahhoz, hogy téged megmentsen. Az angyalok nem menthettek meg, emberek sem. De Isten sem. Ő nem hazudhatott, sem magát meg nem tagadhatta. Milyen rettenetes valami a bűn! Mindenkinék, aki a bűn terhét hordozza, össze kell roskadnia alatta. A bűn Isten Fiát is halálba és a sírba vitte. Az Őt örökre a pokol tüzébe taszíthatta volna. Ha nem Isten Fia lett volna, nem lett volna elég ereje, hogy ezt a terhet vigye., sőt, hogy azt elhordozza! Krisztus Atyjának gyönyörűsége volt. De Ő többet akart... a menny nem tudta Őt visszatartani. Leszállt a Földre, hogy a bűnösöket üdvözítse. Ha nem jött volna, akkor bűneid elleptek volna. Akkor bűneid Isten haragját hozták volna rád, és az örök kárhozat lett volna a következménye.

Bűnös, Krisztus kereszthalála hangosan arra tanít, hogy a bűn az, mely helyzetet olyan rettenetessé tette. Nézz magadra, nézz bűneidre, nézz arra az állapotra, melyben a lelked van. De nézz Krisztus vérére és halálára is. Krisztus halála mutatja meg legjobban, milyen szörnyű a bűn természete.

Megismétlem: ha a bűn olyan rettenetes valami, hogy összetörte Isten Fiának a szívét, akkor hogyan tudna egy szegény, nem bűnbánó, elkárhozott bűnös Isten haragjával megküzdeni? Ébredj fel, bűnös, elkárhozol, ha az ítélet napján nem lesz Közbenjáród!

Olvasandó: Galata 3:1-14.

Krisztus váltott meg minket a törvény átkától. Galata 3:13.

Krisztus vére azt mondja nekünk, hogy a jócselekedetek nem tudnak segíteni. Az által a tan által, hogy Krisztus meghalt bűneinkért, Isten halálra ítélte az ember igazságosságát. Krisztusnak meg kellett halnia, különben az embernek el kellett volna kárhoznia. Akkor nem marad többé hely az ember igazságossága számára?

Vidd azért igazságosságodat a kereszt alá és lásd meg Ő vérében az Isten igazságosságának való elégtételt. Nézd Őt, ahogy sír és fél; nézd Krisztus vérét és halálát. Nézd a haldokló Üdvözítőt, Aki soha nem vétkezett, Aki soha senkit meg nem bántott, és Aki mégis életét adta. Ha a szent, vagy ártatlan élet, tisztességes viselkedés valakit meg tudna menteni a haláltól, akkor Jézus nem halt volna meg. De meg kellett halnia; magára vette népe bűneit. Ezért kellett megízlelnie a halált.

Lehet, hogy azt kérdezed: hogyan ismehetem meg öngazságom értéktelenségét, ha Krisztus halálát nézem? Azokkal a szavakkal válaszolok, melyeket Pál a galáciai gyülekezeteknek írt: „Ha törvény által van az igazság, tehát Krisztus ok nélkül halt meg” (Gal 2:21). Ez a textus világosan megmondja, hogy vagy Krisztus halt meg ok nélkül, vagy a te igazságosságod hiábavaló. Ha igazságosságod üdvözíthetne, akkor Krisztus ok nélkül halt meg. Isten miért hirdettette, hogy az ég alatt nincs más név, mely által megtartatnánk? Miért jelentette ki az Írás ünnepélyesen: „Vérontás nélkül nincsen bűnbocsánat” (Zsid 9:22, ha az ember saját cselekedetei által meg tudná váltani magát. Gondolj arra, hogy Krisztus vére azért omlott, hogy a bűnösök lelkét megmentse.

Olvasandó: Galata 2:15-21.

Krisztus váltott meg minket a törvény átkától. Galata 3:13.

Ez a tanítás arra bátorítja a bűnösöket, menjenek Istenhez, hogy kegyelmet kapjanak. Két meggondolás fenyegeti a felébredt bűnösöket, hogy kétségbeessenek, mégpedig: tudatában vannak bűneiknek, és félnek a büntetéstől, mely bűnt fogja követni. Ez mind levertté teszi őket, mert ki tudná a bűn adósságát elbírní? Ezékiel azt mondta: „Bizony a mi bűneink és vétkeink rajtunk vannak, és bennük mi megrothadunk, mimódon élünk azért?” (Ez 33:10). Ez valóban lehetetlen. Akkor senki nem létezhetnék Isten igazságossága számára.

Ki fogja az ilyen lesújtott lelket fölemelni? Ember nem tudja. Még angyal sem. Ezért jaj annak az embernek, aki Krisztus elől elrejtőzött; aki a Krisztus vérében való hit áldását tagadja. Az ilyen emberek Saul és Júdás nyomdokaiban járnak. Az egyik a kardot választotta, a másik pedig felakasztotta magát. Nem mertek Istenhez menni, mivel megijesztette és aggodalomba ejtette őket annak a gondolata, hogy Ő örök, szent Fenség.

De ha ezeket a szegény, megrémült bűnösöket, Krisztus keresztje elé állítják, és meggyőződnek, hogy azok a bűnök, melyek alatt sóhajtoznak és sírnak, már rég Krisztus vállán vannak, akkor csökkent volna az örök kárhozattól való félelmük. Akkor ez félelem teljesen eltűnt volna. Az aggodalom és az ijedség elmenekül, és a lélek kezd reménykedni, hogy élni fog. Akkor a lélek azt mondja magának: „Valóban az az Isten igazsága, hogy Krisztus bűnné lett értem, sőt átokká lett értem? Valóban minden bűnömöt hordozta, és vére által örök szabadulást szerzett számomra? Ó, áldott evangélium!” „Áldjad én lelkem az Urat, és egész bensőm az ő szent nevét.”

Olvasandó: Galata 3:13-22.

Krisztus váltott meg minket a törvény átkától. Galata 3:13.

Amikor a bűnös rátekint Krisztus kereszten elvégzett szolgálatára, az nagy békességet támaszt szívében. Ő, az az áldott evangélium! Ő bűnné lett értem; Ő átokká lett értem; bűneimet hordozta és vére által örök szabadulást szerzett számomra! Akkor béke száll a szívedbe! Akkor azt mondja: „Ímé, újjá lett minden” (2 Kor 5:17). Most a bűnös el tudja viselni Isten jelenlétét. Most látja az Ő kimondhatatlan dicsőségét és szépségét. Jákób nagyon vágyott az ígéret földje után, de félt testvérével, Ézsauval való találkozástól! Ezt a félelmet megszüntette a testvércsók, és a félelmetes támadás, melyet várt, szívélyes öleléssé lett. Akkor azt mondta: „Mert a te orcádat úgy néztem, mintha az Isten orcáját látnám, és te kegyesen fogadtál engem” (1 Móz 33:10).

Ez csak gyenge példája a féltő bűnösnek, akinek szívében Istennek Krisztusban megjelent kegyelme nyilvánvalóvá lett. „Az Isten volt az, aki Krisztusban megbékéltette magát a világgal, nem tulajdonítván nekik az ő bűneiket” (2 Kor 5:19). „Mert azt, aki bűnt nem ismert, bűnné tette értünk, hogy mi igazsággá legyünk öbenné” (2 Kor 5:21). Ez balszam a megsebzett lélekre!

Most látja a lélek a lehetőséget, hogy bűn nélkül állhat Isten előtt. Ezt a lehetőséget Isten a Krisztusban már rég elkészítette. Ez a lehetőség teljesen megfelel a törvénynek. Mit kíván a törvény? Engedelmisséget? Itt van. Véres áldozatot? Megtörtént. Tökéletes igazságosságot? Itt van. Az átkot elnyelte Krisztus átokhalála! Ez a te megmenekülésed is?

Olvasandó: 2 Korinthus 5:17-21.

Krisztus váltott meg minket a törvény átkától. Galata 3:13.

Amikor a bűnös elkezd az Úr Jézust keresni, a Sátán meg őt kezdi keresni. Gyötri és kísérti a lelket.

Két dolgot említünk neked, melyek gyakran gyötrik a lelket: az első a Sátán félelmetes vádjai, a második pedig az aljas és istenkáromló gondolatok, melyek a szívben támadnak. Az ördög félelmetes vádjai félelemtől reszketővé teszik azt. Ezért hasonlítja az Írás a sötétség fejedelmének támadásait az oroszlán ordításához. Ahogy az oroszlán ordítástól a zsákmánya a félelemtől összerezzen, úgy rezzenek össze azok is, akik sötétség fejedelmének a hangját hallják.

Péter azt írja levelében: „Józanok legyetek, vigyázzatok, mert a ti ellenségetek, az ördög, mint ordító oroszlán szerte jár, keresvén, kit elnyeljen” (1 Pét 5:8).

Ha vádjával próbál bennünket legyőzni, azt teszi, amit Rabsaké tesz a zsidókkal: sajátnyelvünkön szól hozzánk. Pontosan megnevezi a bűnöket, melyekről tud bűnös lelkiismeretünk is. Halálra ítél bennünket minden vétség alkalmával, és azt nyugtalan lelkiismeretünk nem tudja letagadni.

Másodikként az aljas és istenkáromló gondolatokat említettük, melyek azok szívében támadnak, akik az Úr Jézust keresni kezdik. A szegény bűnös végső kétségbeesésbe kergettetik. Úgy látszik, mintha minden sorompót elvettek volna a bűn elől. A lélek csak sötétséget lát, és fél, hogy a Sátán megtámadja.

Amikor a hitetlenség kerekedik felül, a lélek azt hiszi, hogy nincs számára mentés. De ha Rá néz, azt mondja: „Krisztus váltott meg minket a törvény átkától, átokká lévén érettünk.”

Olvasandó: Máté 4:1-11

Átokká lévén érettünk. Galata 3:13.

Az a lélek, aki kezdi az Úr Jézust keresni, észreveszi magában a hajlandóságot, hogy minden csábításra hallgasson. Ez a hajlandóság állandó a szívben. Pál azt mondja: „Megtalálom azért magamban, aki a jót akarom cselekedni ezt a törvényt, hogy a bűn megvan bennem” (Róm 7:21).

A kétség ragadja a lelket karmai közé. Nem tud többé imádkozni, hallgatni, Istenre gondolni. Mintha állandóan tűz és füst szállna föl a szívéből. A bűn mindenütt zavart okoz. Az történik, hogy minél jobban vágyik a lélek tisztességesen elvégezni a kötelességét, annál távolabbnak érzi magát attól, hogy azt teljesítse. Minél jobban küzd a lélek a támadás és nyomorúság közben, annál hatalmasabban tombol a Sátán. Egyre erősebb mérget ad a léleknek, hogy biztosabb legyen győzelme. Ugyanis, amíg a lélek küzdeni tud, a Sátán nem biztos a győzelméről.

A lélek olyan, mint a pók hálójába került légy. Minél jobban küzd a légy, annál több mérget fecskendez bele a pók, és annál szorosabban fonja körülötte a hálóját úgy, hogy az nem tud többé megszabadulni. Ilyen a helyzete a megtámadott léleknek is. Fogva van az ördög hálójában, lába és szárnyai meg vannak kötözve.

Mit tegyen akkor a lélek? Belenyugodjék kételkedésébe? Saját cselekedeteiben bízzék? Ne. Azt tanácsolom neked: Nézz a megfeszített Krisztusra, akkor felfedezed, hogy bűneid ki vannak fizetve, hamisságaid kiengesztelve. Akkor meglátod, hogy a halál legyőzetett, mivel bűneidet Más hordozta. Ott megtört az ördög hatalma. Ennek a látása elveszi a kísértés erejét, megtisztítja a szívet, és a lélek gyönyörködhet mindabban, ami jó.

Olvasandó: Márk 1:21-28.

Megtámadta lelkedet a Sátán? Megtámadott bűnös, bátorításul eléd adom, amit az Úr Jézus hivatalba lépésekor olvasott: „Az Úrnak lelke van énrajtam, mivelhogy felkent engem, hogy a szegényeknek az evangéliumot hirdesse, elküldött, hogy a töredelmes szívűeket meggyógyítsam, hogy a foglyoknak szabadulást hirdessek és a vakok szemének megnyílását, hogy szabadon bocsássam a lesújtottakat, hogy hirdessek az Úrnak kedves esztendejét” (Luk 4:18.19).

Ezt kell a megtámadott léleknek hinni, de éppen ez a hit esik nehezére. A Sátán, amíg csak lehet, fogva tartja a szegény lelket, úgy hogy csak erős hit tudja menekülésre kényszeríteni a Sátánt. Ó, milyen erőfeszítésébe kerül ez a küzdelem a kegyelmet nyert szívnek. Ha a hit gyöngye, akkor azt a küzdelmet aligha lehet magasabban megvívni, mint „térdelve”. Uram, segíts! Uram, szabadíts meg! És akkor t egy kéz a mennyből a süllyedő bűnöst megragadja. Krisztus, mint megfeszített, megmutatja magát neki, és emlékezteti őt arra, hogy egyszer Ő átokká lett. És akkor, és nem előbb, visszavonul a kísértés. Sajnos nem mindig, de egy kicsit mégis.

Akkor a lélek ismét szétnézhet magakörül. Akkor azt mondja magának: Ha Krisztus bűneimet a bűnök átkát elhordozta, akkor azok elvették tőlem. Ha az volt Isten üdvterve, hogy ily módon szabaduljak meg bűneimtől; akkor én is dicsőítem nevét. Akkor hiszek irgalmasságában. Akkor megvigasztalódva nézek a halálra és a pokolra. „Szíved elgondolja a múlt félelmét; s szemeid látnak széles országot” (Ézs 33:18. és 17).

Olvasandó: Lukács 4:14-21.

Ez a tanítás kedvessé teszi Krisztust a hívők számára. Péter azt mondja erről: „Tisztesség azért néktek, akik hisztek” (1 Pét 2:7). Sokat tudnánk erről az igazságról egymással beszélni. Mi mindent lehetne mondani erről, tekintve, hogy Krisztus övéi átkát hordozta!

Elgondolkozhatnánk azon, hogy mi a bűn.

Elgondolkozhatnánk azon, mi a pokol.

Elgondolkozhatnánk azon, mi Isten haragja.

Elmélkedhetnénk az örökkévalóságról.

Gondolj arra, mi az, hogy lelkedet elveszítéd.

Gondolj arra, mi az, hogy Istent elveszítéd.

Gondolkozz el azon, mit jelent a menny elvesztése.

Gondolkozz el azon, mi lesz, ha örökre az ördögökkel és az elkárhozott lelkekkel kell lenned a félelmetes sötétségben.

De gondolj arra is, hogy mindezeketől a nyomorúságoktól megszabadulhatunk az Úr Jézus által.

Krisztus nagyon kedvessé lesz számomra, ha arra gondolok, hogy megszabadított engem, mégpedig életével és vérével. Ez könnyeibe került, ez sóhajtozásra indította, ezért halálos küzdelemmel fizetett. Emiatt Istentől elhagyott volt. Hogy ezt a megváltást elvégezze, elviselte Atyja haragját, sőt Atyjának átkát.

Gondolkozz el azon, hogy Krisztus ezt önként és teljes szívből tette. Sőt kívánt érted meghalni. A menny nem tarthatta Őt vissza, annyira ösztönözte Őt a szeretet, hogy téged megszabadítson. Ki ne mondaná: „Nagy Jézus!, kedves Jézus!, szeretetteljes Jézus!” „Ó, Isten gazdagságnak mélysége; Övé a dicsőség mindörökké.”

Olvasandó: Róma 11:33-36.

Átokká lévén érettünk.

Galata 3:13.

A Jonathánnal való barátság meghódította Dávid szívét. Jonathán nagyon kedves volt számára. A Gilboa hegyén történt szörnyű vereség után Dávid így kiáltott: „Sajnálak testvérem Jonathán, kedves voltál nekem nagyon, hozzám való szereteted csudálatra méltóbb volt az asszonyok szerelménél” (2 Sám 1:26). Mit tett Jonathán, hogy Dávid oly nagyon szerette? Megvédte Dávidot édesapja, Saul haragjával szemben.

Mennyivel kedvesebb kell hogy legyen nekünk Krisztus, mivel megszabadít bennünket Atyjának haragjától, s haláltól és a pokoltól! Nekünk is így kell kiáltani: „A Krisztusnak szerelme szorongat minket” (2Kor 5:14).

Semmi sincs olyan nagy hatással Isten gyermekeinek a szívére, mint ez a kiáltás: „Mert megölettél, és megváltottál minket Istennek a te véred által, minden ágazatból és nyelvből és népből és nemzetből, és tettél minket a mi Istenünknek királyokká és papokká; és uralkodnak a földön” (Jel 5:9.10). És mi következik erre: „És látám, és hallám a királyi szék, a lelkes állatok, és a Vének körül sok angyalnak szavát; és az ő számuk tízezerszer tízezer és ezerszer ezer vala; nagy szóval ezt mondván: Méltó a megöletett Bárány, hogy vegyen erőt és gazdagságot és bölcsességet és hatalmasságot és tisztességet és dicsőséget és áldást. Sőt hallám, hogy minden teremtettt állat, amely van a mennyben és a földön, a föld alatt és a tengerben, és minden, ami ezekben van, ezt mondja vala: A királyi székben ülőnek és a Báránynak áldás és tisztesség és dicsőség és hatalom örökkön örökké” (Jel 5:10-13).

Ez az Ő véreben való hit itt a Földön, mely velünk majd a mennyben ezt az éneket énekelteti. Te is ott leszel?

Olvasandó: A jelenések könyve 14:1-5.

Jöjjetek fiaim, hallgassatok rám, megtanítlak titeket az Úr félelmére!

A zsoltárok könyve 34:12.

Minden apa kapott Istentől egy feladatot. Irányítaniuk kell a házukat. Nemcsak lelkiileg, hanem a mindennapi dolgait is. Lelki szempontból az édesapának mindent meg kell tennie, hogy ahol van hit, azt erősítse. És ahol a hit hiányzik, mindent el kell követnie, hogy a hitet fölébressze. Rendszeres házi istentisztelet nagyon alkalmas a keresztyén nevelésre.

Józsue ezt a kívánalmat így fejezte ki: „Én azonban és az én házam az Úrnak szolgálunk” (Józs 24:15).

Talán azt mondod: az én családom istentelen és nem akarnak a jóról hallani. Mit tegyek? Azt felelem: Ha így van is, neked kell a családodat irányítani, és nem a családnak téged! Isten téged rendelt a családod tagjai fölé. Neked kell szemük elé tárni, milyen rossz, hogy az Urat elhagyták. Éli nem mert szigorú lenni fiaival szemben, és tudod, mi lett az eredménye. Dávid azt mondta fiának, Salamonnak: „Te azért fiam, Salamon, ismerd meg a te atyád Istenét, és szolgálj néki tökéletes szívvel és jó kedvvel. Hogyha őt kereséded, megtalálod; ha ellenben elhagyándod, ő is elhagy téged mindörökké” (1 Krón 28:9).

Tégy meg mindent, hogy gyermekeid menjenek Isten házába. Anna elvitte fiát, Sámuel Silóba, hogy megjelenjék az Úr előtt. Az a lélek, akit Isten megtalált, nemcsak családját, hanem mindenkit Jézus Krisztushoz akar vezetni.

Hívj meg istenfélő embereket a házába. Tudod, hogy a tömlöctartó, Lidia, István és Kornéliusz egész házuk népével megtalálták az üdvösséget. Közülük egyesek úgy tértek meg, hogy házukban hirdették Isten Igéjét.

Olvasandó: A zsoltárok könyve: 34:1-12.

Jöjjetek fiaim, hallgassatok rám, megtanítlak titeket az Úr félelmére!
A zsoltárok könyve 34:12.

Ügyelj arra, hogy ne hanyagolj el egyetlen családoddal szembeni házi kötelességet sem. Hűségesen imádkozz, és olvasd Isten Igéjét. És ha így valamelyik gyermeked kegyelmet nyer, meríts abból új bátorságot. Ha egyedül vagy, akkor tudd meg, hogy szabad Krisztus által Istenhez járulnod, és az egész gyülekezet veled együtt imádkozzék mindazokért, akik még üdvözülni fognak.

Ügyelj arra, hogy ne kerüljön házadba istentelen, léha és eretnek tartalmú könyv. Ne engedd meg azt sem, hogy ilyen dolgokról beszéljenek. „Jó erkölcsöt megrontanak gonosz társaságok” (1 Kor 15:33). Olyan léha és eretnek könyvekre gondolok, melyek istentelen életet hirdetnek, vagy ellentmondanak az evangélium alapigazságainak. Jól tudom, hogy a keresztyéneket békén kell hagyni a közömbös dolgokkal szemben; de ami ellenkezik a hittel vagy a szentséggel, azt minden keresztyénnek, de különösen a gyülekezet elöljáróinak és a családapáknak, el kell utasítani.

Jákób is azt tette, amikor háza népének, és mindazoknak, akik vele voltak, megparancsolta: „Hányjátok el az idegen isteneket, kik köztetek vannak és tisztítsátok meg magatokat, és változtassátok el öltözeteiteket” (1 Móz 35:2)

Efézusban azok, akik ördögi mesterségeket gyakoroltak, könyveiket összehordva mindeneknek láttára megégették. A tűzbe dobott könyvek értéke ötvenezer ezüstpénz volt! (Csel 19:19).

Ennek a kötelességnek az elhanyagolása sok családban okozott nyomorúságot a gyermekeknek. Sokan jutottak örök kárhozatra. Nem nehéz a léha íróknak és könyveiknek minden boldogságot elpusztítani egy családban.

Olvasandó: A zsoltárok könyve 34:12-23.

Jöjjetek fiaim, hallgassatok rám, megtanítlak titeket az Úr félelmére!
A zsoltárok könyve 34:12.

A mindennapi élet dolgaira nézve is megkapták feladatukat az apák. Az ő kötelességük, hogy gondoskodjanak mindenről, ami a családjuk megélhetéséhez szükséges. Pál azt írja a Timótheushoz írt levélben: „Ha pedig valaki az övéiről és főképen az ő házanépéről gondot nem visel, a hitet megtagadta, és rosszabb a hitetlennél” (1 Tim 5:8).

Isten nem engedi meg neked, hogy gondatlan légy, hogy a test kívánságainak szolgálj, és ne gondoskodj a holnapi napról. Kötelességed gondoskodni arról, hogy családotnak legyen étele és ruhája. Aki nem tesz eléget ennek a feladatnak, szembeszegül Isten rendelkezésével. Dolgozz tehát, hogy megszerezhess, amire szükséged van. Ne mondd soha, hogy csak akkor tudnál kijönni a keresetedből, ha az több lenne. Ez hitetlenség. A Lukács 12-ben azt olvassuk: „Tekintsétek meg a liliomokat, mimódon növekednek: nem fáradoznak és nem fonnak: de mondom néktek: Salamon minden dicsőségében sem öltözött úgy, mint ezek közül egy. Ha pedig a füvet, amely ma a mezőn van, és holnap kemencébe vettetik, így ruházza Isten; mennyivel inkább titeket, ti kicsinyhitűek!” (27.28.v). Szelídlelkűséggel gondoskodj a családodról. „A ti szelídlelkűségeitek ismert legyen minden ember előtt” (Fil 4:5).

Vigyázz, hogy ne a földi dolgokról gondoskodj teljes erővel, és emiatt megfélemedzettek, te és családod Isten szolgálatáról. Ostobaság teljesen csak ennek a világnak a dolgairól gondoskodni, nem gondolni Istenre is. Légy azért éber az imádkozásban és az Írás olvasásában.

Sok keresztyén él úgy, mintha a keresztyénség csak mellékes dolog lenne. Úgy élnek mintha csupán csak a világ volna. Gondolj arra, hogy az idő továbbra is rövid. Pál arra inti a korinthusi gyülekezetet: „És akik élnek e világgal, mintha nem élnének: mert elmúlik e világnak ábrázatja” (1 Kor 7:31).

Olvasandó: Lukács 12:22-33.

Hanem neveljétek azokat az Úr tanítása és intése szerint.

Efézus 6:4.

Ez az intelem mind az édesapáknak, mind az édesanyáknak szól. Gyermekeiteknek lelke van, és ugyanúgy Istentől is kell, hogy szülessenek nektek, másként nem tartatnak meg. Szülők, gondolatok arra, hogy gyermekeitek, miközben lelkiismeretesen éltek előttük, vétkeitek miatt el is kárhozhatnak. Ennek a tudta ösztönözzön benneteket arra, hogy tanítsátok és intsetek őket. Az Írás azt mondja: „Neveljétek azokat az Úr tanítása és intése szerint.”

Hogy ezt gyümölcsözően tegyétek, azt tanácsolom nektek, tanítsátok őket érthető és értelmes szavakkal. Ne használjatok dagályos és érthetetlen szavakat, mert azokból semmi haszna gyermekeiteknek. Pál azokat, akik még a Krisztusban kisedek voltak, tejjel és nem kemény eledellel táplálta (1 Kor 3:1.2). Ne tömjétek tele a gyermekek fejét jelentéktelen dolgokkal; azoktól inkább akaratosak és büszkék, mint alázatosak és tanulékonyak lesznek. Mondjátok el nekik, milyen állapotban van a természeti ember. Említsetek nekik példákat a bűnről, a halálról és a poklóról. Ismertessétek meg őket a megfeszített Megváltóval és a hit által való élet ígéretével.

Tanítsátok őket szelídséggel és türelemmel, „hogymé kétségbe ne essenek” (Kol3:21).

Igyekeztek gyermekeiteket életetekkel meggyőzni arról, hogy azok, amiket nekik tanítotok, nem ostobaságok, hanem igazak. Izsák olyan szentül élt gyermekei előtt, hogy Jákób „megesküvék az ő atyjának Izsáknak félelmére” (1 Móz 31:53).

Nemcsak a gyermekeknek nagy áldás, ha szüleikre és Istenre gondolhatnak a tanításért és mindazt a jót dicsérhetik; ez dicsőség és vigasztalás a szülőknek is. Salamon arra int bennünket: „Igen örül az igaznak atyja, és a bölcsnek szülője annak vigadoz” (Péld 23:24).

Olvasandó: Efézus 6:1-9.

Hanem neveljétek azokat az Úr tanítása és intése szerint.

Efézus 6:4.

Amikor gyermekeiteket intitek, meg fogjátok látni, hogy egy kedves szó eltántoríthatja őket a rossztól.

Intő szavatok legyen kevés, egyszerű, de energikus. Intő szavaitok párosuljanak Isten szent Igéjéből vett szavakkal. Ha hazudnak, mondjátok például, hogy a hazugok része a a tüzellel és kénkövel égő tóban lesz, ahogy azt a Jel 21-ben olvassuk ((8.v).

Ügyeljétek arra, hogy gyermekeitek ne barátkozzanak léha és istentelen gyermekekkel. Éreztessétek velük állandóan, hogy nem tetszik nektek engedelmességük, de azért minden tetteten és szavatokon sugározzék át a szeretet, az együttérzés és az őszinteség, hogy gyermekeitek meggyőződjenek, szüleiknek nem ők ellenszenveselek, hanem a bűneik.

Beszélgessétek gyermekeitekkel gyakran halálukról és az elkövetkezendő ítéletről. Kössétek azt lelkiismeretükre. Mózes énekében olvassuk a sóhajt: „Vajha eszesek volnának, megértenék ezt, meggondolnák, hogy mi lesz a végök!” (5 Móz 32:29).

Ha gyermekeiteket meg kell büntetnetek, komolyan mutassatok rá bűnükre. Mondjátok meg, hogy nem szívesen büntetitek őket, de az őket Istennek való engedelmségre vezeti és megümentésükre szolgál. Hivatkozzatok arra, hogy nem lenne erre a büntetésre szükség, ha jóindulatú intésetekre hallgattak volna. Tapasztalatból tudom, hogy ez az eszköz mind testükre, mind lelkükre hatást gyakorol. És mivel Isten is ezt az eszközt használja gyermekeivel szemben, esélyetek lehet, hogy büntetésetek nem lesz eredménytelen.

Mindez gyermekeitekért Istenhez való állandó imádsággal párosuljon, és bizátok Rá az eredményt. „ha pedig valakinek közületek nincs bölcsessége, kérje Istentől, aki mindenkinek készségesen és szemrehányás nélkül adja, és megadatik neki” (Jak 1:5)

Olvasandó: Kolossé 3:18-25.

Ti gyermekek, szót fogadjatok a ti szüleiteknek mindenben, mert ez kedves az Úrnak. Kolossé 3:20.

A gyermekeknek is el kell látniuk kötelességeiket szüleikkel szemben. Ezeket a kötelességeket Isten és a természet írja elő.

A gyermekeknek tisztelniük kell szüleiket. Mindig jobbnak kell tartaniuk szüleiket maguknál. Észrevettem, hogy sok gyermek büszke, és fellázad szülei ellen. Ezek a gyermekek lenézik szüleiket, vagy még gúnyolják is őket. Gyermekek, gondoljatok arra, hogy ez még rosszabb, mint amit a pogányok tesznek. Az ilyen gyermek még alábbvaló az állatnál is, mely megmarja anyját, mivel nincs értelme.

Talán azt mondja a gyermek: De szüleim szegények, én pedig gazdag vagyok. Nem lenne nevetséges, vagy minden esetre kellemetlen, ha tisztelnem kellene szüleimet?

Azt mondom erre: úgy beszélsz, mint egy állat. Viselkedésed teljesen ellenkezik Isten Igéjével. Gazdagságod feljogosít arra, hogy ne tiszteled édesapádat és édesanyádat? Még ha szüleid olyan alacsony sorsúak is, te pedig olyan magasan vagy is, ők mégis csak édesapád és édesanyád. Mindig és minden körülmények között tartozol őket tisztelni.

Tartsd mindig szemed előtt, hogy életedet szüleidnek köszönheted. Istenen kívül ők azok, akiktől ezt a mérhetetlen jótéteményt kaptad. Ők gondoskodtak rólad, amikor még tehetetlen voltál, és nem tudtál magadért semmit sem tenni. Erejük megfeszítésével, fáradtságot és áldozatot nem sajnálva neveltek föl. Szüleid állandóan arra törekedtek, hogy mindened meglegyen még akkor is, ha már ők meghaltak is! „A bölcs fiú örvendezteti atyját; a bolond ember pedig megútálja az anyját” (Péld 15:20).

Olvasandó: A példabeszédek könyve 15:20-33.

Ti gyermekek, szót fogadjatok a ti szüleiteknek mindenben; mert ez kedves az Úrnak. Kolossé 3:20.

Ha szüleid megtértek, és te még Isten nélkül élsz, gondold arra, hogy még több tisztelettel tartozol szüleidnek, mivel szüleid félik az Urat. Isten tanítóul adta őket neked, hogy megtanítsanak az üdvösség útjára. Salamon arra intette fiát: „Őrizd meg, fiam, atyád parancsolatját, és anyád tanítását el ne hagyj. Kösd azokat szívedre mindenkor, fűzd a nyakadba” (Péld 6:20.21).

Gondold arra, hogy Krisztus is így viselkedett Józseffel és Máriával szemben, noha Ő öröktől fogva Isten volt.

Gondold arra is, hogy Isten szigorú fogja megítélni a gyermekek engedetlenségét. Ezt azért teszi, hogy eljessze őket az engedetlenségtől. Izmaél gúnyolta Izsákot azon a napon, amelyen azt elválasztották, de emiatt elűzték őt apjának, Ábrahámnak házából és a mennyek országából. Hofni és Fineás, akik nem követték édesapjuk jó tanácsát, fölkeltették Isten nagy haragját. És mit olvasunk akkor? „De nem hallgatának atyjok szavára, mert az Úr meg akará őket ölni” (1 Sám 2:25). Gyermekek, vegyétek ezeket a dolgokat komolyan! Ezenfelül nem is gyaníjtatok, milyen fájdalmas szüleitek számára, hogy kételkedtek abban, vajon üdvözültek-e. Mennyit imádkoztak, sóhajtoztak és könnyeztek szüleitek azért, hogy Isten mentsen meg titeket. Minden bűnös tett, melyet elkövetsz félelemmel tölti el szívüket, hogy Isten megkeményít téged és bezárja előtted a mennyek országának ajtaját. Hogy könyörgött Ábrahám fiáért, Izmaélért! „Vajha Izmaél élne teelőtted” (1 Móz 17:18).

Ne feledd, hogy mindaz, amit szüleid örök üdvösségedért tettek, súlyosbítja ítéletedet, ha, mindennek ellenére, bűneidben maradsz és meghalsz!

Olvasandó: A zsoltárok könyve: 89:31-38.

Ti gyermekek, szót fogadjatok szüleiteknek mindenben; mert ez kedves az Úrnak.
Kolossé 3:20.

Milyen nagyszerű sorsod van, gyermek, ha szüleiddel együtt az Úrnak szolgálsz! Milyen öröm, ha ugyanaz a hit lakik a szívetekben. Megtérésed talán szüleidnek megtartatásodért való sóhajainak és imádságainak gyümölcse. Akkor ők veled örülnek, és te velük örülsz. Ez olvassuk a tékozló fiú történetében is: „Mert ez az én fiam meghalt, és feltámadott; elveszett és megtaláltatott. Kezdének azért vigadni” (Luk 15:24). Az a gondolat, hogy szüleiddel együtt részesülhetsz Isten kegyelmében, buzdítson arra, hogy még jobban tiszteld, becsüld őket és engedelmeskedj nekik. Most jobban tudod értékelni a fáradságot és gondot, melyet szüleid testedre és lelkedre fordítottak. Próbáld azért azt nekik viszonzni. Vigyázz, hogy ne okozz szüleidnek keserőséget semmi illetlen szóval, ne szomorítsd meg őket engedetlenségeddel. Szeresd őket, mert szüleid, de még inkább, mivel az Urat szolgálják és mivel egyszer majd velük mégy be a dicsőségbe.

De mit kell tenni, ha szüleid istentelenek, te pedig kegyelem által féled az Urat? Azt tanácsolom, sajnáld őket nagyon. Szüleid, a pokol felé tartanak!

Ne feledd soha függőségedet, beszélj szüleiddel szelíden és alázatosan. Szolgálj őket hűséggel és zúgolódás nélkül. Gyermeki szerénységgel törd el szemrehányásaikat, gúnyolódásukat és kemény szavaikat.

Vedd észre a kellő pillanatot, amikor beszélhetsz velük az Úr szolgálatáról. Milyen nagyszerű lenne, ha téged használna fel az Úr, hogy szüleidet hitre juttasd! Legyen az imádságod ez: Uram, térítsd meg szegény szüleimet is.

Olvasandó: Lukács 2:39-52.

Ezek jók és hasznosak az embereknek.
Titus 3:8.

Az elmúlt napokon arról elméltünk együtt, mik Isten Igéje szerint az apák és az anyák kötelességei a gyermekeikkel szemben, azután pedig arról, hogy mik a gyermekek kötelességei szüleikkel szemben. Most még arról akarok szólni, mik az egyetemes kötelességek a felebarátokkal szemben.

A felebarátokkal való érintkezésben minden keresztyénnek a következőket kell gyakorolnia, ha igazi felebarátként akar viselkedni:

Először is családban és munkában viselkedj keresztyénként, hogy mások láthassák, milyen hatalmas van szívedben az evangéliumnak és a mennyei dolgoknak. Pál azt írja a filippieknek:

„Hogy legyetek feddhetetlenek és tiszták, Istennek szeplőtlen gyermekei az elfordult és elvetemedett nemzetség közepette, kik között fényletek, mint csillagok e világon” (Fil 2:15)

Másodszor, azok, akik az Urat szolgálják, legyenek irgalmasok és jóindulatúak mindenkivel szemben, akinek erre szüksége van. Az őszinte felebaráti szeretet mindig kész testileg és lelkileg mások mellé állni. Adj kenyeret és ruhát a szegényeknek. Példa erre számunkra az irgalmas samaritánus.

Harmadszor, légy mindig alázatos és szelíd, komoly és barátságos a felebarátoddal szemben. Ne légy könnyelmű vagy gögös.

Negyedszer azt tanácsoljuk neked, hogy hagyj fel a bűnnel. Ez bölcs dolog lesz, és felebarátodat arra buzdítja, hogy ő is búcsút mondjon a bűnöknek. Tagadd meg magadat, hogy meg ne sértsd felebarátodat, és ezzel épülését munkáld. Pál arra int bennünket a rómaiaknak írt levélben: Mindenikünk tudniillik az ő felebarátjának kedveskedjék annak javára, épülésére” (15:2).

Olvasandó: Titus 3:1-11.

Ezek jók és hasznosak az embereknek.

Titus 3:8.

Felebarátoddal való érintkezés közben tégy féket a nyelvedre. Ne mondj olyanokat, amik megszoríthatják vagy felmérgezhethetik felebarátodat. Túrj el sokat, felejts el minden igazságtalanságot, és mondj keveset. „Szereti a gonoszt, aki szereti a háborúságot” (Péld 17:19). De „tisztesség az embernek elmaradni a versengéstől” (Péld 20:3).

Nemcsak arra kell vigyáznod, hogy ne adj okot a háborúságra és a haragra, hanem arra is ügyelj, hogy ne mondj szükségtelen dolgokat, melyek mások közt ellenségeskedést támaszthatnak. Nagy szegény egy keresztyénre nézve, ha nyakas és makacs, sőt ha teljesen a saját útján jár. Gyalázat sokat beszélni és fecsegni a keresztyénségről és a vallásról, mikor kevés vagy egyáltalán semmi keresztyén cselekedet nincs, mely Krisztus keresztyéről tenne bizonyosságot, és hasznos lenne a felebarátoknak.

Szörnyű, ha az ember jelentéktelen dolgokban nem kegyelmez felebarátjának, hanem inkább nagyon megszorítja. Ez nagyon aljas dolog. Mindenben, ami nem ellenkezik a hittel és Isten törvényével, Isten gyermekének állandóan meg kell tagadnia magát, és inkább másoknak, mint magának kedvezni. „Meg ne botránkoztassátok se a zsidókat, se a görögöket, se az Isten gyülekezetét. Milyen én is mindenkinek mindenben kedvében járok, nem keresvén a magam hasznát, hanem a sokaságét, hogy megtartassanak” figyelmeztet Pál (1 Kor 10:32.33)

Ha valaki sokat beszél és vitatkozik a vallásról, de életében csak kevés látszik a felebaráti szeretetből, az rossz. Vannak, akik azt hiszik, hogy a vallásosság szavakból áll. Ezek szármalasan becsapják magukat. Szavak tettek nélkül csak látszat vallásosság. „Tiszta és szeplő nélkül való istentisztelet az Isten és az Atya előtt ez: meglátogatni az árvákat és özvegyeket az ő nyomorúságukban, és szeplő nélkül megtartani magát e világtól”

Olvasandó: Jakab 1:19-27.

Mert én megtanultam, hogy azokban, amelyekben vagyok, meglegedett legyek.
Filippi 4:11.

A kívánság akadályozza a keresztyén életet mind a családban, mind a társadalomban. Pál apostol azt mondja a Róma 7_ben: „Mert a kívánságról sem tudtam volna, ha a törvény nem mondaná: Ne kívánjad” (7:8). Itt a bűnös kívánságról van szó. Valami jónak a kívánását jóváhagyja és ajánlja Pál az 1Ko- rinthus 12-ben: „Igyekeztek pedig hasznosabb ajándékokra” (31.v).

A kívánság mindenbe belevegyül. Említék néhány példát, melyekből kitűnik, hogy azok akadályozzák a keresztyén életet. Ha valaki jólétet kapott Istentől, és azzal nem meglegedett, akkor ez a kívánság bűn. Az apostol elítéli ezt a magatartást, amikor azt mondja: „Fösvénység nélkül való legyen a magatok viselete; elégedjete meg azzal, amitek van” (Zsid 13:5).

Az is kívánság, amikor valaki magát és családját megfosztja az evangélium áldástól, hogy többet kapjon ennek a világnak javaiból. Krisztus elítéli ezeket az embereket, ami kitűnik abból a példázatból, melyben az egyik szántóföldet vásárolt, a másik pedig őt iga ökröt. A ház ura dühös volt, mivel semmibe vették a vacsorára való meghívást, mert javaikkal voltak elfoglalva.

Az is kívánság, amikor valakinek vagyona van e világon és látja, hogy testvére szükséget szenved, s bezárja előtte a szívét. „Ne mondd a te felebarátodnak: menj el, azután térj meg, és holnap adok; holott nálad van, amit kér” (Péld 3:28). Ne halogasd, hogy jót tégy felebarátoddal.

Hogy megőrizd szívedet ezektől a veszélyes bűnöktől, gondoldj arra, hogy a kívánságot, vagy a kapzsiságot az Újszövetség minden más fölött bálványimádásnak nevezi. Ezért Isten gyermekeinek messzire el kell kerülni ezt a bűnt, hogy ne szennyezze az be a szívüket.

Olvasandó: Filippi 4:10-15.

Mert én megtanultam, hogy azokban, amelyekben vagyok, megelégedett legyek.
Filippi 4:11.

A gőg olyan bűn, melynek nagy hatalma van az embernek a szívében. Ez sokféle módon nyilvánul meg.

Megvethetsz valakit, aki hívő, szegénysége miatt; szívesebben érintkezel a magasabb körökből valóval, annak ellenére, hogy az nem kapott kegyelmet, vagy csak kevéset. Jakab apostol óv ettől és ezt a bűnt: „személyválogatás”-nak nevezi. Ez a gőg abból ered, hogy keveset tudsz az ember hiúságáról, és Isten kegyelmének értékéről. Igyekezz azért ezeket a dolgokat jobban megismerni, akkor legyőzöd ezt a bűnt és megtanulsz az alázatosokhoz csatlakozni.

Az is gőg, ha nem tagadod meg magadat, hogy felebarátoddal valami tekintetben jót tégy.

A gőg másik formája abban nyilvánul meg, hogy nem tudsz elviselni bűnöd vagy illetlen viselkedésed miatti jóindulatú feddést vagy figyelmeztetést. Dühös leszel és megharagszol arra, aki figyelmeztetett. Már Jeremiás próféta az ő korában intett: „Hallgassatok és figyelmezzetek; ne fuvalkodjatok fel, mert az Úr szólott” (Jer 13:15).

Az is gőg, ha valaki elhatározza, hogy valami jót tesz, és nem kéri alázatosan Istent, hogy adjon tanácsot és vezetést ebben a dologban.

A Zsolt 10-ben azt olvassuk: „A gonosz az ő haragos kevélységében senkit sem tudakoz” (4.v).

A szív kevélysége végül a kitűnik abból az élvezetből, mellyel saját dicsőségére gondol az ember, melyre titokban vágyik. Az ember nagyra értékeli magát. Így tesznek azok, akik semmit sem hisznek az ember és nagyszerű cselekedete hiábavalóságából. Pál apostol inti az ilyeneket: „Semmit sem cselekedvén versengésből, sem hiábavaló való dicsőségből, hanem alázatosan egymást különbeknek tartván ti magatoknál” (Fil 2:3)

Olvasandó: Filippi 4:16-20.

Aki őbenne marad, egy sem esik bűnbe.

1 János 3:6.

Barátom! Még akarok neked valamit mondani a jó cselekedetekről. Megpróbállak arra indítani, hogy kerülj mindent, ami ezektől a jócselekedetektől távol tart. Nyíltan szólok erről a bűnről, mivel kívánom, hogy szavaimmal megsebezzen a bűnt. Másképp a bűn minket sebez meg, és az sok fájdalmat, romlást és bukást okoz. Nem úgy szólok a jó cselekedetekről, mintha azok üdvözíthetnének minket, mert kegyelemből üdvözülünk. De bűneink és rossz tetteink megvetendővé tesznek Isten és emberek előtt.

Annak, aki nem őszintén az evangélium igazsága szerint él, nincs maradandó békesége. Az ördög, a pokol, a törvény és a halál ezt a békét minden alkalommal újból megzavarja. Azonkívül az ilyen valaki abba a nagy veszélybe kerül, hogy elrejtőzik Isten elől. „Mert a telhetetlenség vétkéért haragudtam meg, és megvertem őt, elrejtém magamat és megharagudtam; és ő elfordulva, szíve útján járt” (Ézs 57:17).

Hogy gondolhatja az, aki az emberek előtt rosszul viselkedik, hogy ő Isten előtt igaz? Ha az a gyenge fény, amely az emberben van, felfedi hamisságodat, hogyan rejtheted el azt? Az elől, Akinek szemöldökei megpróbálják az emberek fiait (Zsolt 11:4)?

Igaz, hogy a hit cselekedetek nélkül nem igazít meg minket Isten előtt; de az is igaz, hogy a hit cselekedetek nélkül halott. És bár jó cselekedeteid egyáltalán nem eredményeznek számodra megigazulást, mégis hasznosak lehetnek embertársaid számára. Ha ez neked közömbös, akkor azt mondom, hogy nincs meg benned Isten szeretete! Járj Isten útjain, és tartsd meg törvényeit. „Aki őbenne marad egy sem esik bűnbe.”

Olvasandó: 1 János 3:1-6.

Aki őbenne marad, egy sem esik bűnbe.

1 János 3:6.

Minden hívő köteles nemcsak arról gondoskodni, hogy a jelen számára cselekedjék jót, hanem igyekeznie kell, hogy továbbra is cselekedje azokat. Álladan szent életet kell élnie.

Sokkal könnyebb valamit jól elkezdni, mint amellel kitartani. Ennek az oka az, hogy a kereszt és a baj gyakran egyre több lesz, minél jobban előrehalad az ember az őszinteség és lelkiismeretesség útján. Ezért szükséges, hogy Isten gyermekeit arra ösztönözzék, folytassanak jó életet.

A természeti ember az Igének előbb hallgatója, és csak aztán cselekvője. Szívesen meghallgatja, mint az athéniak, az újat. Lát ugyan sok mindent, de nem tartja meg.

Figyelemre méltó, hogy Krisztus a hallgatóit négy csoportra osztotta, és ebből három csoportról azt mondta, hogy hiába hallgatják az Igét. Nehéz állandóan hinni, szeretni, ellenállni mindannak, ami bűn. Hajlandók vagyunk késlekedni és meghátrálni. Jézus azonban figyelmeztet: „Ha ti megmaradtok az én beszédemben, bizonytal az én tanítványaim vagytok” (Ján 8:31). „Ha ugyan megmaradtok a hitben” (Kol 1:23). Nem mintha az Isten útjain való előrehaladás lenne az oka, hogy a cselekedet bennünk igazi cselekedet, hanem, ha valójában Isten cselekedett valamit a szívünkben, akkor meg is maradunk abban. János azt mondja: „Közülünk váltak ki, de nem voltak közülünk valók; mert ha közülünk valók lettek volna, velünk maradtak volna” (1 Ján 3:19). Ott is, ahol Isten elkezdett munkálkodni a lélekben, él még a test, a romlottság és a bűn, hogy az új embert megölje. Ezért kell Isten gyermekeinek állandóan ügyelni, és mindent elhárítani az útból, ami lehetetlenné teszi, hogy kitartóak legyenek a jó cselekedetekben.

Olvasandó: 1 János 3:6-12.

Siess segítségemre, oh Uram, én szabadítóm!

Zsoltárok könyve 38:23.

A csüggedt szív tele van fájdalommal. A csüggedt szív nagyon szomorú a bűnök miatt, melyeket Isten ellen és saját lelke kárára elkövetett.

Amikor valaki ostoba viselkedése miatt karját, vagy lábát törte, sajnálja, hogy olyan ostoba volt, hogy azon az úton haladt, ugyanígy az is, akinek a szíve tört össze nagyon szomorú, mert tudja, hogy Isten haragszik a bűnre. Nagyon sajnálja, hogy ő is olyan ostoba volt, hogy magának és lelkének is oly sok nagy nyomorúságot okozott. Dávid azt mondja: „Megsenyvedtek, megbűzhödtek sebeim oktalanságom miatt, Uram előtted van minden kívánságom és nincs előled elrejtve az én nyögésem.” Fölsorolom neked az összetört szívű ember néhány ismertető jelét. Az ilyen valaki érzékeny ember. A lelke minden érzékszervét használja. Minden ember természet szerint halott és érzéketlen. Nem érzi, amit az összetört szívű érez. Az összetört szívű nemcsak azt látja, hogy bűnös, hanem azt is, hogy olyan ember, aki természet szerint a bűn mérgében és béklyóiban van. Természet szerint minden ember a bűn mérgében van. Abban fogan és abban születik. Az összetört szívű látja, hogy a bűn mérge átjárta egész lelkét és testét. Dávid így szólt: „Nincs épség testemben.” Ennek a meglátása az összetört szívűnek sok szomorúságot és fájdalmat okoz. Ezért mondja: „Ne hagyj el Uram Istenem, ne távolodjál el tőlem! Siess segítségemre, oh Uram, én szabadítóm!”

Olvasandó: A zsoltárok könyve 38:10-23.

JÚLIUS 2.

Siess segítségemre, oh Uram, én szabadítóm!

A zsoltárok könyve 38:23.

A megtört szívű érzi, amit mások nem éreznek. Érzi, hogy a Mindenható nyilai belefűrdtek. Érzi, hogy milyen fájó és beteg lett szegény lelke amiatt, hogy Isten pörölyének csapásai sújtottak szívére, hogy összetörjék. Érzi, hogy elhordozhatatlan teher nehezedik lelkére. „Bűneim elborítják fejemet; súlyos teherként eröm felett.”

Isten súlyos kezét is érzi lelkén. Meg nem tért emberek ezt nem tapasztalják, mivel nem törtek össze. Dávid azt mondja: „Az én szívem reszket énbennem”, mivel „a halál félelmei körülvettek engem”, így olvassuk a Zsolt 55-ben. A halál félelmei aggodalmat és fájdalmat szülnek.

Az összetört csontok heves gyötrelmet okoznak. Mégis a lelki gyötrelme a legfájdalmasabb. A testi gyötrelme ehhez képest egészen elviselhető. Amikor ezt a lelki gyötrelmet érzi, az egész ember összeroppan. Csak Isten tud itt segíteni. Dávid azt mondja a Zsolt 116-ban: „Körülvettek engem a halál kötelei, és a pokol szorongatásai támadtak meg engem; nyomorúságba és ínségbe jutottam” (3.v).

Ebben a nyomorúságban a csüggedt szívű azt gondolja, hogy hallja, amint Isten, az ördög és lelkiismerete azt mondja, nincs számára segítség Istennél. Jóbról, Dávidról és Jézusról is azt olvassuk, hogy ezt hitték; ez cseng minden összetört szívű fülében is.

Az összetört szívű büdös sebei bűzétől. Tapasztalja, hogy a bűn undorító. Ismered ezt a saját életedből?

Olvasandó: A zsoltárok könyve 55:1-8.

JÚLIUS 3.

Siess segítségemre, oh Uram, én szabadítóm!

A zsoltárok könyve 38:23.

Az összetört és elcsüggedt ember olyan valaki, akinek sok a szomorúsága. Nem tartozik a világ vidám emberei közé. Szomorú, mert érzi és magában felfedezi, hogy természete romlott. Ez sok szomorúságot okoz neki. Ezért megveti és utálja magát. Szégyelli magát Isten előtt. Felfedezi, hogy természet szerint nincs alakja és dicsősége.

Minél jobban belenéz az ilyen ember Isten Igéjének tükrébe, annál inkább meglátja, hogy milyen csúffá és torzzá tette őt a bűn. Látja, hogy a bűn megrontotta. Látja, hogy nem lakik benne, azaz a testében jó (Róm 7:18). Ez nagyon elszomorítja, sőt bánatos szívűvé teszi. Ahogy az, aki rájön, hogy összetört csontokkal nem tud semmit megtenni, amit akar, vagy meg kellene tennie, és ami szomorú, így van ez azzal is, akinek a szíve tört össze.

Sokan bűnös tetteik miatt szomorkodnak, melyeket elkövettek, mivel ezek miatt a vétkek miatt gyakran szégyenkeznie kell az emberek előtt. Valóban lehet valaki szomorú bűnös gyengeségei miatt, amikor látja, hogy kifejezetten ezek tették megvetésre méltóvá Isten előtt.

Éppen azért, hogy Istent látja, veszi észre a bűnös, hogy ki és mi is ő; ez ad őszinte szomorúságot. Jób azt mondta: „De most szemeimmel látlak téged. Ezért hibáztatom magam, és bánkódom a porban és hamuban” (Jób 42:5.6). Ézsaiás azt mondja: „Jaj nekem, elvesztem, mivel tisztátalan ajkú nép közt lakom: hisz a királyt, a seregeknek Urát láták szemeim” (Ézs 6:5). Ez mindenki élménye, aki összetört és töredelmes szívet kapott.

Olvasandó: Ézsaiás 6:5.

JÚLIUS 4.

Siess segítségemre, oh Uram, én szabadítóm!

A zsoltárok könyve 38:23.

Amikor az Úr Jézus megmutatott valamit szeretetéből szolgájának, Péternek, Péter meglátta, milyen romlott a természete. Ez zavarba ejtette. Nagyon szégyellte magát. Összes barátja füle hallatára így szólt: „Eredj el éntőlem, mert én bűnös ember vagyok, Uram” (Luk 5:8).

Isten meglátása kiváltság, és az a tudat, hogy az ember szegény nyomorult, akit megrontott a bűn, oka annak, hogy a szív összetörik. Így fedezi fel valaki, hogy milyen nagyon romlott a természete. Megváltozott érzülete mást akarna, de természetének romlottsága még erősebb. „A jót akarom cselekedni”, mondja Pál, „a bűn megvan bennem” (Róm 7:21). Valaki tört lábbal is még buzgón el akarja végezni munkáját. De megtapasztalja, hogy a törése erősebb, mint az a kísérlete, hogy dolgozzék. Szomorú szívvel panaszkodik, sóhajtozik, és azt mondja: „Mert nem azt mívelem, amit akarok, hanem amit gyűlölök, azt cselekszem” (Róm 7:15). Akkor megtapasztalja: „Én bizony közel vagyok az eleséshez, és bánatom mindig előttem van” (Zsolt 38:18).

Az ilyen emberek Isten szerint szomorúak, de szomorúak azért is, mivel természetüket megrontotta a bűn. Emiatt tört össze Dávid szíve is. Látta, hogy bűne szégyent hozott Isten nevére, és ez mélyen hatott rá. Emiatt mondta: „Egyedül teellened vétkeztem, és cselekedtem azt, ami gonosz a te szemeid előtt” (Zsolt 51:6). Ő lett az oka, hogy Isten ellenségei kinyitották szájukat és káromolták Istent.

Olvasandó: Róma 7:14-26.

JÚLIUS 5.

Hogy megelevenítsem az alázatosok lelkét, és megelevenítsem a megtörték szívét.
Ézsaiás 57:15.

Az igazi alázatosság az összetört szív egyik ismertetőjele. Ezért áll egymás mellett az összetört szív, a töredelmes lélek, és az alázatos érzelmek: „Hogy megelevenítsem az alázatosok lelkét, és megelevenítsem a megtört szívét.”

Magyarázatként annak a példáját használjuk, akinek eltört a lába. Képzeld, hogy egy egészséges, keménykötésű és erős ember, aki senkitől sem fél és aki előtt nincs tekintély, eltöri karját vagy lábát. Oda a bátorsága. Akkor nem fog többé senkire ráordítani. Megpróbálja, hogy megnyerje a jóindulatát a leggyöngébbnek, akivel találkozik, és kérni, hogy gyengéden bánják vele. Ez az ember, aki olyan erős volt, most olyan bátor csak, mint egy gyermek; olyan félénk is, és annyira megalázkodik.

Ilyen az is, akinek összetört a szíve és töredelmes a lelke. Volt idő az életében, amikor azt merte mondani: „Micsoda a Mindenható, hogy tiszteljük őt, és mit nyerünk vele, ha esedezünk előtte?” (Jób 21:15). „Hiábavaló az Isten szolgálata, és mi haszna, ha megtartjuk törvényeit” (Mal 3:14).

De most Isten küzdött vele, és földre terítette. Csontjai és szíve összetörték. Most meghajol és kúszik. Sőt, könyörög: „Könyörülj rajtam Én Istenem a te kegyelmességed szerint; irgalmasságod sokasága szerint töröld el az én bűneimet” (Zsolt 51:3). Most látja büzlő sebeit. Szenved és ezért vágyik arra, hogy gyöngéden bánjanak vele. Így törte össze Isten az ő büszke lelkét; az ember büszkesége most meg van alázva.

Olvasandó: Ézsaiás 57:14-21.

JÚLIUS 6.

Hogy megelevenítsem az alázatosok lelkét, és megelevenítsem a megtörték szívét.
Ézsaiás 57:15.

Az alázatos ember hálás ember élete minden napján. Amikor este lefekszik Ezekiással sóhajtja: „Reggelig nyugton vártam; mint oroszlán, úgy törte össze minden csontjaimat; reggeltől estig végzesz velem!” (És 38:13). És amikor reggel felébred és még tapasztalja, hogy még egy nappal megint hosszabb az élete és hogy nincs a pokolban, azt különös kegyelemnek tekinti. Jóbbal együtt mondja: „Istennek legyen hála, hogy lelkemet mostanig életben tartotta, és életemet távol tartotta a pusztítótól”

Bár szíve összetört, az ember az időt tulajdonának tekinti; ezért ezt az időt mindenféle jelentéktelen dologgal tölti. De amikor Isten minden csontját összetöri, megalázza magát az Úr előtt, és lába elé borul. Megtanulta, hogy minden pillanatot, és mindent, amit kap kegyelmi ajándéknak tartson.

Alázatossága abban nyilvánul meg, hogy a kegyelem legkisebb reménye is nagyon drága számára. Úgy tekint egy lehetséges kegyelmi ajándékra, mint ami gazdagabb és értékesebb, mint az egész világ.

Régen lekicsinylőleg nézett Isten népére? Sajnálta tőlük egy barátságos tekintetet? Most fölnéz rájuk, és meghajol előttük. Most felemelő és nagy dicsőségnek tartja, ha közülük a legkisebbek egyike lehet. A tékozló fiúval együtt mondja: „Tégy engem olyanná, mint a te béreseid közül egy” (Luk 15:19). Saját szemében a legostobább. Megérti, hogy nagyon eltévelyedett, és hogy kevéssé, vagy egyáltalán nem ismeri Istent. A legkisebb akar lenni Isten országában.

Olvasandó 1 Péter 5:5-11.

JÚLIUS 7.

Hanem erre tekintek én, aki szegény és megtörtött lelkű, és aki beszédemet rettegi.
Ézsaiás 66:2b.

Isten Igéjében gyakran olvasunk alázatosságról és megtörtségről, de szegénységről és megtörtségről is; ez a két szó gyakran áll egymás mellett. Ha alázatosról vagy lelki szegényről van szó, akkor az olyan valaki akinek megtört a szíve. Az, aki szegény a maga szemében, tudja, hogy valamire szüksége van. Tudja, hogy maga nem tud magán segíteni, és ezért meg kell elégednie azzal, hogy a mások jóindulatából éljen.

Ha valakinek eltört a lába, pontosan tudja, mire van szüksége, mivel fájdalma van és szenved. A megtört szívű megérti, hogy lelki szegénysége azt jelenti, Isten kegyének az érzése hiányzik neki. Szenved a harag érzésének a súlya alatt, és két dolgot vár, melyek meggazdagítják: az igazságot, és hogy joga van Jézus Krisztusra és jótéteményeire, azután pedig azt, hogy hisz ezekben. Ezért mondja: „A nyomorultak és szegények keresnek vizet, de nincs, nyelvök a szomjúságban elepedt” (Ézs 41:17).

A megtört szívű szegény, mivel tudja, hogy mire van szüksége. Ezt látjuk Dávid életében. Érezte, hogy meg kell mosakodnia és tisztulnia, hogy fehér legyen. Tudta, hogy abban van a lelki gazdagság. De Dávid nem látta, hogy Isten őt már megmosta és megtisztította. Attól félt, hogy minden megsemmisül, hogy az a veszély fenyegeti, hogy Isten elveti maga elől, és hogy az Úr teljesen elvette tőle a kegyelem Lelkét. Ezért mondja: „Ne vess el engem a te orcád elől, és a te szent lelkedet ne vedd el éntőlem” (Zsolt 51:13).

Olvasandó: Ézsaiás 66:1-5).

JÚLIUS 8.

Hanem erre tekintek én, aki szegény és megtört lelkű, és aki beszédemet rettegi.
Ézsaiás 66:2b.

A szegény és megtört lelkű szegény, mivel tudja, hogy magán nem tud segíteni abban, amire szüksége van. Ha tudna maga magán segíteni, akkor nem lenne szegény. Képzeld, hogy valakinek sok mindenre szüksége van; amíg tud magán segíteni abban, amire szüksége van, ugye, akkor nem szegény. Abból, hogy sokat ki tud fizetni azért, amire szüksége van, kitűnik, hogy gazdag.

Csak az az igazán szegény, aki lelki szükségeit ismeri, és aki tudja, hogy nem tud magán segíteni. Talán van valamije, de azzal nem tud gondoskodni arról, amire szüksége van. Dávid áldozott, de meg kellett vallania: „Mert nem kívánsz te véres áldozatot, hogy adnék azt, égőáldozatban sem gyönyörködöl” (Zsolt 51:18). Ezért nem szüntethette meg szegénységét áldozattal.

Az ólom nem arany, azért azzal nem is lehet fizetni. Csak Krisztusnál lehet lelki aranyat venni. Azt mondja a lelki szegényeknek: „Azt tanácsolom néked, hogy végy tőlem tűzben megpróbált aranyat, hogy gazdaggá légy” (Jel 3:18).

Mit tehet az ember, hogy részt kapjon Krisztusból, a hitből vagy a szeretetből? Még ha sok mindene van is, semmi olyanja nincs, amivel fizetni tudna az ingyen való kegyelem piacán. „Ha az ember minden házabeli marháját adná is e szeretetért, mégis megvetnék azt” (Énekek éneke 8:7).

A megtört szívű látja ezt és ezért megérti, hogy lelki szegény. Az készíti arra, hogy kolduljon a kegyelem trónjánál. „Ez a szegény kiáltott, és az Úr meghallgatta, és minden bajából kimentette őt.”

Olvasandó: A zsoltárok könyve 34:1-9.

JÚLIUS 9.

Hanem erre tekintek én, aki szegény és megtört lelkű, és aki beszédemet rettegi.
Ézsaiás 66:2b.

A szegény és megtört lelkű hív és kiált. Ez is egy ismertetőjel. Akinek fájdalma van, kiáltani kezd. Így van ez lelkileg is. Dávid azt mondta: „Körülvettek engem a halál kötelei, és a pokol szorongatásai támadtak meg engem; nyomorúságba és ínségbe jutottam.” Ez arra készítette, hogy kiáltani kezdjen: „És az Úrnak nevét segítségül hívám: Kérlek Uram, szabadítsd meg az én lelkemet” (Zsolt 116:3.4)

A szenvedés miatt kiált az ember. Ezt hívják önsajnálatnak. Jeremiás próféciáiban azt olvassuk, hogy Efraim panaszkodik. Ezt akkor tette Efraim, amikor Isten büntető keze ránehezedett. „Megvertél engem”, mondja, „és megverettem, mint a tanulatlan tulok” (Jer 31:18). Ezt tapasztalja a szegény és megtört lelkű, amikor azt mondja: „Keseregve bolyongok és jajgatok” (Zsolt 55:3).

Miért bolyong keseregve? Mivel ez a tapasztalata: „Az én szívem reszket bennem” (Zsolt 55:5). Ez önsajnálat. Akkor Isten gyermekei rejtett és eldugott helyeken panaszkodnak.

Ha valaki sok kínt szenved, még ha maga van is, kiált a fájdalom miatt, melyet abban a pillanatban érez. Akkor azt mondja: „Ó, lábam, karom, belső részem.” A súnemi asszony fia azt kiáltotta: „Jaj fejem, jaj fejem!” (2 Kir 4:19).

Így sóhajtanak és kiáltanak a megtört szívűek, amikor egyedül vannak. Azt mondják: „Ó, bűneim, bűneim, lelkem, lelkem! Mennyi bűn terhel! Félelem vesz körül! Levert és halálosan összetört vagyok!”

Olvasandó: A zsoltárok könyve 88:10-19.

Hanem erre tekintek én, aki szegény és megtörtött lelkű, és aki beszédemet rettegi.
Ézsaiás 66:2b.

A szegény és megtört szívű másoknak is elmondja nyomorúságát. Azt mondja: „Tekintsétek meg és lássátok meg, ha van-é oly bánat, mint az én bánatom” (JerSir 1:12). Ő, az a keserű kiáltás és panasz magányosan és egymásnak.

Egyszer meglátogattam egy derék asszonyt. Érdeklődtem tőle, hogy van. Azt mondta: Nagyon rosszul. Megkérdeztem, vajon ő, a férje, vagy a gyermekei betegek, de egyikük sem volt az. Anyagi gondjaik sem voltak. Mi volt hát a baj? „Attól félek, hogy nem üdvözülök”, mondta. „Ó, Bunyan, add nekem Krisztust!” Ennek az asszonynak töredelmes szíve volt, Krisztusra volt szüksége, lelkéért aggódott.

Így panaszkodnak a megtört szívűek önmaguknak, egymásnak, de Istenhez is kiáltanak. Hémán azt mondta: „Uram, szabadításomnak Istene! Nappal kiáltok, éjjelente előtted vagyok” (Zsolt 88:2). Mikor kiáltott Hémán az Úrhoz? Amikor lelkét kellemetlenségek érték, és hasonlatos volt a sírba szállóhoz. Jónás a hal gyomrából kiáltott Istenhez Ez azt a gyötrelmes állapotot mutatja meg nekünk, melyben Hémán és Jónás volt. De ott is az Úrnak panaszolták el nyomorúságukat.

Amikor a gyermekkel valami történik, csak édesapjához, vagy édesanyjához megy. Ölükbe hajtja a fejét. Csak édesapjának és édesanyjának akarja kiönteni a szívét, mivel náluk részvétet, megkönnyebbülést és segítséget találhat. Így van lelkileg is. A szegény és megtört szív nem kiálthat máshoz, mint Istenhez. Dávid azt mondta: „Könyörülj rajtam Uram, mert ellankadtam: gyógyíts meg engem, Uram, mert megháborodtak csontjaim! Lelkem is igen megháborodott, és te, oh Uram, mívelen?” (Zsolt 6:3.4).

Olvasandó: A zsoltárok könyve 88:1-9.

Hanem erre tekintek én, aki szegény és megtörtött lelkű, és aki beszédemet rettegi.
Ézsaiás 66:2b.

Textusunk szerint a szegény és megtört szívű retteg Isten Igéjétől. Ahogy a gyermek, aki megégette magát, fél a tüztől, és a gyermek, akit megvertek, fél a bottól, úgy retten meg a szegény és megtört szívű Isten Igéjétől. Miért retteg a szív Isten Igéjétől? Mivel az Ige erőteljesen munkálkodik a szívben. Amikor Pótifár felesége megpróbálta Józsefet elcsábítani, József félt Isten Igéjétől. Azt mondta: „Hogy követhetném hát el ezt a nagy gonoszságot, és hogyan vétkezném az Isten ellen?” (1 Móz 39:9). Tisztelte Isten Igéjét, nem merete azt megtenni, mivel arra gondolt, milyen szörnyű lenne fellázadni Isten Igéje ellen. Amikor az öreg Éli meghallotta, hogy az Isten ládáját elvitték, szíve rettegésben volt. Tudta, hogy a láda elvesztése miatt Isten megharagszik Izráelre. Éli tudta, hogy Isten haragja nagy és rettenetes. Amikor Sámuel Betlehembe érkezett, a város vénei megijedtek. Félték, hogy Sámuel valami szomorú hírt hoz számukra Istentől.

Azok, akik nem szegények és nem megtört szívűek, nem rettegnek Isten szavaitól. Eltökélten járnak a saját útjukon, bármit mond is Isten. A lázadó Izráel azt mondta Jeremiásnak: „Abban a dologban, ami végett szóltál nekünk az Úr nevében, nem hallgatunk reád; hanem csak azt cselekedszük, amit a mi szánkkal fogadtunk” (Jer 44:16.17). Ilyen emberek vonakodnak Istennek engedelmeskedni! A szegény és megtört szívű tiszteli Isten Igéjét azáltal, hogy hiszi, az Igében levő fenyegetések valóra válnak és azt kapja, amit megérdemel, ha nem tér meg.

Olvasandó: 1 Mózes 39:1-9.

*Mert sokan, mondom néktek, igyekeznek bemenni és nem mehetnek.
Lukács 13:24b.*

Ezeket a szavakat az Úr Jézus azután mondta, miután felszólította hallgatóit: „Igyekeztek bemenni a szoros kapun”. Arra biztatta őket, igyekezzenek, hogy beengedjék őket Isten országába, de csak kevesen hallgattak rá. Ennek oka az, hogy az Isten országát nem lehet látni. Annak dicsősége rejtve van a világ szeme előtt. „Amiket szem nem látott, fül nem hallott és embernek szíve meg nem gondolt, amiket Isten készített az őt szeretőknek” (1 Kor 2:9). A nagy napon majd hallják és látják ezt. Akkor azok, akik most csak ritkán gondolnak a mennyek országára, keresni fogják azt. Akkor világosan látják majd azt is, mi a pokol. Akkor szemtől szemben látják majd az égő, tüzes kemencét, mely az ördögnek és az ő angyalainak van elkészítve! Akkor majd igyekezni fognak, hogy bemenjenek, de nem mehetnek!

Akkor azok, akik ebben az életben nem akarták Jézus szavát meghallani, meglátják, mi az örök tűz. Meglátják, mit jelent „örökké”. Azt mondják a hegyeknek és a kőszikláknak: „Essetek mireánk és rejtsetek el minket annak színe előtt, aki a királyi székekben ül, és a Bárány haragjától: mert eljött az ő haragjának ama nagy napja; és ki állhat meg?” (Jel 6:16.17).

Akkor azok, akik igyekeznek bemenni, meglátják azt is, milyen dicsőség vár Isten gyermekeire. Hogyan nyugszanak Ábrahám kebelén, hogyan járnak fehér ruhában, és az angyalokra hasonlítanak. Látják a kegyet, az üdvösséget, és a kimondhatatlan boldogságot, melyet Isten gyermekei élveznek majd!

Akkor igyekeznek bemenni és nem mehetnek.

Olvasandó: A jelenések könyve 6:12-17.

*Mert sokan, mondom néktek, igyekeznek bemenni és nem mehetnek.
Lukács 13:24b.*

Azok, akik igyekeznek bemenni, összeszedik minden önbizalmukat, hogy megszerezzék. Kifényesítik hitvallásukat és olyan széppé teszik, ahogy csak tudják. Így akartak a bolond szüzek is bemenni. Előkészítették lámpáikat, és kiszépitették magukat, ahogy csak tudták. Megpróbálták lámpáikat egy pillanat alatt meggyújtani, de amikor Isten Fia megjelent, hiábavaló volt az önbizalmuk. Lámpáik kialudtak, és az ajtót becsukták. Kívül rekedtek.

Mások kegyességükkel igyekeznek bemenni. Így próbált az az ember is menyegzői ruha nélkül bemenni. Elment a menyegzőre, bement a terembe, és leült a vendégek közé. Kétségtelenül azt gondolta magáról, hogy megmenekül a kárhozattól. De tudod, hogy könnyű egy fekete bárányt meglátni még száz juh között is. Nos ez történt ezzel a szegény emberrel is. „Bemenvén pedig a király, hogy megtekintse a vendégeket, látta ott egy embert, akinek nem vala menyegzői ruhája.” A király azonnal felfedezte, és mielőtt másokhoz egy szót is szólt volna, ezt az embert rettenetes módon üdvözölte: „Barátom, mi módon jöttél ide, holott nincs menyegzői ruhád?” Az pedig hallgatott. Bár először talán hencegett és dicsekedett a vendégek közt, a király bejöttékor elnémult. Nem tudott mondani semmit a királynak, de a király neki igen: „Vessétek ki őt a külső sötétségre.”

„Sokan igyekeznek bemenni, és nem tudnak.”

Olvasandó: Máté 22:1-13.

JÚLIUS 14.

---

*Mert sokan, mondom néktek, igyekeznek bemenni és nem mehetnek.
Lukács 13:24b.*

Sokan igyekeznek majd bemenni hitvallásukra hivatkozva, de arra is, hogy úrvacsoráznak. Azt fogják mondani: „Uram! Teelötted ettünk és ittunk, és a mi utcáinkon tanítottál.” Asztalodnál ültünk, és megtettünk mindent, ami tőlünk telt, hogy részt vegyünk az igehirdetéseken és a keresztyén összejöveteleken. Gyermekeid nagyra becsültek minket. Befogadtak bennünket a gyülekezetbe, ugyanazt a hitet vallottuk, mint a gyermekeid. „Uram! Uram! nyisd meg nekünk.”

Erényeikre hivatkoznak. Meg fogják mutatni, mennyi munkát végeztek az Ő szolgálatában, mennyi jót tettek a világon. De ez sem segít rajtuk. Nekik is azt mondja az Úr: „Távozzatok el éntőlem mindnyájan, kik hamisságot csele-kesztek.”

Mentegetőzni fognak. A rest szolga is ezt tette, amikor felelőségre vonták, hogy nem fektette be ura pénzét. „Uram!”, mondja, „tudtam, hogy te kegyetlen ember vagy, aki ott is aratsz, ahol nem vetettél, és ott is takarsz, ahol nem vetettél; azért félvén, elmentem és elástam a te tálentomodat a földbe; ímé megvan, ami a tiéd.” Félek, hogy csak kevesen tudják elmondani ezeket a szavakat. „Ímé megvan, ami a tiéd.” A legtöbb hívó nem használja fel idejét és talentumait. Ez az ember sem. Ha ezt az embert gazdája gonosz és rest szolgának nevezte, akit csúffá tesznek az ítélet napján, sőt, akit mint haszontalant kivetnek, akkor az lesz a sorsa azoknak is, akik soha nem törődtek azzal, hogy valamit nyerjenek, sem azzal, hogy megtartsák azt amit rájuk bíztak. Akkor nem használ a mentegetőzés.

Olvasandó: Máté 25:14-30.

JÚLIUS 15.

---

*Mert sokan, mondom néktek, igyekeznek bemenni és nem mehetnek be.
Lukács 13:24b.*

Amikor Krisztus vádolja őket, hogy nem szerették őt, és nem tudnak felmutatni semmit, ami azt bizonyítja, hogy szeretetük őszinte volt, akkor azt felelik: „Uram, mikor láttuk, hogy éheztlél, vagy szomjúhoztál, vagy hogy jövevény, vagy meztelen, vagy beteg, vagy fogoly voltál, és nem szolgáltunk volna néked?” Ezzel azt akarják mondani: „Uram, nem tudunk azokról, amikkel vádolsz bennünket. Nem voltunk ilyen bűnösök. Mondj csak egy példát is, hogy mikor és hol történt az? Sok szegény ember volt a világon, akikkel senki sem törődött. De ami Téged illet, mi vallást tettünk Rólad, szerettünk Téged. Ha a világ összes aranyát kérted volna tőlünk, Neked adtuk volna. Ezért, Uram! Uram! nyisd meg nekünk.”

Használ majd ez a védekezés? Nem. Ő nyíltan megmondja nekik: „Bizony mondom néktek, amennyiben nem cselekedtétek meg eggyel eme legkisebbek közül, énvelem nem cselekedtétek meg.” Védekezésük, melyet tudatlanságukra alapoztak, nem nyitja meg előttük a mennyek országának kapuját. Azt olvassuk ezekről az emberekről: „És ezek elmennek majd az örök gyötöremre, az igazak pedig az örök életre.”

Sokan állnak majd kinn a kapunál, amíg abból a magasságból levettetnek a mély sötétségbe. Sokan kiáltanak és kopognak: Uram! Uram! Könnyeikkel bizonyítják sajnálkozásukat. De ez mind nem használ, Ézsaú is könnyhullatással kereste a megbánás helyét (Zsid 12:17), de nem használt neki. „Ti is azért legyetek készek, mert amely órában nem gondoltátok, abban jó el az embernek Fia” (Luk 12:40). Akkor a kapu örökre bezáródik!

Olvasandó: Máté 25:31-34.

JÚLIUS 16.

Kicsoda olyan Isten, mint te, aki megbocsátja a bűnt?!

Mikeás 7:18.

Krisztus szeretete megismerésének minden darabkája, morzsácskája, szemecskéje Isten gyermekei számára olyanok, mint a méz az ínynek.

Megéri a fáradságot, hogy ezt a szeretetet megismerjük, mert az megvigasztalja az embert. Dávid azt mondja Isten Igéjéről, mely mindennek a forrása: „Kívánatosabbak az aranyból, még a sok színaranyból is; és édesebbek a méznél, még a színméznél is” (Zsolt 19:11).

Lehet, hogy azt kérdezed: hogy lehet az, hogy Isten gyermekei nem törődnek ezzel a mennyei, jó, kedves és vigasztaló dologgal? Az oka az, hogy az emberek beszélnek ugyan róla, de nem hiszik. Ha valóban hinnék, akkor nem tudnának mást tenni, mint állandóan rágondolni.

A hit nagy hatalom. Mondok egy példát. Képzeld, hogy a szomszédodnál vagy, és jön valaki azzal a hírral, hogy házad lángokban áll, gyermekeid pedig ott alusznak. Ha abból az egészből nem lenne igaz egy szó sem, mégis nagy hatással lenne rád.

Ha valaki azt hiszi, hogy el fog kárhozni, még ha később kitűnik is, hogy az hazugság volt, nem hagy mély nyomokat? Egészen biztos.

Mi üdítheti fel és örvendeztetheti meg jobban az embert, mintha mennyei dolgokról van szó?

Ahol a Krisztus szeretetéről szóló Isten Igéjét valóban hiszik, a Szentlélek munkája által az nagy hatással lesz a szívre.

Igyekezzünk azért, hogy megismerjük Istennek ezt a megmagyarázhatatlan szeretetét.

Olvasandó: Efézus 3:1-9.

JÚLIUS 17.

Kicsoda olyan Isten, mint te, aki megbocsátja a bűnt?!

Mikeás 7:18.

Az szíved vágya, hogy ráhagyatkozzék Krisztus szeretetére? Ez a szeretet oly nagy, hogy minden ismeretet felülmúl.

Ha valaki veszélyben van, boldog, ha talál valamit, amivel ebből a veszélyből megmenekülhet. Nos, ilyen eszközt kínál textusunk minden féltő és rettegő szívnek. Az attól való félelem, ami ez után az élet után következik, egyedül abból eredhet, amit tudunk, érzünk vagy elképzelünk. De textusunk szól egy olyan szeretetről, mely minden ismeretet felülmúl. Ez az ismeret mindent felülmúl, amit tudhatunk, érezhetünk és elképzelhetünk.

Pál az mondja az efézusi gyülekezetnek: „Annak pedig, aki véghetetlen bőséggel mindeneket megcselekedhetik, feljebb hogy nem kérjük vagy elgondoljuk, a mi bennünk munkálkodó erő szerint, annak legyen dicsőség az egyházban a Krisztus Jézusban nemzetségről nemzetségre örökkön örökké. Ámen” (Ef3:20).

Lehet ez még érthetőbb? Lehet még egyszerűbb? Mi jobb egy kételkedő lélek számára? Krisztus többet tehet, mint ahogy gondolod, hogy megtehet. Ő többet tehet, mint ahogy elképzeled, hogy Ő tenni akar.

Ó, mondja a bűnös, gyakran gondolok arra, hogy elvetett vagyok. Azt mondom neked, vannak ennél rosszabb gondolatok is.

Azt gondolom, mondja a bűnös, hogy bűneim olyan nagyok, mint a világ minden bűne együtt. Azt válaszolom neked, ez valóban komoly gondolat.

Azt gondolom, mondja a bűnös, hogy Isten nem tudja minden bűnöt megbocsátani. Akkor azt mondom neked: ez nagyon rossz gondolat. Gondolj Isten jóindulatára és végtelen szeretetére! Ő hatalmas, véghetetlen bőséggel mindent megcselekedhet, feljebb, hogyanem mint kérjük vagy elgondoljuk!

Olvasandó: 2 Korinthus 9:6-15.

Kicsoda olyan Isten, mint te, aki megbocsátja a bűnt?!

Mikeás 7:18.

Bűnös, jobban szavakba tudod önteni Isten szeretetének nagyságát, mint amit ezek a szavak mondanak róla? Ő nemcsak az igazságtalanságokat tudja megbocsátani, hanem többet tesz, mint amit kérünk és elgondolunk.

Gondoltaink egyszer bűnösebbek, mint máskor. Nos, gondoljunk egy pillanatra, amikor a legrosszabbat gondolod; azt gondolod, hogy a pokoltól való félelem fog el. Azt mondom neked, hogy Isten kegyelmének ez az Igéje felülmúlja ezt a pillanatot, és világosan megmondja, hogy Ő ebből a helyzetből is meg tud és meg is akar szabadítani.

Szívesen odaállnék a csüggedtek mellé, és pár szóval megmondanám nekik, hogy fegyverkezzenek fel a kísértések ellen, amelyek még talán érik őket. Mert ha a Sátán Isten csügged népét vádakkal és szemrehányással illeti is most, a jövőben nem könnyen teheti azt velük. A bűnöst mind vádakkal, mind más módon elcsüggesztheti és kétségbe ejtheti. De textusunk vigasztalást rejt.

Ha azt mondja a Sátán: nem tudod, hogy rettenetesen vétkeztél? Nem tudod, hogy a legnyomorultabb bűnös vagy? Nem mondja a lelkiismereted, hogy sokkal rosszabb vagy, mint mások gondolják? Akkor a bűnös azt fogja válaszolni, hogy lelkiismerete minderre igent mond. Talán azt mondja a Sátán: szíved nem illendően szomorú a bűneid miatt. Néha ugyan imádkozol, de nem hiszed, hogy Isten figyel az imádságodra. Nincs többé remény Vess véget az életednek!

Igen ez a Sátán célja. De mit tanácsolok neked? Fogd textusunk szavait, és mondd a Sátánnak, hogy Krisztus szeretete minden értelmet felülmúló szeretet. Mondd neki azt is, hogy Isten olyan hatalmas, hogy véghetetlen bőséggel mindent megtehet, feljebb, hogyanem mint kérjük vagy elgondoljuk.

Olvasandó: Jakab 1:1-12.

Kicsoda olyan Isten, mint te, aki megbocsátja a bűnt?!

Mikeás 7:18.

Arról elméltünk együtt, hogy milyen nagy Isten és Krisztus szeretete. Rá akarok ébreszteni, hogy korlátlanul használd fel ezt mindennel szemben, ami hitünk útjába áll. Másként miért nyilvánult meg irántunk, és közöltetett velünk ez a szeretet?

Naponta körül vagyunk véve ellenségekkel. Az Isten és Krisztus szeretetében való hit az egyetlen vigasztalásunk és oltalmunk. Ezért kötelességünk és kiváltságunk ezt a szeretetet javunkra felhasználni. Használjuk fel ezt naponkénti gyöngeségeinkkel, az ördög cselszövéseivel, a fenyegetésekkel, a dühvel, a pusztulással és halállal szemben, melyek e világ fiai részéről érnek bennünket. Azt kérdezed, hogy tedd ezt? Nos, ha ilyen támadások érnek, ismertesd meg velük ezt a szeretetet.

Gondolj arra, milyen menedék számodra ez a szeretet. Ha kísértésbe esel, vagy támadás ér, gondolj arra, hogy Isten szeret. Ez erőt ad ilyen helyzetekben. Erre céloz Pál is, amikor a Filippi 3-ban azt mondja: „Örüljete az Úrban.”

Van még több szentírási rész, melyek erre mutatnak: „Dicsérjük Istent mindennap” (Zsolt 44:9). „Hála pedig az Istennek, aki mindenkor diadalra vezet minket a Krisztusban” (2 Kor 2:14). „Az Úrra néztem szüntelen” (Zsolt 16:8). Még lehetne több példát is felsorolni.

Aki állandóan az Úrra néz, azt nem győzheti le gonosz támadás. Ha Isten a Segítőm, ha Krisztus a Szabadító, ki lehet ellenem? És ha van is valaki ellenem, nem árthat nekem, mert minden javamra van. Így lehet felhasználni Isten szeretetét, mely a Krisztusban van.

Olvasandó: Filippi 3:1-12.

Kicsoda olyan Isten, mint te, aki megbocsátja a bűnt?!

Mikeás 7:18.

Isten gyermekeinek Isten szeretetének kijelentését mindig fel kell idézniük lelkükben. Gyakran vannak veszélyben. Gyakran fenyegetik őket, és azt kell kiáltaniuk, hogy örvény örvényt hív elő. Egyébként az istentelenség és düh nem tudja olyan magasra felküzdi magát, hogy Isten szeretete felül ne múlna ezt az istentelenséget.

Amikor a fáraó büszkén bánt Izráellel, az Úr nagyobb volt nála. Az Úr szembeszállt vele, és legyőzte őt. Felvonult a fáraó ellen és leverte őt. Megragadta, és földre terítette. Mózes és Izráel népe erről énekelt: „Vitéz harcos az Úr; az ő neve Jehova. A fáraónak szekereit és seregét tengerbe vetette, s válogatott harcosai belefúltak a veres tengerbe. Elborították őket a hullámok, kő módjára merültek a mélységbe” (2 Móz 15:3-5).

Nincs nagyobb hatalom, mint az Úr. Aki szembeszegül Vele, nem lehet szerencsés. „Istené a földnek pajzsai”, olvassuk a Zsolt 47:10. ben Hatalma van ezeket a pajzsokat arra használni, hogy gyülekezetét megvédje. Ha nyomorúság és szomorúság ér, és úgy tűnik, hogy teljesen levernek, akkor erősséged van az Úrban, aki mindent felülmúl. Ha a támadások meghaladják erődöt, és kétségessé teszik életedet, akkor kifürkészhetetlen és mérhetetlen szeretet birtokában vagy, amely véghetetlen bőséggel mindeneket megcselekedhetik, feljebb, hogynem mint kérjük vagy elgondoljuk. Isten szeretetével szembeszáll az ellenségekkel. Ezt tennie is kell. Így van hasznodra ez a szeretet. Tudom, hogy könnyű nekem így figyelmeztetni téged, de nehéz megvalósítani. Mégis arra kérlek, tartsd szemed előtt ennek a szeretetnek megnyilvánulását.

Olvasandó: A zsoltárok könyve 46:1-12.

Kicsoda olyan Isten, mint te, aki megbocsátja a bűnt?!

Mikeás 7:18.

Mivel az életben nehéz megvalósítani, hogy hittel felhasználjuk Isten szeretetét, ezért néhány tanácsot adok Isten gyermekeinek. Ha meg akarod ízlelni Isten szeretetének vigasztalásait és erősítő hatását, ismerkedj meg vele. Erre kérte Pál apostol az efézusiakat. Azt mondom nektek, amit Dávid mondott fiának, Salamonnak: „Te azért fiam, Salamon, ismerd meg a te atyád Istenét” (1 Krón 28:9).

Azt tanácsolom neked, hogy ezt a szeretetet állítsd szembe minden-
nel, ami létezik, hogy Isten szeretete mindent legyőzzön benned. Kérdezd meg egyszer magadtól: Miért lenne más valakié a szívem, mint Istené? Isten olyan szeretettel szeret engem, mely minden ismeretet felülmúl. Ő szeret engem, én is szeretni akarom Őt. Szeretete arra készítette, hagyjon el mindent, hogy engem megtartsan. Miért ne járnék az Ő szeretetében? Miért nem élek Isten és felebarátiam iránti képmutatás nélküli, őszinte szeretetben? Így lehet hasznodra Isten szeretete. Az le fogja győzni bűnös vágyaidat, és megszenteli szívedet.

Visszataszító, ha egy átlag ember beszél Isten szeretetéről és arról a nagyszerű kegyelemről, melyet Isten minden bűnösnek felkínál. Dicsőítés az őszintékhez illik. Nem az istentelenséghez. Ha mi Krisztusnak erről a szeretetéről beszélünk, ezt azért kell tennünk, mivel ezt a szeretetet Isten kitöltötte a szívünkbe, de azért is, mivel a Szentlélek ezt a szeretetet megőrzi szívünkben. Akkor szavaink mást jelentenek. Akkor viselkedésünkkel azt bizonyítjuk, hogy tapasztalatból beszélünk. Az istentelen szájában az Isten szeretetéről szóló szavak olyanok, mint az ízét vesztett só. Ezért buzdítom Isten gyermekeit arra, hogy megfelelőképpen éljenek ezzel a szeretettel. Akkor megtapasztalod ennek áldását.

Olvasandó: Jakab 2:22-27.

Amit pedig kívánnak az igazak, meg lesz.

A példabeszédek könyve 10:24

Vannak emberek, akik igazak a maguk szemében és mégis végtelenül messze távolodtak attól az áldástól, melyről textusunk szól. „Van nemzetség, aki a maga szemei előtt tiszta, pedig az ő rútságából ki nem tisztított”, mondja Salamon A példabeszédek könyve 30:12-ben. Ezek azok, akikről Lukács evangélista azt írja, hogy azt hiszik, ők igazak és másokat nem becsülnek. Ezután mondta el a farizeusról és a vámszedőről szóló példázatot, hogy rámutasson, milyen kevésre becsüli azokat, akik magukat igaznak tartják. Nem ezek azok, akikről textusunkban szó van.

Vannak olyanok is, akikről mások mondják, hogy igazak, vagy úgy néznek rájuk, mint igazakra. Annak nevezték Kórét is, az Úr népének egyikét, és ő Izráel egész gyülekezetét szentnek nevezte. De hiábavaló, ha az ember önmagát tartja igaznak, vagy az egész világ adja is ezt a nevet nekünk. „Mert nem az a kipróbált, aki magát ajánlja, hanem akit az Úr ajánl” (2 Kor 10:18), írja Pál a korinthusi gyülekezetnek.

Vannak, akiket más emberekkel összehasonlítva neveznek igaznak. Például, „Nem az igazakat hívogatni jöttem” (Mát 9:13). Egy másik példa: „Bizonyára igazért is alig hal meg valaki” (Róm 5:7). Igaznak nevezik őket, mivel sokkal rendesebben élnek, mint mások. De mégsem ezek azok az igazak, akikről textusunkban szó van.

Akkor hát kik azok? Azok, akiknek a következők az ismertetőjelek: Isten igazította meg őket, mivel beszámította nekik Krisztus igazságosságát; Isten szívükbe plántálta az igazságosság csíráját, és igaz módra élnek. El lehet mondani ezt rólad is? Akkor Isten neked adjja majd, amit az igazak kívánnak.

Olvasandó: Lukács 18:9-14.

Amit pedig kívánnak az igazak, meg lesz.

Példabeszédek könyve 10:24.

Mi az, amit Isten gyermekei kívánnak, amíg itt élnek? Az Istennel való közösséget kívánják. Ézsaiás azt mondja erről: „Szívem utánad vágyott éjszaka, az én lelkem is bensőmben téged keresett” (Ézs 26:9). Annak okát, hogy miért vágyott erre, az előző vers magyarázza meg: „Neved és emlékezeted után vágyott a lélek!” Az istentelenekről az ellenkezőt állítja az Írás, hallgasd csak: „Noha azt mondják Istennek: Távozzál el tőlünk, mert a te útaidnak tudásában nem gyönyörködünk” (Jób 21:14). Az istentelenek nem szeretik az Ő jelenlétét és parancsait. Azt mondják: „Micsoda a mindenható, hogy tiszteljük őt, és mit nyerünk vele, ha esedezünk előtte?” (Jób 21:15). „Hiábavaló az Isten szolgálata, és mi haszna, hogy megtartjuk törvényeit” (Mal 3:14).

Az igazak azonban azt mondják: „Kicsodám van az egekben? Náladnál egyébben nem gyönyörködöm a földön!” (Zsolt 73:25). Amikor Mózes Izráel fiaival a pusztában volt, azt kérte Istentől, hogy Isten menjen velük Kánaánig, vagy ölje meg őt azon a helyen. Kedvesebb volt a halál, mint a pusztában lenni! Így könyörgött Istenhez: „Ha a te orcád nem jár velünk, ne vigy ki minket innen” (2 Móz 33:15).

Az igaz kívánsága: Isten jelenléte és a Vele való közösség. Inkább akar Istennel jövevény lenni a Földön, mint Isten nélkül ennek a világnak a polgára. Dávid azt mondja: „Én jövevény vagyok tenálad, zsellér, mint minden ősom” (Zsolt 39:13). Valóban, aki Istennel jár, az csak jövevény ezen a világon. Ezért vágyik az igaz az Istennel való közösségre. Te mire vágyol?

Olvasandó: Ézsaiás 26:1-9.

Amit pedig kívánnak az igazak, meglesz.

A példabeszédek könyve 10:24.

Sokféle oka van annak, hogy Isten gyermekei kívánják az Istennel való közösséget. Jelenlétével segíti, erősíti, felüdíti és megörvendezteti az Úr népének szívét. Ezért vágyik a Vele való közösségre. Dávid így tesz bizonyosságot: „Gondom van a tökéletes útra: mikor jössz el hozzám?” (Zsolt 101:2). Az a gyönyörűség, hogy Isten gyermekei közösségben vannak Istennel, messze felülmúl minden más gyönyörűséget és örömet. „Teljes öröm van tenálad; a te jobboldon gyönyörűségek vannak örökké” (Zsolt 16:11).

Jób vágyott Isten jelenléte után, hogy az Úrral beszélhessen: „Azonban én a Mindenhatóval akarok szólni; Isten előtt kívánom védeni ügyemet” (Jób 13:3). Egy másik helyen azt mondja: „Oh, bárcsak volna valaki, aki meghallgatna engem! Ímé ez a végszóm: a Mindenható feleljen meg nékem” (Jób 31:35). Miért vágyik Jób annyira Isten jelenléte után? Ő, ő tudta, hogy Isten jó, és hogy Ő csak jót mond szolgájának. „Vajjon erejének nagy volta szerint perelne-é velem? Nem; csak figyelne reám! Ott egy igaz perelne övele; azért megszabadulhatnék birámtól örökre” (Jób 23:6.7). Isten jelenléte az embernek biztonságot nyújt. Ha Isten vele van valakivel, ki árthat akkor annak? Pál azt írja: „Ha az Isten velünk, kicsoda ellenünk?” (Róm 8:31).

Az Isten jelenléte megvéd. Mózes azt mondja: „Fedezi őt minden időben”

(5 Móz 33:12). Igen, Isten jelenléte ünnep, a lélek boldogsága. Jézus is azt mondta Keresztelő János tanítványainak: „Vajjon szomorkodhatik-é a násznép, amíg velök van a vőlegény?” (Mát 9:15).

Isten jelenléte gyengédnek tartja meg a szívet, és engedelmessé teszi, hogy parancsolatai útján járjon. Vágyat ébreszt a lélekben, hogy minden hamisságtól, mely még megmaradt, megszabaduljon.

Olvasandó: A zsoltárok könyve 16:1-11.

Amit pedig kívánnak az igazak, meg lesz.

A példabeszédek könyve 10:24.

Isten jelenléte megújítja, megreformálja, felélénkíti, megszenteli, megörvendezteti és megkönnyíti a szívet. Az Ő jelenléte megszüntet minden szükségét. Meggyógyít minden betegséget, megment minden veszélyből; élet a halálban, menny a pokolban, sőt, minden mindenkben. Nem csoda, hogy az Istennel való közösség vagy az Ő jelenléte az igazak kívánsága.

Ha Isten velünk van, nyilvánvalóvá lesz rólunk is és másokról is, hogy kik vagyunk. Mózes azt mondta: „Ha a te orcád nem jár velünk, ne vigy ki minket innen. Mert miről ismerhetjük meg, hogy én és a te néped kedvet találtunk előtted? Nem arról-é, ha velünk jársz? Így vagyunk megkülönböztetve, én és a te néped, minden néptől, amely e földnek színén van” (2 Móz 33:15.16).

Akkor ismerik meg az igazak legjobban magukat. Akkor értik meg világosan, hogy ők Isten népe, mivel orcája velük jár. Ezért válaszolja az Úr: „Az én orcám menjen-é veletek, hogy megnyugtassalak?” Amikor Isten elrejtí orcáját népe elől, akkor nehezen hiszik el, hogy Hozzá tartoznak. Dávid így sóhajt: „Ne fordulj el szótlanul tőlem, hogy ne legyek, ha néma maradnál, a sírba szállókhhoz hasonló” (Zsolt 28:1). „Siess, hallgass meg engem Uram! Elfogyatkozik az én lelkem. Ne rejsd el orcádat előlem, hogy ne legyek hasonló a sírba szállókhhoz” (Zsolt 143:7).

Isten jelenléte megnyugtatja őket afelől, hogy Isten kedveli őket. Akkor azt mondják: „Abból tudom meg, hogy kedvelsz engemet, ha ellenségem nem ujjong felettem” (Zsolt 41:12). Ez meggyőzi őket arról, hogy ők Isten gyermekei.

Néha a világ is tanítást kap gyermekségünkről. Abimélek látta, hogy Isten Ábrahámmal van. A fáraó látta, hogy Isten Józseffel van. Saul látta, hogy Isten Dáviddal van. Dárius látta, hogy Isten Dániellel van. Milyen gazdag ez az Istennel való közösség!

Olvasandó: A zsoltárok könyve 41:1-14.

Amit pedig kívánnak az igazak, meg lesz.

A példabeszédek könyve 10:24.

„Egyet kérek az Úrtól”, mondja Dávid, „hogymeg lakhassam az Úr házában életemnek minden idejében: hogy nézhessem az Úrnak szépségét, és gyönyörködhessem az ő templomában” (Zsolt 27:4). A templom Isten háza volt, ott jelent meg, ott ismertette meg magát népével. Ezért kívánta Dávid olyan nagyon, hogy ott lakhasson. Ott akarta az Úr kedvességét szemlélni, és tanulmányozni. Isten megígérte, hogy ott lesz a templomban, hogy onnan népét megáldja. „Valamely helyen akarom, hogy az én nevemről megemlékezzetek, elmegyek tehozzád és megáldalak téged” (2 Móz 20:24). Ezért kívánkoznak Isten gyermekei Isten házába, hogy megmaradjon az Istennel való közösségük, és azon növekedhessenek.

Dávid a Zsolt 84-ben tesz bizonyosságot arról, hogy nagyon kívánkozik Isten házába. Emésztődik lelke az Úrnak tornácai után. Ahogy két szerelmes várja és kívánja egymás levelét, ugyanígy Isten rendelkezései is szerelmeslevelek, és egyúttal szeretetének jelei. Ezért kívánják az igazak oly nagyon, hogy ezeket megkapják. Várják Isten rendelkezéseit, mivel azok építik, és elvezetik az örök életre őket. Péter arra szólítja fel a gyülekezetet: „Mint most született csecsemők, a tiszta, hamisítatlan tej után vágyakozzatok, hogy azon növekedjete” (1 Pét 2:2)

Krisztus a kenyér megtörése által ismerteti meg magát. Ki ne szeretne résztvenni az úrvacsorában azok közül, akik Őt szeretik? A Szentlélek is gyakran megpecsételi vigasztaló hatásával a keresztség kiszolgáltatását.

Nem csoda, hogy Dávid oly nagyon kívánta, hogy az Úr házában lakhasson élete minden idejében. „Boldog nép az, amely megérti a kúrt szavát” (Zsolt 89:16).

Olvasandó: A zsoltárok könyve 84:1-13.

Vala egy embernek egy fügefája szőlőjébe ültetve.

Lukács 13:6.

Ezt a példázatot az Úr Jézus azért mondta, hogy a nép abból meggyőződjenek, nem mehetnek be a mennyek országába, bár úgy hiszik, hogy Isten templomában vannak. Az az elhívásuk, hogy ők Ábrahám gyermekei, nem használ nekik, ha eljön a vég. Figyelmezteti őket, hogy ne tulajdonítsanak nagy jelentőséget külső kiváltságaiknak. „Ha meg nem tértek, mindnyájan hasonlóképpen elvesztek” (Luk 13:3).

Ezután következik az a példázat, melyről együtt fogunk elmélkedni, tudniillik a terméketlen fügefáról szóló példázat.

Az az ember, akiről szó van, az Atya Isten. Jön, hogy megnézzék, vajon van-e termés a szőlőjében. Ott találja ezt a terméketlen fügefát. Ebből észrevehetjük, hogy nem újság, hogy Isten egyházában terméketlen fügefák, terméketlen hívők vannak.

Nem olyan könnyű gyümölcsöt teremni, mint hitvallást tenni. Nem nehéz szép szavakkal kérkedni. De termékenynek lenni, Istennek gyümölcsöt teremni, azt nem minden fa teszi. Nem teszi ezt mindegyik fügefafa sem, amelyik az Úr szőlőjében áll.

Az Úr Jézus szól arról a szőlővesszőről is, mely nem terem benne gyümölcsöt. „Minden szőlővesszőt, amely énbennem gyümölcsöt nem terem, lemetsz” (Ján 15:2). Ézsaiás próféta is szólt egy szőlőről, mely nem hozott termést. „Miért vártam, hogy jó szőlőt terem, holott vadat termett?!” (Ézs 5:4). Hóseás próféta azt kellett, hogy mondja a népnek: „Buja szőlőtő az Izráel, amely termi az ő gyümölcsseit. Gyümölcsének sokasága szerint sokasította meg oltárait” (Hós 10:1). Mindezek a példák azt mutatják, hogy Isten szőlőjében terméketlen hívők is lehetnek.

Olvasandó: Lukács 13:5-9.

Vala egy embernek egy fügefája szőlejébe ültetve.

Lukács 13.6.

Külsőre a többi fügefára hasonlítanak. A terméketlen fa, melyről szólunk, nem tölgy, nem fűz, nem csipkebokor, nem földiszederbokor volt, hanem fügefafa. Ezékiel próféta is így szólt Izrael népéhez az Úr nevében: „És eljőnek hozzád, ahogy a nép össze szokott jönni, s oda ülnek elődbe, mint az én népem, és hallgatják beszédidet, de nem cselekszik” (Ezék 33:31).

Ézsaiás próféta a látszatkegyességtől óvta őket: „Holott ők engem mindennap keresnek, és tudni kívánják útaimat, mint oly nép, amely igazságot cselekedett, és Isten törvényét el nem hagyta, kéri tőlem az igazságnak ítéleteit, és Istennek közelségét kívánják” (Ézs 58:2). Ezek az emberek mindennek ellenére csak terméketlen, haszontalan hívők voltak.

Júdás is egy volt a tizenkettő közül. Az igazság Tanítójának tanítvány volt. Sokra becsülték tanítványtársai. Senki nem volt bizalmatlan vele szemben. Senki nem várta, hogy ő fogja elárulni a Mestert. A tanítványok mindnyájan azt kérdezték: „Csak nem én, csak nem én?” (Márk 14:19).

A bolond szüzek együtt mentek az eszes szüzekkel. Volt lámpájuk. Együtt ébresztették fel őket az eszes szüzekkel. Volt bátorságuk, hogy az eszes szüzekkel együtt menjenek a vőlegény elé. Azt hitték, hogy elébe állhatnak majd, amikor trónján ül, hogy ítéljen. Csak ostobák, csak terméketlen fügefák, csak terméketlen hívők voltak.

Krisztus komolyan figyelmeztet erre. Megjövendölte, hogy azokban a napokban sokan beszélnek majd Neki csodálatos cselekedetéről. De Ő nem talál bennük mást, mint a hamisság gyümölcseit. Hogy szól majd az ítélet a mi életünkről?

Olvasandó: Ezékiel 33:23-33.

Vala egy embernek egy fügefája szőlejébe ültetve.

Lukács 13:6.

Az „ültetve” szónak bőséges jelentése van. Az ültetés előtt a fügefát kivették eredeti helyéből. Olyan valakihez hasonlítható, akit szólítottak, fölráztak, és erős kézzel elvittek a világból a templomba. A Zsolt 80-ban azt olvassuk: „Egyiptomból szőlőt hozál ki, kiüzéd a pogányokat és azt elülteted” (9.v). A továbbiakban ebből a zsoltárból kitűnik, hogy ennek a szőlőtőnek némely vesszőjéből terméketlen hívők fakadtak. Döntsük tehát el, hogy van olyan hívő, akit fölvettek az egyházba, mert hitvallást tett, megvallotta bűnét, megbánást mutatott, megtért és újjászületett, és ennek ellenére terméketlen marad. Így lopakodnak be hamis atyafiak észrevétlenül!

Az „ültetve” szócska még többet is tartalmaz. Rámutat arra, hogy az egyház meg van elégedve velük. Az egyház beleegyezik, hogy ők a kertben álljanak, és éppen olyan egészségesnek és jónak tartja, mint a többi fügefát. De Isten szemében az ilyen hívők kegyelem nélküli, vad és terméketlen fügefák.

Ezért egyháztagnak lenni, vagy vallásosnak lenni egészen más, mint egy része lenni az Egyháznak és az országához tartozni, mely Isten gyermekei számára készített.

De a képmutató nem fél megjelenni Isten előtt a Sionon. Nyugodtan befurakodik az Isten egyházába, hogy ott hitvallást tegyen. Azt is kívánja, hogy az Úrnak nevét segítségül hívja!

Azok, akik a képmutatók ördögi művészetét nem értik, félnek úgy cselekedni. Azt olvassuk az első keresztyén gyülekezetről, hogy amikor sokan csatlakoztak hozzájuk, hogy „egyebek közül pedig senki sem mert közéjük elegyedni, hanem a nép magasztalta őket.” (Csel 5:13).

Olvasandó: Ézsaiás 58:1-8.

Vala egy embernek egy fügefája a szőlőjébe ültetve.

Lukács 13:6.

Olvassuk jól a textusunkat. Nem az áll ott, hogy egy bizonyos ember egy fügefát ültetett. A fügefa ott állt; volt neki egy fügefája, mely a szőlőjében állt. A nagy Isten a terméketlen fügefáról nem ismeri el, hogy az olyan fa, melyet Ő ültetett. Gondoljunk az Úr Jézus szavaira: „Minden plánta, amelyet nem az én mennyei Atyám plántált, kitepetik” (Mát 15:13). Itt is olyan, a szőlőben levő palántákról van szó, melyekről Isten nem ismeri el, hogy azok az Ő palántái. Nem is egy palánta van, hanem sok, mert „minden” palántáról van szó. Mit jelent ez? Az, hogy minden hívő, aki ott van a szentek gyülekezetében, aki hitvallást tett, anélkül, hogy része lenne Krisztusban, ki fog tépetni!

„Bemenvén pedig a király, hogy megtekintse a vendégeket, láta ott egy embert, akinek nem vala menyegzői ruhája. És monda néki: Barátom, mi módon jöttél ide, holott nincsen menyegzői ruhád?” (Mát 22:11.12). Ez az ember minden vendéget megtéveszthetett. Belépett az egyházba, és ott maradt, amíg a Király be nem jött, hogy megtekintse vendégeit. A Király kérdése: „Mi módon jöttél ide?”, nyilvános megszégyenítés.

„Mi módon jöttél ide?” „Aki nem az ajtón megy be, hanem másunnan hág be, tolvaj és rabló” (Ján 10:1). Ez az ember nem az Ajtón jött be, és mégis az egyházhoz csatlakozott. Tudomást szerzett az Úr Jézus Krisztus evangéliumának világosságáról és dicsőségéről, ezért merészelt ez a szegény nyomorult belopózkodni Isten gyermekei közé. És mit mondott a Király? „Ez tolvaj és gyilkos!”

Milyen komoly figyelmeztetés ez számunkra is. Isten palántája vagyunk, vagy tolvaj és gyilkos?

Olvasandó: János 10:1-6.

Mert belopózkodtak valami emberek.

Júdás 1:4.

Sok út van, melyen be lehet lopózni Isten egyházába, anélkül, hogy az Ajtón menne be valaki.

Egyik út a hazugság és képmutatás. Ezen a nyíláson mentek be a gibeoniták. Lásd Józsué 9-et.

Néha némelyik pásztor hazug és becsstelen, testi kapcsolatok kedvéért. Ezen a nyíláson jött be Tóbiás, Isten ellensége.

Lehet, hogy az egyház körültekintően végzi munkáját, de ezek a hívők annyi segítséget kapnak az ördögtől, hogy mégis bejönnek. Pál arról panaszkodik, hogy vannak „hamis atyafiak, akik alattomban közénk jöttek” (Gal 2:4). Júdás azokról szól, akik „belopózkodtak”. „Nagy házban pedig nemcsak arany- és ezüstedények vannak, hanem fából és cserépből valók is; és azok közül némelyek tisztességre, némelyek pedig gyalázatra valók”, írja Pál Timótheusnak (2 Tim 2:20). Az apostol biztosra veszi, hogy vannak terméketlen fügefák, és vannak gyalázatra való edények.

Terméketlen fügefák, terméketlen hívők, hallottál már róluk? Megértted, hogy a te fügefádat Isten nem ismeri el övének? Megértted, hogy tagadja, hogy ő ültetett el téged? Megértted, hogy bizonyosságot tesz, nem ő hozott be téged a menyegzőbe? Nem látod, hogy tolvajnak és gyilkosnak neveznek; hogy máshol és nem az Ajtón jöttél be?

Nem hallod, hogy Isten házában fából és cserépből való hívők is vannak, és hogy nincs helye ott annak, aki őket inkább a pokolra, mint Isten háza és szőlője számára tette alkalmassá?

Vad fügefa, terméketlen keresztyének, bárcsak megragadná ma ez az üzenet a szíveteket!

Olvasandó: Júdás 1:1-7.

És elméne, hogy azon gyümölcsöt keressen, és nem találja.

Lukács 13:6.

Amikor valaki hitvallást tett, és belépett az egyházba és az Úr házába is, nem az a kérdés: hogyan él, vannak helyes alapismeretei? A kérdésnek így kell hangzania: terem-e gyümölcsöt? A példázatunkbeli ember elment, hogy gyümölcsöt keressen a fügefán.

Nem az számít, hogy kihozott be, Isten-e, az ördög-e, vagy saját kereső szíved. Mindenki felé elhangzik a kérdés: teremsz-e gyümölcsöt? Hozol-e gyümölcsöt Istennek? Pál azt írja Timótheusnak: „Álljon el a hamisságtól minden, aki Krisztus nevét vallja” (2 Tim 2:19). Nem azt mondja: Mindenki, aki kegyelmet nyert; vagy mindenki, aki megkapta a Szentlelket. Nem, hanem: „minden, aki Krisztus nevét vallja.”

Miért nevezik az emberek magukat az Úr Jézus nevééről, ha nem részesültek Isten kegyelmében? Mit csinálnak a szőlőben?

„És elméne, hogy azon gyümölcsöt keressen.” Azok, akik az Úr szőlőjében vannak, azt vallják másoknak, hogy bennük mennyei eredet él. Azt akarják, hogy ezt mások örökre elfogadják. Miért nem keres akkor az Úr náluk gyümölcsöt?

Te, aki azt akarod, hogy keresztyénnek nevezzenek, de nem törődsz azzal, hogy nem teremsz gyümölcsöt, halld, mit mond a Gazda az ilyeneknek: „Távozzatok tőlem!” (Mát 25:41. „Mindenitek járjon az ő bálványai után és szolgáljon azoknak; de azután bizony hallgatni fogtok rám” (Ezék 20:39).

Terméketlen fügefa, hallod ezt? Isten gyümölcsöt vár. Isten hamarosan jön, hogy gyümölcsöt keressen. Milyen elszomorító lesz akkor a helyzeted! Akkor Isten elhallgattatja nagy nevét az ajkadon A mennyei Gazda gyümölcsöt akar.

Olvasandó: Máté 25:24-30.

És elméne, hogy azon gyümölcsöt keressen, és nem találja.

Lukács 13:6.

A hamisság cselekvői nem rejtőzhetnek el Isten elől az egyház és a hitvallás mögé. Jeremiás napjaiban azt kiáltották: „Az Úr temploma, az Úr temploma ez!” (Jer 7:4). De arra használták ezt, hogy szabadon úzhessék szörnyűségeiket.

Terméketlen fügefa, sem a hitvallásod, sem a szőlő Gazdája nem ad neked engedélyt arra, hogy Sodoma és Gomora gyümölcseit teremd. Sátánod a szőlőben nem fog megvédeni az Úr mindent látó szemétől.

Sokan vallásukból ruhát készítenek, mellyel betakarják magukat. Azt hiszik, hogy istentelenségüket ezzel elrejthetik az emberek szeme elől. De Isten belelát a szívbe!

Hogy mersz Isten jelenlétében vétkezni? Az egyház Isten kertje. Krisztus hitünk nagy apostola és főpapja. Hogy mersz megjelenni abban a házban, mely az Ő nevééről neveztetik? A Gazda állandóan eljön a kertjébe, hogy a völgy gyümölcseit megtekintse. Megnézi „ha fakad-é a szőlő, ha virágzanak-é a gránátalmafák?” (Énekekek éneke 7:12).

Azt mondja, jövök, hogy gyümölcsöt keressek a fügefámon. Az egyház Isten kedvenc helye. Mindig ott akar lenni. Éjjel és nappal. Ott van, hogy gyümölcsöt keressen, és ezt teszi minden fánál, amely a kertben van. Légy azért biztos, hogy nem vagy elrejtve az Úr szeme elől. Ha fekete bárány vagy a sok fehér bárány között, hamar észrevesz. Első pillantásra elárulja az állatot a színe.

Ezért azt mondom neked, hogy nem rejtőzhetnek el a hamisság cselekvői sem az egyház sem a hitvallás mögé Isten elől, amikor jön, hogy gyümölcsöt keressen.

Olvasandó: Énekek éneke 8:11-14.

És elméne, hogy azon gyümölcsöt keressen, és nem találja.

Lukács 13:6.

És nem talált...A mennyei Gazda olyan gyümölcsöket keres, amelyekben gyönyörködik. Mutató gyümölcsöket, gyümölcsöket, melyek jók és csodaszépek. Sajnos! Nem minden gyümölcs jó. A rossz gyümölcsök nem gyümölcsök. „Minden fa, amely nem terem jó gyümölcsöt, kivágattatik és tűzre vettetik” (Mát 7:19). Vannak gyümölcsök, melyek elfonnyadnak, és olyanok is, melyek már virágzaskor tönkremennek. Egyik sem érik meg. Ilyen gyümölcsöt teremnek azok a hívek, akik nagyszerűen kezdik. A megtérés és megjobbulás szép áldozatait hozzák. Kezdenek imádkozni, szilárd elhatározásuk, hogy igazság által szakítanak a bűnnel. De megmaradnak ennél a kezdetnél, és nem teremnek állandóan gyümölcsöt.

Van gyors termés is. A Zsolt 129-ben azt olvassuk: „Olyanok lesznek, mint a háztetőn a fű, amely kiszárad, mielőtt letépnek. Amelyet sem arató nem szed marokba, sem kéveköto az ölébe” (6.7.v). Ez a termés gyorsan kikel, és hamar erőteljes szárba szökken. A végén mégis kitűnik, hogy a kalász üres. Ilyen termést lehet találni annál a hívőnél, aki hirtelen felébred, s nagyon meggyőződött és nagyon elfogódott állapotával kapcsolatban. Így ejt izgalomba valaki egész családot, egész szomszédságot, sőt egész várost. Egy ideig gyorsan, hevesen, panaszkodva, siránkozva beszél; mégis mindez csak roham vagy görcs. Ez az ember nem terem gyümölcsöket türelemmel. Ezek olyan gyümölcsök, melyekről Ézsaiás szól: „Mint a korai füge gyümölcszedés előtt, amelyet mihelyt valaki meglát, alig veszi kezébe, lenyeli” (Ézs 28:4).

Terméketlen fügefa a gyümölcsöt nem termés szomorú jelképe. Gondolj arra, hogy ha ilyen vagy, szomorú véget fogsz érni!

Olvasandó: Máté 7:15-23.

Teremjetez hát megtéréshez illő gyümölcsöket.

Máté 3:8.

Isten gyümölcsöt vár mindenkitől, aki azt hiszi, hogy megtért. A te életeden, aki az Úr szőlőjében állsz, az Úr gyümölcsöt keres, mely bizonyítja, hogy valóban megtértél. Megvallottad, hogy érzed a bűn rosszát. Isten azt kéri tőled, élj olyan életet, mely nyilván megmutatja, hogy megbántad bűneidet. Vallástételeddel megvallottad, szégyelled bűneidet. Élj olyan életet, melyből ez kitűnik. Vallástételeddel megvallottad, hogy elfordultál a bűnnek még a látszatától is, sőt annak ellenségévé lettél. Meg is látszik ez az életeden? Isten jön, hogy gyümölcsöt keressen!

Vannak hívek, akik csak az emberek közt mutatkoznak szenteknek; otthon egészen mások. Szent a vallástételük, de gyakorlatban ördögök. Szentek a szavaik, de bűnös a szívük és az életük. Lehet, hogy ezeknek az embereknek tiszta a vallástétele, de a megtéréshez illő gyümölcsök hiányoznak az életükből. A megtérés nemcsak bánkódás és szégyenkezés a bűn miatt, hanem Istenhez való térés is. A megtérést „a holt cselekedetekből való megtérésnek” (Zsid 6:1) nevezik. „Él benned „Isten szerint való szomorúság”, mely „üdvösségre való megtérést” (2 Kor 7:10) szerezt? Meglátszik az életeden, hogy gond nélkül élhetsz, mivel többé nem a saját költségedre élsz? Észrevehető, hogy megbotránkozol a bűnön? Félsz, hogy fölkelte Isten haragját? Az a szíved vágya, hogy Istennel járj? Tudod Pállal vallani: „Hanem lemondunk a szégyen takargatásáról, mint akik nem járunk ravaszságban, és nem hamisítjuk meg az Isten igéjét, de nyilvánvaló igazsággal kelletjük magunkat minden ember lelkiismeretének az Isten előtt” (2 Kor 4:2).

A Gazda gyümölcsöket keres!

Olvasandó: Máté 3:7-12.

AUGUSZTUS 5.

Teremjetelek hát megtéréshez illő gyümölcsöket.

Máté 3:8.

Isten gyümölcsöket vár, melyek megfelelnek annak a hitnek, melyről vallást tettél. Megvallottad, hogy a legszentebb hited van, az Isten kiválasztottainak hite? Megvannak ezek a gyümölcsök a te életedben is?

A Róma 1-ben azt olvassuk, hogy a rómaiak hitének az egész világon híre van. Isten Igéjében azt is olvassuk, hogy a thesszalonikaiak hite nagyon megnövekedett (2 Thess 1:3).

Megvallottad, hogy hiszel Krisztusban? Ő a te örömed és lelked élete? Mi hasonlítható fájdalmaihoz és szenvedéseihez vagy azonos azokkal? Kérdezd meg egyszer magadtól, milyen hatást váltottak ki belőled panaszai, sóhaja, vére és halála? Hordozod az Úr Jézus halálát testedben, hogy Jézus élete is látható legyen halandó testedben (2 Kor 4:10)?

Mutasd meg nekem hitedet cselekedeteidből! (Jak 2:18).

Isten gyümölcsöket vár abban a kegyelmi időben, melyben élsz; aszerint, amennyi eső rád hullt. Lehet, hogy jó földbe ültetett Isten, folyóvizek mellé, hogy kihajtsanak ágaid, és gyümölcsöt teremhess, ahogy a Zsolt 1-ben olvassuk. Akkor nem keres majd rajtad Isten gyümölcsöket, melyek megfelelnek a rád fordított sok jónak? A kegyelem mennyi zápora, az ég sok harmata, az Isten városának ezüsfolyója árasztotta el gyökereidet, hogy gyümölcsöt teremj! Ezek a záporosók és folyók, azok az ágaidon csüggő cseppek mind számba jönnek. Bizonyosságot tesznek ellened, hogy igazság szerint meg kell égetni téged, ha nem teremsz gyümölcsöt! Vannak megtéréshez illő gyümölcsök az életedben? A Gazda jön, hogy gyümölcsöket keressen!

Olvasandó: 2 Korinthus 4:7-15.

AUGUSZTUS 6.

Abban dicsőítetik meg az én Atyám, hogy sok gyümölcsöt teremjetelek.
János 15:8.

A gyümölcs, melyet Isten vár, olyan gyümölcs, mely Istent dicsőíti. Isten fája az igazság fája, az Úr ültetése, hogy Ő megdicsőíttessék. Ezeknek a gyümölcsöknek mennyei íze van. Mindenféle fajták. Újak és régiék. A Lélek gyümölcsői a világ, a szentek, az Isten, az angyalok számára.

Testvérem, azok illenek hozzánk, amik Istenhez kötődnek, és Izráel nevére neveztetnek! „Ez azt mondja: én az Úré vagyok, amaz Jákób nevét emlegeti, és a másik önkezével írja: az Úré vagyok, és hízelegve Izráel nevét említi” (Ézs 44:5).

Ezt vallodd te is életedről? Akkor Isten olyan gyümölcsöket keres, melyek méltók nevéhez és Hozzá illők.

Ennek alapján mondja az apostol is: „Istenhez méltóan viseljétek magatokat” (1 Thess 2:12). Mindenkor meg kell mutatnunk, hogy Isten velünk van. Bizonyítani kell, hogy félelme bennünk lakik; fensége és tekintélye van cselekedeteinken. Akkor elismerjük Tőle való függőségünket, és bízunk Igéjében. Akkor minden gondunkat Rá vetjük. Akkor minden örömünk és gyönyörűségünk Benne van. Ha az Ő félelme szívünkben lakik, akkor lélek és test, tehát minden, a kegyelem által az Ő rendelkezésére áll. Akkor hála van a szívben Jézus Krisztus ajándékáért, nagyszerű Igéjéért, az ingyen kegyelemért, azért a kijelentésért, melyet a léleknek Krisztusban Önmagáról adott. Akkor olyan gyümölcsök vannak, melyeket Isten méltónak talál.

Akkor a szív gyöngéd Isten szegény gyermekeivel szemben, akkor az élet szóval és tettel egyaránt példaadó, akkor csendes türelemmel hordozunk el mindent, amit Isten ránk mért. Ezekben a gyümölcsökben dicsőítetik meg az Atya.

Olvasandó: Róma 6: 15-23.

AUGUSZTUS 7.

Hit által...

A zsidókhöz írt levél 11:3.

Minden évszázadban voltak terméketlen fák. De sok példa található Isten Igéjében arra is, hogy kegyelem által terméketlen fák gyümölcsöket teremtek. Olyan gyümölcsöket, melyeket Isten méltóknak talált. Azok olyan fák, melyeket a menny Istene szőlőjébe átültetett. Erről olvashatunk A zsidókhöz írt levélben. Ábel becsebb áldozatot áldozott, mint Kain.

Énoh háromszáz évig járt Istennel. Azután Isten elvitte őt, mert elvitele előtt bizonyoságot nyert arról, hogy kedves volt Istennek. Nőé hit által készített bérkát házanépe megtartására. Hívó életével megítélte a világot, és a hitből való igazságnak örökösévé lett.

Ábrahám elhagyta hazáját. Követte az Urat, nem tudva, hova megy. Mózes hit által tiltakozott, hogy a fáraó leánya fiának mondják. Inkább választotta az Isten népével való együttnyomorgást, mint a bűnnek ideig-óráig való gyönyörűségét. Egyiptom kincseinél nagyobb gazdagságnak tartotta Krisztus gyalázatát.

Mit mondjak azokról, akik megpróbáltatásokon mentek át; akik a felajánlott szabadulást nem fogadták el, hogy becsebb feltámadásban részesüljenek? Megkövezték, szétfűrészelték őket, kínpróbát szenvedtek, kardélre hányták őket. Még sok példát hozhatnék fel azokról, akik mindenüket készségesen föláldozták az Úr Jézus dicsőséges nevéért.

Hit által... Te milyen gyümölcsöt termeszt?

Olvasandó: A zsidókhöz írt levél 11:1-8.

AUGUSZTUS 8.

Az én Atyám a szőlőműves.

János 15:1.

A gyümölcs, melyet Isten vár, olyan gyümölcs, mely Isten szántóföldjéhez és fáradságához illő.

„Én vagyok az igazi szőlőtő, és az én Atyám a szőlőműves.” Pál azt írja a korinthusi gyülekezetnek, hogy ők Isten szántóföldje, Isten épülete.

Isten bekeríti szőlőjét. Isten ahhoz köveket keres. Tornyot épít és a szőlő közepén egy szőlőprést.

Itt látod Isten munkáját. Védi szőlőjét, elhárít minden akadályt, megtisztítja, és mindent megtesz, hogy gyümölcsöt találhasson majd.

És milyen most a te életed? Teremsz gyümölcsöket, melyek megfelelnek a gondoskodásnak, az őrizésnek, a bölcsességnek, türelemnek és Isten szántóföldjének?

A szőlő termése vagy szégyene vagy dicsősége a szőlőművesnek. Salamon is szól ilyen szántóföldről: „A rest embernek mezejénél elmenék, és az esztelennek szőleje mellett. És ímé mindenütt fölverte a tövis és színét elfedte a gyom; és kögyepűje elromlott vala” (Péld 24:30.31).

Vizsgáld meg az életedet. Ha az embereknek ítéletet kellene mondani Istennek egyházában végzett gondoskodásáról, fáradságáról és minden munkájáról, mit mondanának azokról a gyümölcsökről, melyeket te termeszt? Azt kellene rólad mondani, hogy lusta, gondatlan és szerénytelen vagy?

Gondolj arra, testvérem, hogy töviseid, csalánjaid, terméketlen szíved és életed állandó keserűség a mennyei Gazda számára!

Olvasandó: A példabeszédek könyve 24:30-34.

AUGUSZTUS 9.

Abban dicsőítetik meg azén Atyám, hogy sok gyümölcsöt teremjetelek.
János 15:8.

A kérdés nem az: mit gondolsz magadról. Nem is az: mit gondol Isten népe rólad. Hanem az, hogy mit fog majd gondolni Isten rólad azon a napon, amikor gyümölcsöt keresve átvizsgálja ágaidat. Amikor meg kellett vizsgálni Sodomát, hogy igazakat találjanak benne, Isten nem Ábrahámra bízta azt. Amikor Ábrahám közbenjárt a városért, Isten állandóan azt válaszolta: „Ha talállok ötven, vagy negyven igazat, akkor nem veszem el a várost” Isten maga fog lejönni; Isten maga fog gyümölcsöt keresni.

Mit olvasunk ebben a példázatban? „És elméne, hogy azon gyümölcsöt keressen, és nem találta. És monda a vincellérnek: ímé három esztendeje járok gyümölcsöt keresni e fügefán, és nem talállok... vágd ki azt; miért foglalja a földet is hiába?”

Ezek a szavak megint azt mutatják, mi az eredménye annak, amikor Isten gyümölcsöt keresett a terméketlen fügefán. Gyümölcsöt keresett, de nem talált. Először a gyümölcs hiányáról panaszkodik a vincellérjének. Hívja, hogy nézze meg a fát. Azután kinyilvánítja akaratát, azaz, hogy ezt a fügefát ki kell vágni, hogy a földet ne foglalja hiába.

„És monda a vincellérjének.” Ez a vincellér az Úr Jézus. Mintha Isten azt mondaná: „Itt van egy hívő az egyházamban, aki terméketlen.”

Figyelj csak: itt a földön a terméketlen hívő sokra tarthatja magát. De a mennyben az Úr azt fogja neki mondani: „Azért most tudatom veletek, hogy mit teszek szőlőmmel; elvonszom kerítését, hogy lelegeltessék, elrontom kőfalát, hogy eltapodtassék.” Az Úr őrizzen minket kegyelmesen!

Olvasandó: Ézsaiás 5:1-7.

AUGUSZTUS 10.

Mondom néktek, hogy bosszút áll értök hamar. Lukács 18:8.

A hamis bíróról és az özvegyasszonyról szóló példázatot azért mondta el az Úr Jézus, hogy az embereket bátorítsa, hogy imádkozzanak, és legyenek kitartóak az imádkozásban.

„Monda nekik példázatot is arról, hogy mindig imádkozni kell, és meg nem restülni.” Ebben a példázatban egy feltűnő összehasonlítás van. Ha egy szegény özvegy asszony kívánságát teljesíti egy hamis bíró, mert az asszony terhére van, mennyivel inkább teljesül Isten szegény, szomorú, szorongatott és megkísértett népe kívánsága, és nyer kegyelmet a szeretettel teljes, igazságos és irgalmas Isten kezéből!

A hamis bíró sokáig nem akarta meghallgatni a szegény özvegyasszonyt, de végül azt mondta: „Jól lehet Istent nem félek és embert nem becsülök; mindazáltal mivelhogy nékem terhemre van ez az özvegyasszony, megszabadítom őt, hogy szüntelen reám járván, ne gyötörjön engem.”

Krisztus figyelmezteti hallgatóit, hogy figyeljenek a hamis bíró válaszára. Ha ez a hamis bíró igazságot szolgáltat ennek az asszonynak, „Hát az Isten nem áll-é bosszút az ő választottaiért, kik öhozzá kiáltanak éjjel és nappal, ha hosszútűrő is irántuk?” Isten gyermekei imádkozzanak mindig, és meg ne restüljenek, még akkor sem, ha a válasz el is marad. Az özvegyasszony kitartásáért kapott választ a hamis bírótól; mennyivel inkább megkapják Isten gyermekei mennyei Atyjuktól azt, amit kívánnak. „Mondom néktek, hogy bosszút áll értök hamar!”

Olvasandó: Lukács 18:1-8.

Két ember méne fel a templomba imádkozni. Lukács 18:10.

„Két ember méne fel a templomba imádkozni; az egyik farizeus, és a másik vámszedő.”

Két különböző embert látunk itt. Nagyon messze távolodtak egymástól, ami az önmagukról alkotott képet illeti. Az egyik jót gondolt magáról, a másik rosszat. A törvény ítélete szerint ez két ember mégis egyforma volt. Mind a ketten bűnösök voltak. Igaz, a farizeus nem látta magáról, hogy bűnös, a szegény vámszedő igen. De ez nem változtat a dolgon. Bár, ha még oly igaz is az ember a saját szemében, ha bűnösök vagyunk, a törvény elítél bennünket.

Az embereket nem aszerint kell megítélni, amit magukról gondolnak, hanem aszerint, amit Isten ítélete mond róluk. „Nincs, aki megértse, nincs, aki keresse az Istent. Mindnyájan elhajlottak, egyetemben haszontalanokká lettek; nincs, aki jól cselekedjék, nincsen csak egy is” (Róm 3:11.12). Ez Isten ítélete mindnyájunkról.

Tehát nem fontos, hogy a farizeus azt gondolta magáról, hogy ő jó. Isten Igéje által két okból bűnösnek nyilvánította őt. Bűnös credendő bűne miatt, de bűnös saját vétkei miatt is.

A vámszedő bűnei mindenki előtt nyilvánvalóak voltak. Olyan életpályát választott, amely erre a világra és ennek a világnak élvezeteire irányult. A farizeus bélpoklossága belső volt. Kívülről szépnek látszott, de szíve és lelke éppen olyan tisztátalan volt, mint a vámszedő szíve. A farizeus azt hitte, hogy méltóvá tette magát, hogy eljusson a mennybe és a dicsőségbe, de belsőleg teljesen bélpoklos volt.

E két személy melyike ábrázolja a te életedet?

Olvasandó: Lukács 18:9-14.

Két ember méne fel a templomba imádkozni. Lukács 18:10.

Két ember ment Isten házába imádkozni. A két ember teljesen különböző volt. Az egyik rendkívül igaz, a másik rendkívül istentelen. Majdnem azt gondolhatnánk, hogy mindketten egy valláson voltak. Mind a ketten a templomba mentek imádkozni, egy időben. Mintha csak megbeszélték volna egymással.

De az egyik farizeus volt a másik meg vámszedő. Olyanok voltak tehát egymással szemben, mint a világosság és a sötétség, mint a tűz és a víz. Így is gondolkodtak egymásról. Egyik ki nem állhatta a másikat. Mégis mindketten a templomba mentek imádkozni.

Bármilyen különös is, de mégis gyakran látjuk, hogy emberek, akik szívükben, gondolkozásmódjukban, imádságaikban messze távolodtak egymástól, mégis együtt mennek a templomba.

Abban az időben dicsőség volt farizeusnak lenni. Korunkban a farizeus név gúnynév, de az Úr Jézus földi vándorlása idején a farizeus jó nevű és becsben álló ember volt. Pál is erre hivatkozott később, amikor ezt mondta: „Atyámfiai, férfiak, én farizeus vagyok, farizeusok fia” (Csel 23:6). Pál ezt nem mondta volna, ha ezekre az emberekre rossz fény vetődött volna.

A vámszedőnek rossz neve volt abban a korban. Gondoljunk a vádra: „A vámszedőkkel és a bűnösökkel eszik és iszik „ (Márk 2:16). Együtt emlegették őket a parázna nőekkel: „A vámszedők és a parázna nők megelőznek titeket az Isten országában” (Mát 21:31).

A vámszedők hűtlen zsidók voltak, akik a rómaiak szolgálatában saját népükből préseltek ki pénzt.

Egy külsőleg kegyes és egy istentelen ember együtt ment a templomba imádkozni....

Olvasandó: Máté 11:11-19.

*Isten! Hálákat adok néked...**Lukács 18:11.*

A farizeus és a vámszedő meghatározott céllal ment a templomba, tudniillik, imádkozni. A farizeus imádságának tartalma nem ismeretlen előttünk. A 11. versben ezt olvassuk: „A farizeus megállván, ily módon imádkozék magában: Isten! Hálákat adok néked, hogy nem vagyok olyan, mint egyéb emberek, ragadozók, hamisak, paráznák, vagy mint im e vámszedő is. Bőjtölők kétszer egy héten; dézsmát adok mindenből, amit szerzek.”

Milyen sajnálatra méltó ember volt ez a farizeus! Nem érezte szükségét, hogy kegyelemért könyörögjön Istenhez. Nem látta, hogy neki szüksége volna kegyelemre. Jobbnak képzelte magát mindenki másnál. „Isten! Hálákat adok néked.”

Az imádkozás pillanatában rendkívüli alaknak tűnt. A dicsőítés és a hála alapjában véve a menny műve. A Földön hálát adhatunk a jótétemenyekért, melyeket Tőle kaptunk, de imádságunk többnyire könyörgés, hogy megkaphassunk bizonyos dolgokat. Sokan jónak tartjuk magukat, és nem a mellüket verik bűnbánattal, mikor az isteni Fenség színe elé járulnak.

Hogy provokáljuk az Urat, amikor képmutató imádságot mondunk. Az imádság ugyanis egy célegyenes közeledés a kegyelem trónja felé. Ott öntjük ki szívünket az Úr előtt. Végtelen türelemnek kell Istenben lenni, hogy azokat az embereket, akik nem őszintén imádkoznak, térdelésükből élve fölállítsa. Pálnak bizonyosságot kellett tennie: „Mert azt, amit kérünk kell, amint kellene, nem tudjuk.” De még valamit kellett utána is mondania: „de maga a Lélek esedezik miérettünk kimondhatatlan fohászzkodásokkal” (Róm 8:26). És milyen a mi imaéletünk?

Olvasandó: Róma 8:18-27.

*Isten, légy irgalmas nekem bűnösnek!**Lukács 18:13.*

„A vámszedő pedig távol állván, még szemeit sem akarja vala az égre emelni, hanem veri vala mellét, mondván: Isten, légy irgalmas nekem bűnösnek!”

A vámszedő szívből meg akarta vallani, hogy bűnös.

Nem ad hálát Istennek, hanem kegyelemért könyörög egy bűnös számára. Az ember természete szerint nem akarja bevallani, hogy bűnös. Csak Isten Lelkének munkája által fogjuk azt megvallani. Hízelnünk magunknak, képmutatók vagyunk; de Isten Lelke bevallatja velünk, hogy bűnösök vagyunk. Nem azt, hogy bűnösök voltunk, hanem azt, hogy ma is azok vagyunk. Azt mondjuk: „Isten! Légy irgalmas nekem bűnösnek! Nagyon bűnös vagyok, minden bűnömmelel előtted állok. Légy irgalmas nekem!”

A vámszedő rossz fának nevezi magát. Olyan fának, mely természeténél fogva nem jó, és soha sem fog jó gyümölcsöket teremni. Teste és lelke büntől szennyes. Megvallja, hogy e világ szerint élt, olyan lélek szerint, amely most az engedetlenség fiaiban működik. Az ördög tartotta fogva. Bevallja, hogy egész életében a sötétség fejedelmének a munkáival és a bűnnel foglalkozott.

El is utasít mindent, ami számára előnyt jelentene. Megemlíthetné, hogy Ábrahám nemzetségéből való, zsidó. Mit tehetett volna mást a templomban, De nem akart kibúvót keresni. Lelkiismerete meg volt győzve, fölírta Isten keze. Nem törődött kiváltságaival, hanem egyedül és csak arra hivatkozott, hogy bűnös.

Olvasandó: Nehémiás 1:5-11.

Isten! Légy irgalmas nékem bűnösnek.

Lukács 18:13.

Ebben az imádságban a vámszedő elítéli önmagát. Ugyanis, amikor valaki önmagáról őszintén azt mondja, hogy bűnös, az annyi, mintha azt mondaná: Ellentéte vagyok Isten szentségének; áthágtam Isten törvényét és ezért átok tárgya vagyok. A pokol örököse.

A vámszedő megvallja, hogy nincs benne semmi jó; hogy ő semmit sem tud tenni, amit Isten felhasználhatna arra, hogy az jó legyen számára. Magától tette ezt? Nem! Természetfeletti erő volt benne, mely bátorságot adott neki, hogy minden bűnével Istenhez forduljon. Kain, Júdás és Saul is megtapasztalták, hogy bűneik vannak, de nem jutottak azokkal Isten lába elé. Amikor a bűn igazi alakjában láthatóvá válik, akkor a szív megtelik félelemmel, aggodalommal és kétségbeeséssel.

Szájjal is vallhatjuk, hogy bűnösök vagyunk. Azonban, ha nem a vámszedő alakjában megyünk Istenhez azzal a vallomással, hogy bűnösök vagyunk, akkor megtapasztaljuk, hogy Isten elvet. Akkor Ő azt fogja mondani: a vámszedőt ismerem, ismerem imádságait és könnyeit. De ki vagy te?

Akkor Ő elküld téged. Az éhezőket és a szegényeket megtölti javaival, de a gazdagokat és azokat, akik nem tudnak szükségükről, üresen elküldi. „Aki elfedezi az ő vétkeit, nem lesz jó dolga; aki pedig megvallja és elhagyja, irgalmasságot nyer” (Péld 28:13). Bárcsak bevallanád a vámszedővel együtt, hogy bűnös vagy. „ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz, hogy megbocsássa bűneinket és megtisztítson minket minden hamisságtól” (1 Ján 1:9)

Olvasandó: A példabeszédek könyve 28:6-14.

Vala pedig egy gazdag ember. (...) És vala egy Lázár nevű koldus. Lukács 16:19.20.

Amikor embereket külsejük után akarunk megítélni, gyakran tévedünk. Ebben a példázatban két embert látunk. Egyik egy gazdag ember, aki külső kinézetre nagyon áldottnak látszik. De látjuk Lázárt, a szegény koldust is.

A gazdag ember biborba öltözött, Lázár majdnem mezítelen volt. A gazdagnak volt étele, Lázár kívánt megelégedni a morzsalékokkal, melyek a gazdag asztaláról lehullottak. A gazdag mindennap vidám és nagyúri, Lázár a kapu előtt fekszik, tele sebekkel.

Ki ne szeretne a gazdag ember helyében lenni? Ha szívünk a világ javain csüng, akkor azt mondjuk: Bárcsak ennek a gazdag embernek a helyében volnék! Bárcsak anyim volna, mint annak a gazdag embernek volt. Akkor jó életem lenne. Akkor nyugodt volna a szívem. Akkor megízlelném a bőséget, és azt mondanám a bolond gazdaggal: „Én lelkem, sok javaid vannak sok esztendőre eltéve; tedd magadat kényelembe, egyél, igyál, gyönyörködjél” (Luk 12:19).

De mit látunk, ha az egész példázatot elolvassuk? Hogy éppen azok, amit az emberek olyan nagyra értékelnek, nem érnek semmit az Úr előtt. Ő elfordul azoktól. Milyen gyakran nem látjuk, hogy éppen azok, akik földi mértékkel mérve szomorú és gyászos helyzetben vannak, valójában a boldog emberek. Lázár szegény volt a világ szerint, de ezerszer jobb volt neki, mint a gazdag embernek. A gazdag élete végén a pokolban emelte föl szemét, de Lázárt angyalok vitték Ábrahám kebelébe.

Olvasandó: Lukács 16:19-23.

AUGUSZTUS 17.

---

*Emlékezzél meg róla, hogy te javaidat elvetted a te életedben.
Lukács 16:25.*

Néha csodálkozom, amikor a föld nagyjait az utcán pompázni és ékeskedni látom. Magukat tartják a legboldogabb embernek. Azt hiszik, hogy áldott emberek, miközben az Úr tudja, hogy többségük nem az. Pál azt írja a korinthusi gyülekezetnek: „Mert tekintétek csak a ti hivatásotokat, atyámfiak, hogy nem sokan hívtak bölcsek test szerint, nem sokan hatalmasak, nem sokan nemesek; hanem a világ bolondjait választotta ki magának az Isten, hogy megszegyenítse a bölcseket; és a világ erőtleneit választotta ki magának az Isten, hogy megszegyenítse az erőseket” (1 Kor 1:26.27).

Ha te, aki most emelt fővel jársz, ezt elhiszed, akkor le fogod hajtani a fejedet, és azt mondod: „Adj nekem lázárrészt!”

Sok javad van ebben a világban? Gondoskodj akkor arról, hogy ne ebben a világban legyen részed. Vigyázz, hogy ez után az élet után ne azt mondják neked: „Fiam, emlékezzél meg róla, hogy te javaidat elvetted a te életedben.”

E világ dolgait hajszolod? E világ gazdagsága után sóvárogsz? Hadd tegyek fel neked egy kérdést. Megelégedett lennél, ha az Úr (tisztelettel mondván) elutasítana egy ebben a világban való résszel? Örülnél, ha a gazdag emberrel a mennyen kívül kellene maradnod ennek az életnek minden gazdagságával és bujaságával? Kész vagy, hogy megfosztva légy a mennyei kincsektől, mivel ennek a világnak örömeit választod? Őrizkedj attól, hogy gazdagon megterített asztalod ne legyen csapdává. Pál arra int Timótheushoz írt levelében: „Akik pedig meg akarnak gazdagodni, kísértetbe meg törbe és sok esztelen és káros kívánságba esnek, melyek az embereket veszedelembe és romlásba merítik” (1 Tim 6:9). Gondolj arra, hogy ez a világ elmúlik minden kívánságával!

Olvasandó: Lukács 16:23-31.

AUGUSZTUS 18.

---

*És vala egy Lázár nevű koldus, aki az ő kapuja elé volt vetve,
fekélyekkel tele.
Lukács 16:20.*

Ez a textus lényegében azt mutatja meg nekünk, hogy Isten gyermekei legtöbbször szegény, megvetett nép. „És vala egy Lázár nevű koldus.”

Ha a koldus szót tulajdonképpen értelmében vesszük, azaz, hogy a természeti életben a koldus az szegény, akkor az jól illik Isten gyermekeire. Legnagyobb részt szegény, nélkülöző és megvetett nép. De ezt jelképesen is érthetjük. Isten gyermekei koldusok Isten kegyelmének trónja előtt, mivel forrón könyörögnek mennyei eledelért.

Lázár koldus volt, aki fekélyekkel borítva feküdt a kapu előtt. Hogy fekélyekkel volt tele, az arra mutat, hogy Isten gyermekei életében sok a nehézség, kísértés, üldözés és elnyomás, melyekkel külsőleg és belsőleg meg kell küzdeniük, míg ezen a világon vannak.

Hogy Lázár a kapu előtt feküdt, az annak a bizonyítéka, hogy nem szívesen látták a gazdag ember házában. Nem így van gyakran, hogy a hitetlen és istentelen világ nem sokra becsüli Isten szegény gyermekeinek látogatását? Gyakran nem is akarják fogadni őket a házukban. Bár néha valami ügy vagy különleges körülmények miatt ezeknek a koldusoknak a szomszédságába kerülnek, mégis zárva tartják ajtajukat Isten szegény gyermekei előtt.

Milyen irgalmatlan a világ. Egyáltalán nem hatja meg őket Isten gyermekeinek balsorsa, bár tetőtől talpig sebek borítják őket. A világ nem szán egy megvetett, elnyomott és üldözött népet. Inkább mindent megtesz, hogy nyomorúságukat súlyosabbá tegye azáltal, hogy becsukja ajtaját ezek előtt a szegények előtt.

Olvasandó: A zsoltárok könyve 119:17-24.

És kíván vala megelégedni a morzsalékokkal, melyek hullanak vala a gazdagnak asztaláról.
Lukács 16:21.

Ebben a textusban az Úr Jézus megmutatja nekünk gyermekei szívét, de a világ szívét is gyermekeivel szemben.

Isten gyermeke elégedett mindennel, amit ebben az életben kap, bármilyen szegényes legyen is az. Lázár kívánt megelégedni a morzsalékokkal, melyek a gazdag asztaláról lehullottak. Az a kutyáké volt, de Lázár számára nem volt jelentéktelen.

A keresztyén ember megelégszik a legszűkösebb résszel is, ha az elég lelke és teste fenntartására. Isten gyermeke megtanulta, hogy mindennel megelégedett legyen, ahogy Pál a filippieknek írja: „Mert én megtanultam, hogy azokban, amelyekben vagyok, megelégedett legyek” (4:11).

A keresztyén ember minden körülmények között és minden helyzetben megtanul arra igyekezni, hogy Istent szeresse, Vele járjon és magát átadja Neki. Ha a gazdag asztaláról lehulló morzsalékok csak annyi erőt adnak is neki, hogy Istennel járhat, akkor elégedett.

„És kíván vala megelégedni a morzsalékokkal, melyek hullanak vala a gazdagnak asztaláról.” Figyeljünk arra is, hogy Lázár kívánsága nem teljesül. Sehol sem olvasunk arról, hogy egyetlenegy morzsalékot is kapott. Akkor a kutyák csalódtak volna. A morzsalékok ugyanis az övék voltak! A világ többre becsüli a kutyákat Isten gyermekeinél. Drága hajlékokat építenek, Isten gyermekei azonban néha éhen halnak.

Milyen megszégyenítő, hogy a kutyák jöttek szegény Lázár fekélyeit nyalogatni!

Olvasandó: A zsidókhöz írt levél 13:1-6.

Lőn pedig, hogy meghala a koldus, és vitették az angyaloktól az Ábrahám kebelébe.
Lukács 16:22.

Amikor Isten gyermekei életük végéhez érkeznek, akkor az angyalok készen állnak, hogy a hívők lelkét biztonságban elvigyék Ábrahám kebelébe. Gyakran megtörténik, hogy a halálos ágyon az ördög mindent megtesz, hogy mérges nyilakat lőjön a szívbe, azzal a céllal, hogy Isten gyermekeit visszatartsa a mennybe jútástól. De az Úrnál van balzsam. Ha az ördög jön, hogy a lelket elnyelje, akkor leszállnak az angyalok a mennyből, hogy vigyázzanak Isten gyermekének lelkére, és a pokol minden támadása ellenére elvigyék Ábrahám kebelébe.

Dávid megtalálta ezt a vigasztalást, amikor így énekelt: „Az Úr angyala tábort jár az öt félok körül és kiszabadítja őket” (Zsolt 34:8).

Milyen egyszerű vigasztalás tudni az, hogy Isten angyalai azért vannak, hogy egy szegény férfi vagy nő szolgálatára legyenek. Ez különösen a szorongatottság és szükség napjaiban, a halál idején erősítés és vigasztalás, amikor az ördögök ostromolják a lelket a pokol minden hatalmával. Az angyalok nem engedik át nekik a lelket, hanem elviszik arra a helyre, ahol Lázár is vigasztalásra lelt.

Milyen drága az Úr szemei előtt az ő kegyeseinek halála. Az Úr sokszor megdicsőíti gyermekei halálát, hogy az utókornak megmutassa, milyen kedvesek a szemében. Sok példát találunk erre Isten Igéjében: Énókhrol azt olvassuk, hogy Isten magához vette; Ábrahám meghalt jó vénségben; Mózeset Isten temette el; Illés fölvitették a mennybe. A hívők az Úrban halnak meg, és cselekedeteik követik őket. Krisztusban vannak, világosságban járnak, és visszajönnek az Úr Jézussal, hogy ítéljenek.

„Ügyelj a feddhetetlenre, nézd a becsületest, mert a jövődő a béke emberé.”

Olvasandó: A zsoltárok könyve 37:37.

Meghala pedig a gazdag is, és eltemették. És a pokolban felemelé az ő szemeit, kinokban lévén, és látá Ábrahámot távol, és Lázárt annak kebelében.
Lukács 16: 22b.23.

Minden hitetlen, aki bűnben él és abban hal meg, halála után a pokolba jut. A gazdag embert eltemették, és a pokolban azonnal fölemelte tekintetét. Salamon azt mondja A prédikátor könyvében: „Amely helyre leesik a fa, ott marad” (11:3). Azonnal. Gondolj arra, Ahogy Krisztus mondta a latornak a kereszten: „Ma velem leszel a paradicsomban” (Luk 23:43), ugyanúgy mondhatja az ördög a te lelkednek: Holnap velem leszel a pokolban! Lásd, milyen nyomorúságos helyzetben van az ember, amikor bűnben él és hal meg. Akkor lehet, hogy hosszantartó betegség után hosszantartó pokolba kerülünk!

Testvérem, bárcsak meglátnád ezt, akkor gondot viselnél lelkedre. Bárcsak észrevennéd, milyen ostobák azok, akik a lélek üdvösségét kevésre becsülik. Mit használ a lelkednek, ha boldog és szerencsés voltál ebben az életben, odaát pedig gyötrődsz? Jobb ma búcsút venni bűneidről, üres örömeidről, világi barátaidtól, mint ez után az élet után a pokolba kerülni. Ne vesd meg azért az üdvösség napját. Ne taszítsd el magadtól a szeretettel könyörgő Üdvözítőt. Gondolj rá komolyan: nem okoz nagy fájdalmat, amikor majd halálos ágyadon fekszel, és látod, hogy életedet eltékozoltad a világban, ahelyett, hogy megízlelted volna életedben az Úr Jézus Krisztus érdemét, akkor bűneid majd arcodba repülnek, lelkiismereted hangos szóval fog vádolni, megrémít, ha Istenre gondolsz, a halál durva kézzel ragad meg és az ördögök köréd sereglenek, hogy elvigyenek? Könyörgök, gondolj ezekre. „Amely helyre leesik a fa, ott marad.”

Olvasandó: A prédikátor könyve 11:3.

Keressétek az Urat és éltek.

Ámós 5:6.

Ma is arra szólítalak fel, hogy keresd az Urat. Gondolj arra, hogy az Úr Jézus utat készített azok számára, akik átok alatt vannak, hogy Lázár boldog és dicsőséges állapotába kerüljenek. Őt ugyanis Ábrahám kebelébe vitték az angyalok!

Nézz a fájdalmakra, melyeket Krisztus elhordozott, hogy lelkedet minden átoktól, a törvény villámcsapásaitól és viharaitól megszabadítsa. Meg akar téged szabadítani a pokol elviselhetetlen lángjaitól. Még egyszer, nézz az Úr Jézus Krisztus fájdalmaira, melyeket elhordozott, hogy szabadulást hozzon a bűnösöknek. És te, az Úr gyermeke, gondolj arra, milyen boldog állapotban vagy, ha befogadod lelkedbe az Úr Jézusban való hitet. Amikor mások a pokolba mennek, te a mennybe mehetsz. Amikor mások az ördöghöz mennek, te Istenhez mehetsz. Amikor mások fogságba mennek, téged szabadlábba helyeznek.

Hogy mi is fog történni a bűnösökkel, megmondja a prédikátor: „Mégis tudom én, hogy az istenfélőknek leszen jól dolgok, akik az ő orcáját félik” (Préd 8:12).

Bátorítsanak ezek a gondolatok, hogy boldogan hordozd a kellemetlenségeket, keresztek, nehézségeket és elnyomásokat, melyek érnek. Bíz rá magad állandóan Istennek, a te Teremtődnek kezére. Ő igaz Igéjében és gyönyörködik abban, hogy mindent neked adjon, amit ígért.

Gondolj sokat arra a helyre, ahova mégy, ha jön a halál követe. Ez vigasztal földi zarándokútadon.

Olvasandó: Ámós 5:1-8.

*Féljétek az Urat, ti szentjei.**Zsoltárok könyve 34:10.*

Arra akarom rábírní Isten minden gyermekét, hogy egyre jobban félje az Urat. Az 1 Királyok 18-ban Abdiás azt mondta, hogy ő nagyon félte az Urat. Isten minden gyermeke féli ugyan az Urat, de nem mindenki féli nagyon. Nem kell megállapítanunk, hogy kevés Abdiás van Isten gyermekei közt? Amikor elolvassuk, mi van róla megírva, akkor ki meri azt mondani, hogy ő olyan, mint Abdiás?

Pál elmondhatta Timótheusról, hogy senki nem volt, aki úgy érzett volna vele szemben, mint ő. Korunkban is, ha Isten néhány gyermekének a kegyelmi ajándékait nézzük, el lehet mondani némelyekről, hogy alig van hozzájuk hasonló.

Jób könyvében olvassuk, hogy az Úr azt mondta a Sátánnak: „Észrevetted-é az én szolgámat Jóbot? Bizony nincs a földön olyan, mint ő; feddhetetlen, igaz, istenfélő, bünt gyűlölő” (2:2). Nem volt Jób napjaiban senki, aki úgy félte Istent, mint ő. Kétségtelenül voltak akkor többen is, akik félték az Urat, de senki nem úgy, mint Jób.

Isten Igéje Hanániásról, Jeruzsálem várának parancsnokáról azt mondja, hogy „hűségesebb és istenfélőbb volt sokaknál” (Neh 7:2). Ezekből a példákából kitűnik, a kegyelemnek vannak lépcsőfokai. Isten bizonyágtétele szerint a kegyelmi ajándék Isten gyermekeinek néhányában erősebb, másoknál gyöngébb.

Buzdítsuk azért egymást, hogy növekedjünk a kegyelemben. Megszívlelhetjük Pál apostolnak a korinthusi gyülekezethez intézett szavait: „Azért, miképen mindenben bővölködtök, hitben, beszédben, ismeretben, és minden buzgóságban és hozzánk való szeretetben, úgy a jótéteményben is bővölködjétek” (2 Kor 8:7).

Olvasandó: Róma 12:9-21.

*Féljétek az Urat, ti szentjei!**A zsoltárok könyve 34:10.*

Legyen számodra az Úr szeretete ok arra, hogy nagyon féljed Őt. Ő plántálta szívedbe az Ő félelmét. Nem felebarátodnak adta ezt az áldást; talán nem is a férjednek, feleségednek, gyermekednek, édesapádnak vagy édesanyádnak. Nagy kötelességet ró a szívedre ez a gondolat, hogy jobban féld az Urat.

Az Úr félelme ugyanis egy ékszer, egy kincs, melyet Isten azoknak ad, akiket nagyon szeret. Ha a mindennapi életben kincset kapsz, ahhoz kötelesség kapcsolódik. Mennyivel inkább köteles vagy az Úrral szemben arra, hogy féld Őt. Tehet még többet az Úr annál, mint hogy félelemét szívedbe plántálta?

Amikor helyet adott neked a mennyben, amikor hitet, minden ismeretet, sőt angyal nyelvét adta, akkor az kevesebb annál, mint amikor az Ő félelmét plántálja szívedbe. Ezért, szeresd Istennek ezt a félelmét, ápd, gyakorold azt, használj fel minden eszközt, hogy ez a félelem növekedjék és gyarapodjék a szívedben.

Úgy tűnik nekem, hogy az Úr félelmének ez az ajándéka olyan ajándék, mely Isten legnagyobb szívügye. Olyan ez, mintha átölelné és becézne az embert. Keblére vonná. Milyen nagy kiváltság.

Az, aki az Úr félelmének kegyelmi ajándékában nő fel, sok olyan bajtól megmenekül, amibe mások beleesnek. Ugyanis az Úr megőrzi gyermekei lelkét a teljes hitehagyástól: „És az én félelmemet adom az ő szívökbe, hogy el ne távozzanak tőlem” (Jer 32:40). Mégis figyelmeztetek. Nincs ugyan szentek hitehagyása, de ha nem ezen a kegyelmi ajándékon növünk fel, sok rosszat követhetünk el. Isten gyermekei is olyanok sokszor, mint egy figyelmetlen gyermek, aki elesik és bukácsol, sőt néha majdnem vízbe fullad. Ha az Úr félelmén nőnénk fel, elkerülnénk ezeket a botladozásokat.

Olvasandó: Efézus 4:7-16.

Féltétek az Urat, ti szentjei!

A zsoltárok könyve 34:10.

Egy másik oka annak, hogy az Úr félelmén nőjünk fel, az lehet, hogy egyre lelkiismeretesebben tölthessük be keresztyéni kötelességünket. Van talán órád a zsebedben, de a mutató nem jól mutatja a napnak a helyes óráját. Hogy meg lehessen javítani, jól meg kell vizsgálni a rugót és a fogaskerekeket. Ha azok jól működnek, a mutató is jó időpontot mutat.

Így van ez a lelki életben is. Kegyelmet nyert ember vagy és az Úr félelme lakik benned. Mégis, mindennek ellenére, az emberek nem látják rajtad a nap pontos idejét. Életed nem mutatja igazi és állandó jelét annak, hogy valóban Isten gyermeke vagy. Nem törődsz eléggé az Úr félelmének kegyelmi ajándékával. Nem nősz és gyarapodsz abban. Ismerd el, hogy szíved gondatlan és kemény. Ezért az életed is laza és világi. Jóbról az van megírva, hogy amikor naggyá lett Isten félelmében, az távol tartotta a rossztól!

Még egy másik ok, hogy az Úr félelmén nőj fel, az, hogy az bölcsé tesz. A bölcs ember fél és menekül a rossztól. Nem a bölcsesség jele, kerülni a bűnöket, melyek a pokol és a bűn csapdái? Nem a bölcsesség jele, ha valaki arra törekszik, hogy elrejtőzzék Isten szeretetébe és oltalmába? Nem a bölcsesség legnagyobb mértéke, amikor valaki mindig azt teszi, ami által tudhatja, hogy az angyalok őrzik minden útjában?

Ma is azt mondom neked: „Mint most született csecsemők, a tiszta és hamisítatlan tej után vágyakozzatok, hogy azon növekedjete.”

Olvasandó: 1 Péter 2:1-10.

Mert ezt cselekedvén, mind magadat megtartod, mind a te hallgatóidat.
1 Timótheus 4:16.

Az életedben megmutatkozó Úr iránti félelem mások lelkét az Úrhoz vonhatja. A Malakiás 2-ben olvassuk azokat a szavakat, melyeket az Úr a papoknak mondott: „Hogy szövetségem legyen a Lévível, azt mondja a Seregeknek Ura. Szövetségem volt veled életre és békességre, és félelmül adtam azt néki és félt engemet, és megalázta magát az én nevem előtt. Igazság törvénye volt az ő szájában, és nem találtatott álnokság az ő ajkaiban; békességben és egyenességgel járt velem, és sokakat megtérített a bűnből” (4-6.v). Azt látjuk tehát ebből, hogy az Úr félelme olyan áldás lett Lévi életében, mely megtartotta felebarátait is.

Akarod, hogy férjed, feleséged, vagy gyermekeid megtérjenek? Akkor nagyon féld az Urat! Az Úr fel tudja használni istenfélő életedet családtagjaid megtérésére. Péter a gyülekezet tanulságára írt a házasság kötelességeiről. „Az asszonyok engedelmességednek az ő férjöknek, hogy ha némelyek nem engedelmességednek is az igének, feleségük magaviselete által ige nélkül is megnyeressenek” (1 Pét 3:1).

Isten félelmének hiánya gyakran volt akadály a lelki vakok számára. Gondolj arra, hogy a világot nem fogják meggyőzni szavaid, példaadásod, a nagy dolgok, melyeket vallasz, ha ezekbe nem vegyül Isten félelmének eleven benyomása. Azt mondom neked, hogy ezek miatt inkább megbotlanak, mivel szád olyasmit vallott, amit nem igazol az életed. Él az Úr félelmében. Ez a mentőeszköz, amellyel el lehet kerülni az ilyenek megbotránkozását.

Pál arra figyelmezteti Timótheust: „Gondot viselj magadról és a tudományról; maradj meg azokban; mert ezt cselekedvén, mind magadat megtartod, mind a te hallgatóidat.”

Olvasandó: 1 Timótheus 4:6-16.

Ki féli közületek az Urat? És ki hallgat szolgája szavára?

Ézsaiás 50:10.

Akik az Urat félik, azok szabadon mehetnek Jézus Krisztushoz, bármilyen sötétség van is lelkükben. Menlevelük van, hogy az Úrban bízzanak. Milyen csodaszépen beszélt Ézsaiás az Úr szenvedő szolgájáról: „Ki féli közületek az Urat? És ki hallgat az ő szolgája szavára? Ő, aki a sötétségben jár, és nincs fényesség néki, bízzék az Úr nevében, és támaszkodják Istenhez!”

Nagy kiváltság, ha az embernek nehéz körülmények között menlevele van. Nos, mindenkinek, aki féli az Urat, van ilyen menlevele. Odamenekülhetnek az Úrhoz, Aki az istenfélőt szívére öleli.

Még egy okot említek, hogy növekedjünk az Úr félelmében. Az ítélet nagy napján Isten az Ő gyermekeit övének fogja elismerni. Ha el is vet valakit, de gyermekeit különválasztja és megkülönbözteti mindenki mástól az ítélet rettenetes napján. Akkor gyermekeivel azt teszi, amit azok tettek, akik sóhajtoztak a föld utálatosságai miatt. Homlokukra jelet kapnak, hogy el ne ítéltessenek a többiekkel.

Azok, akik Őt félik, be vannak írva az Ő könyvébe: „És egy emlékkönyv iraték öelötte azoknak, akik félik az Urat és becsülik az ő nevét. És azon a napon, azt mondja a seregeknek Ura, amelyet én szerzek, tulajdonommá lesznek, és kedvezek nékik, amint kiki kedvez a maga fiának, aki szolgálja őt” (Mal 3:16.17).

Testvérem, gondolja azoknak a nagy kiváltságára, akik az Urat félik! Vizsgáld meg szívedet. Azokhoz tartozol, akik az Urat félik, vagy azokhoz, akik nem félik Őt?

Olvasandó: Ézsaiás 50:1-11.

Miért keményítéd meg szívünket, hogy ne féljünk? Ézsaiás 3:17.

Ha növekedni akarsz az Úr félelmében, óvakodj attól, hogy kemény szíved legyen. Az ugyanis megakadályoz minden növekedést. Mit gondolsz, miért tört ki keserű panaszban az ószövetségi egyház: „Miért keményítéd meg szívünket, hogy ne féljünk téged?”

Akarod, hogy ne legyen kemény szíved?

Óvakodj a bűntől, még ha az kicsi is. „Kis kovász az egész tésztát megkeleszti” (Gal 5:9). Egy kicsiny bűn jobban megkeményíthet, mint ahogy nagy kegyelem meglágyíthat. Dávid Bethsabéra vetett pillantása csak csekély dolog volt, gondolná az ember. De ennek a bűnnek kis kezdete olyan keménységet támasztott benne, hogy majdnem elsodorta Isten félelmétől. Ez a kis kezdet vitte házasságtörésre Bethsabéval és arra, hogy annak férjét, Uriást megölesse!

Ha vétkeztél, ne feküdj le bűnbánat nélkül. A bűnbánat elmulasztása egyre keményebbé teszi a szívet. Tudod, hogy a kemény szív nem bűnbánó. Így folytatódik egyre tovább: először egy kis bűn, aztán semmi bűnbánat és töredelmesség. Végül olyan megkeményedés, hogy rólad is el lehet mondani, amit Izráel házáról: „Mégis parázna asszony homlokúvá lettél, szégyenkezni nem akartál” (Jer 3:3).

Meg akarsz szabadulni szíved keménységétől? Gondolj sokat a keresztre feszített Krisztusra. Az kitűnő gyógyszer a szív keménysége ellen. Őszinte Őrá tekintés, Aki ott függ bűneid miatt, könnyekre fakaszt, és ez meglágyítja szívedet. Akkor megtapasztalod, amiről Zakariás próféta írt: „És reám tekintének, akit átszegeztek, és siratják őt” (Zak 12:10). Adja ezt Neked az Úr!

Olvasandó: Ézsaiás 63:15-19.

Miért keményítéd meg szívünket, hogy ne féljünk tégedet?

Ézsaiás 63:17.

Vigyázz, hogy ne legyen imádság nélküli szíved. Abban sem tud nőni az Úr félelme. Azért mondják, hogy az, aki az imádságot abbahagyja, megsemmisíti Isten félelmét.

Láttál már valakit, aki az Úr nevét vallja, de nem imádkozik? Az ilyen elveti az Úr félelmét magától. Az aki csak keveset imádkozik, Istent is csak kevéssé féli. Isten félelme csak termékeny, imádkozó szívben növekszik.

Vigyázz azért, hogy ne legyen imádság nélküli szíved. Az imádság olyan, mint az a korsó, mellyel vizet hoznak a patakból, hogy azzal megöntözzék a növényeket. Ha összetöröd a korsót, nem tudsz vizet hozni és a kert elcsenevész. Így van az imaérettel is.

Vigyázz, ne legyen könnyelmű szíved, mely vágyait követi. Az sem jó talaj Isten félelme számára, hogy abban növekedjék. Isten azt mondta Izráelről, hogy nem félt, hanem elment és paráználkodott is. Átadta magát a gyönyörnek, hiúságnak és a könnyelműségnek. Ha József olyan léha lett volna, mint Pótifár felesége, nem lakhatott volna Isten félelme a szívében. József Isten kegyelme által mértékletes, szelíd és meggondolt ifjú volt. Ezért növekedett Isten félelmében.

Óvakodj attól is, hogy haszonleső szíved legyen. Az sem jó talaj. Mózes második könyve a fősvénységet és az Isten félelmét ellenséggé állítja egymással szembe: „És szemelj ki magad az egész nép közül derék, istenfélő férfiakat, igazságos férfiakat, akik gyűlölik a haszonlesést” (18:21).

A haszonlesés eltávolítja a szívből mindent, ami az Isten félelmének növekedését elősegíthetné. Tanuljunk a bolond gazdáról szóló példázatból. „Meglássátok, hogy eltávoztassátok a telhetlenséget.”

Olvasandó: Lukács 12:13-21.

Miért keményítéd meg szívünket, hogy ne féljünk tégedet?

Ézsaiás 63:17,

Vigyázz, hogy ne legyen hitetlen szíved. A zsidókhöz írt levél az ilyen szívet gonosz szívnek nevezi, mivel abból származik minden gonoszság, melyet a világon elkövetnek. Világosan látod, hogy ez a gonosz szív nem jó talaj az Úr félelme számára.

A feledékeny szív sem olyan szív, melyben nőhet az Isten félelem. Ne feledkezz meg Istenről, gondold sokat Rá és az Ő jóságára. Figyeld meg az Ő türelmét és irgalmát azokkal szemben, akik Nélküle élnek. Figyelj áldásaira, de ítéleteire is. Amikor Jób Isten ítéleteinek mélységére és titokzatosságára gondolt, be kellett vallania, hogy fél. „Azért rettegek az ő színe előtt, és ha csak rá gondolok is félek” (Jób 23:15).

Az elégedetlen szív is megpróbálja megsemmisíteni az Úr félelmét. A zúgolódó szív mindent jobban akar tudni, mint Isten. Az ilyen szív szembeszegül Isten vezetésével.

Vigyázz, hogy ne legyen gögös szíved. A szelíd és csendes lélek sokkal jobb, abban növekedhet az Isten félelme. Péter ezt a kettőt egybekapcsolja, amikor a jó lelkiismeret vigasztalásáról szól az 1 Péter 3-ban: „Az Úr Istent pedig szenteljétek meg a ti szívetekben. Mindig készek legyetek megfelelni mindenkinek, aki számot kér tőletek a bennetek lévő reménységről, szelídséggel és félelemmel” (15.v).

Szelídség az a talaj, melyben a dolgok gyökeret verhetnek és növekedhetnek. De a gögös és akadékoskodó szív olyan, mint a köves talaj, ahol nincs mély föld. Ott semmi sem növekedhet. Ha kívánod, hogy Isten félelme viruljon a lelkedben, könyörögj Istennek, hogy szabadítson meg a hitetlen, feledékeny és gögös szívtől.

Olvasandó: Máté 13:1-9.

Miért keményítéd meg szívünket, hogy ne féljünk tégedet?

Ézsaiás 63:17.

Az irigy szív olyan szív, melyben Isten félelme nem növekedhet. Salamon figyelmeztet A példabeszédek könyvében: „Ne irigykedjék a te szíved a bűnösökre; hanem az Úr félelmében légy egész napon” (Péld 23:17).

Irigykedni valakire a rossz lélek jele. Az ember jogot formál magának arra, hogy ítélkezzék mások felett, miközben a düh nagyobb a szívében, mint annak a bűntette, akit elítél. De ez akkor is ellentétben van Isten félelmével, ha az egy bűnös, akire irigykedsz. „Ne irigykedjék a te szíved a bűnösökre; hanem az Úr félelmében légy egész napon.” Irigynek lenni és az Isten félelme tehát két ellentét. Nem járhatnak együtt. Nem félheted Istent és ugyanakkor irigyeled a bűnösöket. Elfelejtetted, milyen rossz vagy te magad is? Jézus Isten gyermekeit felszólítja, hogy szeressék ellenségeiket. „Áldjátok azokat, akik titeket átkoznak, jót tegyetek azokkal, akik titeket gyűlölnék; imádkozzatok azokért, akik háborgatnak és kergetnek titeket” (Mát 5:44).

Vigyázz, hogy ne keményítsd meg szívedet az imádkozásra, önmehtagadásra és hasonlókra való felhívásokkal szemben. Vigyázz arra is, hogy a szíved ne keményedjék meg, ha az Úr olyan ítéletekkel lép be az életedbe, mint betegség, halálesetek, keresztek, vagy hasonlók. Óvakodj, hogy a szíved, mely a körülmények miatt lágy lehet, ne keményedjék meg. Ha azt teszed, az rosszabbat tesz neked, mint ami már volt. Vigyázz, hogy a szíved ne keményedjék meg a meggyőzésekkel szemben. Ezeket Isten küldi, mint záporosókat, melyek éppen jókor jönnek, hogy szíved megművelt területeit rendbe hozzák. Ha a meggyőzéseket elfojtod, szíved keményebb lesz a malomkőnél.

„Boldog az az ember, aki szüntelen retteg; aki pedig megkeményíti az ő szívét, bajba esik” (Péld 28:149).

Olvasandó: Máté 5:43-48.

Mégis tudom én, hogy az istenfélőknek léssen jó dolgok.

A prédikátor könyve 8:12.

Az Írás Isten gyermekeit boldogoknak nevezi, mivel állandóan félik az Urat. Mivel meg vannak áldva ezzel a kegyelmi ajándékkal, már itt ebben az életben boldogok és boldogok is lesznek, amíg el nem viszik őket a dicsőség örök hajlékaiba.

Jeremiás próféta az Úr szája által azt mondta: „És népemé lesznek nékem, én pedig nekik Istenök leszek, És adok nekik egy szívet és egy utat, hogy mindenkor engem féljenek, hogy jól legyen dolgok, nekik és az ő fiaiknak öutánok. És örökkévaló szövetséget kötök velök, hogy nem fordulok el tőlök és a velök való jótéteménytől, és az én félelmemet adom az ő szívökbe, hogy el ne távozzanak tőlem” (Jer 32:38-40).

Ha Isten az egész világot neked adná is, de nem volna benned az Ő félelme, elkárhoznál. Mert ez a világ elmúlik, de aki az Urat féli megmarad örökre.

Isten gyermekei ebben az életben sok kísértéssel, bajjal, próbával és nehézséggel találkoznak. De Isten megoltalmazza és megőrzi őket minden útjukban. „Mert aki az Istent féli, mindezekről megszabadul” (Préd 7:18). Milyen nagy Isten jósága gyermekei iránt, akik mindezt kapták Tőle.

Lásd a különbséget azok között, akik Istent tisztelik, és azok között, akik nem tisztelik: „Mégis tudom én, hogy az istenfélőknek léssen jó dolgok, akik az ő orcáját félik. A hitetlennek pedig nem lesz jó dolga, és nem hosszabbítja meg az ő életét, olyan lesz, mint az árnyék, mert nem rettegi Isten orcáját.”

Neked jó dolgod lesz...?

Olvasandó: A prédikátor könyve 8:10-17.

De az Isten ismeri a ti szíveteket.

Lukács 16:15.

Azok közé, akik Istent őszintén félik, minden időben belopóztak képmutatók.

Képmutató az, aki azt akarja, hogy becsüljék az emberek, de Isten szemében ő semmi. A képmutató azt akarja, hogy olyan valakinek tartsák, aki féli az Urat, de közben nem teszi azt.

Képmutató, mondok neked valamit.

Helyzeted kárhozatos. Álarcaiddal, mutatványaiddal, a rendelkezéseknek, törvényeknek és parancsolatoknak képmutató módon való engedelmségeddel igyekszel Istent és embereket becsapni.; de belül tele vagy tisztátalansággal.

Képmutató, ravaszságodat elrejtethed az emberek előtt, de Isten szeme előtt mezítelen vagy. Tudja, hogy nincs az Ő iránta való félelem a szívedben. Azt mondja neked: „Ti vagytok akik az emberek előtt magatokat megigazítjátok; de Isten ismeri a ti szíveteket... mert ami az emberek közt magasztos, az Isten előtt útálatos.” Ha azok közé tartozol, akik méltatlanul vannak Isten gyermekei között, komolyan figyelmeztetek! Reményed egyszer semmivé válik. Ujjongásod csak egy ideig és örömötök csak pillanatig tart. Gondolj arra, hogy Isten el fog vetni. Akkor aggodalom és félelem fog el, mivel soha nem volt benned istenfélelem. „Megrettentek a bűnösök Sionban, félelem fogja el a gazokat: ki lakhatik közülünk megemésztő tűzzel, ki lakhatik közülünk örök hűséggel?” (Ézs 33:14). Bárcsak hatna szívedre ennek komolysága!

Ha ezen az úton jársz, akkor jutalmad a kecskék jutalma lesz, akik balkéz felől állítatnak az ítéletkor. Borulj le Előtte ma, mielőtt örökre késő lesz. „Jó és igaz az Úr, azért útba igazítja a vétkezőket” (Zsolt 25:8).

Olvasandó: Lukács 16:14-18.

Mind boldog az, aki féli az Urat.

A zsoltárok könyve 128:1.

Mi azok kiváltsága, akik félik az Urat?

Nos, ők bízhatnak az Úrban, és biztosak lehetnek abban, hogy Ő pajzsuk és segítségük. „Akik félitek az Urat, az Úrban bizzatok; az ilyenek segítsége és paizsa ő” (Zsolt 115:11). Milyen kiváltság ez! Általában nagy kiváltság a bűnös számára, ha ráébrednek, hogy bízzék az Úrban. De az még mérhetetlenül nagyobb kiváltság, hogy Isten felebarátai fölött őt választotta ki, és mint igazat néven nevezik azzal az üzenettel, hogy Isten neki szabadságlevelet adott arra, hogy Benne bízzék.

Istennek mérhetetlen a szeretete. A Szentlélekkel egy szabadságlevelet íratott azok számára, akik még majd ezután születnek, és azok számára, akik most élnek!

Ők nemcsak bízhatnak Benne, hanem pajzsuk és segítségük is akar lenni. Segítségük Ő minden gyöngeségükben szükségükben. Pajzsuk, hogy megvédje őket az ördög és a világ támadásai ellen.

Azokat, akik az Urat félik, boldogoknak nevezi az Írás. Nekik teljes szabadságot ad az Úr, hogy Őt lelkük támaszává és szabadítójává tegyék. Ő megvédi népét, mivel iránta való félelem van a szívében. Ti szolgálj az Úrnak! Ti, akik félitek Őt, éljétek abban a vigasztalásban, mely az Ő segítségéhez, oltalmazásához, támogatásához és szabadításához kapcsolódik. Használjátok Őt szabadon, amikor szorongatottságban vagytok. Meneküljétek szárnyainak árnyékába. „Ímé, így áldatik meg a férfiú, aki féli az Urat! Megáld téged az Úr a Sionról, hogy boldognak lássad Jeruzsálemet életednek minden idejében.”

Olvasandó: A zsoltárok könyve 128.

SZEPTEMBER 4.

Mind boldog az, aki féli az Urat. A zsoltárok könyve 128:1.

Isten kijelentette, hogy azoknak, akik Őt félik, tanítója és vezetője lesz azon az úton, amelyet választaniuk kell. Azonkívül lelkük megmarad a jóban. Erről énekelt Dávid a Zsolt 25-ben: „Kicsoda az, aki féli az Urat? Megmutatja annak az utat, amelyet válasszon. Annak lelke megmarad a jóban, és magzatja örökli a földet” (12.13.v).

Milyen kiváltság, hogy az Úr mutatja az utat. Jársz az élet útján, de sokszor nagyon tudatlan vagy. Azok, akik le akarnak téríteni az útról ravaszak és sokan vannak. De Úr megmutatja azokat neked, és nem bízod rá magad a tudatlanságodra, sem az ellenség cselfogásaira.

Ő lesz tanítód és vezetőd az úton, melyet választanod kell.

Továbbá azt ígéri az Úr, hogy nemcsak az útra fog megtanítani, hanem oktatni is fog ezen az úton. Tehát tudni fogod az utat, de ezt kellemsé is teszi számodra. az Isten, mivel Vele leszel ezen az úton.

A Máté 13-an olvasunk arról az írástudóról, aki a mennyek országáról megtanított (52.v). A tanítás azt jelenti, hogy Isten állandóan megismerteti szívét és érzését gyermekeivel, amíg végül megérkeznek a mennyek kapujához és ajtajához.

Az emmausi tanítványok azt mondták egymásnak: „Avagy nem gerjedezt-é a mi szívünk mibennünk, amikor nekünk szóla az úton, és mikor magyarázá nekünk az írásokat” (Luk 24:32). A felgerjedt szív tehát Krisztus jelenlétének következménye, Aki szólt hozzájuk az úton. Bátorság, így fog veled is Krisztus találkozni az úton, melyet választanod kell. Téged is tanítani fog.

Olvasandó. Lukács 24:28-35.

SZEPTEMBER 5.

Mind boldog az, aki féli az Urat. A zsoltárok könyve 128:1.

Féled az Urat? Akkor megismerteti veled titkait, azaz szövetségének és az abban való részednek titkait. Ez a tudás el van rejtve a világ előtt, de az Úr megismerteti azt gyermekeivel. Ők meg fogják Krisztust látni. Ő az, Aki el van rejtve Istenben. Senki sem ismerheti Krisztust, csak az, akinek az Atya Őt kijelenti. Tudod mi van az Írások e Krisztusában? Nos az élet, a menny és az üdvösség kincsei vannak Isten nagy titkában. Pál azt írta a Kolossében levő szenteknek és hívő atyafiaknak: „Amelyben van a bölcséségek és ismeretnek minden kincse elrejtve. (...) Mert őbenne lakozik az Istennek egész teljessége testileg” (Kol 2:3. és 9.v).

Ez a Titok tele van olyan kegyelemmel, hogy a bűnösöket üdvözíti. Tele van olyan igazsággal és hűséggel, hogy az ígéretet és a velük való szövetséget megtartja. Amikor egy pillantást vethetnek személyére, szolgálatára, tisztségeire, akkor a szívük szinte összeroskad az elragadtatástól ennek láttára.

Ez a Krisztus közel van azokhoz, akik Őt félik. Hit által a szívükben lakik.

„És szövetségével oktatja őket” (Zsolt 25:14). Oktatja őket, szövetségével, melyet Isten a Krisztusban megerősített. Meg fogja mutatni gyermekeinek, hogy ők abban benne vannak, mint az élet könyvében. „Megemlékezik az ő szövetségéről mindörökké.”

Olvasandó: A zsoltárok könyve 105:1-11.

Ámde az Úr szemmel tartja az öt féllőket.

A zsoltárok könyve 33:18.

Féled az Urat? Szemmel tart mindig a te javadra, hogy megőrizzen minden rossztól. „Ámde az Úr szemmel tarja az öt féllőket, az ő kegyelmében bizókat, hogy kimentse lelköket a halálból, és az éhségben eltartsa őket.”

Vigyáz rád a javadra. Ő Izráel őrizője, aki nem alszik vagy szunnyad. Szemmel tartja juhait. Megvédi a farkasoktól, melyek fel akarják falni és el akarják nyelni őket.

Szemmel tarja gyermekeit, mert gyönyörűségének tárgyai. Bennük van minden öröme.

Oktatni is fogja őket. Megtanítja őket az útra, melyen járjanak. Tanácsot ad nekik. Szemmel tartja gyermekeit.

Tehát nem azért tartja szemmel őket az Úr, hogy elpusztítsa őket bűneik miatt, hanem hogy vezesse, segítse és megmentse őket a haláltól. Megmenti őket a lelki, és örök haláltól. Megszabadítja őket a lelki éhségtől, melyről Ámós prófétált: „Ímé, napok jönnek, azt mondja az Úr Isten, és éhséget bocsátok e földre; nem kenyér után való éhséget, sem víz után való szomjúságot, hanem az Úr beszédének hallgatása után. És vándorolni fognak tengertől tengerig és északtól fogva napkeletig. Futkosnak, hogy keressék az Úrnak beszédét, de nem találják meg” (Ámós 8:11.12).

Milyen gazdagok Isten gyermekei. Az Úr megőrzi őket minden rossztól. Isten szemével megőrzi őket mindazoktól a dolgoktól, melyek megölhetik őket. Kenyerük és vizük biztos. Féled az Urat?

Olvasandó: A zsoltárok könyve 33:12-22.

Mert akik őt félik, nincs fogyatkozásuk.

A zsoltárok könyve 34:10.

Azt olvassuk a Zsolt 34-ben: „Féljétek az Urat, ti szentjei! Mert akik őt félik, nincs fogyatkozásuk. Az oroszlánok szűkölködnek, éheznek, de akik az Urat keresik, semmi jót sem nélkülöznek” (10.1.v).

Ha az Urat féljük, Ő gondoskodni fog arról, hogy ne szűkölködjünk semmiben. Gondoskodik mindenről, amire szükségünk van. Az egészség jót tesz nekünk? Az Úr meg fogja adni. A betegség szükséges nekünk? Ránk bocsátja. Gazdagságra, szegénységre van szükségünk? Kezével nyújtja. Ha a halál válnék javunkra, az Úr gondoskodik róla, hogy abban se legyen hiányunk.

Azok, akik az Urat nem félik, nem részesülnek ezekben a jótéteményekben. Minden balul üt ki azok számára, akik nem félik az Urat.

Lehet egészség, gazdagság és bőség osztályrészük az életben, mégsem fogják soha azt a jót tapasztalni, amit Isten gyermekei a legnagyobb bánatokban megtapasztalnak.

Amikor Aszáf elégedetlen volt Isten útjával, irigykedett a kevélyekre, látva a gonoszok békéjét, azt, hogy nem voltak kinjaik halálukig, mások nyomorúságában nem volt részük, azt mondta: „Ímé, ezek a gonoszok, és örök biztonságban vagyont gyűjtenek” (Zsolt 73:12). De amikor Aszáf Isten szent helyébe bemehetett és megértette a gonoszok sorsát, azt mondta: „Bizony síkos földön helyezted el őket; pusztaságokra vetted ki őket.” Akkor meglátta az Isten félelmének nagy előnyét, és azt vallotta: „De én mindenkor veled vagyok, te fogod az én jobb kezemet. Tanácsoddal igazgatsz engem, és azután dicsőségbe fogadsz be engem.” (Zsolt 73:18.23.24).

Olvasandó: A zsoltárok könyve 33:1-11.

SZEPTEMBER 8.

Az Úr angyala tábort jár az öt félok körül.

A zsoltárok könyve 34:8.

Az Úr parancsot adott a mennyei seregeknek, hogy tartsák szemmel gyermekeit, és gondoskodjanak róluk. Tábort járnak körülöttük, hogy megvédjék és megszabadítsák őket.

Isten Igéjében olvasunk arról, hogy egyetlen angyal egy éjszaka 185.000 embert ölt meg.

Azt is olvassuk, hogy angyalok táboroztak Elizeus próféta körül, amikor az ellenség el akarta őt pusztítani. Olvassunk arról is, hogy Ezékiás királyt angyalok segítették az ellenség elleni harcban.

Az Úr angyala jár tábort körülöttük, hogy az ellenség egyik oldalról se támadhassa meg őket; az Úr angyala ott van, hogy Isten gyermekét védje.

Néha „az angyal”-ról van szó. Ez azt jelenti, hogy Isten minden gyermekének megvan a külön védőangyala.

Az apostolok cselekedetei 12-ben azt olvassuk, hogy az Úr angyala a börtönben azt mondta Péternek: „Kelj föl hamar! Övezd fel magadat, és kösd fel saruidat. Vedd rád felsőruhádát és kövess engem!” (7. és 8.v). Amikor Péter zörgetett annak a háznak az ajtaján, ahol sokan gyűltek össze, hogy imádkozzanak, a szolgálólány örömeiben nem nyitotta ki az ajtót, hanem befutott, hogy elmondja, Péter áll a kapu előtt. És mi volt a válaszuk? „Az ő angyala az.” Isten gyermekeinek van saját angyaluk, hogy védje őket útjukon. Milyen keveset gondolunk erre. Bárcsak bátorításul lenne ez a számodra.

„Avagy nem szolgáló lelkek-é mindazok, elküldve szolgálatra azokért, akik örökölni fogják az idevességet?”

Olvasandó: A zsidókhöz írt levél 1:10-14.

SZEPTEMBER 9.

Bizonyára közel van az ő szabadítása az öt félokhöz.

A zsoltárok könyve 85:10.

Féled az Urat? Akkor közel van hozzád a szabadítása.

Itt ismét egy másik kiváltságáról van szó azoknak, akik Őt félik. Említettük, hogy az Úr angyala tábort jár azok körül, akik Őt félik, de itt azt olvassuk, hogy szabadítása is közel van hozzájuk.

Ez távolabbra mutat. Nemcsak az Ő öréről van szó, aki Isten gyermekeit védi és oltalmazza, hanem itt Isten üdvözítő és bűnbocsátó kegyelméről is. Ez az a szabadítás, mely közel van azokhoz, akik Őt félik. Szabadítás ez a lelki ellenség kezéből.

Az ördög, a bűn és a halál állandóan lesben állnak, hogy Isten gyermekeit elnyeljék. De hogy ettől megmentse őket, Isten szabadítása közel van hozzájuk. Ha a Sátán megkísérte őket, Isten szabadítása közel van hozzájuk. Sőt, ha a halál hirtelen magával viszi őket, Istenük szabadítása közel lesz hozzájuk.

Láttam, hogy gazdag emberek kisgyermekeinek állandóan a nevelőnők társaságában kellett lenniük, bárhova is mentek. Ha kimentek, a nevelőnők velük mentek. Ha asztalhoz ültek, a nevelőnőknek is oda kellett ülni. Ugyanígy, amikor lefeküdtek. Még akkor is, ha a gyermekek már elaludtak, a nevelőnőknek mellettük kellett maradniuk.

Látod a példát? Testvérem, azok a kicsik, akik Istent félik, a Magasságos gyermekei. Ezért ők nem járnak egyedül, nincsenek egyedül a lelki étkezésnél, nem fekszenek le egyedül betegágyukba vagy sírjukba. Istenük szabadítása velük van, hogy megmentse őket a gonosztól. Ez az a dicsőség, mely azok földjén lakozik, akik az Urat félik.

„Bizonyára közel van az ő szabadítása az öt félokhöz, hogy dicsőség lakozzék a mi földünkön”

Olvasandó: A zsoltárok könyve 85:1-10.

*De az Úr kegyelme öröktől fogva való és örökkévaló az őt félőkön.
A zsoltárok könyve 103:17.*

Tegnap együtt arról elméltünk, hogy az Úr szabadítása közel van Isten gyermekeihez. Most arról a szeretetről szólunk, mely velük van. A szeretet befedi őket egészen, körülveszi Isten gyermekeit, mint egy pajzs. A szeretet, az Úr megbocsátó, őriző szeretete velük van. Ki ítélheti el akkor őket? Ki vádolhatja Istennek ezeket a gyermekeit?

De van még több is. Az Úr kegyelme öröktől fogva való és örökkévaló az őt félőkön. Az az övék volt már akkor, mielőtt a világ lett. És velük lesz, amikor a világ elmúlik. Öröktől fogva való és örökkévaló ez a kegyelem azokon, akik Őt félők.

Isten gyermeke. Itt olyan kegyelem van, mely tovább tart, mint a bűneid. Tovább tart, mint a kísértés. Tovább tart, mint a bánatok. A kegyelem tovább él, mint üldözőid. Az öröktől fogva való és örökkévaló!

Mit tehet a pokol és a halál azzal, akin Isten kegyelme van? Gondolj erre bajaidban és küzdelmeidben. Akaszd Istennek ezeket az áldott szavait, mint aranyláncot, a nyakadba: „De az Úr kegyelme öröktől fogva való és örökkévaló az őt félőkön, és az ő igazsága a fiaknak fiain.” „Mert amilyen magas az ég a földtől, olyan nagy az ő kegyelme az őt félőkön.”

Ha az Úr kegyelme olyan magas, mint a menny, olyan nagy akkor a kiváltsága is mindazoknak, akik az Urat félők!

Olvasandó: A zsoltárok könyve 103:17-22.

*De az Úr kegyelme öröktől fogva való és örökkévaló az őt félőkön.
A zsoltárok könyve 103:17.*

Az Úr úgy könyörül az Őt félőkön, ahogy a földi apa könyörül gyermekein. Azt jelenti ez, hogy részvétellel van irántuk és velük érez minden szomorúságukban.

Nagy dolog ezen a világon, ha egy szegényhez jó szívvel van egy nagy és hatalmas ember. De az nem csodálatraméltó, hogy a legfőbb Király jó szívvel van a szegény bűnöshöz? Ézsaiás erről szolt: „Minden szenvedésüket Ő is szenvedte, és orcájának angyala megszabadította őket, szerelmében és kegyelmében váltotta Ő meg őket, fölvette és hordozá őket a régi idők minden napjaiban” (Ézs 63:9).

Amikor arról van szó, hogy az Úr könyörül rajtuk, az azt jelenti, hogy részvétellel van irántuk; együtt érez velük, és részt vesz minden szomorúságukban és kísértésükben.

Világosan olvashatunk erről A zsidókhoz írt levélben: „Annakáért mindenestől fogva hasonlatosnak kellett lennie az atyafiakhoz, hogy könyörülő legyen és hív főpap az Isten előtt való dolgokban, hogy engesztelést szerezzen a nép bűneiért. Mert amennyiben szenvedett, ő maga is megkísértetvén, segíthet azokon, akik megkísértetnek” (2:17.18).

Figyelmeztetni akarok még az összehasonlításra: „Amilyen könyörülő az atya a fiakhoz, olyan könyörülő az Úr az őt félők iránt.” Nem csak könyörületről van szó, hanem apai könyörületről. A nyomorúság idején sokat jelent a szomszédok és ismerősök könyörülete, de mennyivel értékesebb az édesapa vagy édesanya könyörülete! Bárcsak hinnének Isten gyermekei abban a könyörületben, mely Istenük és Atyjuk szívében van!

Olvasandó: A zsoltárok könyve 103:8-16.

*De az Úr kegyelme öröktől fogva való és örökkévaló az őt féltőkön.
A zsoltárok könyve 103:17.*

Majdnem minden bibliai hely, ahol az Úr gyermekeiről van szó, szól az ellenség miatti szomorúságról vagy veszélyről. Arra akarom gondolataitokat irányítani, hogy ezekben Isten gyermekeinek kiváltsága az, hogy Istenük Atyjuk is és hogy Ő könyörül rajtuk. „Beteljesíti az őt féltőknek kívánságát.” (Zsolt 145:19). Hol van az az ember, aki az Urat féli? Hallgasson ide. Adóniáról azt mondja az Írás, hogy apja, Dávid engedte, hogy mindenben a saját feje és érzelme szerint járjon. Azt olvassuk az 1 Kir 1-ben: „Kit az ő atyja (Dávid) soha meg nem szomoríta, ezt mondván: Miért cselekszel így?” (6.v). De itt még több is van. Itt az az ígélet van, hogy teljesül szíved minden kívánsága, ahogy ez szavakba van öntve Dávid imádságában: „Cselekedjék veled szíved szerint, és teljesítse minden szándékodat” „Teljesítse az Úr minden kérésedet” (Zsolt 20:5.6).

Neked, aki az Urat féled, mi a kérésed? Az, hogy megszabadulj jelenlegi aggodalmaidtól? Az Úr meg fog azokból szabadítani. Hogy megszabadulj a bűn és halál testétől? Az Úr átváltoztatja ezt a testedet, hogy hasonlóvá lehess az Ő dicsőséges testéhez. Kívánczol Isten jelenlétébe és a mennyei angyalok közé? Ez a kérésed is teljesül. „Lón pedig, hogy meghala a koldus, és viteték az angyaloktól az Ábrahám kebelébe” (Luk 16:22). Talán így panaszkodsz: „Ó, csak ne tartana olyan soká!” Nos, tanulj meg előbb ennek a jövőnek az ígéletében való osztályrészedből élni; az édessé teszi az arra való várakozásodat. Isten teljesíti kérésedet, az nem fog elmaradni!

Olvasandó: Lukács 16:19-31.

*Az őt féltőkben gyönyörködik az Úr.
A zsoltárok könyve 147:11.*

Milyen kiváltság! Az Úr az Őt féltőkben gyönyörködik. Örül munkájának. Ahogy egy férfinak tetszik a felesége, tetszenek gyermekei és pénze és vagyona, olyan az az ember, aki féli az Urat. Ő Isten gyönyörködésének tárgya. Istennek tetszik gyermekei jóléte. Ezért küld nekik egészséget szenthelyéből, és megitatja őket gyönyörűségének folyóvizéből, olvassuk a Zsolt 369-ben. Amikor tetszik nekünk valaki, hogy még jobban tessék, tanítjuk őt, és olyan szabályokat és törvényeket adunk neki, hogy azok szerint cselekedjék. Így tesz az Úr is. Amikor Pál a thesszalónikai gyülekezetet arra buzdítja, hogy szent életet éljenek, azt mondja: „Továbbá pedig kérünk titeket, atyámfiai, és intünk az Úr Jézusban, hogy aszerint, amint tőlünk tanultátok, mimódon kell forgolódnotok, és Istennek tetszenetek: mindinkább gyarapodjatok” (1 Thessz 4:1).

Ha tetszik nekünk valaki, sok mindent eltűrünk tőle, és készek vagyunk sok mindent elnézni, bár az nem kedvünkre való. A férj eltűri és elnézi feleségének, amit egy kívülállóval nem tenne. Így bocsátja meg az Úr is gyermekeinek hibáikat, „amint kiki kedvez a maga fiának, aki szolgálja őt” (Mal 3:17).

Boldog az az ember, aki Istent féli! Jó gondolatai, jó próbálkozásai, hogy az Urat szolgálja, tetszik Istennek.

Milyen kedves nekünk, ha valamit kapunk gyermekeinktől; különösen, ha tudjuk, hogy szeretetből, megbecsülésből és tiszteletből teszik. Az Úr Jézus is megemlítette az özvegy asszony két fillérét. Tetszett neki az asszony, és annak cselekedete.

Olvasandó: Márk 12:38-44.

*Megáldja azokat, akik félik az Urat, a kicsinyeket és a nagyokat.
A zsoltárok könyve 115:3.*

Isten gyermeke, bár még kicsi vagy a világ szemében, saját szemedben és Isten többi gyermeke szemében is, de mivel istenfélő vagy, azok közé számlál téged Isten, akiket megáld.

Ifjú vagy, vagy még talán gyermek, akit könnyen nem vesznek figyelembe? Krisztus nem vet meg téged. Amikor Jézus a templomudvart megtisztította, jöttek a sánták és a vakok; meggyógyította őket. A gyermekek azt kiáltották: „Hozsánna a Dávid fiának”. Emiatt a főpapok és írástudók haragra lobbantak. És mi volt Krisztus válasza: „Sohasem olvastátok-é: A gyermekek és csecsemők szája által szerezted dicsőséget?” (Mát 21:14.15). Ő megáldja a kicsiket és a nagyokat.

Kicsi vagy a kegyelemben vagy az ajándékokban? Azt mondják mások, hogy kicsi vagy az egyházban, és ezért a legkisebbnek tartanak? Halld Jézus szavát: „Amennyiben nem cselekedtél meg eggyel eme legkisebbek közül, énvelem nem cselekedtél meg” (Mát 25:45). A legkisebb csillag ugyanúgy fenn van az égen, mint a legnagyobb. Ő megáldja a kicsiket a nagyokkal együtt.

Figyeld meg: a textusunk a kicsiket említi először Ők rangban az elsők. Talán azért, hogy bebizonyítsa, bár lehetnek megvetettek és kevésre becsültek a világban, mégis sokat érnek az Úr szemében. Ne gondold, hogy minden nagy megkapja a mennyek országát. Ne hidd, hogy csak a nagy cselekedeteket jutalmazza majd meg az ítélet napján Akkor ez lesz majd érvényes: „És aki inni ad egynek e kicsinyek közül, csak egy pohár hideg vizet tanítvány nevében, bizony mondom néktek, el nem vesztheti jutalmát” (Mát 10:42). Megáldja a kicsinyeket a nagyokkal együtt.

Olvasandó: A zsoltárok könyve 115:1-13.

Jó lesz-é az, ha egészen kiismer benneteket? Jób 13:9.

Arról szoltunk, milyen kivételes dolog az Úr félelme. Szoltunk arról is, hogy milyen sok üdvös kiváltság kapcsolódik az Úr félelméhez. Buzdítson ez bennünket önvizsgálatra, hogy megtudjuk, hogy ez a kegyelmi ajándék bennünk van-e vagy nincs. Ha ez a kegyelmi ajándék benned van, akkor áldott vagy, mert tieid mindezek a nagyszerű kiváltságok. De ha kitűnik, hogy ez a kegyelmi ajándék nincs benned, akkor helyzeted szörnyen nyomorúságos! Bárcsak becsületesek lennénk magunkkal szemben. Senki sem hozza ezt a kegyelmi ajándékot magától magával erre a világra. Természet szerint senki sem féli Istent, nincs Isten félelem szemében. Nem tudja, mit jelent az Urat félni. Ez az istenfélelem ugyanis új szívből, hitből és megbánásból fakad. A szív és az élet alapos megváltozására van szükség, másképp idegen az istenfélelem az ember számára. Sajnos! a legtöbben tudatlanok ebben a tekintetben.

Vannak olyanok is, akik nem félnek azt mondani, hogy ők nem változtak meg. Tudják az ilyenek Istent félni? Megvan ezeknél ez a kegyelmi ajándék? Ha nem ismerik a megváltozást, nem is félik Istent!

Ezért bűnös, gondold meg, ki is vagy. Ha nem féled Istent, más kegyelmi ajándékaid sincsenek. Mert az Úr félelme a kegyelem egész tárházából származik.

Az Úr félelme, az összes kegyelmi ajándék virága és szépsége. Lehet, hogy valami a kegyelemre hasonlít, de ha annak nem gyümölcse az istenfélelem, az nem igazi félelme az Úrnak.

Ezért azt mondom neked, gondolj sokat erre. Ahogy viszonyulsz ehhez a kegyelmi ajándékhoz, úgy is fogsz elítéltetni!

Olvasandó: Jób 13:9-16.

*Jó lesz-é, ha egészen kiismer?**Jób 13:9.*

Az, aki büszke, és a fellegekben jár, az nem féli Istent. Erről olvasunk világosan Pálnak a rómaikhoz intézett figyelmeztetésében: „Fel ne fuvalkodjál, hanem félj” (Róm 11:20). Ebből látjuk, hogy a felfuvalkodottság és az istenfélelem éles ellentétben állnak egymással. Az apostol ezekkel a szavakkal rámutat arra, hogy ahol egyik van, ott nincs a másik. Ahol felfuvalkodottság van, ott nem lehet istenfélelem. Ahol istenfélelem van, ott a lélek alázatos. Lehet valaki büszke és ugyanakkor féli az Urat? Miért van szó akkor arról, hogy Isten látja a büszkét és megalázza. Hogy lehet szó akkor arról, hogy az Úr távolról látja a büszkét? Aki büszke önmagára, gazdagságára, tiszttségére, vagy tehetségére, nem féli Istent.

A fősvény sem féli az Urat. Ez kitűnik Isten Igéjéből, mivel a fősvénység és istenfélelem ellentétek. A fősvényt bálványimádónak hívják. Azt mondja róla az Írás, hogy nincs osztályrésze Krisztus országában. „Mert azt jól tudjátok, hogy egy paráznának is, vagy tisztátalannak vagy fősvénynek, ki bálványimádó, nincs öröksége a Krisztusnak és Istennek országában” (Ef 5:5).

Te, ki a világot hajhászod, aki nem törödsz azzal, hogyan szerzel világi kincseket, figyelj csak erre! Fölhasználhatod a vallást, hogy hatalmadba kerítsd a világot! De nem féled Istent.

Isten Igéje a fősvényeket paráznáknak is nevezi. Tudod, mire figyelmezteti ezeket Jakab apostol: „Parázna férfiak és asszonyok, nem tudjátok-é, hogy a világ barátsága ellenségeskedés az Istennel? Aki azért e világ barátja akar lenni, az Isten ellenségévé lesz” (Jak 4:4). „Jó lesz-é az, ha egészen kiismer benneteket?”

Olvasandó: Jakab 4:1-7.

*Jó lesz-é az, ha egészen kiismer?**Jób 13:9.*

A falánkság olyan bűn, melyre kevésbé figyelnek. Kevés megbánást éreznek azok, akik ebben vétkesek. Mégis utálatos bűn Isten szemében. Megtiltja gyermekeinek, hogy ilyenekkel érintkezzenek. Azt mondja: „Ne légy azok közül való, akik borral dözsölnek; azok közül, akik hússal dobzódnak” (Péld 23:20). Sajnos némelyek úgy tesznek, mintha másra sem születtek volna, mint hogy egyenek és igyanak. Az Úr Jézus földön létekor óva intett ettől. „De vigyázzatok magatokra, hogy valamikor meg ne nehezdedjék a ti szívetek dobzódásnak, részegségnek és az élet gondjainak miatta, és váratlanul reátok ne jöjjön a nap” (Luk 21:34) A hazug is olyan valaki, aki nem féli Istent. Kitűnik ez az Ézsaiás 57-ből: „Hazudtál és rólam meg nem emlékezel, szívedre sem vevéd, vagy azért nem félsz engem, hogy hallgatók már régtől fogva?” (11.v). Nem nevezi meg, hogy milyen hazugságról van itt szó. Csak hazugság, vagy megszokás, melyet itt Isten megítél, ugyanúgy, mint ahogy megítéli azokat is, akik azt elkövetik. Vannak, akik megszokták, hogy hazudnak. Ez nem egyeztethető össze az istenfélelemmel. Vannak orcátlanul hazudozók, de képmutató és vallásos hazugok is. Ha meg nem tér, egyikük sem fogja a kárhozatot elkerülni Isten Igéje szerint. A jelenések 21-ben azt olvassuk: „És minden hazugoknak, azoknak része a tűzzel és kénkövel égő tóban lesz” (8.v).

A mennyben és az új Jeruzsálemben nem lesz hely a hazugok számára. Komolyan csendül ez ki A jelenések 22-ből: „De kinn maradnak az ebek és a bűbájo-sok, és a paráznák és a gyilkosok, és a bálványimádók és mind, aki szereti és szólja a hazugságot” (15.v).

Olvasandó: A jelenések könyve 21:1-8.

Jó lesz-é az, ha egészen kiismer benneteket?

Jób 13:9.

Azok, akik Isten népét nyomorgatják, és igyekeznek őket háborgatni, nem félik Istent. Azok akik megpróbálják Isten gyermekeit letéríteni a helyes útról, szintén nem félik Istent.

Ez kitűnik abból, amire Mózesnek figyelmeztetnie kellett Izráel népét. Izráelnek ki kellett irtania Amálek népét. „Megemlékezzél arról, amit Amálek cselekedett rajtad az úton, amikor Egyiptomból kijöttetek... hogy reád támadt az úton, és megverte a seregnek utolsó részét, mind az erőtleneket, akik hátul valának, amikor magad is fáradt és lankadt voltál, és nem félted az Istent” (5 Móz 25:17.18). Napjainkban is van sok amálekita, akik kellemetlenkednek Isten nyája gyenge tagjainak. Amálek megpróbálja megtámadni ma is a gyengéket, némelyeket túlerővel, másokat nyelvel, némelyeknek életére és javaira tör, másoknak becsületét és jó hírnevét mocskolja be. Istentelen mesterkedése oka, hogy hiányzik nála az istenfélelem. Ha félné Istent, nem szomorítaná meg, nem kínozná és nem rágalmazná Isten gyermekeit.

Azok, akik gúnyolják Isten gyermekeit, amikor szomorúak, kísértésbe esnek és üldözik őket, szintén nem félik Istent. A részvét helyett inkább örülnek, örömeikben ugrálnak, amikor Isten gyermekei nehéz körülmények közé kerülnek. Ilyen emberek is voltak mindig. Dávidot is, Izráelt is gúnyolták az ellenségeik. Amikor az Úr Jézus a kereszten függött, gúnyolta az egyik gonosztevő. Nem történik meg gyakran, hogy azok, akik nem félik Istent, kárörömmel örvendeznek Isten gyermekeinek nehézségein? Hogy kiderül akkor az istenfélelem elleni gyűlölet. Jaj azoknak, akik Isten gyermekeit nyomorgatják! Krisztus úgy tekinti ezt a bűnt, mellyel gyermekeit bántják, mintha ellene követnék el. Megszégyeníti és csúffá teszi azokat, akik népe lelkére törnek!

Olvasandó: A zsoltárok könyve 35:1-10.

Oh, csak félnők az Urat.

Jeremiás 5:24.

Az elmúlt napok önvizsgálata után, hogy kegyelem által féljük-e az Urat, még egy dologra szeretnék figyelmeztetni: Ha nem féled az Urat, akkor ne halaszd azt tovább. Vannak, akik észreveszik ugyan, hogy hiányzik náluk az istenfélelem, azonban a bennük lakozó bűn hatalmával elutasítják a megtérésre való felhívást, ahogy azt textusunkban olvassuk: „De ennek a népnek szilaj és dacos szíve van; elhajlottak és elmentek; és még szívökben sem mondják: „Oh, csak félnők az Urat, a mi Istenünket.”

Látják, hogy körülveszik őket Isten ítéletei, de ez nem indítja őket arra, hogy így szóljanak: „Oh, csak félnők az Urat.” Továbbra is el akarják maguktól háritani az Isten félelmét.

És hogy van ez a te életedben?

Bűnös, a te szíved még mindig elhidegült, úgy hogy nem mondod: „Oh, csak félnők az Urat”? Az Úr észrevette elhidegülésedet és lázadásodat. Félelmetes ítéletet készít. Erről olvasunk ugyanebben a részben: „Hát ezeket ne büntessem-é meg, ezt mondja az Úr; az ilyen nemzetet, mint ez, avagy ne álljon bosszút az én lelkem?” (29.v).

Bűnös, miért akarod ezt a haragot magadra zúdítani? Könyörgök, ne tedd tovább. Miért akarsz a saját hóhérod lenni? Térdelej le, emeld fel szívedet és kezedet az Úr felé, és kiált: „Mutasd meg nekem a te utadat, hogy járhassak a te igazságodban, és teljes szívvel féljem nevedet” (Zsolt 86:11).

Az Úr munkálkodjék úgy a szívedben, hogy ez lehessen a te hited is: „Oh, bárcsak félnők az Urat, a mi Istenünket.”

Olvasandó: Jeremiás 5:20-31.

Oh, csak félnők az Urat.

Jeremiás 5:24.

Gondolj arra, hogy mindazok, akik ebben az életben nem akarják félni Istent, egyszer mégis félni fogják Őt. Aki nem akarja Őt önként félni, egyszer majd kell, hogy félje, amikor az Úr jön hogy bosszút álljon. Akkor a bűnöst minden oldalról félelem és rettegés veszi körül. Akkor fél majd kívül-belül. Akik nem akarják Istent ebben az életben szolgálni, megtapasztalják, hogy Isten nevetni fog, amikor ez a félelem elfogja őket. Ahogy most Ő szól, és nem akarják meghallani, úgy fognak majd kiáltani és sírni, de az Úr kacagja félelmüket. „Én is a ti nyomorúságotokon nevetek, megcsúfollak, mikor eljő az, amitől féltetek. Mikor eljő, mint a vihar, az, amitől féltetek, és a ti nyomorúságotok, mint a forgószél elközelget: mikor eljő tireátok a nyomorgatás és szorongatás. Akkor segítségül hívnak engem, de nem hallgatom meg: keresnek engem, de meg nem találnak. Azért, hogy gyűlölték a bölcsességet, és az Úrnak félelmét nem választották” (Péld 1:26-29).

Bűnös, mit fogsz tenni, ha csapdába kerülsz; ha a bűnök és bűneid rettentései kötélként megkötöznek? Ezek a külső sötétségre visznek téged. Mit fogsz akkor tenni, hogy megszabadulj a félelemtől. Vagy, olyan valaki vagy, aki a félelemtől már megszabadult? Szegény ember, mit fogsz tenni, hova fogsz menekülni, ha az Úr jön, hogy megvizsgáljon?

Azok közé tartozol, akik nem akarják Őt önként félni? Ó, bűnös, hol leszel majd dicsőségeddel, és mindazzal, ami valaha is a tied volt a földön? Hol lesz híred, dicsőséged, pénzed és vagyoned? Hova menekülsz akkor segítségért? Azt tanácsolom neked: borulj még ma az Úr elé, és könyörögj, hogy még ma töltse meg szívedet félelmével!

Olvasandó: A példabeszédek könyve 1:20-33.

Ha valaki újonnan nem születik, nem láthatja az Isten országát.

János 3:3.

Be fogunk menni Isten országába? Isten országa a választottaké. Számukra készítettet el a világ fundamentumának megvettése előtt. Amikor az Úr Jézus visszajön az ég felhőiben, elküldi angyalait nagy trombitaszóval. Akkor az angyalok egybegyűjtik az ő választottait a négy szelek felől, az ég egyik végétől a másik végéig (Máté 24:31).

Ha részesei akarunk lenni annak az országnak, akkor újjá kell születnünk!

A mennyek országa az örökösöké. Azok Isten gyermekei, akik újjászülettek. És a gyermekek örökösök is. Van születési jogod? Megtudod mutatni? Nem segít, hogy gondoltunk Isten országára, és nincs születési jogunk. Akkor nem kapunk örökrészt. Olyan könnyen kimondják, hogy Isten irgalmas; Krisztus a bűnösökért halt meg. Sokan azt mondják: meg fogunk térni, ha eljön az alkalmas idő. Remélik, hogy minden jól végződik. De figyelmeztetlek: ahogy Ézsau, aki eladta elsőszülöttségét, nem kapta meg az áldást, úgy nem lesz tied sem az Isten országa, ha nem vagy örökös!

Isten gyermekeinek kegyelem által állhatatosnak kell lenniük az üdvözítő hitben. Nem lehetnek hűtlennek, és nem veszhetnek el örökre. Isten ereje megtartja őket hit által az üdvösségre, mely mennyben van fenntartva számukra.

De azok, akik nem születtek újjá, akiknek nincs gyermeki joguk, és így nem örökösök, nem mehetnek be az Isten országába!

Olvasandó: János 3:1-8.

*Ha valaki újonnan nem születik, nem láthatja az Isten országát.
János 3:3.*

A szegény, testi, tudatlan világnak nem lehet része a mennyben. Szereti bűneit, és nem tud attól megválni. János evangéliumában az olvassuk: „Az emberek inkább szerették a sötétséget, mint a világosságot, mert az ő cselekedeteik gonoszak valának” (Ján 3:19).

A szegény, tudatlan világ nem lehet részes a mennyben, mivel szívében ellensége Istennek, az Ő Igéjének és szentségének. Inkább hisz a hazugságnak. Mi lesz, ha igazzá válik: „Hogy kárhózzassanak mindazok, akik nem hittek az igazságnak, hanem gyönyörködtek az igazságtalanságban” (2 Thessz 2:12).

A szegény, tudatlan világnak nem lehet része a mennyben, mivel nem hallgat a bizonyágtételekre. Vonakodik menni, amikor Isten hívja. Mi lesz, ha meghallja az Úr szájából: „Mivelhogy hívtalak titeket, és vonakodtatok, kiterjesztém az én kezemet, és senki észbe nem vette; és elhagyátok minden én tanácsomat, és az én feddésemmel nem gondoltatok: én is a ti nyomorúságotokon nevetek, megcsúfollak, mikor eljő az, amitől féltetek. Mikor eljő, mint a vihar, az, amitől féltetek, és a ti nyomorúságotok, mint a forgószelek elközelget... mikor eljő titeket a nyomorgatás és a szorongatás. Akkor segítségül hívnak engem, de nem hallgatom meg: keresnek engem, de meg nem találják” (Péld 1:24-28).

A szegény, tudatlan világnak nem lesz része a mennyben, mivel ennek a kornak az istene megvakította szemüket. Nem látják istentelen és elkárhózott állapotukat, melyben vannak. Nem látják Krisztus szépségét sem, és éppoly kevéssé azt, hogy Ő mennyire kész arra, hogy a szegény bűnösöket üdvözítse.

„Ha valaki újonnan nem születik, nem láthatja az Isten országát.”

Olvasandó: János 3:9-15.

*Ha valaki újonnan nem születik, nem láthatja az Isten országát.
János 3:3.*

A szegény világ állandóan halogatja a Krisztushoz való menetelt. Elutasítják a hívást, amíg aztán Isten kegyelmének és türelmének ideje lejár. Vannak, akik annyira megkeményedtek, hogy sohasem akarnak Krisztushoz menni. Vannak olyanok is, akik elhatározzák, hogy egyszer mégis mennek, de sokan túl későn mennek. És mit mond róluk az Úr? „De nem akarák meghallani, sőt vállalkat vonogaták, és bedugák füleiket, hogy ne halljanak... És lőn, hogy amint én kiáltottam és nem hallották meg: úgy kiáltottam, de nem hallottam meg, azt mondja a Seregeknek Ura” (Zak 7:11 és 13).

A szegény világnak rossz elképzelései vannak Isten irgalmasságáról. Kevésre becsülik az evangéliumot. Isten hiába kínálja nekik kegyelmét, szívesebben támaszkodnak saját jó cselekedeteikre. Legtöbbjük úgy cselekszik, mint a királyi menyegzőre meghívottak. Oda sem akartak elmenni a meghívottak. „Ímé, ebédemet elkészítettem, tulkaimat és hizlalt állataim levágva vannak, és kész minden; jertek el a menyegzőre. De azok nem törődve velem, elmenének, az egyik a maga szántóföldjére, a másik a maga kereskedésébe” (Máté 22:4.5).

A szegény világnak soha nem lesz a mennyben része, mivel hitelenségük egyszer s mindenkorra visszatartja őket attól, hogy felöltözzék Krisztus igazságát. Nem mosatnak meg az Ő vérében, úgy hogy sem bűnbocsánatot, sem igazzá tételt nem kapnak. Mit mond Pál róluk? „Izrael ellenben, mely az igazság törvényét követte, nem jutott el az igazság törvényére. Miért? Azért mert nem hitből keresték, hanem mintha a törvény cselekedetéből volna. Mert beleütköztek a beleütközés kövébe” (Róm 9:31.32). Ez lesz az ítélete a mi életünknek is?

Olvasandó: János 3:16-21.

Meggyógyítja a megtört szívűeket. A zsoltárok könyve 147:3.

Csak akkor tartja meg Isten az embert, ha az megtört szívű? Mindannyiunk számára nagyon fontos kérdés ez.

Amikor az ember megszületik, lelkileg halott. Ezért nincs rá hatással, amikor Isten szeretettel hívja, hogy örökre megtartsa. Nincs hatása a földi ítéletekkel való fenyegetéseknek sem. Ha azonban az Úr a szívet összetöri, akkor az Ige megsebezhet, átdöfhet és átszúrhat. Akkor a szív elgyengül; Isten lába elé esik és meghal, de, ha Istennek Krisztusban való kegyelme és szeretete támogatja, akkor nem.

A nem lelki ember ostoba a lelki és mennyei dolgokban, bármilyen bölcs is a világiakban. Ezért mondja Pál: „Érzéki ember pedig nem foghatja meg az Isten lelkének dolgait: mert bolondságok néki; meg sem értheti, mivelhogy lelkiképen ítéltetnek meg” (1 Kor 2:14).

De hogyan legyen az ostoba bölcsé? Nos, az Úrnak kell az ostobaságot a szívéből eltávolítania, és bölcsességet ültetni abba. A nem lelki ember büszke is. Milyen korán megnyilvánul ez a gyermekekben. De a felnőttekben is. A farizeusok azt gondolták, hogy jól cselekedtek, amikor azt mondták, hogy Krisztusban ördög van. Pál valóban azt hitte, hogy jól cselekszik, amikor fenyegetéstől és öldökléstől lihegett Isten gyülekezete ellen. Bizonyosságot is tett erről: „Én bizonyára elvégeztem vala magamban, hogy ama názáreti Jézus neve ellen sok ellenséges dolgot kell cselekednem” (Csel 26:9). Így teszi a bűn az embert felfuvalkodottá azzal, hogy büszkévé teszi és azzal, hogy az ember sokat képzel magáról. Mielőtt a szív összetörik, a büszke embertől semmi sincs olyan távol, mint az, hogy lelke megtartásával törődjék. Milyen nagy kiváltság, hogy megtört szívünk van!

Olvasandó: A zsoltárok könyve 147:1-7.

Meggyógyítja a megtört szívűeket. A zsoltárok könyve 147:3.

A megtört szív meghódol. Leborul Isten előtt, és Neki adja a dicsőséget. Sok példát találunk erre Isten Igéjében. Ezért a megtört szívet őszinte, jó, tökéletes, istenfélő szívnek nevezik, és olyan szívnek, mely tiszta Isten parancsai szerint. Az ilyen szív őszinte engedelmességet tanúsít Óiránta, Aki ezt kívánja tőlünk. Mielőtt a szívünk töredelmes és megtört, nem hódol meg Isten törvénye előtt, mert nem is tudja azt megtenni. Ezért akarja Isten az ilyennek a lelkét megtörni. Horgas nyilat ló a szívébe. A nyilat nem lehet kihúzni, bent marad, és gondoskodik arról, hogy a bűnös, mint egy holt essék Isten lába elé. Majd csak azután adja át a bűnös a fegyvereit, és mint legyőzött, megadja magát az Úrnak, és bocsánatért könyörög. Akkor Ő harci kocsiján diadalmasan hajt foglyával. Akkor büszkélkedik. Akkor szólnak a harangok a mennyben. Akkor örömben ujjonganak az angyalok. Akkor görnyedten fekszik a bűnös az Ő lába előtt, Aki őt legyőzte, és azt mondja: „Nyilaid élesek; népek hullanak alá; a király ellenségeinek szívében” (Zsolt 45:6). Akkor a bűnös meghódol, bilincseiben követi legyőzőjét, keresi a békét, és odaadná az egész világot, hogy megnyerje Isten kegyét. Akkor mindent odaadna, hogy Krisztus által reménykedhessék abban, hogy megtartatik. Másként nem lehet Isten előtt kedvesnek lenni: „A töredelmes és bűnbánó szívet oh Isten nem veted te meg” (Zsolt 51:19). Az az ő munkája, hogy a megtört szívűt meggyógyítsa.

Olvasandó: A zsoltárok könyve 45:1-6.

Meggyógyítja a megtört szívűeket. A zsoltárok könyve 147:3.

A megtört szív Isten számára nagyszerű valami, mivel az Krisztust értékeli és nagyra becsüli. „Nem az egészségeseknek van szükségök orvosra, hanem a betegeknek” (Márk 2:17). Ez a beteg a megtört szívű, akiről textusunk szól. Isten az embereket beteggé teszi azért, hogy sújtja őket, azért, hogy összetöri a szívüket. Ezért tartoznak egymáshoz a betegség és a sebek, egyik a másik következménye.

Mielőtt valakinek összetörik a szíve, megveti Isten Fiát. „Nem volt néki alakja és ékessége, és néztünk reá, de nem vala ábrázata kívánatos! Útált és az emberektől megvetett volt, fájdalma férfija és betegség ismerője! Mint aki elől orcánkat elrejtettük, útált volt; és nem gondoltunk vele” (Ézs 53:2.3).

Krisztus a nagy Szabadító. De mit jelent a szabadító olyan ember számára, aki még soha nem látta magát megkötözve? Ezért mondja A prédikátor könyve olyan emberről, aki a várost megmentette: „Senki meg nem emlékezett arról a szegény emberről” (9:15).

Így szenvedett Krisztus fájdalmasan, és törték Őt össze népe vétkei miatt, hogy megkímélje őket a pokol kínjától, melyet bűneikért megérdemeltek. De mit jelent ez olyan embereknek, akik soha nem láttak és ízleltek mást, mint a bűn szépségét és édességét? Nincs szemük, hogy meglássák, hogyan járt közbe Krisztus Istennél, hogy a terméketlen fügefa kivágását még egy évig elhalasztassa. A természeti ember nem köszöni meg Krisztusnak ezt a fajta jóságot. Ezért tekint Isten állandóan sértődötten az ilyen hálátlan és meggondolatlan emberekre.

Milyen nagy csoda, amikor Isten az ilyen hálátlan szívet összetöri és aztán meggyógyítja!

Olvasandó: Márk 2:13-17.

Meggyógyítja a megtört szívűeket. A zsoltárok könyve 147:3.

Az evangélium Krisztust Orvosnak nevezi. Ő a lélek egyetlen Orvosa. Ő meggyógyít, még ha a teljesen reménytelen is a betegség. És akit meggyógyít, azt örökre meggyógyítja. „En örök életet adok nékik” (Ján 10:28). Ő ingyen gyógyítja meg őket, csak kegyelemből. De mit jelent mindez annak a számára, aki nem látja, hogy megsebesült? Mit jelent a világon a le jobb orvos, mit jelent együtt véve a világ minden orvosa annak, aki nem ismer és érez betegséget?

Ez is oka annak, hogy Krisztust olyan kevésre becsülik az emberek. Isten nem tette őket beteggé azzal, hogy sújtotta őket. Kardja nem sebesítette meg őket, nyila nem ütötte át a májukat. Nem morzsolta szét őket kalapácsa, és nem olvasztotta meg őket tüze. Ezért nem törődnek ezzel az Orvossal. Ezért becsmérelnék mindent, amit Isten tett, hogy lelküket megmentse. Mennyire másként lenne, ha az ilyen lélek megsebesült volna. Ha a szív összetörik, akkor beteggé teszi a vétek fullánkja. Akkor azt mondja: „Moss meg engem, Uram, enyhítsd sebeimet, önts olajodat és borodat sebeimbe.” Akkor azt kéri: „Úr Jézus, hallass örömet és vigasságot velem, hogy örvendezzenek csontjaim, amelyeket összetörtél” (Zsolt 51:10). Akkor semmit sem vár az ember jobban, mint a gyógyulást. Akkor senki sem olyan kívánatos, mint Krisztus. Krisztus neve akkor a legjobb név. Az ilyennek Krisztus szeretete a legjobb szeretet. Ami az éhesnek a kenyér, ami a szomjazónak a víz, a vaknak a világosság, a fogolynak a szabadulás az Krisztus még ezerszer inkább a megsebzett és összetört szívnek.

Olvasandó: Ézsaiás 53:1-5.

Ha meg nem tértek, mindnyájan hasonlóképen elvesztek.

Lukács 13:3.

Ez a nyilvánvaló bűnösöket figyelmeztető Ige.

Szegény bűnös, Isten Igéjéből tudjuk, hogy csak kevesen fognak üdvözülni. Sokan, akik várják a mennyet, nem lesznek annak részesei.

Adj őszinte választ Péter apostol kérdésére: „Mert itt az ideje, hogy elkezdődjék az ítélet az Istennek házában: ha pedig először mi rajtunk kezdődik, mi lesz azoknak a végök, akik nem engedelmessé válnak az Isten evangéliomának?” (1 Pét 4:17).

Ha az ítéletnek rajtunk kell elkezdődnie, nem gondolsz soha arra: Velem mi lesz? Ha az ég csillagainak a pokolba kell hullaniuk, te azt gondold, hogy te az égbe jutsz?

Péter még föltesz egy másik kérdést is: „És ha az igaz is alig tartatik meg, hová lesz az istentelen és a bűnös?” (1 Pét 4:18).

Tudsz erre a kérdésre válaszolni? Nem bújhatsz meg a bűnösök közt. A Zsolt 1-ben azt olvassuk, hogy „nem állhatnak meg a gonoszok az ítéletben, sem a bűnösök az igazak gyülekezetében” (5.v). Ó, bűnös, hol leszel te? A képmutatók közt nem tudsz elbújni, mert „képmutató nem juthat elébe” (Jób 13:16). Azt nem fogadja el Isten, hanem el fog veszni.

Gondolj arra, mi lesz a bűnösök sorsa Isten ítéletének napján. Akkor szeretnél más ember lenni, de az nem használ. Akkor kívánnád, hogy bárcsak életedben megtértél volna, de az sem használ már. Mit teszel akkor, szegény bűnös?

Ma még hangzik az Üdvözítő szava: „Térjetelek énhozzám, hogy megtartassatok földnek minden határai, mert én vagyok az Isten, és nincsen több!” (Ézs 45:22).

Olvasandó: Lukács 13:1-5.

Ha meg nem tértek, mindnyájan hasonlóképpen elvesztek.

Lukács 13:3.

Ez az Ige azoknak is szól, akiket meg akarnak győzni. Nem biztos, hogy a meggyőzésük igazi megtérésben végződik.

Figyelmeztetni akarlak, hogy a meggyőződésedet segítsen, de arra is, hogy maradj meg az üdvözítő kegyelemben.

Gondolj arra, hogy csak kevesen fognak üdvözülni. Ha Isten téged arra méltatna, hogy egyike légy a keveseknek, milyen nagy kegyelem lenne az!

Légy hálás a meggyőzni akarásért. A megtérés meggyőzéssel kezdődik, bár nem minden meggyőzés végződik megtéréssel. Nagy kegyelem az, ha meggyőződünk arról, hogy bűnösök vagyunk, és szükségünk van Üdvözítőre. Tartsd azt kegyenyilvánításnak. Adja az Úr, hogy meggyőződésed megtérésben végződjék.

Vigyázz, hogy a meggyőződésedet el ne fojtsd.

Sok szegény bűnös a meggyőzést szégyenletesnek és károsnak tartja. Nem akarja, hogy fölébresszék, igyekeznek a meggyőzött lelkiismeretet elcsendesíteni. Ezek a szegény bűnösök olyanok, mint a gyermek, aki gyorsan el akarja fűjni a gyertyát, melyet éppen most gyújtottak meg. Meggyőzött bűnös, Isten meggyújtja a gyertyádat, és te elfűjod. Isten ismét meggyújtja és te megint elfűjod. Mindaddig, amíg Isten elhatározza, hogy többé nem gyújtja meg a gyertyádat. Akkor úgy jársz-kelsz, mint az egyiptomiak, a sötétségben minden napodon, és soha többé nem látod meg a világosságot.

Dicsőítsd Isten, ha fölébresszt, és ne oltsd el a meggyőződésedet! Gondolj Jeremiás próféta szavaira: „Dicsőítsétek az Urat, a ti Isteneteket, mielőtt sötétséget szerezne, és mielőtt megütnétek lábaitokat a sötét hegyekben.”

Olvasandó: Jeremiás 13:15-23.

SZEPTEMBER 30.

Ha meg nem tértek, mindnyájan hasonlóképpen elvesztek.

Lukács 13:3.

Most még a hívekhez fordulok.

Csak a nyelveddel vagy vallásos? Külsőleg nem különbözöl a világi emberektől. Csak jobban és szebben tudsz beszélni, mint ők. Hallgasd csak meg, mit írt Pál apostol a korinthusiaknak: „Ha embereknek vagy angyaloknak nyelvén szólok is, szeretet pedig nincsen én bennem, semmi vagyok.” (1 Kor 13:1). Tehát azok, akikben nincs Isten, Krisztus és a szentek iránti szeretet, semmik. Azok nem Isten gyermekei, tehát nem örökösei a mennynek. Gondolj arra, hogy egy szépen szóló nyelv nem fogja tudni megnyitni a menny kapuit, vagy megvakítani a Bíró szemét!

Lehet, hogy kapzsi egyháztag vagy, aki nyerni akarsz a vallással? Olyan valaki vagy, aki egyháztagságodat arra karod használni, hogy azáltal előnyt szerezz? Gondolj arra, hogy Júdás is sokat gyűjtött az erszénnyel, de lelke a pokolban ég!

Lehet hogy olyan egyháztag vagy, aki Istent és Baált egyszerre szolgálod? Ezek az emberek mindenféle társasággal érintkeznek. Vallásukat éppen olyan gyorsan változtatják, mint a társaságukat. Olyanok, mint az egyiptomi békák, melyek a vízben és a szárazon egyaránt megélnek. Jól érzik magukat a vallásos közösségekben, de éppen olyan jól a világi társaságban is. Egyik kezükben tűz van, a másikban víz.

Ezekhez az egyháztagokhoz tartozol? Akkor azokhoz tartozol, akikről azt mondja az Írás, sokan igyekeznek bemenni, de nem mehetnek! Gondold meg, hogy mi szolgál örök békességedre! „Ha meg nem tértek, mindnyájan hasonlóképpen elvesztek.”

Olvasandó: Titus 1:10-16.

OKTÓBER 1.

És imé vannak utolsók, akik elsők lesznek, és vannak elsők, akik utolsók lesznek.

Lukács 13:30.

Milyen rendkívüli csalódás ér sok hívőt a végítélet napján. Mindenki, aki különbséget tud tenni jó és rossz között, tudja, hogy természet szerint a széles úton halad a kárhozat felé. Csak az üdvösségre való megtérés hozhat itt változást.

Isten Igéjének segítségével említsünk meg néhány nevet, akik Isten nevét vallották, de mégis elvesztek.

Júdás, aki a tanítványok közt élt, de elveszett.

Démás, az evangélista, szintén elveszett.

János harmadik levelében Diotrefeszről olvasunk, aki ugyancsak elveszett. Azok közül való volt, akik szolgáltak a gyülekezetben. Pál azt írja Timótheusnak: „Azt tudod, hogy elfordultak tőlem az Ázsiabeliek mind” (2 Tim 1:15). Ott tehát az összes gyülekezetek elbuktak.

Óvakodjunk, testvérem, hogy mivel megvan az ebbe a nyugodalomba való bemenetel ígérete, valaki közülünk valaki fogyatkozásban levőnek ne találtassék (Zsid 4:1). Fogyatkozásban levőnek lenni! Nincs ennél rettenetesebb. Nem az a célom, hogy elcsüggyesszelek, de remélem, hogy fölébreszthetlek. A gyülekezeteknek föl kell ébredniük, a híveknek szintén.

Gondolj csak arra, milyen nagy csalódás fog érni sok hívőt Isten ítéletének napján. Nem fogják tudni, hogy elvesztek, és mégis kizáratnak. Reménykednek a mennyben, de a menny kapuja zárva lesz előttük. Várják, hogy Krisztus majd könyörül rajtuk, de megfogják tapasztalni, hogy nincs számukra kegyelem! Milyen csalódás lesz az!

Olvasandó: 2 Timótheus 4:9-18.

OKTÓBER 2.

És imé vannak utolsók, akik elsők lesznek, és vannak elsők, akik utolsók lesznek.
Lukács 13:30.

Milyen nagy csalódás lesz azok számára, akik elsőnek tartják magukat, amikor kitűnik az ítéletkor, hogy azok közé tartoznak, akik ki vannak zárva. Bizonyára nagyon megrémülnek.

Főleg azon csodálkoznak, hogy váratlanul ki vannak zárva az életből és az üdvösségből.

Az a rettenetes számukra, hogy látják ostobaságukat, amikor arra gondolnak, hogyan játszották el üdvösségüket. Mindig könnyelműen azt gondolták, hogy kegyelemben részesülte; azt hitték, hogy ez a kegyelem őket megtartja. És most kivettetnek! Csodálatos lesz azok számára, akik elvesznek, amikor ott az ígértetővel, az Igéről vallást tevőkkel és az aszerint élőkkel fognak találkozni.

Testvérem, a szegény világ elvész, de fájdalmukat nem súlyosbítja az a lelkiismeretfurdalás, mely a híveket győtri. A világ nem hitt; a világ nem ízlelte a mennyet, mely elvesztett. A világnak nincs lelkiismeretfurdalása amiatt, hogy „majdnem” a mennyben volt. A világnak nincs lelkiismeretfurdalása a hamis hit, hamis reménység és hamis megtérés miatt.

Szereteted a lelkedet? Könyörögj akkor Jézus Krisztushoz fölébredt szívért. Könyörögj, hogy vonjon magához. Könyörögj Krisztus igazságáért. Könyörögj a különbségtétel lelkéért, hogy megtudhasd, mi az üdvözítő kegyelem. Hagyatkozz azokra a tanulmányokra, melyek megmutatják neked a bűn gonoszságát, az emberi élet rövidegét és a megtartás útját. Azt kérem tőled: Siess, mert eljön az éjszaka, amikor senki sem munkálkodhat! (Ján 9:4).

Olvasandó: Efézus 5:5-14.

OKTÓBER 3.

Minden, amit nékem ad az Atya, énhozzám jő; és azt a ki hozzám jő, semmiképen ki nem vetem.
János 6:37.

Ebben a részben olvassuk azt a történetet, hogy Jézus a tengeren járt, hogy Kapernaumba menjen. Tanítványait előreküldte. A szél azonban szembe fújt velük, ami akadályozta hajóútjukat. Körülbelül a negyedik őrvtás ideje volt, amikor Jézus utolérte őket a tengeren járva. Azt olvassuk, hogy a tanítványok megrémültek, amikor Őt meglátták. Így van ez gyakran Isten gyermekeinek az életében is. Amikor a jövő sötét és ijesztő, akkor Jézus csodálatos módon megmutatja magát nekik. Ezt éppúgy megrémíti őket, mint azok a dolgok, melyek azelőtt olyan félelmetesek voltak számukra. A tanítványok féltek a szélről és a víztől, de akkor is féltek, amikor Uruk és Üdvözítőjük a tengeren hozzájuk ment.

De az Úr Jézus mégiscsak azért jelenik meg gyermekeinek, hogy eloszlassa félelmüket és levertségüket.

Azt olvassuk, hogy a tanítványok bevették az Úr Jézust a hajóba, és a hajó azonnal úti céljuknál, azaz a szárazföldnél volt. Ez is lecke Isten gyermekei számára. Amikor Krisztus nincs velük, nehezen és lassan haladnak előre. De ha velük van, nagyon gyorsan célba érnek. Akkor biztonságban hajóznak.

Azok, akiknek az Úr Jézus előbb prédikált és kenyeret ettek a csodálatos megvendégeléskor, eljöttek Kapernaumba. Csodálkozva kérdezték: „Mester, mikor jöttél ide?” De Jézus nem törődött bókjukkal, sőt, megdorgálta őket. Rámutatott arra, hogy tulajdonképpen nem is Őt keresték. Nem úgy volt Rá szükségük, mint akit az Atya adott nekik.

Olvasandó: János 6:16-21.

OKTÓBER 4.

Minden, amit nékem ad az Atya, énhozzám jó; és azt aki hozzám jó, semmiképen ki nem vetem. János 6:37.

Azokat, akik az Úr Jézus után Kaprnaumba jöttek, Ő nem fogadta barátságosan. Bizonyára barátságos fogadtatást vártak azok után, amit előző nap átéltek. Az Úr Jézus azonban belelátott a szívükbe. Megdorgálta őket, és azt mondta: „Bizony, bizony mondom néktek: nem azért kerestek engem, hogy jeleket láttatok, hanem azért, mert ettetek ama kenyerekből és jóllaktatok.” És mégis kitűnik itt az Üdvözítő szeretete. Téves céljaik ellenére jó tanácsot ad nekik. Megparancsolja, hogy azért az eledelért munkálkodjanak, amely megmarad az örök életre. Milyen szívesen látta volna az Úr Jézus, hogy ezek az emberek, akik csak beszélgetni jöttek, azért jöttek volna, hogy megtartsa őket.

Ez után a történet után érkezünk el textusunkhoz: „Minden, amit nékem ad az Atya, énhozzám jó; és azt, aki hozzám jó, semmiképen ki nem vetem.” Ez mintha kikapcsolódás lenne az Úr Jézus számára. Annyi munkát végzett e között a nép között, oly sokat prédikált, de Ő is, mint Ézsaiás, így sóhajthatna: „Hiába fáradoztam, semmire és haszontalanra költöttem el erőmet” (Ézs 49:4). Mégis azt mondja: „Minden, amit nékem ad az Atya, énhozzám jó.” Ez vigasztalás az Úr Jézus számára a körülötte lévők minden képmutatása közepette.

Szolgálatának Kapernaumban, Korazinban és Bethsaidában kevés eredménye volt. Mégis nyugodtan fekehetett le. Elmondhatta: „Hálákat adok néked, Atyám, mennynek és földnek Ura, hogy elrejtetted ezeket a bölcsek és értelmesek elől, és a kisdedeknek megjelentetted. Igen, Atyám, mert így volt kedves te előtted” (Mát 11:25.26).

Olvasandó: János 6:22-27.

OKTÓBER 5.

Minden, amit nékem ad az Atya, énhozzám jó; és azt, aki hozzám jó, semmiképen ki nem vetem. János 6:37.

„Minden, amit nékem ad az Atya”, így mondja az Úr Jézus. Ebből látszik, hogy az Atya az aki ad. A mi Urunk Jézus Krisztus Atyja szoros kapcsolatban van népe üdvösségével. Egészen másként, mint az Úr Jézus. Az Atya nem tehette értünk azt, amit a Fiú tett. Az Atya nem halt meg, az Atya nem ontotta véré a megbékélésért. Mégis része, sőt, nagyon nagy része van az üdvösségünkben. Krisztus mondja: „Maga az Atya szeret titeket” (Ján 16:27). Az Atya Isten szeretete meglátszik abból, hogy kiválasztott minket, és hogy nekünk adta Fiát, és abból is, hogy az Atya a Fiát váltságul rendelte sokakért. Ezért nevezik így: „az irgalmasságnak atyja és minden vigasztalásnak Istene” (2 Kor 1:3).

Az Atya Isten maga talált és készített öröktől fogva utat arra, hogy eljusson hozzánk kegyelme szeretett Fiának az Úr Jézus Krisztusnak áldozata és szíve vére által.

Isten gyermekei gondoljatok jó szívvel az Atya Istenre és imádjátok Őt, mint Akinek nagy jelentőségű része van a bűnösök üdvösségében. Pál azt írja a kolosséi gyülekezetnek: „Hálákat adván az Atyának, ki alkalmasakká tett minket a szentek örökségében való részvételre a világosságban; aki megszabadított minket a sötétség hatalmából, és átvitt az Ő szerelmes Fiának országába; kiben van a mi váltságunk az Ő vére által, bűneinknek bocsánata” (1:12-14). Hogy Isten gyermekei egymást hálaadásra buzdítsák, gondoljanak állandóan arra, hogy „az Atya elküldte a Fiút a világ üdvözítőjéül” (1 Ján 4:14).

Olvasandó: János 6:28-37.

OKTÓBER 6.

Minden, amit nékem ad az Atya énhozzám jó, és azt, aki hozzám jó, semmiképen ki nem vetem. János 6:37.

Az Atya Isten a kiválasztottakat a Fiának adta. Ezt az Atya azért tette, hogy megtartsa őket. Ebből látszik, hogy jóságos és türelmes népével szemben, minden bűnük ellenére, melyekkel Őt bántották. El sem tudjuk képzelni, mennyit bántották az Úr Jézust abban az időben, amikor itt járt a földön, hogy népét megszabadítsa. Róla valóban el lehet mondani, hogy „kipróbált kő”.

Megkísértette Őt az ördög, a bűn, a halál, a törvény átka, de népének tudatlansága, féktelensége, a bűnben való botladozása, és tanban és életben eltévelyedésre való hajlandósága.

Lássuk meg egyszer azt is, hogyan kísértette meg az Úr Jézust még a népe is. Ez történik már attól a pillanattól fogva, amióta Istennek gyermeke van a földön. Ha erre gondolunk, akkor azt mondjuk: „Könyörülő és irgalmas az Úr, késedelmes a haragra, és nagy kegyelmű” (Zsolt 103:8).

Ha az Úr nem az volna, soha nem tűrné el cselekedeteiket úgy, ahogy Ádám-tól kezdve tette mostanáig. Ezért mondja Ézsaiás is, hogy az Úr irgalma és jósága felülmúlja még az édesanya gyermekéről való gondoskodását is. Amikor a Sion arról panaszkodik, hogy elhagyta őket az Úr, Ézsaiás ezeket a vigasztaló szavakat mondja: „Hát elfeledkezhetik-é az anya a gyermekéről, hogy ne könyörüljön méhe fián? És ha elfeledkeznének is ezek: én terólad el nem feledkezem” (Ézs 49:15).

Olvasandó: Ézsaiás 49:13-18.

OKTÓBER 7.

És azt, aki hozzám jó, semmiképen ki nem vetem. János 6:37.

Figyeljünk arra a bizonyosságra, amely textusunkban megszólal. Az Úr Jézus azt mondja, hogy akiket az Atya neki adott, jönni fognak.

Az Atya célja az volt, hogy ők Krisztushoz menjenek, hogy Ő megtartsa őket. Nos, az Úr Jézus azt mondja, hogy ez meg is fog történni! Sem a Sátán, sem a világ, vagy test, sem bölcsesség, sem ostobaság nem fogják őket megakadályozni abban, hogy hozzám jöjjenek.

Jönni fognak. Ő megcselekszi, hogy jöjjenek. Minden eszközt megáld, melyet arra felhasznál.

Az Úr egy gonosz lelket küldött Akhábhhoz, hogy rábeszélje, induljon harcba és támadja meg Rámoth Gileádot. „Csald meg és győzd meg; menj ki, és cselekedjél úgy”, így olvassuk az 1 Királyok 22-ben.

Így mondja majd az Úr Jézus is azoknak, akiket felhasznál, hogy Övéit, akiket az Atya neki adott, Hozzá vigyék. Ezeket nagyon megáldja, hogy rábeszéljék és meggyőzzék Isten népét. Ha ez nem így volna, az Atya célja meghiúsulna. Az Atya Isten akarata, hogy Krisztus azok közül, akiket az Atyától kapott, senkit el ne veszítsen. Föltámasztja őket az utolsó napon. Ez a célja!

Ez azonban csak akkor lehetséges, ha a kegyelem munkálkodik a szívükben. Akinél ez hiányzik, az nem fog feltámadni az utolsó napon. Azok, akik az Úr Jézust csak azért követték, mivel ettek a kenyerekből, nem fognak föltámadni.

Ez bátorítás Isten népe számára, hogy azok, akiket az Atya Krisztusnak adott, Hozzá mennek, hogy ezáltal az Atya Isten nagy célja valóra váljék.

Olvasandó: János 6:37-45.

*Siralommal jönnek.**Jeremiás 31:9.*

Amikor Isten gyermekei Krisztushoz menekülnek, azt azért teszik, mert érzik hogy nagyon szükségük van Rá. Előttük a halál, és úgy érzik, hogy örökre el fognak veszni, ha nem keresnek és találnak segítséget Nála. És hogy mennek akkor Jézushoz? Erről szól textusunk: „Siralommal jönnek és imádkozva hozom őket, vezetem őket a vizek folyásai mellett egyenes úton, hol el nem esnek.”

Figyeljük csak meg, hogy sírva és imádkozva jönnek. Olyan nép az, mely imádságokkal és könnyekkel jön. Az a nép szomorú, mivel úgy érzi, hogy kegyelemre van szüksége. E nélkül az érzés nélkül a bűnös nem tud jönni, imádkozni, kiáltani.

Ha nem tapasztal nyomorúságot, a bűnös nem érzi szükségét annak, hogy jöjjön. De „Azokban a napokban és abban az időben, azt mondja az Úr, eljönnek az Izráel fiai, ők és a Júda fiai együtt, sírva jönnek és mennek, és keresik az Urat, az ő Istenöket” (Jer 50:4)

A Krisztushoz való menetelt Hozzá futásnak, Hozzá menekülésnek nevezi az Írás. Ez az elkövetkezendő harag elől való Hozzá menekülés. Az ilyen valakit szomorítja a bűne. Fél a haláltól, melyre rászolgált a bűne miatt. Tudja, hogy követi a vérbosszuló. Tudja, hogy rosszul fog végződni, ha nem siet Isten Fiához, hogy elnyerhesse az életet. Csak az fog menekülni, aki tudja, hogy veszélyben van. Sokan vannak veszélyben, de nem menekülnek, mivel nem látják a veszélyt. Amikor az emberek menekülnek, előbb tájékozódnak, hogy van-e valahol számukra menedékhely. Ha ez nincs, csak akkor menekülnek Jézus Krisztushoz. Akkor jönnek sírva és imádkozva.

Olvasandó: Jeremiás 31:1-9.

*Siralommal jönnek.**Jeremiás 31:9.*

Hogy az őszinte Krisztushoz menés abból származik, hogy az ember érzi annak szükségét, hogy Jézus Krisztusnak éljen, kitűnik abból, amit mond. Amikor megy, azt mondja: „Uram, tarts meg engem, mert elveszek.” „Mit cselekedjünk, atyámfiai férfiak?” (Csel 2:37). „Uram, mit kell nékem cselekednem, hogy üdvözüljek?” (Csel 16:30).

Mindezek a szavak világosan mutatják, hogy azok a lelkek, akik valóban jönnek, olyan lelkek, akik világosan érzik, szükségük van Jézus Krisztusra, hogy üdvözüljenek, és azonkívül azt is, hogy nincs senki más, aki rajtuk segíthetne, csak Krisztus.

Ezek a töredelmes szívűek. Sírnak, reszketnek, és meg vannak rémülve a veszély láttán, amely elől nem tudnak elmenekülni. Veszély fenyegeti őket, ha nem menekülnek Krisztushoz.

Azok, akik Krisztushoz menekülnek, szívből készek, hogy mindent elhagyjanak érte. Így van az Írás szerint is: „Ha valaki énhozzám jő, és meg nem gyűlöli az ő atyját és anyját, feleségét és gyermekeit, fitestvéreit és nőtestvéreit, sőt még a maga lelkét is, nem lehet az én tanítványom. És valaki nem hordozza az ő keresztjét, és én utánam jő, nem lehet az én tanítványom” (Luk 14:26.27).

Sokan vannak, akik úgy tesznek, mintha mennének. Sokan hasonlítanak ahhoz a fiúhoz, akiről a Máté 21-ben olvasunk, aki azt felelte édesapja parancsára: „Én elmegyek, uram; de nem méne el” (30.v). Amikor Krisztus ezeket az embereket az evangélium által hívja, akkor azt mondják: „Megyek, Uram!” De megmarad az életük gyönyöreikben és élvezeteikben. Úgy tesznek, mintha mennének, de valójában nem mennek.

Próbáld meg magadat, vajon csak szóval mégy, vagy azért, mert szíved nyomorúsága miatt valóban Hozzá menekülsz!

Olvasandó: Jeremiás 31:9-14.

*Siralommal jönnek.**Jeremiás 31:9.*

A Krisztushoz való menetelkor sok probléma élhet a szívedben. Lehet hogy azt mondod: „Félek, hogy csak magamat keresem a Krisztushoz menetelben. Inkább a magam megmenekülését tartom szemem előtt, mint Isten dicsőségét. Ez ébreszti bennem azt a félelmet, hogy nem megfelelő módon megyek.”

Azt válaszolom neked: Hol kívánja Isten azoktól, akik Hozzá mennek, hogy így éljenek? Menj Hozzá, hogy életed legyen; ne fáraszd magad ilyen magadat vádoló gondolatokkal. Hagyd azt Istenre és Krisztusra, hogy megdicsőítsék magukat a te megmentéseddel. Az Atya azt mondja a Fiúnak: „Szolgám vagy te, Izráel, akiben én megdicsőülök” (Ézs 49:3).

Isten elébe adja a bűnösöknek az életet, hogy rábírja őket, menjenek Hozzá és életük legyen. Krisztus világosan megmondja: „Én azért jöttem, hogy életök legyen” (Ján 10:10). Nem az Úrnak van szüksége arra, mi a véleményed, hanem neked van szükséged arra, hogy mi az Úr szándéka. Örök élet, bűnök bocsánata, megmenekülés az elkövetkezendő haragtól; ezt tárja Krisztus szemed elé. És éppen ezek azok, amikre szükséged van.

Ezenkívül Isten kegyelmes és irgalmas akar lenni a méltatlan nyomorultakhoz. Menj tehát, mint egy ezek közül, és ne helyezz magad elé akadályokat a Hozzá vezető úton. Menj Hozzá, hogy életed legyen!

Amikor a tömlőtartó azt mondta: „Uraim, mit kell nékem cselekednem, hogy idvezüljek?”, Pál nem azt kérdezte: mi a szándékod ezzel a kérdéssel valóban Istent kívánod dicsőíteni lelked üdvösségével? Ó, nem. Ez a szegény szerencsétlen a Krisztus általi üdvösséget kereste. A pokoltól és a haláltól kívánt megszabadulni. Most tudta meg, hogy ezt bűnei miatt megérdemelte. Ezért volt Pál válasza ez: „Higyj az Úr Jézus Krisztusban, és idvezülsz mind te, mind a te házadnépe!”

Olvasandó: Az apostolok cselekedetei 16:26-34.

*És imádkozva hozom őket.**Jeremiás 31:9.*

A saját dicsőség keresésének gondolata mellett vannak még más ürügyek is, amelyek megakadályozhatják, hogy imádkozva és sírva menjünk Krisztushoz. Lehet, hogy azt mondod: „Félek, hogy túl későn jövök. Kétkedem abban, hogy vajon nem túl későn megyek-e Hozzá. Félek, hogy a kegyelem ajtaja zárva van.”

Akkor azt válaszolom neked: Soha nem mehetsz túl későn Jézus Krisztushoz. Csak menj! Két példával magyarázom ezt meg neked. Isten Igéjében olvasunk egy emberről, aki a tizenegyedik órában ment Jézushoz. Ez az ember egész nap lustálkodott. A kegyelemnek egész napja állt rendelkezésére, hogy Hozzá menjen, de elpazarolta idejét az utolsó óra kivételével. Akkor ment, és dolgozni kezdett a többi munkásokkal, akik a napnak terhét és hőségét elszenvedték. És hogyan fogadta őt, és hogyan bánt vele a szőlő gazdája? Nos, azt olvassuk, hogy amikor eljött a fizetés ideje, ő ugyanannyit kapott, mint a többiek. Sőt, ő kapta meg elsőnek a pénzt. Igaz, hogy a többiek zúgolódtak, de mit mondott a gazda: „A te szemed azért gonosz, mert én jó vagyok?”

A másik példa a keresztre feszített gonosztevő. Ő is későn ment. Pont egy órával a halála előtt. Elutasította Krisztust, amíg szabadon élt a bűnben. Amíg lehetősége volt arra, hogy hazugsággal és csalással félrevezesse a bírót, és így megmeneküljön, addig nem ment az Üdvözítőhöz. De amikor látta, hogy halálra ítélték, és keresztre szegezték, akkor Jézushoz kiáltott irgalomért. És mi volt az Üdvözítő válasza? Az, hogy már túl késő? Nem, hanem: „Ma velem leszel a paradicsomban” (Luk 23:45). Ne engedd, hogy megakadályozzon az a gondolat, hogy már túl későn van számodra!

Olvasandó: Máté 20:1-16.

*És imádkozva hozom őket.**Jeremiás 31:9.*

Az ember kegyelem nélkül a Sátán foglya. Úgy tartja fogva, ahogy akarja. A Sátán erősebb is, mint az a szegény ember. Hogyan menjen akkor Jézushoz?

Mit mond az Úr Jézus? „Minden, amit nékem ad az Atya énhozzám jó” (Ján 6:37). Ennek be is kell teljesedni.

Az evangéliumban olvasunk egy asszonyról, akit sok éven keresztül megkötözve tartott a Sátán. Egyáltalán nem tudott főlegyenesedni. De ez a szócska „jőjj, felszabadította lelkileg, testileg.

Krisztus az Övéit a Sátán hatalmából Istenhez vezeti. Ezért nekik is tenni kell valamit? Nem, azt az Úr önként teszi, csupán kegyelemből.

Annak az embernek a lelkét, akit a Sátán fogva tart, ez a fejedelem odaviszi, ahova akarja. De a Sátán lesz a vesztes. Amikor ez a szó „jőjj”, elhangzik, kitűnik, hogy a Sátán hatalma csak egy bukott angyal hatalma. Akkor nyilvánvalóvá lesz, hogy Krisztus gyülekezetén a pokol kapui nem fognak diadalmaskodni. A „jőjj” szót a pokol kapui nem fogják legyőzni.

Mária Magdalénába hét ördög költözött. Magától nem tudott megszabadulni tőlük. De amikor az isteni szó, „jőjj”, elhangzott, az ördögöknek menekülni kellett. Akkor ő valóban Jézushoz jött. A gadarai megszállotton, akinek a neve légió volt, mivel egy légiónyi ördög szállta meg, emberek nem tudtak segíteni. De amikor a megígért „jőjj” megtöltötte a lelkét, az összes ördög sem tudta jövetelét megakadályozni. Minden, amit az Atya ajándékoz, imádkozva és sírva jön!

Olvasandó: Márk 5:1-15.

*És imádkozva hozom őket.**Jeremiás 31:9.*

Azokat, akik jönnek, Ő pontosan megfigyeli. Szemmel tartja annak a bűnösnek, aki Hozzá megy, a szíve első mozdulatát, vagy első eredményeit. Figyelj, bűnös, aki még! Krisztus utáni vágyadat Ő látja. Nem marad elrejtve.

Dávid azt mondja: „Uram, előtted van minden kívánságom, és nincs elrejtve előtted az én nyögésem” (Zsolt 38:10). Ezt akkor mondta, mikor visszatért az Úrhoz, miután elhagyta.

A tékozló fiúról azt olvassuk, hogy édesapja már látta, mikor ő még távol volt, „és megesett rajta a szíve, és odafutván a nyakába esék, és megcsókolgató őt” (Luk 15:20).

Amikor Nátánael Jézus Krisztushoz ment, az Úr azt mondta a körülötte állóknak: „Ímé egy igazán Izráélita, akiben hamisság nincsen. Monda néki Nátánael: Honnan ismeresz engem? Felele Jézus és monda néki: Mielőtt hítt téged Filep, láttalak téged, amint a fügefa alatt voltál.” (Ján 1:48.49). Ez alatt a fügefa alatt Nátánael valószínűleg kegyelemért öntötte ki szívét Isten előtt. Lehet, hogy ott azért imádkozott, hogy Isten világosítsa őt fel, milyen is az eljövendő Messiás. Jézus abban a pillanatban látott mindent, ami Nátánael szívében volt.

Zákeus szíve is Krisztusé lett, amikor előrefutott és felmászott egy fára, hogy lássa Őt. Őt is figyelemmel kísérte az Úr Jézus.

Ne felejtse el ezt, bűnös, aki még!

Jézus nemcsak figyelemmel kíséri a Hozzá menő bűnösöket, hanem szíve is tárva van, hogy fogadja őket. Ez kitűnik ebből a textusból: „És azt, aki hozzám jó, semmiképen ki nem vetem.”. Az már a szíved vágya, hogy Hozzá menj?

Olvasandó: János 1:44-52.

Mert aki megnyer engem, nyert életet. (...) Minden, valaki engem gyűlöl, szereti a halált. Példabeszédek könyve 8:35.36.

Ezek a szavak: „Semmiképen ki nem vetem”, az ítélet napján nagy jelentőségűek lesznek.

Krisztusnál örök élet van azok számára, akik Hozzá mennek. Soha nem fognak elveszni, mert semmiképpen ki nem veti őket. De azokat, akik nem akartak Hozzá menni, azokat ki fogja akkor vetni és el kell kárhozniuk.

Krisztusnál örök igazság van azok számára, akik hozzá mennek. Förlőtzteti őket az Ő igazságába. A többiek bűneik szennyes rongyaiba öltözve lesznek majd ott. Saját leplükben fognak szégyenkezni az Úr és az angyalok előtt.

Krisztusnak drága vére van, mely, mint egy forrás, szabadon megközelíthető annak a számára, aki Hozzá megy, hogy örök élete legyen. Ő semmiképpen nem veti ki azt. De azokat, akik nem mennek, kiveti és bűneiket megbosszulja.

Krisztusnak drága ígéretei vannak; azok, akik Hozzá mennek, részesülnek azokban. Őket semmiképpen ki nem veti. De akik nem mennek, nem részesülnek abban. Krisztusban minden ígéret igen és ámen. Azoknak, akik nem mennek Hozzá, ebből nincs haszna.

Krisztusnál van a kegyelem teljessége azok számára, akik Hozzá mennek, hogy életük legyen. Azokat, akik nem mennek Hozzá, kegyelem nélküli állapotukban hagyja. Utoléri őket a halál, a pokol és az ítélet.

Krisztus Közbenjáró, és örökké él, hogy Szószóló legyen népe számára. De „Mogsokasodnak fájdalmaik, akik más isten után sietnek” (Zsolt 16:4)

Kegyelem által azok közé tartozol, akik mennek, vagy azok közé, akik nem vágyakoznak Utána?

Olvasandó: Példabeszédek könyve 8:32-36.

És azt, aki hozzám jő, semmiképen ki nem vetem. János 6:37.

Ezekből a szavakból kitűnik az Úr Jézus Krisztusnak az a megingathatatlan elhatározása, hogy az Őhöz menő bűnösöket megtartja. Ezekkel a szavakkal arról tesz bizonyosságot, hogy a Hozzá menő bűnöstől halála és igazsága jótéteményét nem tagadja meg. A „semmiképpen” szó nagy jelentőségű. Textusunkban az Üdvözítő azt ígéri, hogy a Hozzá menő bűnöst semmiképpen ki nem veti.

Egy másik helyen az elveszett bűnösről beszél, és azt mondja: „Ki nem jössz onnét, mígnem megfizetsz az utolsó fillérig” (Máté 5:26). Ebből kitűnik, hogy azoknak, akik elvesznek, semmi reményük arra, hogy kijöjjenek a pokoli tűzből; másrészt Istent gyermekeinek, akik Jézushoz mennek, nincs okuk félni, hogy nem fogadja el őket. Képzeld el, hogy valakinek annyi bűne van, mint száz embernek, egy másiknak pedig százszor annyi, mégis, ha Jézushoz mennek, mindkettőre érvényes: „azt semmiképpen ki nem vetem”.

Tegyük fel, hogy valaki vágyik arra, hogy megtartassék, és ezért Jézushoz megy. Ha az ilyen valaki istentelen életével sokakat a pokolba juttatott volna is, mégis éppen olyan szélesre van tárva előtte a remény ajtaja, mint azok előtt, akik bűneinek ezredrészt sem követték el.

Tegyük fel, hogy valaki megy, hogy megtartassék. Semmije nincs, amit az Úrnak megmutathatna, csak a bűne és a vétke. Nos, menjen, Jézus szívesen látja! Semmiképpen nem fogja kivetni. Ez nem az a szeretet, mely minden értelmet meghalad? Nem olyan szeretet, mely elfogadásra méltó?

Olvasandó: Lukács 7:36-50.

És azt, aki hozzám jó, semmiképpen ki nem vetem. János 6:37.

Akik Jézushoz mennek, gyakran félnek, hogy nem fogadja őket. Nincs rá okuk. Textusunkban megszüntet minden kétséget erre vonatkozólag. A „semmikép-pen” szó minden ellenvetést kiküszöböl. Az Üdvözítő kijelentette, hogy megsegíti gyermekeit gyöngye hitükben, mely gyakran hitetlenséggel keveredik.

Talán azt mondd: „Én nagy bűnös vagyok!”

Krisztus válaszol: „Semmiképpen ki nem vetlek!”

„De én öreg bűnös vagyok.”

Krisztus azt mondja: „Semmiképpen ki nem vetlek.”

„De én megkeményedett szívű bűnös vagyok.”

Krisztus így szól: „Semmiképpen ki nem vetlek.”

„De én hitehagyott bűnös vagyok.”

Krisztus azt mondja: „Semmiképpen ki nem vetlek.”

„De én a világosság ellen vétettem.”

Krisztus azt feleli: „Semmiképpen ki nem vetlek.”

„De én a kegyelem ellen követtem el bűnt.”

Krisztus válasza: „Semmiképpen ki nem vetlek.”

És így folytathatnám neked tovább, és rámutathatnék, hogy az Úr Jézus éppen azért adta ezt az ígéretet, hogy minden ellenvetést eloszlasson. Halld meg hát az Üdvözítő szavát. Hívása teljes és érthető: „Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok és megterhelgettetek és én megnyugosztalak titeket” (Máté 11:28). Ő hajlandó a bűnöst elfogadni. Az ünnepen templomban így kiáltott: „Ha valaki szomjúhozik, jöjjön énhozzám és igyék” (Ján 7:37).

Olvasandó: Máté 11:25-30.

És azt, aki énhozzám jó, semmiképpen ki nem vetem. János 6.37.

A Máté 9-ben a gutaütött történetét olvassuk. Négy barátja vitte őt az ágyán Jézushoz. Ment ő maga is, de egészen más okból, mint amiért barátai vitték. Ment, hogy bűnei bocsánatát kérje. Amikor Krisztus közelébe jutott, a Mester azt mondta neki: „Bízzál.” Ebből látszik, hogy szíve kételkedő volt. Miért?

Nem a testi gyöngeség, amiért a barátai odavitték, nyomasztotta, hanem bűneinek adóssága és terhe. Erre keresett bocsánatot, és ezért ment Jézushoz. Ezért folytatta így az Úr Jézus: „Bízzál fiam! Megbocsáttattak néked a te bűneid.” Krisztus látta, mennyire roskadozik ennek az embernek a szíve, amikor arra gondol, mi lesz a lelkével. Ezért fordult az Úr Jézus hozzá azzal, hogy bűnbocsánatot ajándékozzon neki. Barátai hite elég volt ahhoz, hogy az Úr Jézus meggyógyíthatta őt. De neki kevés volt a hite ahhoz, hogy a lelke is meggyógyuljon. Ezért ragadja meg őt Jézus, mint leroskadt bűnöst, és mondja: „Bízzál fiam! Megbocsáttattak néked a te bűneid.”

A tékozló fiú történetében azt olvassuk, hogy magába szállt, és azt mondta: „Fölkelvén elmegyek az én atyámhoz” (Luk 15:17.18). Sok gondolat megfordult a szívében attól a pillanattól fogva, amikor az első lépést megtette, addig, amíg apja nyakába borult. Mennyit gondolkodott azon, hogy hogyan vallja meg vétkét és eltévelyedését. Amikor egy lélek felébred, elfogja a kétség és a bizalmatlanság. De Krisztus barátságosan hívja: „Jöjjetek énhozzám mindnyájan.”

Olvasandó: Máté 9:1-8.

És azt, aki hozzám jó, semmiképen ki nem vetem. János 6:37.

Mi akadályozhatja meg a Krisztushoz menést?

Az, hogy csak keveset tudsz arról a kegyelemről és szeretetről, mely Krisztus szívében található. Csak keveset tudsz az Ő vérének erejéről és érdeméről, és arról a készségről, mely a szívében van, hogy téged megmentsen. Ezért kételkedsz abban, hogy Krisztus elfogad. De Krisztus az ilyeneknek mondja: „Óh balgatag és rest szívűek mindazoknak elhívésére” (Luk 24:25).

Restséged, hogy higgy, Krisztus dolgaiban való tudatlanságodból ered. Ez meglátszik mindazoknál, akik Krisztust keresik. Minél nagyobb a tudatlanság, annál nagyobb a hitetlenség. Ugyanígy minél több az ismeret, annál nagyobb lehet a hit. Dávid így énekel erről a Zsolt 9-ben: „Azért tebenned bíznak, akik ismerik a te nevedet” (11.v). Az, aki éppen most van a kegyelem útján, és még kevéssé ismeri Krisztust, fél, hogy Ő nem fogadja el őt. De Istennek az a gyermeke, aki már régebb óta ismeri Őt, „erős és legyőzte a gonoszt” (1 Ján 2:13).

Amikor József testvérei Egyiptomba érkeztek, hogy gabonát vásároljanak, nem ismerték meg Józsefet. De József megismerte testvéreit. Mi következett ebből? Kételkedtek abban, hogy ez az utazás jól végződik-e, különösen akkor, amikor József testvéreinek csak kurtán válaszolt, kémeknek nevezte őket, kételkedett őszinteségükben, stb. És figyeljük meg, hogy amíg Józsefet nem ismerték fel, mindent, amit tett és mondott, rosszul értelmezték. Amíg tudatlanságuk tartott, addig féltek. Ez a helyzet azzal a bűnösrel is, aki még csak nem rég jött Krisztushoz. Nem ismeri Krisztusnak a Hozzá menő bűnösök iránti nagy szeretetét és részvétét.

Olvasandó: 2 Péter 3:14-18.

Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok és megterhelgettetek, és én megnyugosztalak titeket. Máté 11:28.

Bűnös, aki elindulsz, Krisztus hív, hogy Vele vacsorálj. Hív, hogy igyál Vele bort. Hív, hogy menj Vele borozó házába, és legyen zászló feletted a szerelme! (Énekeke éneke 2:4).

De én kételkedem ebben, mondja a bűnös. Én azonban azt felelem neked: „Ő hív téged. Meghív a lakomájára, hogy egyed szőlőjét és almáit, igyad borát, és gránátalma borát.”

Talán azt mondod: „Ó, én félek, kételkedem, bizalmatlankodom, remegek, mivel az ellenkezőjét várom!” Én azt mondanám: „Távozz, tudatlanság, ebből az emberből!” Neked meg azt: „Ne félj, bűnös, aki Jézushoz mész, csak higgy! Ő mondta, hogy azt, aki Hozzá jön, semmiképpen ki nem veti.”

Bűnös, aki Jézushoz mész, igyekezz jobban megismerni Krisztust. Iparkodj, keresd ezt az ismeretet, mint az ezüstöt, áss ezután az ismeret után, mint valami elrejtett kincs után. Ez egyre erősebbé tesz. Ez által mondhatta Pál: „Tudom, kinek hittem.” Ezt azért mondhatta, mivel megismerhette Őt. És mi következik még ezután? Nos, ez: „Tudom, kinek hittem, és bizonyos vagyok benne, hogy ő az én nála letett kincsemet meg tudja őrizni ama napra” (2 Tim 1:12). Mit bízott Pál az Úr Jézusra? A válasz. A lelkét.

Miért bízta Pál Jézusra a lelkét? Nos, mivel ismerte. Úgy ismerte, mint aki hű, szeretetteljes. Tudta, hogy nem hagyja őt elveszni, sem becsapni, és ezért tette Pál lelkét az Üdvözítő lába elé, és bízta azt Rá, hogy őrizze meg ama napra.

Olvasandó: Énekek éneke 2:1-8.

Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok és megterhelttetek, és én megnyugosztlak titeket. Máté 11:28.

Isten gyermekei közül némelyek félnek, hogy Krisztus nem fogja elfogadni őket. Ez a félelem a méltatlanság érzetéből ered. Látják, hogy ők szegény, nyomorult és méltatlan teremtmények. Úgy látják, hogy ők a legnagyobb bűnösök.

Továbbá azt tapasztalják, hogy éppen most mozdult meg és ébredt fel a szívük, hogy keressék megtartásukat, mivel szívük olyan lázadó, testi, kemény, olyan megbízhatatlan. Most látják, mennyire hajlandók a hitelenségre és a kétségbeesésre. Szívük elfelejti Isten Igéjét, tévelyeg és mindenütt keres. Meg vannak arról győződve, hogy az egész földön senkinek nincs olyan szerencsétlen, istentelen szíve, mint nekik. Azt kérdik maguktól, hogy lehet, hogy a szent, igaz és tökéletes Isten arra gondoljon, hogy ilyen bűnösöket üdvözítsen. Isten csodákat tenne olyan holt ebbel, mint ők? Ebben kételkednek.

Undorodnak maguktól.

Azt kérdezik maguktól: Hogy fogadhatna el engem a szent Isten, aki utálja a bűnt?

Ez a nép azt akarja, hogy megmeneküljön és megtartassék. Döbbenten állnak azoknak az ostobaságának láttán, akik meggondolatlanul táncolnak és ugrándoznak a pokol szájánál.

Amikor látják Isten többi gyermekét, akikről azt hiszik, hogy Jézushoz mennek, boldogoknak nevezik őket. Mikor viszont önmagukra néznek, akkor azt tapasztalják, mennyire boldogtalanok. Mennyire különböznek a kegyes emberektől. Azok olvasnak, imádkoznak, megbánást tanúsítanak, stb. Náluk pedig mindez hiányzik.

Ilyen a te életed is? Neked is azt kell vallanod, mint a kapernaumi századosnak: „Nem vagyok méltó, hogy az én hajlékomba jöjj”? Akkor Jézus azt mondja neked: „És azt, aki hozzám jó, semmiképen ki nem vetem.”

Olvasandó: Máté 8:5-10.

Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok és megterhelttetek, és én megnyugosztlak titeket. Máté 11:28.

A méltatlanság érzése félelmet ébreszt Isten gyermekeinek a szívében. Kétkednek abban, hogy vajon elfogadja-e őket az Úr. De ennek nem szabad így lenni! Kinek van nagyobb szüksége az orvosra, mint a betegnek? Vagy akkor miért jött Krisztus a világra? Nem másért, mint hogy a legnagyobb bűnösöket megmentse.

Ezért azt tanácsolom neked, minél jobban bűneidre nézel, annál gyorsabban menekülj Krisztushoz. A méltatlanság érzése ösztönözzön arra, hogy még gyorsabban haladj. Légy olyan, mint az, aki törött karját felkötve az orvoshoz megy. Minél többet gondol törött karjára, és minél nagyobb fájdalmat érez, annál gyorsabban megy, hogy gyorsan az orvoshoz érjen.

Ha a Sátán jön veled szembe az úton, és megkérdezi, hova mégy? Mondd neki, hogy megsérültél és Jézushoz mégy. Ha azt mondja, hogy méltatlan vagy, mondd akkor neki, hogy amint a beteg az orvoshoz megy, úgy mégy te is Jézus Krisztushoz, hogy meggyógyuljon beteg lelked.

Azok, akik futnak, hogy megmeneküljenek, gyakran kétségbeesnek. Megadják magukat üldözőjüknek. De én azt mondom neked: Jöjj, bűnös, légy bizakodó. Krisztus azért jött, hogy megmentse a méltatlanokat. Ne légy hitetetlen, hanem hívő. Félelmed, hogy Krisztus nem fogad el, a rád vadászó ördög félelmetes ordítása miatt van. Az ördögöt nem hiába nevezi az Írás ordító oroszlának. Péter azt mondja: „Az ördög, mint ordító oroszlán szerte jár, keresvén, kit elnyeljen” (1 Pét 5:8). Ilyeneknek szól a hívás: „Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok és megterhelttetek.” „És azt, aki hozzám jó, semmiképen ki nem vetem.”

Olvasandó: A zsoltárok könyve 113:1-9.

Járuljunk azért bizodalommal a kegyelem királyi székéhez.

A zsidókhöz írt levél 4:16.

Az a félelem, hogy Krisztus nem fogad el saját ostobaságodból fakad. Talán megszabsz Istennek egy utat, melyet magadnak kigondoltál, hogy Krisztushoz vigyen. Vannak lelkek, akik nagyon emésztik ezzel magukat. Eldöntik, hogy ha Krisztushoz akarnak menni, csak ezen a módon lehetséges.

Az egyik azt mondja: Ha Isten engem Krisztushoz visz, akkor Ő úgy megterhel bűnadóssággal, hogy ordítanom kell.

A másik így szól: Ha Isten engem valóban Krisztushoz vezet, akkor borzalmasan megkísért majd az ördög.

A következő szerint: Ha Isten valóban Krisztushoz akarna vinni, akkor, amikor Hozzá megyek, csodálatos kijelentésekben kell hogy részesítsen.

Ez az az út, melyet némelyek megszabnak Istennek.

Ha Isten egy más úton megy velük, mint amit kigondoltak, leverten állnak. Nézik a nehéz batyukat és terheket, de Isten talán megmutatja nekik, hogy milyen elveszett állapotban vannak, és nem tesz még hozzá ehhez a nehéz teherhez, és ahhoz a súlyos batyuhoz.

Várják a Sátán félelmetes támadását, de Isten látja, hogy nem alkalmasak arra. Sóvárogva lesik Krisztus nagy és dicsőséges kijelentéseit, de Isten csak az igát veszi le a vállukról és eledelt ad nekik.

Testvérem, Istennek több útja van, mint amiről tudsz, hogy a bűnöst Krisztushoz vezesse. De neked nem számol be előre, hogy melyik úton fog téged vezetni.

Olvasandó: A zsidókhöz írt levél 4:14-16.

Járuljunk azért bizodalommal a kegyelem királyi székéhez.

A zsidókhöz írt levél 4:16.

Vannak Istennek olyan gyermekei, akik azt hiszik, hogy Isten nehéz, fárasztó úton vezeti őket Krisztushoz. Azt tanácsolom neked: ha Isten barátságosabban bánik veled, mint más gyermekeivel, ne zúgolódj miatta. Ne vesd meg a vizeket, melyek oly csendesen folynak, és nem olyan folyóvizeken visz át, melyek sebesebbek és mélyebbek. Péternek azt mondta: „Kövess engem!” És milyen leszidást hallott Zákeus? Zákeusról csak azt olvassuk, hogy Jézus azt mondta neki: „Zákeus, hamar szállj alá.” Lukács azt mondja: „És sietve leszállt, és örömmel fogadta őt” (Luk 19:5.6). Ha Péter és Zákeus olyan ellenvetésekkel tett volna, mint amilyeneket te teszel, és ha ők szabták volna meg az Úr Lelkének az utat, ahogy te, akkor sokáig tartott volna, míg eljutnak Jézushoz. Ezenkívül még azt mondom neked, hogy a bűn érzésének nagysága, az ördög félelmetes ordítása, Krisztus különös kijelentései, stb., nem bizonyíthatják, hogy Isten a lelket Krisztushoz vezeti. Gondolj Bálámra, Kainra, Júdásra és másokra. Gondolj arra, hogy a kísértések, melyek most még nem, érnek, hamar jöhetnek. Vigyázz és imádkozz sokkal jobban, hogy kísértésbe ne juss.

Azt mondd: ha támadás érne, akkor gyorsabban és nagyobb bizalommal menekülnék Krisztushoz. Szegény ember. Nem tudod, mit beszélsz. Igaz, az Úr némelyeket a megpróbáltatás nehéz útján vezet. De az is igaz, hogy az Úr gyermekei közül némelyeket meg a vigasztalás vizein visz át. Ha látod, hogy szükséged van Krisztus igazságára, és ha föl akarod venni keresztedet, hogy kövesd Őt, akkor ne töprengj tovább, hanem jöjj Hozzá.

Olvasandó: Lukács 19:1-10.

Járuljunk azért bizodalommal a kegyelem királyi székéhez.

A zsidókhöz írt levél 4:16.

Azok, akik Jézushoz mennek, gyakran nagyon félnek, hogy Jézus Krisztus nem fogadja majd el őket. Ebből láthatjuk, hogy hit és kételkedés egyidőben lakhatnak ugyanabban a szívben. Amikor az Úr Jézus a tengeren járt, megfeddette őket, hogy kicsinyhitűek. Nem azt mondta: Ó, ti hitetlenek, hanem: Ó, ti kicsinyhitűek! Volt hitük ugyanis, minden kételkedésük közben.

Ez helyzet sok olyannal is, aki Hozzá megy.

Ha az ígértre, egy bátorító szóra néznek hit által, akkor mennek. De ha önmagukra néznek, vagy a nehézségekre, melyek rájuk várnak, akkor kételkednek. Péter kérte: „Parancsolj, hogy hozzád mehessek.” És Krisztus azt mondta: „Jövel.” Akkor Péter kiszállt a hajóból, hogy Jézushoz menjen. Megkísérelte, hogy a vízen járjon.

Ez a helyzet a szegény, vágyakozó lélekkel is. Az is könyörög: „Parancsolj, hogy hozzád mehessek”. És mi Krisztus válasza? „És azt, aki hozzám jő, semmiképen ki nem vetem.”

Ott megy a bűnös. A kísértés szele fúj; a kételkedés és félelem hullámai magasra csapnak. A Jézushoz induló bűnöst elsüllyeszti, mivel csak kicsi a hite.

Péter kicsinyhitében két dolgot figyelhetünk meg. Látjuk, hogy megy, és látjuk, hogy kiált. A kicsinyhit nem tudja megtenni az egész utat kiáltás nélkül.

Ha van szent bátorság, akkor béke van; de ha a béke eltűnik a szívből, akkor nem tud tovább menni és kiáltani fog: „Uram, tarts meg engem, mert elveszek!” Így őrizte meg Pétert is a Jézushoz menés és kiáltás, hogy nem pusztult el a habokban.

Olvasandó: Máté 14:22-33.

Járuljunk azért bizodalommal a kegyelem királyi székéhez.

A zsidókhöz írt levél 4:16

Megtárgyaltuk együtt, hogy azok, akik Jézus Krisztushoz mennek, gyakran nagyon félnek, hogy Ő nem fogadja el őket. Gyakran csüggedtek és félnek. A szegény világ gúnyolja azt a népet, mivel szemükben letört nép, de nem tudják ennek a letörtségnek az okát. Azt a népet meg lehet győzni, hogy Krisztus elfogadja őket. Akkor fölemelik a fejüket. Az nagyobb örömet ad szívükbe, mint mikor a gonoszoknak sok a búzájuk és boruk.

Az a nép, amelyik Jézushoz megy, olyan nép, amelyik gondolkozik és virraszt. Érzékeny nép. Félt a büntől és az arra nehezedő átoktól. Érzékeny Isten dicső fensége iránt is. Érzi, milyen nagyszerű dolog, hogy Krisztus elfogadja őt.

Ha halottak volnának, mint mások, akkor nem gyötörné őket a félelem. A halottak ugyanis nem félnek, nem éreznek, és nem törődnek semmivel. Nem mondják: „Mi módon menekedünk meg mi, hogyha nem törődünk ily nagy idvességgel? (Zsid 2:3).

Krisztus nem akarja, hogy azok, akik Hozzá mennek, azt gondolják, hogy kiveti őket. Világosan megmondja: „semmiképen ki nem vetem”. Azt mondja: nem fogom. Akkor ne gondoljuk, hogy azt megteszi. Milyen kedvesen hívja az Üdvözítő a bűnöst, aki Hozzá megy: „Hagyja el a gonosz az ő útát, és a bűnös férfiú gondolatait, és térjen az Úrhoz, és könyörül rajta, és a mi Istenünkhöz, mert bővelkedik a megbocsátásban” (Ézs 55:7)

Olvasandó: A zsoltárok könyve 4:1-9.

És aki szomjúhozik, jöjjön el; és aki akarja, vegye az élet vizét ingyen.
A jelenések könyve 22:17.

Textusunkban a bűnösöknek szól a hívás, hogy Krisztushoz jöjjenek. Talán azt kérdezed: Milyen bűnösöket hívnak?

Nos, azokat, akik szomjaznak: „Én a szomjazónak adok az élet vizének forrásából” (Jel 21:6).

Azokhoz is szól a hívás, akik bűneik miatt fáradtak. Ők azok, akik figyelik magukat, mint a nép Ézsaiás napjaiban. És mit mond a próféta az Úr szája által a megfáradt népnek? „Ez a nyugalom, hogy nyugtassátok meg a megfáradottat, és ez a pihenés!” (És 28:12).

Azoknak szól a hívás, akik szegények és nincstelenek. Nekik szól: „Könyörül a szegényen és szűkölködőn, s a szűkölködők lelkét megszabadítja” (Zsolt 72:13).

Azok is jöhetnek, akik követni akarják Őt, és életért kiáltanak.

Krisztus hívja őket, hogy jöjjenek Őhozá: „Én vagyok a világ világossága: aki engem követ, nem járhat a sötétségben, hanem övé lesz az életnek világossága” (Ján 8:12).

Lehet, hogy azt kérdezed: De milyen föltétellel jöhetnek?

Azt válaszolom: ingyen kegyelemből.

Bűnös, hallod ezt? Ingyen kegyelemből elnyerheted ezt. „Vegye az élet vizét ingyen” (Jel 22:17). „Adok neki az élet vizének forrásából ingyen” (Jel 21:6). Jöhetsz nyugodtan pénz nélkül.

Bűnös, szomjas vagy? Fáradt vagy? Hajlandó vagy? Akkor jöjj, és ne nézd, mid van. Minden jó, ami Krisztusban van, felkínáltatik neked pénz nélkül és ingyen. Krisztus odaajándékozza az életét azoknak, akiknek az hiányzik, és azoknak, akiknek egy fillérjük sincs, hogy azt megvegyék. Ő azt ingyen adja!

Olvasandó: János 7:37-42.

És aki szomjúhozik, jöjjön el; és aki akarja, vegye az élet vizét ingyen.
A jelenések könyve 22:17.

Hallottuk, milyen szükséges, hogy Jézus Krisztushoz jöjünk. Azt is láttuk, hogy Krisztus hajlandó azt, aki Hozzá jön, elfogadni. Hallottuk, mit fognak élvezni azok, akik valóban Hozzá jönnek. Megkérdezlek: megvizsgáltad magad komolyan, és megkérdezted már magadtól: Valóban Jézus Krisztushoz mentem?

Amikor Lót elhagyta Sodomát, otthagyta a sodomaiakat. Amikor Ábrahám kijött Káldeából, elhagyta hazáját és rokonságát. Amikor Ruth elindult, hogy oltalmat keressen az Úrnak, Izráel Istenének szárnyai alatt, elhagyta édesapját, édesanyját, isteneit és szülőföldjét. Amikor Péter Krisztushoz csatlakozott, otthagyta hálóját. Zákeus a vámszedést hagyta el. Pál pedig öniségességét. Azok, akik ördögi mesterségeket gyakoroltak, könyveiket összehordták, és megégettek, amikor Krisztus követői lettek.

És te mit hagytál el? Kedvenc bűneidet, sodomita gyönyöreidet, ismerőseidet, és könnyelmű barátaidat? Ha ezek közül csak egy is megmaradt, és szíved és életed keresi a társaságukat, akkor még nem mentél Krisztushoz.

Ott vagy már Krisztusnál? Mondd meg, mi készítetett arra, hogy Hozzá menj? Az emberek általában csak akkor mennek egy bizonyos helyre, ha okuk van rá. Ha érezzük és tapasztaljuk, hogy el fogunk ítéltetni, az elegendő ok, hogy Jézus Krisztushoz menjünk, hogy életünk legyen. De akkor ezt észre is kell vennünk. Másként nem látjuk ennek szükségességét.

Keresztelő János megkérdezte: „Kicsoda intett meg titeket, hogy az Istennek elkövetkezendő haragjától megmeneküljete?” (Mát 3:7). Azt tanácsolom: vizsgálj meg magadat vajon valóban Hozzá mentél-e!

Olvasandó: Ruth 1:14-22.

És aki szomjúhozik, jöjjön el; és aki akarja, vegye az élet vizét ingyen.
Jelenések könyve 22:17.

Az emberek nem jönnek addig Jézus Krisztushoz, míg nem figyelmeztették őket, és a figyelmeztetést nem vették szívükre.

Néhány példát említek erre.

Ádám és Éva nem jöttek addig Krisztushoz, amíg meg nem hallották a vészkiáltást, és meg nem győződtek a bűn miatti elveszett állapotukról.

A vámszedő hátul húzódott meg a templomban, mivel úgy látta, hogy elveszett és szerencsétlen. Ezért mondta: „Isten légy irgalmas nékem bűnösnek!” (Luk 18: 13).

A tékozló fiú csak akkor tért vissza édesapjához, amikor éhezni kezdett és az éhhalál kopogtatott nála.

A pünkösdkor megtért háromezer ember addig nem jött, míg meg nem tudta, mit kell cselekedniük, hogy üdvözüljenek.

Pál azt kérdezte: „Mit akarsz, hogy cselekedjem?” (Csel 9:6), amikor látta, hogy szerencsétlen és elveszett.

Tudod, hogy egyszerűbb valakit, aki egészséges, rábírní, hogy orvoshoz menjen, mint azt, aki nem látja lelki betegségét, rávenni arra, hogy Krisztushoz menjen.

A teli korszoba nem lehet tölteni. Így van lelkileg is. Ha teli korszoként jössz Jézushoz, üresen küld vissza, mert nem tud veled mit kezdeni. „Meggyógyítja a megtört szívűeket, és bekötözi sebeiket” (Zsolt 147:3). „Éhezőket töltött be javakkal, és gazdagokat küldött el üresen” (Luk 1:52). „Nem az egészségeseknek van szükségök orvosra, hanem a betegeknek, nem azért jöttem, hogy igazakat, hanem hogy bűnösöket hívjak megtérésre” (Márk 2:17).

Olvasandó: Az apostolok cselekedetei 9:1-9.

És aki szomjúhozik, jöjjön el; és aki akarja vegye az élet vizét ingyen.
A jelenések könyve 22:17.

Jössz Jézushoz? Akkor megkérdezem: Mit látsz Benne, hogy kész vagy mindent elhagyni és Hozzá jönni?

Az embernek kell valamit Jézus Krisztusban látni, másképp nem jön Hozzá.

Milyen szépséget láttál Benne? Nem jönnél, ha semmi formát vagy dicsőséget nem látnál Benne. Ha az Énekek énekében a menyasszony nem látott volna Krisztusban annyi dicsőséget, szépséget és vonzóságot, nem lett volna kész visszatérni Hozzá. Vannak az életben dolgok, melyek magukkal ragadják a szívünket, amíg nem látjuk Krisztus szépségét.

De ha Szentlélek megnyitja szemünket, akkor sok mindent látunk Benne. Péter azt mondta: „Örök életnek beszéde van tenálad” (Ján 6:68).

Ábrahám oly sokat látott Benne, hogy hajlandó volt hazáját elhagyni, hogy vándorként és idegenként lakják a földön.

Mózes annyit talált benne, hogy odaadta koronáját és Egyiptom királyságát érte.

Dávid annyit talált Benne, hogy azt mondta, az Úr házában kíván lakni élete minden idejében. Sőt inkább akart Isten házában küszöbén ülni, hogysem lakni a gonoszság sátorában.

Dániel és három társa annyit talált benne, hogy kockára tette Érte az életét a tüzes kemencében és az oroszlanbarlangban. És mi a véleményed a vértanúkról?

Azok, akik hallották a hívást: „És aki szomjúhozik, jöjjön el; és aki akarja, vegye az élet vizét ingyen”, mindent elhagytak, és követték Őt, bárhova ment is. Te is?

Olvasandó: A zsidókhöz írt levél 11: 24-29.

És aki szomjúhozik, jöjjön el; és aki akarja, vegye az élet vizét ingyen.
A jelenések könyve 22:17.

Azok, akik jönnek, hogy vegyék az élet vizét ingyen, elhitték, hogy Isten Krisztusban megbékélteti magával a világot. Megtapasztalták, hogy Isten övéi bűnét nem rója fel. Ilyen Isten sehol másutt nem található, sem égen sem földön.

Aki Jézus Krisztushoz jött, Benne megtalálta a kegyelem forrását. Ez a forrás elég a bűnbocsánathoz, de a lélek megszenteléséhez is, és ahhoz is, hogy azt megőrizze a megbotlástól és az eleséstől. Aki Jézus Krisztushoz jött, erőre lelt Benne. Mihelyt Ő Igéjével megérint téged, vagy mihelyt te hit által megérintheted Őt, ez azonnal életet támaszt a lelkedben. Ez az erő felébreszt álmodból. Aki Jézushoz jött, igazságosságot talált Benne. Benne megtalálod a nyugalmat, a békét, az örömet, a mennyet, a dicsőséget és az örök életet.

Bűnös, azt tanácsolom neked, vizsgálj meg szívedet, vajon eljöttél-e Jézushoz. Ettől a kérdéstől függ számodra a menny vagy a pokol. Ha elmondhatod, hogy eljöttél Hozzá, és Isten megerősíti kijelentésedet, akkor boldog ember vagy! De ha nem jöttél, mi tehet akkor boldoggá? Mi tehet valakit boldoggá, akinek a pokolba kell vettetnie, mivel nem jön Krisztushoz?

Bűnös, aki Krisztushoz jössz, van még egy szavam számodra. Légy boldog! Ő semmiképpen ki nem vet téged. Minden ember közt az Úr áldotta vagy. Az Atya a Fiát adta neked, hogy áldozat legyen érted. És mindezekon kívül Jézus Krisztus elment, hogy helyet készítsen neked. Ne csüggedj hát el soha.

Olvasandó: 1 János 2:24-29.

És aki szomjúhozik, jöjjön el; és aki akarja, vegye az élet vizét ingyen.
A jelenések könyve 22:17.

Világos, hogy Jézus téged hív. Hív, hogy jöjj Hozzá. Sürget, hogy jöjj, kérj, keress és zörgess. És hogy még jobban bátorítson, minden parancshoz egy ígéretet fűz: „Keress és találsz, kérj és kapsz, zörgess és megnyitatom neked.”

Nemcsak azt mondja, hogy jöhetsz és vehetsz, hanem szívből jót tesz, és örül annak: „És én örülök teljes szívemből és teljes lelkemből, hogy jót tehetek velük.”

Krisztus gyengéd, amikor ad. Szemrehányás nélkül teszi azt. Nem utasítja el a bűnöst, aki Hozzá jön. Nem gondol többé bűneivel. Valóban jössz Jézushoz? Akkor ez Isten hívásának erejéből van. Nem cselekedetekből, hanem Tőle, aki hív, ahogy a Márk 3-ban olvassuk: „Azután felméné a hegyre, és magához szólítja, akiket akar vala; és hozzá menének” (13.v).

Jössz Jézushoz? Akkor Isten látóvá tett. Most látod, ki vagy, de azt is, hogy ki az Üdvözítő. „Boldog vagy Simon, Jónának fia, mert nem test és vér jelentette ezt meg neked, hanem az én mennyei Atyám” (Mát 16:17).

Jössz Jézushoz? Akkor Isten tette hajlandóvá a szívedet, hogy jöjj. Isten az, aki munkálja benned mind az akarást, mind azt, hogy Jézus Krisztushoz jöjj. Dicsérd Istent, hogy adta ezt az akaratot. Nem jössz Jézushoz? Ó, bűnös, Jézus nem fukar. Kitűnik azokból a panaszokból, melyeket azokról mond, akik nem akarnak Hozzá jönni kegyelemért. „Jeruzsálem, Jeruzsálem! Hányszor akartam egybegyűjteni a te fiaidat, miképen a tyúk egybegyűjti kis csirkéit szárnya alá; és te nem akartad” (Mát 23:37).

Gondold meg még ma, mi szolgál üdvösségedre!

Olvasandó: Máté 23:37-39.

Őt szolgálják a fiak.

A zsoltárok könyve 22:31.

Krisztus azt mondja magáról, hogy Ő az Atyához vezető út. „Én vagyok az út, az igazság és az élet” (Ján 14:6). Pál A zsidókhöz írt levélben Krisztusról azt mondja, hogy „új és élő út” (10:20). Csak Átala mehetünk az Atyához. Ezt tudja a Sátán is. Ezért gyűlöli Jézust.

Krisztus megalázta magát azzal, hogy felvette az emberi természetet. Ezzel betöltötte a törvényt, hogy érvényt szerezzen az igazságnak. Vérént ontotta, hogy az embereket megbékéltesse Istennel. eltörölte a halált és a bűnt. Az ördög munkáit megsemmisítette, és a halál kulcsait kezébe vette. Ez mind szörnyű a Sátán számára. Ezért ki nem állhatja Krisztust.

Tudja, hogy Krisztus ott ad helyet övéinek, ahonnan ő lebukott. Ezért dühös a Sátán. Mindent megtesz, amit tud, hogy az embereket megcsalja. Káromoltatja velük Krisztust, és ráveszi őket, hogy arcába köpjenek. Azt sűgja nekik, hogy vessék el Krisztust. Így rettentő sok kárt okoz. Ezzel sok embert tönkretesz. És mégis... „Őt szolgálják a fiak, az Úrról beszélnek az utódoknak.” Az ördög visszajöhet, és egyre jobban kimutathatja gyűlöletét; de mindeközben Jézus kiküldi tanítványait, hogy hirdessék szeretetét a világnak, és hívja az embereket, hogy jöjjenek Hozzá. Hívása olyan széleskörű, hogy a legnagyobb bűnös is szívesen látott. „Ezért részt osztok néki a nagyokkal, és zsákmányt a hatalmasokkal oszt, mivelhogy életét halálra adta, és a bűnösök közé számláltatott; pedig sokak bűnét hordozá, és a bűnösökért imádkozott!” (Ézs 53:12).

Olvasandó: A zsoltárok könyve 22:24-32.

Mindetekhez fölvevén a hitnek pajzsát, amellyel ama gonosznak minden tüzes nyilát megolthatjátok.
Efézus 6:16.

A Sátán állandóan megpróbálja Isten gyermeke szemére vetni, hogy méltatlanná tette magát arra, hogy az örök életet elnyerje. A legerősebb érve: szörnyen bűnös vagy. Képmutató vagy. Gonosz szíved van. A kegyelem munkája számodra teljesen idegen. Ő, ezek kalapácsütések a megtámadott lélekre. Azt hiszem, hogy kevés olyan gyermeke van Istennek, aki ezt a kísértést nem ismeri. Bárcsak tudatára jutnának annak, hogy a Sátán éppen ezzel a kísértéssel hajtja őket Krisztushoz.

A Sátán azt mondja: nagy bűnös vagy, gonosz nyomorult, az egész Földön, nincs olyan rossz, mint te.

És mi Krisztus üzenete? Az, hogy Isten a kegyelmet a bűnösök közül a legnagyobbak is felkínálja! Így hajt a Sátán kísértése egyenesen Krisztus karjaiba.

Ha a szegény bűnös tudná ezt, azt mondhatná: Sátán, tudom, hogy a legnagyobb bűnösök közé tartozom. Ezért nagyon nagy szükségben vagyok. Mivel ilyen nyomorult vagyok, ezért hív engem Krisztus!

Péter azt mondja levelében: „Józanok legyetek és vigyázzatok; mert a ti ellenségeitek, az ördög, mint ordító oroszlán szerte jár, keresvén, kit elnyeljen. Akinek álljatok ellen, erősek lévén a hitben” (1 Pét 5:8.9).

Pál arra inti az atyafiakat, hogy legyenek erősek az Úrban, és az Ő hatalmas erejében (Ef 6:10). Ehhez kell felvenni a hit pajzsát, hogy azzal a gonosznak minden tüzes nyilát megolthassák. Vedd azért a fáradságot szegény bűnös, aki meg akarsz menekülni, hogy megtanuld, hogyan használhatod fel Krisztus kegyelmét, hogy megsegítsen az ördög kísértéseivel szemben.

Olvasandó: A jelenések könyve 3:7-13.

TérjeteK vissza szófogadatlan fiak, és meggyógyítom a ti elpártolástokat!
Jeremiás 3:20.

Milyen kedves ez a hívás, melyet a Jeremiás 3-ban olvasunk. A hűtlen Izráelhez szól a hívás, hogy térjenek vissza az Úrhoz, az ő Istenükhöz. Bármilyen nagyon vétkeztek is, az Úr azt mondja nekik: „TérjeteK vissza”.

Bárcsak megszívlelnék Isten gyermekei ezt az üzenetet.

Lehet, hogy hitvallásuk vagy lelkiismeretük ellen szóltak. Mennyire nyomhatja annak a terhe és vétke a lelkiismeretüket. Térjenek vissza Péter könnyeivel. Akkor biztosan megkapják azt a bocsánatot, amit Péter megkapott. A textus a legnagyobb bűnösre is érvényes.

Az Úrnál van kegyelem azok számára is, akik elbuktak, vagy el fognak bukni. Isten elfogadja őket, ha Hozzá visszatérnek.

Nem mindenki, aki elbukott, lesz utána ismét olyan megbecsült Isten gyülekezetében, mint Péter. De ha az Úr őket ismét kegyébe fogadja és bűnbocsánatot ajándékoz nekik, az csodálatos és meg nem érdemelt kegyelem!

Elbuktál te is? Akkor gondold arra, hogy van még kegyelem számodra is. Térj vissza Istenhez és Jézus Krisztushoz. Isten Fiának zsákjai, melyeknek pecsétjét még soha nem törte fel, tele vannak kegyelemmel. Ezért van megírva, hogy bőséges a jósága, melyet fenntart az Őt félőknek (Zsolt 31:20). Ezt a mennyben őrzik. Ki tudja megmondani, mire képes Jézus, ha ezeknek a zsákoknak egyikét fölnyitja.

Ezért van megírva, hogy az Ő szeretete minden ismeretet felülhalad (Ef 3:19), és gazdagsága kinyomozhatatlan (Róm 11:33). Senki sem tudja, mi van Jézusnak, és azt sem, hogy kik számára van az.

Ha a legrosszabb vagy, ha azt gondolod, hogy számodra többé nincs menekvés, Ő hív téged: „TérjeteK vissza szófogadatlan fiak, és meggyógyítom a ti „elpárto-lástokat.”

Olvasandó: Jeremiás 3:21-25.

Abból ismerjük meg, hogy szeretjük az Isten gyermekeit, hogyha az Istent szeretjük, és az ő parancsolatait megtartjuk.

János 5:2.

Isten néhány gyermeke hajlandó lenézni azokat, akik még nem tértek meg. Szegény ostobák! Elfelejtették, hogy egyszer ők is olyanok voltak? Hogy nem illő, hogy úgy viselkednek, hogy mások amiatt nem hiszik, a kegyelem ajtaja még nyitva van? A keménység nem illik Isten gyermekéhez. Sem tanban, sem a mindennapi érintkezésben. Ők is kegyelemből élnek. Adják oda, amit kaptak, próbálják meggyőzni bűnös társaikat, akiket Isten kegyelme által megelőztek, hogy kövessék őket, hogy ők is részesülhessenek Isten kegyelméből.

Isten gyermekeit a kegyelem menti meg. Akkor éljenek is úgy, mint akik kegyelmet kaptak.

Milyen a te életed? Megteszel mindent szeretetből meg nem tért felebarátaidért, amit megtehatsz? Részvétellel vagy irántuk? Imádkozol értük? Törődsz jólétükkel? Hagyjunk fel ostoba világi büszkeségünkkel. Ne menjünk úgy az utcán, hogy viselkedésünkkel mások észrevegyék, hogy nem szívesen érintkezünk meg nem tért embertársainkkal. Ez nem illik Isten gyermekeihez és szolgálóihoz!

Gondold arra, hogy Jézus annyiszor volt együtt a vámszedőkkel és bűnösökkel, hogy azt mondták Róla: „Ímé, a falánk és borívó ember, a vámszedők és bűnösök barátja” (Luk 7:34). Az rágalom volt, hogy Ő falánk és borívó. De nagy igazság, hogy a bűnösök és vámszedők Barátja volt! Nem kellene addig is érintkezni a bűnösökkel, amíg utáljuk hibáikat, és nem kellene-e megpróbálni azokból őket kigyógyítani? Miért nem tudunk érintkezni barátságosan világias szomszédainkkal, hogy megragadjuk az alkalmat, hogy kegyes szavakat csöpögtessünk a lelkükbe?

Olvasandó: 1 János 5:1-5.

Abból ismerjük meg, hogy szeretjük az Isten gyermekeit, hogyha az Istent szeretjük, és az ő parancsolatait megtartjuk.

1 János 5:2.

Isten gyermekeinek áldott Uruk nyomában kell járniuk, Aki szóval és tettel megmutatta, hogy szerette és meg akarta menteni az embereket. Szavaiból és tetteiből kitűnt, hogy a megmentésüket fölébe helyezte a maga érdekeinek. Isten szolgáinak az a kötelességük, hogy az ő nyomdokaiban járjanak, „Aki bünt nem cselekedett, sem a szájában álnokság nem találtatott” (‘ Pét 2:22). Ami Isten szolgáira vonatkozik, az vonatkozik Isten minden gyermekére. Viselkedj úgy, hogy az egész világ láthassa, hogy valóban szerető gyermek vagy. Szeresd Üdvözítődöt, és lássék meg az kölcsönösen is. Sokan csak szájukkal szeretik Krisztust. De Ő maga tesz bizonyosságot a János 14-ben: „Aki ismeri az én parancsolataimat és megtartja azokat, az szeret engem” (21.v). A valódi szeretet önmegtagadás és felebarát iránti szeretet. Az igazi szeretet abban nyilvánul meg, hogy türelmesen elviseljük az Ő nevéért az elnyomást.

Ha valaki megkérdezné, honnan tudom, hogy ő szereti Isten gyermekeit, legjobban János apostol szavaival válaszolhatnék neki: „Abból ismerjük meg, hogy szeretjük az Isten gyermekeit, hogyha az Istent szeretjük, és az ő parancsolatait megtartjuk.”

Akkor mutatjuk meg Isten és Krisztus iránti szeretetünket, ha tiszteljük az Ő nevét. Akkor tiszteljük az Ő nevét, ha félünk attól, hogy legkisebb parancsolatát is áthágjuk. Hogy ez így van az életünkben, az abban is megnyilvánul, hogy szeretjük felebarátainkat. Szorongasson bennünket Krisztus szeretete. Legyünk jócselekedetekre igyekezők!

Olvasandó: Titus 2:1-15.

Abból ismerjük meg, hogy szeretjük az Isten gyermekeit, hogyha az Istent szeretjük, és az ő parancsolatait megtartjuk.

1 János 5:2.

Nincs illőbb egy keresztyénhez, mintha az evangélium szerint viselkedik. Nincs tisztességtelenebb egy ember számára, mintha azt mondja, hogy hisz Krisztusban, és amellet istentelenül él. Az ilyen nem méltó a keresztyén névre. Pál figyelmezteti Timótheust: „Kiknél megvan a kegyességnek látszata, de megtagadják annak erejét. És ezeket kerüld.” (1 Tim 3:5).

Ezek az emberek nem mennek be a szoros kapun. Őket az ördög tette Isten nevének vallástevőivé. A Sátán adott nekik helyet Isten gyermekei között. Olyanok, mint a szőlőben a terméketlen fügefá . Ki ültette oda ezt a fügefát? Ugyanaz, aki a konkolyt szórta a búza közé. Tehát az ördög.

Az ördög azt akarja, hogy az ilyen csalók akadályok legyenek mások számára. Tudja jól, hogy egy léha hívő a templomban több kárt okoz a vallásnak, mint tíz léha hívő kint a világban. Nem gondold, hogy az ördög volt az, aki Az apostolok cselekedetei 16-ban a szolgálólánnyal azt kiáltatta: „Ezek az emberek a magasságos Istennek szolgái, kik néktek az idvességnek útját hirdetik” (17.v)? Pálnak ez nem tetszett. Az ördög volt az, aki ezt kiáltatta a leánnyal, hogy bemocskolja az evangéliumot. El akarta hitetni a világgal, hogy Isten szolgáinak az igehirdetése ugyanonnan ered, ahonnan a jövendőmondás és a varázslás. Óvakodjék mindenki, aki Krisztus nevét vallja, hogy szegyenbe ne keverje.

Olvasandó: Az apostolok cselekedetei: 16:16-23.

NOVEMBER 7.

Míg tart a ma.

A zsidókhöz írt levél 3:13.

Figyelmeztetni akarlak, hogy Isten kegyelme felkínálásának határideje van. Akik ezt átlépik, elpusztulnak! Ahogy egy király kegyelemből föllázadt népének megbocsát, föltéve hogy egy meghatározott napig ezt a megbocsátást elfogadják, ugyanúgy Krisztus is meghatározott egy napot, az üdvösség napját, a kellemetes időt (2 Kor 6:2). Ha a bűnös nem jön ebben a meghatározott időben, akkor minden esélye megvan arra, hogy lelke szenvedjen miatta kárt!

Ezt az határidőt az érintettek gyakran nem veszik észre, és ennek az időnek a vége rejtve van előttük.

Isten bölcsen úgy határozott, hogy nem engedi meg a felkínált kegyelem elfogadásának egy másik alkalomra való elhalasztását. Állandóan azt mondja: Most! Ma!

Azok, akik megfelelőbb időre várnak, hogy Istenhez jöjjenek, és azt egyre halogatják, szörnyű veszélybe kerülnek. Sokan ugyanis azt addig halogatják, amíg Isten kegyelmének és hosszútűrésének a napja elmúlik. Ó, gondolj arra, hogy a menny Istene nevetni és gúnyolni fogja imádságukat és segélykiáltásukat!

Isten kegyelmének napja némelyek számára előbb kezdődik, mások számára meg előbb végződik. Azokat, akiket Isten a nap első órájában hívott, előbbiek, mint azok, akiket a hatodik órában hívott, hogy Hozzá jöjjenek. Azok, akiket a harmadik órában fogadtak fel, előbbiek, mint azokak, akiket a tizenegyedik órában hívtak.

Isten türelmének napja Izmáelnél akkor kezdődött és végződött, mielőtt hús éves volt. Tizenhárom éves korában körülmetélték, és azon a napon, amikor Izsákot elválasztották, Izmáel elvettetett. Képzeld, Izsák hároméves volt, amikor elválasztották; Izmáel akkor még csak tizenhét éves volt. Isten kegyelmének a napja gyorsan elmúlt számára! „Ma, ha az ő szavát halljátok....”

Olvasandó: A zsidókhöz írt levél 3:12-19.

NOVEMBER 8.

Amíg tart a ma.

A zsidókhöz írt levél 3:13.

Az üdvösség napja Kain számára hamar elmúlt! Miután Isten őt elűzte, sok gyermeket nemzett, és épített egy várost. Bizonyára még sok egyebet is tett. De mégis mind ez idő alatt bujdosó, kóborló volt. Elvettetése napja után semmi mást nem vitt magával, mint ezeket a szomorú szavakat: „A te színed elől el kell rejtőznöm” (1 Móz 4:14). A kegyelem napja elmúlt számára!

Ézsau szertelenségében eladta elsőszülöttségi jogát. Mint más ostobák, nem nagyon félt attól, hogy az áldást nem fogja megkapni. De Ézsau elkésett. Még sok évig élt, de mindig Isten haragja alatt. Amikor örökölni akarta az áldást, megvettetett, mert nem találta meg a megbánás helyét, noha könnyhullatással kereste azt az áldást (Zsid 12:17). Túl késő volt Ézsau számára!

Még több példát is föl tudnék sorolni, melyekből kitűnik Isten haragja azok ellen, akik, ahogy bölcs Salamon mondja, a kezükben levő vételárat elpazarolják (Péld 17:16).

Legyen hát ez különleges figyelmeztetés mindazok számára, akik hallják az evangéliumot, és hallanak Istennek a szegény bűnösök iránti Krisztusban való kegyelmének gazdagságáról. Amikor Isten kegyelmét megvetjük, amikor Isten irgalmasságát lenézzük, és nem figyelünk, amikor Isten szól, amikor olyanok vagyunk, mint a süket, ha olyan hatalmas dolgokat mond, melyek sokat használhatnának nekünk, akkor nagyon ellenszegülünk Istennek!

Kínálja nekünk kegyelmét és szeretetét. Szólít, csalogat, hív, kér, könyörög, hogy béküljünk meg vele a kegyelem napján. Gondold meg testvérem, milyen rettenetes lesz az élő Isten kezébe esni! „Ma, ha az ő szavát halljátok....”

Olvasandó: Józsué 24:14-18.

Ímé itt a kellemetes idő, ímé itt az üdvösség napja.

2 Korinthus 6:2.

Vannak köztetek, akik azt kérdik maguktól, vajon elmúlt-e számukra az üdvösség napja, vagy sem? Számos dolgot említek, amelyek alapján ezt megvizsgálhatod. Megráz, megingat és hat rád, amikor Isten Igéjét hallod? Fölbred akkor a lelkiismereted? Meg vagy győződve akkor arról, hogy elvesztél, és könyörögnöd kell Istennek kegyelemért? Ez reményteli jele annak, hogy a kegyelem napja számodra még nem múlt el. Mert azok, akik számára ez a nap elmúlt, általában semmit sem éreznek már lelkiismeretükben, mivel lelkiismeretüket égetővassal kiégették. Ezért nem fogják őket, akik számára a kegyelem napja elmúlt, a hirdetett Ige üdítő gyümölcsét többé elfogadni.

Krisztus azt mondja, hogy a halottak, akik az Ő szavát meghallják, élni fognak. Krisztus még nem végzett velük teljesen. Isten türelmének a napja még nem múlt el ezek számára.

Amikor bemész a belsőszobádba, akkor lelkedben védekezés, küzdelem és viaskodás dül, hogy meggyőzzön a világ dolgainak hiábavalóságáról? Gondolj arra, hogy ez azért történik, hogy lelkedet meggyőzze, válaszd Krisztust és a menny dolgait! Ügyelj arra, és ne légy lázadó, mert Isten kegyelmének és türelmének a napja még nem múlik el számodra, mielőtt Ő azt nem mondja: „Lelkem nem fog tovább küzdeni veled.”

Álmodsz éjjel a helyzetéről és arról, hogy az a veszély fenyeget, hogy elkárhozol? Ismered álmodban a pokoltól, haláltól és az eljövendő ítélettől való szívszorító félelmet? Azok annak a jelei, hogy Isten még nem hagyott el, nem vetett el örökre. Akkor a kegyelem ajtaja meg nem zárult be előtted; Isten veled szembeni türelme még nem ért véget.

Olvasandó: Jób 33:14-24.

Ímé itt a kellemetes idő, ímé itt az üdvösség napja.

2 Korinthus 6:2.

Kérdés számodra, hogy vajon elmúlt számodra a kellemetes idő? Megkérdezem tőled: ér-e szorongatás utadon, és meghalod-e szorongatásaidban Isten szavát? Szorongatásodban küld-e Isten magyarázót, aki rámutat romlottságodra? Küld valakit, aki megmutatja, miért nehezedik rád Isten keze, mivel vétkeztél Isten ellen? Küld Isten valakit, aki tudatja veled, hogy Isten azt akarja, jöjj Hozzá? Akkor még nem múlt el a nyár, és nincs vége az aratásnak. Figyelj erre, és ne ellenkezz tovább, hogy Isten sötétséget ne hozzon és meg ne botoljék lábad a homályos hegyeken.

Ellenállást és csalódást tapasztalsz vállalkozásaidban? Fellöknek és elnyomnak? Az annak a jele, hogy Isten még egyáltalán nem hagyott el. Még vár rád, hogy Hozzá mégy-e. Isten szeretetében kerítést és falat vont köréd, hogy feltartóztasson a bűn útján. Tekintsd azt hívó szónak, hogy menj Hozzá. Isten mindezzel a balszerencséivel arra mutat rá, hogy jobb részt akar neked adni.

Ha Isten lemond az emberekről, és elhatározza, hogy sorsukra hagyja őket a széles úton, akkor általában szabadjára engedi őket, és megad nekik minden helytelen dolgot, amit csak kívánnak. Ne szállj szembe Isten sújtó kezével. Inkább vizsgáld meg annak az okát, miért nehezeik rád Isten keze. Amikor Isten a tékozló fiút hazatérítette, és visszavitte édesapjához, éhínséggel látogatta meg. Nem engedte meg neki, hogy megtöltse hasát a disznók moslékjával. És figyelj meg, hogy amikor szorultságba került, hogyan gondolt az édesapja házában levő jólétre. Így cselekszik Isten veled is minden csapásban. Meg akarja mutatni, hogy valami jobbat akar neked adni.

Olvasandó: Lukács 15.11-24.

Ímé itt a kellemetes idő, ímé itt az üdvösség napja.

2 Korinthus 6:2.

Megragadott már csalogatóan Isten Igéje? Van olyan Ige, mely mintha csak megszólalna, úgy tekint rád, vagy olyan, ami illatos cseppként hull lelkedre, még ha egy pillanatra is? Akkor a kegyelem napja még nem múlt el! Akkor a menny kapuja még nem zárult be előtted! Akkor Isten szeretetteljes irgalma még nem fordult el tőled. Vigyázz, hogy ezt a mennyei ajándékot és Isten jó szavát nagyra becsüld. Isten még nem hagyott el, még nem vetett el. De ez is következhet még ezekre a mennyei ajándékokra. Mit mond Pál Zsid 6-ban: „Mert lehetetlen dolog, hogy akik egyszer megvilágosítottak, megízlelvén a mennyei ajándékokat, és részeseivé lettek a Szent Léleknek, és megízlelték az Istennek jó beszédét, és a jövő világnak erőit, és elestek, ismét megújuljanak a megtérésre” (4. és 5.v).

Meg akarsz menekülni? Valóban üdvözülni akarsz? Meg akarsz szabadulni a vétectől és romlottságtól? Az Üdvözítő szolgálataiból? Hozzá menekülsz életed elől, Aki megment minket az elkövetkezendő haragtól? Akkor nem kell félned. Akkor egyike vagy a menekülőknél, akiket Isten a mi Urunk Jézus Krisztusra bízott, hogy fogadja el őket, és ne küldje vissza az ördöghöz. Akkor helyet kapsz az Ő házában. Ott lakhatsz a hívők között.

Ma is érvényes: „És azt, aki hozzám jó, semmiképen ki nem vetem” (Ján 6:37).

A „semmiképen” azt jelenti: gonosztetteid jellege és nagysága ellenére. Ha állhatatosan és őszintén vágyakozol arra, hogy Krisztus megmentsen, nem kell félned. Akkor még van számodra kellemes idő, üdvösség napja!

Olvasandó: A zsidókhöz írt levél 6:1-8.

Annakokáért, atyámfiai, igyekezzetek inkább a ti elhívástokat és kiválasztásotokat erőssé tenni; mert ha ezeket cselekszitek, nem ütköztök meg soha.
2 Péter 1:10.

Félsz, hogy nem vagy kiválasztva az üdvösségre? Félsz, hogy nem vagy kiválasztott?

Azt felelem neked: bár Isten számára a kiválasztás megelőzi az elhívást (a kiválasztás az örökkévalóságban van, az elhívás pedig az időben történik), az ember számára ez úgy történik, hogy előbb meg kell ismernie elhívását, és csak azután azt a tényt, hogy valóban ki van választva. Azok, akik kételkednek, hogy igaz-e, hogy valóban el vannak hívva, csak egyre jobban belegabalyodnak a zűrzavar útvesztőjébe, amikor elmélyednek abba, hogy ki vannak-e választva. Pál óv ettől a kelepctől, mert azt mondja, először az elhívást és aztán a kiválasztást kell erőssé tenni. Tedd azért egy pillanatig félre a kiválasztásra való gondolasodat, és kérdezd meg magadtól a következőket: Elveszett állapotban vagyok? Látom, hogy csak Krisztus által üdvözülhetek? Részesülni akarok ebben az üdvösségben azáltal, hogy hiszek Őbenne? Valóban és teljesen meg akarok szabadulni mind romlottságomtól, mind vétkeimtől? Szeretem Krisztust, az Ő Atyját, az Isten gyermekeit, Igéjét és útjait? Akkor az annak a bizonyosága, hogy ki vagy választva.

Ha a Sátán, vagy szíved megpróbál a kiválasztást illetően összezavarni, akkor mondd, hogy várjanak, amíg megtudod, hogy Isten ismét elhívott-e az Ő Fiával való közösségre, hogy aztán megmutasd, hogy kiválasztott vagy, és neved be van írva az élet könyvébe. Ha a szegény, nyomorult lelkek ezt a sorrendet figyelembe vennék, megkímélhetnék magukat a kételkedéstől. Jobb minden kételkedésünkkel Krisztushoz menekülni, hogy keblére boruljunk. Csak Ő adhat nekünk életet!

Olvasandó 2 Péter 1:1-11.

*Áldjad én lelkem az Urat.**A zsoltárok könyve 103:1.*

A töredelmes szív hálás szív. Hálás, mert tudja, hogy kegyelmet kapott. A töredelmes szív érzékeny is. Tisztában van a veszélyekkel, melyekbe a bűn sodorhatja. Érti és látja, hogyan függ össze a bűn a vétkekkel, de a büntetést is, mely a törvény szerint azt követi. Tudatában van a bűn rosszságának és annak következményeinek. Tudja, hogyan szabadítja meg Isten a lelket az ítélet napjától. Tehát hálás szívnek kell lennie. Aki hálával áldozik, az dicsőít engem, mondja az Úr (Zsolt 50:23). A töredelmes szív tehát érzékeny lélek, de hálás lélek is. Dávid azt mondja: „Áldjad én lelkem az Urat, és egész bensőm az ő szent nevét. Áldjad én lelkem az Urat, és el ne feledkezzél semmi jótéteményéről.”

Miért mondta ezt Dávid? Mert látta, hogy Isten megbocsátotta minden bűnét, és meggyógyította minden betegségét. Látta, hogy Isten megváltotta életét a koporsótól, és kegyelemmel és irgalmassággal koronázta meg. Ez Dávid számára csoda volt, mivel tudta, mit jelent a pokol szája fölött függeni. Tudta, mit jelent a halál és pokol által bezárva és minden oldalról körülveve lenni. Mikor szíve összetört, meglátta az életre vezető utat is; akkor világosodott meg a lelke. Az tette hálás emberré. Ha valaki törött lábbal belátja, hogy a lábtöréssel a nyaktöréstől menekült meg, akkor hálás lesz Istennek a lábtörésért. „Jó nékem, hogy megaláztál”, mondta Dávid. „Ezzel nagy veszélytől menekültem meg; mert ezelőtt tévelyegtem.” Ez a gondolat hálával tölti meg a szívet.

Olvasandó: A zsoltárok könyve 103:1-7.

Az imádságban állhatatosak legyetek, vigyázzván abban hálaadással.
Kolossé 4:2.

A töredelmes szív remek nagyszerű valami. De azt meg kell tartani érzékenynek is. Az érzékeny szív fél, hogy ne vétkezzék Isten ellen. Ha a szív kezdi elveszíteni érzékenységét, Isten gyermekei ismét szemet hunynak a bűn ellőtt, és ezért ismét elbuknak.

Az érzékeny szív bánkódik mások bűne miatt; de még sokkal inkább fél attól, hogy ő vétkezik.

Az érzékeny szív az imádsághoz menekül. De ha a szív elvesztette érzékenységét, rest lesz imádkozni. Akkor a szív lankadt lesz, és az imádság gyakran nem több, mint formáság.

Az érzékeny szív azonnal bánkódik a legkisebb vétség, botlás, vagy bűnös gondolat miatt. Isten legjobb gyermekei is sok vétséget követnek el. Jaj, ha a lélek szomorúsága megszűnt Isten gyermekeinél! Pál inti a korinthusi gyülekezetet: „Mert félek azon, hogy ha odamegyek, nem talállok majd olyanoknak, amilyenek szeretnék, és engem is olyannak találtak, amilyenek nem szeretnétek” (2 Kor 12:20). Az érzékeny szív gyakran keresi az Istennel való közösséget, míg az, akinek nem érzékeny a szíve, megelégszik azzal, hogy eszik, iszik, alszik és felébred. „Mert megfeledektél megszabadító Istenedről, és nem emlékeztél meg erős kőszaladról” (Ézs 17:10).

Az érzékeny szív éber és figyelmes. Ez megóvja a bűntől lelkében, családjában és hivatásában. Megóvja a Sátántól, a világtól és a testtől. De ha a szív nem érzékeny, akkor az ember álmos és figyelmetlen. Milyen fontos, hogy érzékeny szívünk legyen!

Olvasandó: Kolossé 4:1-6.

Az imádságban állhatatosak legyetek, vigyázzván abban hálaadással.
Kolossé 4:2.

Arról elméltünk együtt, milyen haszna van az érzékeny szívnek. Másik fontos kérdés ez: Mit kell tennie a keresztyén embernek, ha Isten összetörte a szívét, hogy azt érzékenynek tartsa meg? Röviden akarok erről szólni. Először néhány intelligenciával és azután pár útmutatással.

Vigyázz, hogy az érzéseket, melyek most szívedet összetörik, ne fojtsd el azzal, hogy kiűzöd azokat gondolataidból. Inkább idézd fel ezeket állandóan. Kérdezd meg magadtól, eredetileg mi sebezte meg a szívedet. Ne menj léha társaságba. A léha társaságban való forgolódás sok érzést elfojt, sok vágyat megöl, és sok lélek, mely vágyakozva tekint a mennyre, a pokolban fog kikötni. „Aki jár a bölcssekkel, bölcs lesz, aki pedig magát társul adja a bolondokhoz, megromol” (Péld 13:20).

Óvakodj a léha beszédektől, ne hallgasd meg azokat, és ne végy abban részt. Salamon intett: „Menj el a bolond férfiu elől” (Péld 14:7). Tudta, hogy az ostobának az ajka háló a lélek számára. Ne túrd el a legkisebb bűnre való hajlandóságot sem; ezzel utat készítesz a következő, sokszor nagyobb bűnnek. Gondolj Dávidra. Szeme legyőzte a szívét, szíve egy gondolatot melengetett, és az utat készített a Bethsabével való házasságtörésre és Uriás meggyilkolására. Vigyázz magadra. Pál arra figyelmeztet A zsidókhoz írt levélben: „Egyikötök se keményítettessék meg a bűnnek csalárdsága által” (3:13).

Óvakodj a hívők közti rossz példáktól. Ne az ő példájuk, hanem Isten Igéje legyen a zsinórmérték a számodra.

Olvasandó: A zsidókhoz írt levél 3:7-13.

Az imádságban állhatatosak legyetek, vigyázzván abban hálaadással.
Kolossé 4:2.

Óvakodj a hitetlen vagy istentagadó gondolatoktól, Ne vond kétségbe a mennyei dolgok igaz voltát. A hitetlenség a legszörnyűbb rossz. Az a szív, mely hitetlenséget melenget, nem lehet érzékeny szív. Pál arra inti a zsidókat: „Vigyázzatok atyámfiain, hogy valaha ne legyen bármelyikötöknek hitetlen gonosz szíve, hogy az élő Istentől elszakadjon” (Zsid 3:12).

Hogy őrizheted meg szívedet érzékenynek? Igyekezz Isten mélyebb megismerésére. Akard megismerni Isten mindenhatóságát. „Vajjon nem töltöm-é én be a mennyet és a földet? Azt mondja az Úr” (Jer 23:24). Törekedj Isten átható tekintetének megismerésére, mely mindenütt ott van, és lát rosszat és jót. Az ő szemei látják, szemöldökei megpróbálják az emberek fiait (Zsolt 11:4). Iparkodj megismerni az Ő hatalmát. A menny és a Föld Isten kezében nem több, mint egy pergament tekercs.

Igyekezz megismerni igazságosságát. Légy azon, hogy megismerd hűségét, mely telve van ígéretekkel, de fenyegetésekkel is. Törekedj, hogy jobban fogalmad legyen a bűnről. Légy meggyőződve, hogy a bűn Isten egyetlen ellensége. Gondolj arra, hogy a bűn változtatta az angyalokat ördögökké, és taszította őket a mennyből a pokolba. Gondolj arra, hogy bűn a lánc, mely az ördögöket fogva tartja az utolsó ítéletig. Gondolj arra, hogy a bűn miatt űzte ki Isten Ádámot a Paradicsomból, és a bűn miatt pusztult el a régi világ az özönvízben. Gondolj arra, hogy Sodomát és Gomorát a bűn miatt égette el mennyei tűz. Gondolj arra, hogy Krisztusnak vérebe került, hogy téged megváltson az átoktól, melyet a bűn hozott rád. Gondolj arra, hogy a bűn örökre kizár a mennyből.

Ezek a gondolatok tartják meg érzékenynek a szívedet.

Olvasandó: Kolossé 3:1-7.

Az imádságban állhatatosak legyetek, vigyázzán abban hálaadással.

Kolossé 4:2.

Gondolj sokat a halálra. Bizonyos, hogy meg fogsz halni, és nem tudod mikor. Meg kell halnunk. Napjaink meg vannak határozva, hónapjaink száma Istennél van. Azt át nem léphetjük, még ha ezer világot adnánk is érte.

Gondolj arra, hogy csak egyszer halsz meg. Ha innen elmész, és nem jóként halsz meg, nem jöhetsz vissza, hogy jobbként halj meg. „Elvégzett dolog, hogy az emberek egyszer meghalljanak, azután az ítélet” (Zsid 9:27).

Gondolj az ítélet napjának bizonyosságára és borzalmasságára, amikor Krisztus nagy fehér trónon fog ülni, amikor a halottak harsonaszóra feltámadnak. Akkor az elemek, a menny és a Föld tűzben és lángban állnak. Akkor Krisztus elválasztja egymástól az embereket, ahogy a pásztor elválasztja a juhokat a kecskéktől. Akkor könyvek nyitvatnak meg. Akkor előhózzák a tanúbizonyosságokat és minden ember megítéltetik cselekedetei szerint. Akkor a menny kapui megnyílnak azok előtt, akik megtartatnak. Akkor a pokol kitér a száját azok előtt, akik elkárhoznak.

Gondolj arra, hogy Jézus Krisztus nem keményítette meg a szívét, hanem vállalta a fájdalmakat, melyek szükségesek voltak gyermekei lelkének megváltásához. Bár azok sokat vétkeztek ellene, szánalom, könyörület, részvét és gyöngéd irgalmasság töltötte el, s véghezvitte megváltásukat. Szeretete és részvéte tartotta meg őket. Gyöngéd irgalma meglátogatta őket. Szerette őket, és Önmagát adta értük. Tanuld meg azért Krisztustól, hogy gyöngéd légy önmagaddal szemben. Próbáld érzékenynek tartani a szívedet Istennel szemben és lelked üdvösségéért.

Olvasandó: Jób 14:1-10.

Ímé három esztendeje járok gyümölcsöt keresni e fügefán.

Lukács 13:7.

Egy embernek száz fája van a szőlőjében.

A meghatározott időben elmegy szőlőjébe, hogy megnézzze, hogyan virulnak a fák. Amikor a szőlőben járkál, nézelődik, és figyel, mennyi gyümölcs van a fákon, egy fához érkezik, melyen semmi más nincs, csak levelek. Megáll, alaposan szemügyre veszi a fát, jól megnézi itt is, ott is, fenn is, lenn is, és amikor hosszas vizsgálódás után csak leveleket talál, tanakodni kezd.

Honnan fogja ezt a fát a következő évben fölismereni? Mi áll mellette, mennyire áll ez a fa a sövénykerítéstől. És amikor semmi sincs, ami ismertetőjelül szolgálna, fogja a metszőkést, és különleges jelet metsz a fába. Ezt olvassuk az 1 Mózes 4-ben is: „És megbélyegzé az Úr Kaint, hogy senki meg ne ölje, aki rátalál” (15.v).

Mintha csak azt mondaná a gazda: „Nocsak, terméketlen fa, ebben az évben hiába éltél.”

Mégsem vágja ki a fát. Még egy évig elnézi neki. Talán az elmúlt év terméketlen esztendő volt. Ezért a következő évben megint jön, hogy megnézzze, termett-e a fa. De a fát ugyanúgy találja, mint az előző évben. Megint gyümölcstelen.

A gazda most mást gondol. A múlt évben sem volt gyümölcs, és most sincs? A terméketlenség nem az időjárás miatt van, a hibát a fában kell keresni. Még egy évig meghagyja. Meg is jelöli a fát. Talán egy izzó tárggyal, mivel kezd dühös lenni. Még egy év, és akkor visszajön...

Olvasandó: Lukács 13:6-9.

Ímé három esztendeje járok gyümölcsöt keresni. Lukács 13:7.

A harmadik évben ismét jön a gazda gyümölcsöt keresni. De a fával ugyanaz a helyzet, mint az első és második esztendőben. Nincs rajta gyümölcs. A fa csak haszontalanul foglalja a helyet. Mit kell vele tenni?

A gazda azt mondja: három évig vártam; ebben a három évben nem hozott nekem gyümölcsöt; három évig foglalta a földet haszontalanul.; vágd ki. Parancsra új parancs, szabályra új szabály, egyik év a másik után, de gyümölcs nem található. Hozd a fejszéd! Biztosan tudom, hogy ez az a fa. Az első évtől kezdve ismerem. Már akkor is megismertem terméketlenségéről. Ez most is az ismertetőjele. Vágd ki tűzifának!

„Immár pedig a fejsze is rávettetett a fák gyökerére: minden fa azért, amely jó gyümölcsöt nem terem, kivágattatik és a tűzre vettetik” (Luk 3:9).

Testvér, Isten nincs jó szívvel a gyümölcstelen hívővel szemben. Nem így van a természet életében is? Ha a gyümölcsösödben vagy a szőlődben van olyan fa, mely hiába foglalja a földet, akkor gyönyörködsz abban a fában? Nem úgy van, hogy amikor elmész mellette, vagy rápillantasz, akkor elhatározod a szívedben, hogy azt a fát gyorsan ki kell vágni és tűzre kell vetni?

Meghagynád magadat győzni, hogy jót gondolj erről a gyümölcstelen fáról? Nem azt mondanád: Nem hoz nekem hasznót. Sok helyet foglal el. Egy jobb gyümölcsfa nőhet a helyén. Így tesz a mennyei Gazda is. Jó lesz, ha Isten megvizsgál téged? Talál gyümölcsöt a te fádon?

Olvasandó: Jób 13:1-9.

Ímé három esztendeje járok gyümölcsöt keresni. Lukács 13:7.

Isten ezekkel a szavakkal azt fejezi ki, hogy visszaélés történik türelmével és hosszútűrésével. Három évig várt, három évig tűrt. Három évig türtőztette haragját. És mi következik most? „Azért kinyújtom kezemet ellened és elvesztelek téged; bele fáradtam a szánakozásba” (Jer 15:6).

Isten megmondja, meddig gondozta azt a fát. Három évig. Isten emlékezteti önmagát és téged is arra az időre, melyet rosszul töltöttél el.

Hány évet kaptál Tőle? Hány prédikációt hallgattál? Az evangéliumnak hány szolgáját küldte Isten hozzád? Mennyi próbát, ítéletet, irgalmasságot és mi mindent tapasztaltál, és mégsem lettél gyümölcstermő!

Példák álltak előtted, alkalmakat kaptál, és mégsem termeszt gyümölcsöt. Isten három évig törődött veled.

Emlékszik minden időre, minden évre, minden prédikációra, minden igeszolgálati alkalomra, minden próbára, minden ítéletre, minden kegyelemre, minden ösztönzésre és minden példára. Mindenre emlékszik. Ímé, mit mondott Izráelnek: „És megkísértettek engem immár tízszer, és nem engedtek az én szómnak” (4 Móz 14:22). Hózeásnál azt olvassuk: „Emlékezem minden gonoszágukra” (7:2). Isten tehát mindenre emlékszik!

Minden évben jön gyümölcsöt keresni. Nem akarja, hogy egyetlen intése, szolgálata, próbája, ítélete, vagy irgalma elveszék, vagy ne tartsák azt fontosnak. Isten azt akarja, hogy elfogadják minden jótétéményét, melyet ajándékozik. Ezért keres gyümölcsöt. A te életedben is...

Olvasandó: Jeremiás 15:1-6.

Íme három esztendeje járok gyümölcsöt keresni. Lukács 13:7.

Jeremiás 14-ben olvassuk, hogyan imádkoztak a zsidó asszonyok. Azért imádkoztak, hogy az elpártolt Izráelt Isten ne vesse ki a szőlőből. És mit válaszolt akkor az Úr? „Ha Mózes és Sámuel állanának is előttem, nem hajolna lelkem a néphez; küld ki az orcám elől, hadd menjenek” (Jer 15:1). Ez volt Isten szilárd elhatározása! Ezek között a körülmények között Istennél Mózes és Sámuel sem tehettek, vagy érthettek volna el semmit.

Mózes imádsága gyakran fordította el, még a fáraóról is, Isten ítéleteit. Sokszor őrizte meg Mózes imádsága a népet, amikor a pusztában kóborolt, és méltóvá tette magát Isten haragjára és bosszújára.

Sámuel imádságára az Úr megkímélte Izráel népét, amikor megvetették az Urat, és kívánságuk szerint királyt választottak. És ennek ellenére sem Mózes, sem Sámuel nem tarthattak volna meg egy terméketlen gyümölcsfát. Nem, még ha ők állnának is előttem, mondja az Úr, ha ők mondanának is védőbeszédet, érvelnének, közbenjárnának, könyörögnének és sürgetve kérnének, akkor sem hajolna lelkem ehhez a néphez!

Lehet, hogy azt veted ellen: de az mégis csak fügefafa. Nem tövisbokor vagy csipkebokor, hanem fügefafa vagy szőlőtő! Figyelj Isten válaszára: „Embernek fia! Mire való a szőlőtőke fája, egyéb fa között, a venyige, mely az erdő fái között van? Avagy vesznek-é abból fát, hogy valami eszközt csináljanak belőle? Avagy vesznek-é belőle szeget, hogy mindenféle eszközt akasszanak reá?” (Ez 15:2.3).

Amikor fát ültetnek, hogy gyümölcsöt teremjen, és az nem terem, akkor az nem ér többet az erdő fáinál. Sőt az erdő fái értékesebbek, mivel fájukból építkezni lehet. A szőlőtőke haszontalan fáját azonban tűzbe dobják, hogy elégjen.

Olvasandó: Ezékiel 15:1-8.

Vágd ki azt; miért foglalja a földet is hiába? Lukács 13:7b.

Az embert kétféleképpen lehet kivágni. Kivághatja közvetlenül Isten keze. De lehet úgy is, hogy az egyház azt a fegyelmi büntetést alkalmazza, melyet Krisztustól kapott.

Amikor Isten a terméketlen fügefát kivágja, akkor a gyökerére sújt, úgyhogy az ágak elszáradnak. Aztán eltávolítja azokat népe közül. „Minden szőlővesszőt, amely én bennem gyümölcsöt nem terem, lemetsz” (Ján 15:2). Isten kitépi őket a hívők közül. Lehet, hogy a gyümölcstelen hívőt félrevezetéssel ragadják ki Isten gyermekei közül. Akkor a lelket kárhozatos tanítások vezetnek félre, amelyek eltántorítják a hittől és a istenfélelemtől. Az Úr vaksággal, keményszívűséggel és tévedésbe ejtett szemmel veri meg őket, és hagyja, hogy a csábító elcsábítsa őket, és pokoli terveit véghezvigye rajtuk.

Néha Isten egy gyümölcstelen hívőt nyilvános megszégyenítéssel távolít el. Vallást tett az Úr Jézus Krisztus dicsőséges nevével, de hitvallása csak lepel. Titokban istentelenül él. Kapzsi, részeges, zsugori vagy tisztátalan. Akkor Isten azt a hívőt szabadjára engedi, és átadja bűneinek. Azért aztán erőt vesznek rajta állati vágyak és rossz társasága. „Az Úr el fogja őket ragadtatni a gonosztevőkkel” (Zsolt 125:5).

Gyümölcstelen hívő, halld meg! Vallást tettél, a hívők közé vegyültél, de szégyenfoltja vagy a szent és dicső evangéliumnak. Tudod, hogy ki fognak vágni, ha kitarasz ezen az úton?

Olvasandó: A zsoltárok könyve 125:1-5.

Miért foglalja a földet is hiába.

Lukács 13:7b.

Ezekkel a szavakkal tudtul adja az Úr, hogy miért rosszkedvű a gyümölcstelen fa miatt. Az fölöslegesen foglalja a földet. Annak az oka, hogy ki kell vágni, nemcsak az, hogy gyümölcstelen, hanem az is, hogy fölöslegesen foglalja a földet.

Az, aki fölöslegesen foglal helyet, az a vallás szégyenfoltja és kivetnivaló. Szégyen Isten népe számára; gúny Isten Igéjére és tiszteletére nézve. Az Úr gyümölcsöt vár, de a világ is. A világ azt várja, hogy az Isten nevéől vallást tevők jobbak legyenek, mint ő. A gyümölcstelen fa egy jobb fa helyét foglalja el. Elveszi a helyet egy gyümölcstermő fától. Ezért is kell kivágni.

A zsidók gyümölcstelen faként álltak a szőlőben. Ezért mondja az Úr Jézus a gonosz szőlőművesekről szóló példázatban, hogy elvételük tőlük az Isten országa: „A szőlőt pedig kiadja más munkásoknak, akik beadják majd néki a gyümölcsöt annak idejében” (Mát 21:41.). A zsidók gyümölcstelenségük miatt kivágnak, és Isten helyükre egy gyümölcstermő népet állít. Így vette el az Úr a gyümölcstelen Saultól a helyét: „Elszakítá tőled az Úr a mai napon Izráel királyságát, és adta azt felebarátodnak, aki jobb náladnál” (1 Sám 15:28).

Te is ilyen fölöslegesen helyet elfoglaló vagy? Hány embert taszítottak el tetteid a vallástól? Hány embert tartott vissza életmódod attól, hogy üdvösségével törődjék? Eszköz voltál abban, hogy másokban a gyenge meggyőződéseket megöld és kioltsd?

Olvasandó: Máté 21:33-41.

Hagyj békét néki még ez esztendőben, míg köröskörül megkapálom, és megrágyázom.

Lukács 13:8.

Ezek a példázatbeli vincellér szavai. Mondhatjuk azt is, hogy ezek az Úr Jézus szavai, mért Ő jár közbe a szabálysértőkért.

Ezek a szavak, a megsértett igazságot figyelembe véve, még egy kis időt és türelmet kérnek a gyümölcstelen fa számára, mely eddig hiába foglalta a földet.

Ezekben a szavakban csodálatos kegyelem van! Az Úr Jézus egy gyümölcstelen hívővel foglalkozik. Közbelép, hogy megakadályozza a gyümölcstelen hívőt érő csapást. Igaz, csak egy időre, de nem hozta elő a fejszét, hogy kivágja azt.

Miért nem végzett vele? Miért nem vágta ki? Ő, gyümölcstelen hívő, jó neked, hogy egy Jézus ül Isten jobbán egy nagy irgalmasságú Jézus, egy olyan Jézus, aki meg tud szánni olyan bűnöst, amilyen te vagy. Isten igazsága soha nem engedné meg, hogy hiába foglald a földet, ahogy eddig tetted!

Ez történt volna Izráellel is, ha Mózes oda nem ugrik a résbe azért a bűnös népért, akkor, amikor az Úr azt mondta: „Azért hagyd békét nekem, hadd gerjedjen fel haragom ellenök, és törüljem el őket” (2 Móz 32:10).

Gyümölcstelen fa, gyümölcstelen hívő, nem tudod, milyen gyakran emelkedett fel az isteni igazság karja, hogy lesújtson rád. Nem tudod, hány éve, hogy ki kellett volna vágni téged, ha Jézus meg nem ragadja Atyjának fejszójét. Még most sem hallod? Az Úr még tovább bajlódjon veled?

Olvasandó: Ézsaiás 7:10-14.

Hagyj békét néki még ez esztendőben, míg köröskörül megkapálom, és megrágyázom.
Lukács 13.8.

Ezek szerint a szavak szerint két oka lehet annak, hogy nincs gyümölcsstermés. Lehet, hogy a fa körül nagyon kemény volt a föld, a gyökerekhez nem jutott táplálék és meleg. Ezért kell körülkapálni és megrágyázni. Így veheti körül a gyümölcsstelen hívók szívét is ennek a világnak és a gazdagságnak csalárdsága. A gazdagság, a dicsőség, a gyönyörök szeretete a tövisek, melyek az Igét elfojtják. János apostol levelében figyelmeztet: „Mert minden, ami a világban van, a test kívánsága, és a szemek kívánsága, és az élet kérdése nem az Atyától van, hanem a világból” (1 Ján 2:16). Hogy lehetne gyümölcsstermést találni ott, ahol ezek a dolgok teszik keménnyé a szívet?

Ezekkel a szavakkal tehát az Úr Jézus megmondja a gyümölcsstelen okát. Ennek a világnak ezek a dolgai nagyon ráfeksznek a szívedre. A Föld és annak dolgai hatalmukba kerítik szíved gyökereit, túl nagyon a földhöz kötödsz.

„Ha valaki a világot szereti, nincs meg abban az Atya szeretete” (1 Ján 2:15). Hogy lehetne akkor gyümölcsstermő a szőlőben?

Júdást a szegényekről való gondoskodás tartotta vissza, hogy gyümölcsstermő legyen. Démás ugyanez miatt volt gyümölcsstelen az önfeláldozásban. Anániás és Safira annyira a földhöz tapadtak, hogy nem termették az őszinteség és igazság gyümölcseit.

Ó, gondolj arra, hogy a pénz szerelme minden rossznak a gyökere. Hogy származna jó gyümölcs ilyen gyökérből?

Olvasandó: 1 Timótheus 6:3-10.

Hagyj békét néki még ez esztendőben, míg köröskörül megkapálom, és megrágyázom.
Lukács 13:8.

Hogyan bánik az Úr Jézus ezzel a gyümölcsstelen hívővel? Kilazítja a gyökereit, és megkapálja a földet körülötte. Gyökerei szabadok. Ezt az Úr megteheti betegségekkel, elcsüggesztésekkel, vagy kellemetlenségekkel. A fát körülássza, amíg az nem rezeg és inog; amíg majdnem kidől. Abban a pillanatban az mégis megpróbál biztosabban állni, mint valaha.

Az Úr Jézus ütést mér annak az embernek a szívére; egy másik ütést élvezeteire és vágyaira; egy harmadikat kedvteléseire, negyediket igényeire és ismét másikat önámítására. Így kapálja köröskörül a gyümölcsstelen hívőt. A rossz földet eltávolítja a gyökerekről. Látod azt a gondoskodást, szeretetet, munkát és módszert, amelyet az Úr veled szemben használ, hogy hátha talán gyümölcsstermő leszel?

Másik oka is lehet annak, hogy nincs gyümölcsstermés. Hiányozhat a táplálék és a meleg. Ezért trágyázza meg köröskörül a fát. Ez történhet úgy, hogy az Úr Jézus a terméketlen hívőt jobban gondozza, jobb szót szól hozzá. Szíve szerint való pásztorokat küld. Így lesz megrágyázva. Tudod, hogy a trágya meleg, kövér, erősítő, és felújító a sovány talaj számára. Így fogja az Úr Jézus őt is körülkapálni, és megrágyázni. Szívet felüdítően gondoskodik erről a hívőről; a kegyelem eszközei kövérek és jók lesznek. Az Úr Jézus meglátogatja őt szívet felüdítő, szívet melengető, szívet bátorító elmélkedésekkel. Ó lásd meg, mennyi munkát fordít rá az Úr Jézus!

Olvasandó: A zsidókhoz írt levél 6:1-8.

És ha gyümölcsöt terem, jó.

Lukács 13:9a.

Ha az Úr Jézus mind e munkájának az az eredménye, hogy a fa gyümölcsstermő lett, akkor minden idejét és eszközét arra is fordította. Abba bevonta az Atya Istent is. Az Atya Isten kegyelmes és irgalmas; bánkodik a rossz miatt, melyet ilyen valakinek akart okozni.

Ez a textus arra tanít bennünket, hogy így történik a gyümölcstelen fával, a gyümölcstelen hívővel, a szegény lélekkel is, ha mégis gyümölcsöt terem Istennek.

Korábbi gyümölcstelensége, előbbi Istent kísértései, Isten türelmével és hosszútűrésével való visszaélései, mindaz az idő, melyet évről évre elfecsérelt, mind bocsánatot fog nyerni. Az Atya Isten és az Úr Jézus Krisztus mindazt figyelmen kívül fogja hagyni. Erről olvasunk az Ezékiel 33-ban: „S ha mondom a hitetlennek: halállal halsz meg; és ő megtér bűnéből és törvény szerint igazságot cselekszik (...), élvén él, és meg nem hal” (14. és 15.v).

Hallod ezt? A fejsze már a fa gyökerén van. Az Úr Jézus könyörög Atyjának, hogy mégis kíméljen meg.

Körül vannak már kapálva a gyökereid? Megtrágyázott már az Úr Jézus? Akkor most fontos időponthoz érkezel. Ha most jó leszel, ha most az evangélium műtrágyájának a táperejét kegyelem által magadba szívod, akkor minden rendben lesz. De ha nem, akkor csak a tűz vár rád!

Csak két lehetőség van: vagy életben maradsz a gyümölcsökkel, vagy gyümölcsök nélkül kivágotol és tűzre vettetel!

Olvasandó: Ezékiel 33:11-15.

Ha pedig nem, azután vágd ki azt.

Lukács 13:9b.

Az Úr Jézus a „ha” szóval arra mutat rá, hogy vannak hívők, akik nem javulnak meg. Nem akarnak és nem tudnak megtérni. Nem akarják a kegyelem eszközeit hasznukra fordítani.

Van nemzedék, mely ugyan hitvallást tesz, de az nem terem gyümölcsöt. A te életedről is ezt kell mondani?

Az Úr Jézusnak még kétségei vannak felőled. Úgy, ahogy a Jel 2:21-ben olvassuk: „Aadtam néki időt is, hogy megtérjen az ő paráználkodásából; és nem tért meg.” Mit szólna mindehhez? Nincs az ember életében bosszantóbb, mintha azt kell tapasztalnia, hogy minden jóságát és kegyét semmibe veszik. Ugyanígy nincs más, ami jobban fölkeltene az Úr Jézus haragját, mintha a bűnösök az Ő kegyelmi eszközeivel visszaélnék. Ha gyümölcstelenek maradnak az evangélium hirdetése közben. Az evangélium eszközei a legvégső orvosság, melyet egy gyümölcstelen hívőnél alkalmazni lehet. Ha az evangélium, vagy az evangélium kegyelme nem segít, akkor semmi más nem várható, mint a kivágattatás.

Ó bűnös, hogy sírt az Úr Jézus Jeruzsálem kapuinál: „Jeruzsálem, Jeruzsálem! Ki megöli a prófétákat, és megkövezed azokat, akik tehozzád küldettek, hányszor akartam egybegyűjteni a te fiaidat, miképpen a tyúk egybegyűjti kis csirkéit szárnya alá; és te nem akartad. Ímé pusztán hagyatik néktek a ti házatok” (Mát 23:37.38). Mennyire megdöbbeníti és megrendíti az Úr Jézus szívét, hogy minden munkája ellenére, a fát mégis ki kell vágni. Ezért siratta várost: „Vajha megismerted volna te is, csak e te mostani napodon is, amik néked a te békességedre valók” (Luk 19:42).

Olvasandó: Lukács 19:36-44.

Mert nem találta meg a megbánás helyét, noha könnyhullatással kereste azt.
A zsidókhoz írt levél 12:17.

A kegyelem napja némelyek számára befejeződik, mielőtt az Úr elszólítja őket ebből a világból. Ezt látjuk például Kain életében. Kain vallást tett Istennek. Áldozott, és imádta az Urat. Ő volt az első imádkozó, akiről a bűneset után olvasunk. De a szőlő, melyet megáldozott, vadszőlő volt. Cselekedetei gonoszak voltak. Amit tett, nem jó motívumból vagy indítékból tette. Ezért helytelenítette az Úr a cselekedeteit. Kain emiatt elégedetlenkedett. Veszekedett a testvérével, Ábellel és megölte őt. Attól a pillanattól fogva bezáródott a menny Kain előtt! Azután még sok száz évig élt. Megnősült, átkozott nemzetséget nemzett, várost épített és még egyebeket is tett. De a kegyelem napja elmúlt számára.

Izmáel Ábrahám családjában nevelkedett, és tizenhárom éves korában körülmetélték. De nem termett jó gyümölcsöt. Kegyessége ellenére gúnyolta azokat, akik jobbak voltak nála. Amikor Izsákot elválasztották, Ábrahám vendégséget szerzett, és örvendezett az Úr előtt, mivel megadta neki a megígért fiút, Izmáel gúnyolta őket. Akkor Isten Lelke szállt Sárára, úgy hogy azt mondta, Izmáel el kell üzni. Pál apostol a Galata 4-ben megmagyarázza, hogy az elűzés nemcsak azt jelentette, hogy Ábrahám családjából űzték ki Izmáel, hanem az kiűzetés volt abból is, hogy része legyen a szentekkel a mennyben! Izmáel is sokáig élt még azután, lehet, hogy nagy nyugalomban, és tisztelték s megbecsülték az emberek. De a kegyelem napja elmúlt számára!

Olvasandó: A zsidókhoz írt levél 12:12-17.

Mert nem találta meg a megbánás helyét, noha könnyhullatással kereste azt.
A zsidókhoz írt levél 12:17.

Ézsaut, Izsák fiát, szokásnak megfelelően körülmetélték. Mégis eladta elsőszülöttségi jogát egy tál lencséért. Bárcsak szívünkre vennénk az apostol figyelmeztetését: „Ne legyen senki parázna vagy istentelen, mint Ézsau, aki egy ételért eladta első szülöttségi jogát. Mert tudjátok, hogy azután is, mikor meg akarta örökölni az áldást, megvettetett; mert nem találta meg a megbánás helyét, noha könnyhullatással kereste azt az áldást.”

A kegyelem napja Ézsau számára is elmúlt, miután eladta elsőszülöttségi jogát.

Hallottunk Kainról, aki dühös hívő volt; Izmáelről, aki gúnyolódó hívő volt. Ma Ézsauról hallunk, aki falánk hívő volt. Figyeljete arra, hogy aki dühös, gúnyolódó vagy falánk, nem élhet gyümölcsöző életet. Mindenki számára bevégződik a kegyelem napja abban a pillanatban, amikor valamilyen nagy bűnt követ el. Figyelmeztetek, hogy még egy fél negyedórában se tégy olyat, aminek rossz következményeit örökké hordoznod kell.

Erről a három emberről, akik számára a kegyelem napja elmúlt, azt olvassuk, hogy természet szerint jobb életet folytattak, mint azelőtt. Kain ura lett egy városnak; Izmáel apja lett tizekét fejedelemnek, Ézsau pedig olyan gazdag volt, hogy azt mondhatta Jákóbnak, hogy megtarthat mindent, amit adni akart, mivel ő elég gazdag.

Külső nyugalom, béke és szerencse nem mindig Isten kegyének jelei. Az Úr őrizzen meg, hogy azok számunkra Isten ítéletének jelei legyenek, hogy ne gyűjtsünk még több haragot az ítélet napjára.

Olvasandó: Róma 2:1-6.

DECEMBER 1.

---

*Hogy megállhassatok az ördögnek minden ravaszságával szemben.
Efézus 6:11.*

Rá akarok mutatni az akadályokra, melyek azért vannak, hogy elhiggyed azt, ami halhatatlan lelked jólétére nézve szükséges. Egy a szükséges az életünkben. Jobb mindent elveszíteni, amid valaha is volt, minthogy lelked és tested örökre a pokolba vettessék. Ezért könyörgök, gondolj át velem néhány dolgot, melyek összefüggenek az ördög hadicseleivel, vagy ravasz terelő útjaival. Ő mindig lesben áll, hogy ha csak egy lehetőség van is rá, ne juss be az örök életre. Először is megpróbálja mindenféle módon, hogy megőrizze bűneid és élvezeteid iránti szeretetedet. Megtesz mindent, amit csak tud, hogy bűneidben élj, és abban hallhass meg. Tudja, hogy akkor lehet biztos felőled, ha már nála vagy a pokolban. Hogy ezt elérje, felhasznál mindent, hogy lelkiismeretedet álomban, nyugalomban és önelégültségben tartsa. Mindenesetre távol tart attól, ami eszköz lehetne, hogy szívedet fölébressze

Megpróbál megakadályozni, hogy Isten Igéjét hallgasd, azzal, hogy rámutat, mennyi munka van, amit el kell végezned. Akkor jó okod van, hogy ne foglalkozz Isten Igéjével és rendeleteivel. Megpróbálja gondolataidat összezavarni, és elterelni, amikor Isten Igéjével foglalkozol.

Elvisz a mókamesterek vidám társaságába, amikor észreveszi, hogy kissé nyugtalan vagy.

Azt súgja, amikor búskomor vagy, hogy szórakozásra van szükséged. Ő, bűnös, lásd meg, hogy az ördög mindent megtesz, hogy távol tartson Istentől!

Olvasandó: Efézus 6:10-20.

DECEMBER 2.

---

*Hogy megállhassatok az ördögnek minden ravaszságával szemben.
Efézus 6:11.*

Az ördög megpróbálja elhítenni veled, hogy bűneid túl nagyok ahhoz, hogy bocsánatot nyerjenek. Megkísérli, hogy bűneidet minden lehető eszközzel súlyosbítsa. Beleplántálja lelkedbe, hogy vétkeztél a kegyelem ellen, mivel annyi intést és figyelmeztetést, annyi dorgálást és a kegyelemnek gyöngéd felkínálását elutasítottad. Ha ezeket a belső hangokat követted volna, akkor nem volna semmi baj, de mivel ellenálltál eddig nekik, ezért nincs számodra többé remény. Ha igazán vágytál volna az üdvösségre, akkor korábban kellett volna jönnöd.

Rettenetes ítéleteket idéz neked Isten Igéjéből, és ravasz érveléseivel úgy alkalmazza rád, hogy, ha lehet, föladasson veled minden reményt, és Júdás útját válaszd.

Ha ez nem sikerül, akkor önigazságoddal nyugtat meg. Elhítenni veled, hogy megmenekültél, hogy mindent megtettél. Textusokat idéz a Bibliából, hogy ebben megerősítsen: „Hiszen ha jót cselekszel, emelt fővel járhatsz” (1 Móz 4:7). Búcsút mondtál talán előbbi súlyos és titkos bűneidnek? Úgy gondold, hogy meg is teszed? Nos, akkor Isten elfogad. Isten meg fog neked mindent bocsátani, helyzeted most jó. Így nyugodtan tovább élsz mindaddig, amíg egy vizsgálódó szó rá nem ébreszt, hogy becsaptad magadat. Az a szó felfedi hiú reményedet és hitedet. Nem az igazság törvényénél keresel menekvést, hanem a cselekedeti törvényénél. Ez egy kicsit megrémít, de kis idő múlva ismét visszakapod nyugalmaidat. Abba a hibába esel, hogy racionálisan értelmezod az evangéliumot, és azok közé számítod magadat, akik megtartatnak. Az ördög megnyugtat, de nincs benned gyökere az egésznek!

Olvasandó: Lukács 8:1-15.

DECEMBER 3.

---

*Hogy megállhassatok az ördögnek minden ravaszságával szemben.
Efézus 6:11.*

Ha úgy kell meghalnod, hogy csupán racionálisan vagy meggyőződve arról, hogy Isten gyermeke vagy, akkor el fogsz veszni. Ó, bárcsak munkálná az Úr benned gazdag kegyelméből az üdvözítő kegyelmet. Gondolj arra, hogy ha egyszerű titkokat tudsz is megérteni, mégis elvetett lehetsz. „Ha embereknek vagy angyaloknak nyelvéen szólok is, szeretet pedig nincsen énbennem, olyanná lettem, mint a zengő érc és a pengő cimbalom. És ha jövődöt tudok is mondani, és minden titkot és tudományt ismerek is; és ha egész hitem van is, úgyannyira, hogy hegyeket mozdíthatok ki helyökről, szeretet pedig nincsen énbennem, semmi vagyok” (1 Kor 13:12.). Ha Isten üdvözítő kegyelme nem munkálkodik benned, akkor az a veszély fenyeget, hogy hiszel az ördög bármelyik eretnekségének. Ez magával sodorna és fogva tartana. Végül olyan lesz a lelkiismereted, mintha tüzes vassal kiégették volna, úgyhogy többé nem hatolhat be abba az evangélium. Pál azt írja a thesszalonikaiknak írt levelében: „És ezért bocsátja reájok Isten a tévelygésnek erejét, hogy higgyenek a hazugságnak; hogy kárhoztassanak mindazok, akik nem hittek az igazságnak, hanem gyönyörködtek az igazságtalanságban” (2 Thessz 2:11.12). Nézz körül, akkor meglátod az ész emberek társaságát, akik egyik vallás után a másikat keresik. Ingatag lelkek, akiket megtévesztenek és becsapnak. Korábban az igazi valláshoz tartoztak, most az evangélium dicső igazságának ellenségeivé változtak. Vonakodtak az evangélium igazságát szívükbe fogadni; most elbűvölte őket az ördög vesztükre.

Olvasandó: 2 Thesszalonika 2:11-17.

DECEMBER 4.

---

*Hogy megállhassatok az ördög minden ravaszságával szemben.
Efézus 6:11.*

Lehet, hogy azt kérdezed, hogyan akarja az ördög a szegény teremtmények szívét megtéveszteni? Nos, hozzáfog, hogy megvetésre méltóvá tegye az Úr Jézus tanítását és azt, hogy csak Általa lehet üdvözülni. Úgy tünteti fel a szegény bűnösnek, mintha Isten rendeletei, amint azokat halljuk, olvassuk, elméledünk rajtuk, és ahogy a Szentírás azokat használja, csak egyszerű dolgok. Az inkább a farizeusoknak és írástudóknak való. Éppen azok munkáját említi, akik a maguk módján magyarázzák az Úr Jézus tanítását. Így teszi megvetésre méltóvá az ingyen való kegyelem tanát. Jaj annak, aki által ilyen botránkozások esnek!

Az ördög azt a látszatot kelti, mintha ő ezeket a szegény lelkeket magasabb dolgokra nevelné

Azt ígéri, hogy a Léleknek olyan kijelentéseit adja nekik, melyeket csak kevesen tapasztalnak. Bebizonyítja nekik, hogy olyanokká lesznek, mint Isten. Akkor különbséget tudnak tenni jó és rossz között. Ezt tette kezdetben Ádámmal és Évával, és ezt teszi mostanig.

A szegény lélek, akit foglyul ejtenek ezek a példák, azt hiszi, hogy jót tesz. De a megtévesztés makacs lelke tartja őt fogva. Ez a lélek nagy magasságok helyett romlásba és pusztulásba vezet. Az ördög biztos akar lenni győzelméről; ezért hamisítja meg Isten Igéjét. Követői fölfuvalkodnak gögjükben; magukat többre tartják másoknál, és azt hiszik, hogy csak kevesek ismerik annyira a vallást, mint ők. De az, aki Isten Lelkét valóban megkapta, egyre jobban tudatára jut saját gonoszságának, és így alázatossá lesz.

Olvasandó: 2 Péter 2:1-9.

DECEMBER 5.

Öltözzétek föl az Isten minden fegyverét.

Efézus 6:11.

Testvérem, hogy ellen tudj állni az ördög ravasz megtévesztéseinek, azt ajánlom, hogy öltözd föl az Isten minden fegyverét.

Sok tanácsot akarok neked adni, és ha az Úr kegyelmet ad neked ahhoz, hogy azokat kövesd, el fogod kerülni ezeket a megtévesztéseket.

Először is arra figyelmeztetek, hogy vedd nagyon komolyan a körülményedet és helyzetedet. Vizsgáld meg szívedet Isten rendelései alapján, vajon a mai napig egyetlen vágyad-e a vallás. Máig tudatlanságban éltél? Nem gondoltál Teremtődre ifjúságod idején? Akkor könyörgök, gondolj arra, hogy a mindenható Isten haragja alatt voltál attól a pillanattól fogva, ahogy megszületted, egészen mostanig. "Titeket is megelevenít, akik holtak valátok a ti vétkeitek és bűneitek miatt" (Ef 2:1).

Akkor a Róma 5 szerint életed ítélete az, hogy első szüleidben vétkeztél Alkotód ellen. "Annakokáért, miképen egy ember által jött be a világra a bűn, és a bűn által a halál, és akképen a halál minden emberre elhatott, mivelhogy mindenkét vétkezetek" (Róm 5:12).

Az eredendő bűnöd mellé még sok bűnt követtél el születésedtől fogva. Bűnöket Isten törvénye ellen, bűnöket Isten kegyelmének evangéliuma ellen. Bűnöket Isten béketűrése ellen. Bűnöket Isten ítéletei ellen. Bűnöket szavaiddal és gondolataiddal. Bűnöket tetteiddel és hanyagsággal.

Ó, bűnös, könyörögj Istennek, hogy helyesen láthasd bűneidet és a Szentlélek győzzön meg hitetlenségedről.

Könyörögj Istennek, hogy Krisztushoz menekülhess.

Olvasandó: Róma 5.12-15.

DECEMBER 6.

Öltözzétek föl az Isten minden fegyverét.

Efézus 6:11.

Ha kegyelem által meglátod, hova jutottál a bűn miatt, nevezetesen Krisztuson kívül, vigyázz magadra, hogy ne alapozz arra, hogy megtetted, ami kötelességed volt. Még ha ez a kötelesség oly sokat foglal is magába. Ne nyugodj addig, amíg nem hiszed, hogy az a Jézus, Aki Szűz Máriától született, és azért jött erre a világra, hogy más szegény bűnösökkel együtt téged is üdvözítsen. Ne nyugodj addig, amíg bizonyosságot nem tudsz tenni arról: Ő engem szeretett és önmagát adta értem. Gyakorold magad, sok ígéretre gondolva, abban a hitben, amihez nincsenek feltételek kötve. Néhány példát említek:

- Örökkévaló szeretettel szerettelek téged, azért terjesztettem reád az én irgalmasságomat (Jer 31:3)

- Minden, amit nékem ad az Atya, énhozzám jő, és azt, aki hozzám jő, semmiképpen ki nem vetem (Ján 6:37)

- És a Lélek és a menyasszony ezt mondják, Jövel! És aki hallja, ezt mondja: Jövel! És aki szomjúhozik, jöjjön el; és aki akarja, vegye az élet vizét ingyen. (Jel 22:17)

És így, amikor az ördög jön a kísértéseivel, (mert azt szokta tenni, ha úgy látja, hogy nehezen érhet el), amikor megtámad tüzes nyilaival, gondoskodj róla, hogy higgy ezekben az ígéretekben. Vigyázz, hogy ne bocsátkozz vele vitába. Inkább állj ellene, azokra az áldott ígéretekre támaszkodva, melyek Isten Igéjében találhatók. Azt tanácsolom neked, gondolj sokat az Úr Jézus Krisztusnak, az igaz Istennek véérére. Olvasd sokat azokat a bibliai részeket, melyek világosan szólnak erről. Az meg fog erősíteni a Sátán elleni küzdelemben.

Olvasandó: Lukács 4:1-13

Öltözzétek fel az Isten minden fegyverét.

Efézus 6:11.

A szegény lelkek, akiket nyom a bűntudat, és reszketnek a haragtól, mely bűnös életükre nehezedik, gyakran mondják: Az ígéreteket nem tudom lelkem számára felhasználni. Túl nagy és sok a bűnöm! Gondolj arra és ismerd el igaznak, hogy minél több és nagyobb a bűnöd, annál Több okod van arra, hogy higgy. Éppen azért kell hinned, mivel bűneid olyan nagyok.

Dávid ebből merített bátorságot, vagy jobban mondva, az Úr lelke bátorította őt arra, hogy könyörögjön bűnei bocsánatáért, sőt reménykedjék abban, mivel rendkívül nagyot vétkezett. Azt mondja a Zsolt 25-ben: „A te nevedért, Uram, bocsásd meg bűnömet, mert sok az” (11.v). Mintha csak azt mondaná: Uram, neved annál dicsőbb lesz, kegyelmed gazdagsága annál jobban megmutatkozik, irgalmad és jóságod annál jobban fénylik és nagyobb lesz, ha megbocsátasz nekem, és ha másoknak is bocsánatot adsz, akik nem követtek el ilyen szörnyű gonosztetteket.

Azt mondom neked, hogy annak, hogy nem hiszel, nem az az oka, hogy nagyok a bűneid. Túl sokat vitázol az ördöggel az ember üdvösségéről. Ez a hibád! Túl sokat hallgatsz szíved okoskodásaira. Krisztus azt mondta: „És azt, aki hozzám jő, semmiképen ki nem vetem” (Ján 6:36). „Ha bűneitek skarlátpirosak, hófehérek lesznek” (Ézs 1:18).

Jézus azokat hívja, hogy jöjjenek Hozzá, akik megfáradtak és megterheltek, és az ígéri, hogy nyugalmat ad nekik. Ne mondd: bűneim túl nagyok. Inkább azt mondd: mivel ilyen nagyon bűnös vagyok, azért az Úrhoz kiáltok, és azt mondom: „Uram, bocsásd meg bűneimet, mert azok nagyok.”

Olvasandó: A zsoltárok könyve 25:11-22.

Semmi hasznom abból.

1 Korinthus 13:3.

Az örökkévalóság felé vezető zarándokutadon óvlak az öncsalástól. Ugyanis akkor csalódnál fogsz. Ügyelj, hogy lelkiismereted nyugalmát ne helytelen módon szerzed meg. Azt ugyanis háromféleképpen teheted.

Ha lelkiismereted bűneidet említi, elhallgattathatod azt azzal az ígérettel, hogy meg fogsz javulni. Más életet fogsz folytatni, hogy megszabadulj bűneid adósságától. Lehet, hogy lelkiismeretedet ezzel egy időre lecsendesítheted; Isten haragját azonban nem! „Még ha lúgban mosakodnál is, vagy szappanodat megsokasítanád is, feljegyezve marad a te álnokságod előttem” (Jer 2:22).

Önbizalmat ébreszthetsz magadban azzal, hogy kötelességeidet teljesíted, és így

lecsendesíted lelkiismeretedet. Akkor helytelen módon ébreszted fel önbizalmadat. Istent nem lehet kevesebbel lecsendesíteni, mint Fia vérével, igazságával, feltámadásával és közbenjárásával. Nem tudod magadat olyan valamivel kielégíteni, amivel Isten téged nem akar kielégíteni. Isten téged csak az élet vizeivel akar megelégtetni. Tehát sohasem a kötelességeid és önigazságod elégíthetnek meg. Azok Isten szemében olyanok, mint egy eldobni való ruha. Megnyugtathatod magad az evangélium kegyelmének észszerű megértésével is. Ne elégedj meg az ismeret bizonyos mértékével, melyet magadévá tehetsz. Ne alapozd arra a békességedet. Ne gondold, hogy elég, ha sokat tudsz beszélni Isten kegyelméről, és a szegény bűnösök iránti szeretetéről. Lehet tied ez az ismeret, és élhetsz aszerint. Ezt tette Démás is, de ismét megszerette a jelenvaló világot. Júdásban is megvolt ez az ismeret, és együtt élt az Úr Jézussal s tanítványaival. De ismerjük, mi lett a vége.

Gondolj arra, hogy minden ismeretünkkel csak zengő érc és pengőcimbalom lehetünk!

Olvasandó: 1 Korinthus 13:1-7.

*Semmi hasznom abból.**1 Korinthus 13:3.*

Ha nem akarsz, hogy megcsaljanak, akkor kerül a tévtanokat, melyek az ördög lelkéből vannak, és nem Krisztus szerintiek.

Lehet hogy találkozol olyan tanítással, amelyik azt mondja neked, hogy csak akkor üdvözülhetsz, ha körül vagy metélve, mint ahogy az Mózes idejében történt. Ez azt jelenti, hogy a törvény cselekedeteit kell cselekedned, hogy egyre jobbnak mutasd magad Isten előtt. Ne fogadd el ezt a tanítást. Pál figyelmezteti a római gyülekezetet: „Annak, aki nem munkálkodik, hanem hisz abban, aki az istentelent megigazítja, az ő hite tulajdoníttatik igazságul” (Róm 4:5).

Találkozhatasz olyan tanítással, hogy kegyelemből megigazulhatsz még akkor is, ha bűnös szíved vágyai szerint élsz. Ne fogadd el ezt a tanítást, ez ördögi. Mózes óvja Izráel népét attól, hogy saját szíve gondolatai szerint járjon, és azt higgye, hogy így békessége lesz: „Nem akar majd annak az Úr megbocsátani; és eltöri az Úr annak nevét az ég alól” (5 Móz 29:20).

Csak azokat a dolgokat fogadd el, amelyek Krisztus véréről, igazságáról, feltámadásáról, Krisztus közbenjárásáról és második eljövételéről tanítanak. Azok megtanítanak arra, mit tett Krisztus, és rámutatnak, hogy Nélküle elveszett vagy. Rámutatnak arra is, hogy nem elég csak annak értelmi megismerésébe vetni bizalmadat. Arra van szükség, hogy befogadd azt a szívedbe. Akkor szíved lángolhat az Úr Jézus Krisztus iránti viszonzszeretettől. Akkor nem te magadnak akarsz élni, hanem Neki, aki téged szeretett, és Önmagát adta érted.

„A szeretet soha el nem fogy, de legyenek bár jövendőmondások, eltöröltetnek; vagy akár nyelvek, megszűnnek; vagy akár ismeret, eltöröltetik.”

Olvasandó: 1 Korinthus 13:8-13.

*Semmi hasznom abból.**1 Korinthus 13:3.*

Nem akarsz, hogy megcsaljanak? Vigyázz akkor, hogy ne táplálj alantas gondolatokat az Atya Istenről, az Ő Fiáról, Jézus Krisztusról és a Szentlélekről. Ne becsüld le Isten Igéjét, inkább tanulmányozd azt. „Legyen gondod a felolvasásra, az intésre és a tanításra” (1 Tim 4:13). „Tudakozzátok az írásokat, mert azt hiszitek, hogy azokban van a ti örök életetek; és ezek azok, amelyek bizonyosságot tesznek rólam” (Ján 5:30).

Az, aki kevésre becsüli Isten Igéjét, Őt becsüli kevésre, Akiról az Írások bizonyosságot tesznek. Ezért szolgáltat ki Isten sokakat a tévelygéseknek, hogy a hazugságoknak higgyenek. „Hogy kárhózzassanak mindazok, akik nem hittek az igazságnak, hanem gyönyörködtek az igazságtalanságban” (2 Thessz 2:12).

Azt mondom neked, a Szentháromság Isten nevében: Vigyázz magadra. Az ördög éjjel-nappal leselkedik rád. Péter arra figyelmezteti Isten gyermekeit, hogy legyenek éberek: „Józanok legyetek, vigyázzatok; mert a ti ellenségeitek az ördög, mint ordító oroslán szerte jár, keresvén, kit elnyeljen” (1 Pét 5:8).

A szíved az oka, hogy becsapnak, ha csak lehetséges. „Csalárdabb a szív mindennél, és gonosz az; kicsoda ismerhetné azt?” (Jer 17:9). Azért ne bizz benne, mert ha azt teszed, nem cselekszel okosan.

Az Úr Jézus erejével tégy meg mindent, ami téled telik, hogy elkerüld az ördög és saját szíved kelepccéit. Ha beleesel azokba, egyre jobban lakozást vesz benned a bűn, és egyre kevésbé leszel fogékony Krisztus szavára. Igyekezz hinni Isten Krisztusában. „Ha valaki szeret engem, megtartja az én beszédemet: és az én Atyám szereti azt, és ahhoz megyünk, és annál lakozunk” (Ján 14:23).

Olvasandó: János 14:15-24.

*Semmi hasznom abból.**1 Korinthus 13:3.*

Amikor azt tapasztalod, hogy az ördög el akar téríteni az ingyen kegyelem tanától, vagy ha a szíved áll utadba, akkor gondolj arra, hogy Isten kegyelmét és irgalmát ajándékként és mindenkinek kínálja. „És aki akarja, vegye az élet vizét ingyen” (Jel 22:17).

Gondolj arra, hogy ezt az ingyen kegyelmet és irgalmat csak Krisztus által kaphatod meg. Ő maga tesz erről bizonyosságot: „Én vagyok az út, az igazság, és az élet, senki sem mehet az Atyához, hanemha én általam” (Ján 14:6).

Gondolj arra, hogy, hogy akik más úton akarnak bejönni, és nem az Ajtón, nem egyebek, mint tolvajok és gyilkosok. Közülük senki nem megy be a mennyek országába.

Gondolj arra, hogy amikor az ördög megtéveszt azzal, hogy meggyőz, keresd az üdvösséget más evangéliumban, akkor fogod majd a fogadat csikorgatni, amikor már késő lesz.

Gondolj arra, hogy bár ebben a pillanatban még az vagy, akit az ördög megtévesztett, de ugyanakkor van még számodra remény, ha most Isten megnyitja szemed; bár mostanig gonosz, lusta, langymeleg vagy képmutató voltál.

Ha most az igazságot szeretettel elfogadod, és vágyakozol arra, hogy megszabadulj a bűn szennyétől és adósságától, üdvözülni fogsz.

Gondolj arra, hogy az Úr, ha nem térsz meg, törvény elé idéz, minden bűnoddal, amit a múltban elkövettél, és amit még a jövőben el fogsz követni. Különösen Jézus Krisztus vérének elvetését és lábbal taposását fogja súlyosan beszámítani. Akkor örök fogságra vet. „Mondom néked, hogy ki nem jössz onnét, mígnem megfizetsz mind az utolsó fillérig.”

Olvasandó: Lukács 12:54-59.

*Mert a bűn zsoldja a halál.**Róma 6:23.*

Bunyan utolsó szavai a bűnről.

A bűn nagy sorompó és akadály boldogságunk előtt. A bűn az oka minden emberi nyomorúságnak, mind ebben az életben, mind ez élet után. Ha nem volna bűn, semmi sem árthatna nekünk. A bűn zsoldja ugyanis a testi, lelki és örök halál.

A bűn, de a bűn miatt az ember is, Isten haragjának a tárgya. Milyen rettenetes a helyzete annak, aki állandóan bűnben él! Ki hordozhatja el Isten haragját és állhatna ellent neki?

Isten számára egy bűn sem csekély, mivel azt a menny és föld Istene ellen követik el. A bűn Isten kegyelmét könnyelműen veszi; dacol Isten igazságával, megveti Isten kegyelmét, gúnyolja türelmét, megfélekedik hatalmáról, és lenézi szeretetét!

Ne engedd meg magadnak a legkisebb bűnt sem. Az a kis bűn megszüllheti a következő bűnt, úgy, hogy a vétkezés a megszokás által második természeteddé válik.

Egy bűnnel elkezdni annyi, mint lerakni az alapját további bűnöknek.

Krisztus halála tanít meg bennünket legjobban az önismeretre. Abban meglátjuk, milyen nyomorúságos állapotban vagyunk. Abból semmi más nem szabadíthat meg, csak Krisztus halála. Az Ő halálában látjuk meg legvilágosabban, milyen rettenetes bűneink természete.

Testvérem, gondolj arra, ha a bűn olyan rettenetes valami, hogy az Isten Fiának vérét kipréselte pórusain, hogy tudná akkor azt a szegény, nyomorult bűnös elhordozni?

Olvasandó: Róma 6:1-14.

Hogy a ti kipróbált hitetek, ami sokkal becsesebb a veszendő, de tűzben kipróbált aranynál, dicséretre, tisztességre és dicsőségre méltónak találtassék.
1 Péter 1:7.

Bunyan utolsó szavai a megpróbáltatásról.

A megpróbáltatást semmi más nem teheti olyan elviselhetetlenné, mint a bűn súlya. Akarod, hogy el tudd viselni a megpróbáltatást? Gondoskodj először arról, hogy megszabadulj bűneid terhétől. Bármilyen próba ér is akkor, megtapasztalod, hogy az nagyon könnyű.

Amikor Isten a megpróbáltatás veszőjével sújt, emlékezz erre a leckére: Ő azért sújt engem, hogy jobba legyek.

Isten megpróbáltatásának cséphadaróját arra használja, hogy elválassza a polyvát a gabonamagtól.

A kereszt iskolája a világosság iskolája. Az megtanítja nekünk, mi a világ hiúsága, aljassága, és gonoszsága és bepillantást nyújt Isten szívébe. A megpróbáltatás sötétségéből derül fel ugyanis Isten Lelkének fénye.

Általában a megpróbáltatás idején tapasztalják Isten gyermekei legjobban Isten szeretetét.

Amikor fenntartás nélkül belemerülünk ennek a világnak élvezeteibe, megpróbáltatásaink nem nyugtalanítanak bennünket. Mi az, ami a megpróbáltatás pillanatait és idejét olyan elviselhetetlenné teszi? Az, hogy az ember túlon túl ragaszkodik ennek a világnak minden öröméhez. „Hogy a ti kipróbált hitetek, ami sokkal becsesebb az (...) aranynál, dicséretre, tisztességre és dicsőségre méltónak találtassék a Jézus Krisztus megjelenésekor.”

Olvasandó: 1 Péter 1:3-12.

Tudván, hogy a ti hiteteknek megpróbáltatása kitartást szerez.
Jakab 1:3.

Bunyan utolsó szavai a megtérésről és a Krisztushoz jövetelről.

A megpróbáltatás célja, hogy tudomást szerezzünk bűneinkről. Ez vezet bennünket az Üdvözítőhöz. Ha a tékozló fiúval együtt visszatérünk Hozzá, nyugalmat és békességet találunk.

A bűnbánó bűnös, aki azelőtt olyan bűnös volt, mint a legbűnösebb ember, a kegyelem által olyan lehet, mint a legjobb ember.

Ha igazán érezzük, hogy bűnösök vagyunk, akkor fáj, hogy az ember nem tetszik Istennek. Akkor sajnáljuk, hogy Istent megbántottuk.

Megtérési szándékom, és annak a elhanyagolása, hogy általa megmentsd lelkedet, az ítéletkor bizonyosságot tesznek ellened.

A megtérés isteni beszédkészséget eredményez, és arra indítja Krisztust, hogy bűneid sokaságát, melyeket ellene elkövettél, elfedezze.

Ne mondd, hogy holnap fogsz megtérni; kötelességed, hogy mindennap megtérj.

A kegyelem és megváltás evangéliuma veszélyes, ha az holt betűként fogadják el az emberek kegyelem nélkül. Akkor az nem párosul azzal, hogy nagy szükség van az Üdvözítőre. Akkor az nem hajt Hozzá. Gondolj arra, hogy akik számára az evangélium csak betű, a legnyomorultabb emberek, mivel többet tudnak, mint a pogányok, és így a végén több csapással is sújtatnak.

Olvasandó: Lukács 12:41-48.

DECEMBER 15.

Uram, taníts minket imádkozni, miképpen János is tanította az ő tanítványait.
Lukács 11:1.

Bunyan utolsó szavai az imádkozásról.

Mielőtt imádkozni kezdesz, tedd fel lelkednek a következő kérdéseket:

- Lelkem, milyen céllal vonultál ide vissza?
- Azért jöttél, hogy az imádságban Istennel légy együtt?
- Itt van az Úr? Hall engem?
- Isten irgalmas? Megsegít engem?
- Milyen fontos az, amiért imádkozom? Érinti az lelkem üdvösségét?
- Milyen szavakat használok, hogy az Urat könyörületességre indítsam?

Hogy az imádságra való előkészületet tökéletessé tedd, gondolj arra, hogy csak por és hamu vagy, és hogy Ő a nagy Isten és a mi Urunk Jézus Krisztus Atyja, aki fénybe öltözött, mint valami ruhába. Gondolj arra, hogy te egy szegény bűnös vagy, Ő pedig szent Isten. Gondolj arra, hogy te csak egy szegény csúszómászó féreg vagy, Ő meg mindenható Teremtő!

Különösen azt ne felejtsd el, hogy adj hálát Istennek minden imádságodban minden irgalmasságáért.

Inkább szíved legyen az imádságodban szavak nélkül, mint szavaid szíved nélkül.

Az imádság távol tartja az embert a bűntől, vagy a bűn tartja távol az embert az imádságtól.

Imádkozz gyakran, mert az imádság pajzs a lélek számára, áldozat Istennek és vessző a Sátán számára.

Olvasandó: Lukács 11:1-4.

DECEMBER 16.

Azért megáldá az Úr a szombat napját, és megszentelé azt.
2 Mózés 20:11.

Bunyan utolsó szavai az Úr napjáról.

Gondosan ügyelj arra, hogy az Úr napját megszenteld. Ha vasárnapot megtartod, úgy annak áldása a hét minden napján veled lesz. Tedd a vasárnapot vásárnappá lelked számára. Szenteld az egész napot az imádságnak és elmélkedésnek. Tedd félre a hét többi napjainak dolgait. Legyen imádsággá az igehirdetés, melyet hallottál. Az Úr hat napot ad neked, és te nem akarsz Neki egy napot adni?

Gondoskodj arról, hogy Isten házában tiszteld Őt. Ott nem az emberek, hanem az Ő szeme előtt vagy. Hallgass gyakran igehirdetést, és jól teszed, ha aszerint cselekszel; de ne várd, hogy csak a szószékről mondják meg neked, mit kell tenned. Tanulmányozd szorgalmasan az Írást, és olvass jó könyveket. Ne mulaszd el Isten nyilvános tiszteletét, hogy Isten se felejtse el téged.

Ne csak nyíltan, hanem titkon is tiszteld Őt. Amikor hétköznapi reggel felkelsz, gondolj arra, hogy meg kell halnod.

Este gondold át, milyen bűnöket követtél el aznap. Ellenőrizd, hányszor imádkoztál. Milyen volt ma a szíved? Hogy viselkedtél? Hogy bántál másokkal? És ha ennek a napnak minden hibáját fölidézted, addig ne feküdj le, amíg azokat meg nem vallottad Istennek. Ne feküdj le a bűnbocsánat reménye nélkül. Azt tanácsolom, számolj el minden nap és minden este a mindenható Istennek. Így majd a számlád a végén kisebb lesz.

Olvasandó: A zsoltárok könyve 92:1-16.

Ne szeressétek a világot.

1 János 2:15.

Bunyan utolsó szavai a világ szeretetéről.

Semmi nem akadályoz meg jobban egy lelket abban, hogy Krisztushoz jöjjön, mint a világ szeretete.

Amíg a lélek meg nem szabadul a világ szeretetétől, nem szeretheti igazán Istent.

Hogyan hasonlítható a világ minden dicsősége és gazdagsága az élet koronájához?

Ne szeresd a világot, mert a világ szeretete moly a keresztyén életében.

A világ megvetése az út, hogy élvezhessük a mennyet. Boldogok azok, akik abban lelik gyönyörűségüket, hogy imádságban Istennel találkozzanak.

Említs nagyobb ostobaságot annál, mint veszendő eledelért fáradozni, és megvetni az örök életre megmaradó eledelt. Istent hagyjuk el, és szolgáljuk a világot, vagy hagyjuk el a világot, és szolgáljuk Istent. Az időnek egyszer vége, és azután jön az ítélet napja.

Magasra törsz ebben a világban? Akkor a végén meg fogsz aláztatni, és el fogsz veszni. A végső napon Isten az aláztatásokat magasztalja föl.

Gondolj arra, hogy ennek a világnak minden öröme, melyekben most gyönyörködsz, egyszer ellened tesznek bizonyágot.

„Mert megjelent az Isten idvezítő kegyelme minden embernek. Amely arra tanít minket, hogy megtagadván a hitetlenséget és a világi kívánságokat, mértékletesen, igazán és szentül éljünk a jelenvaló világon: várván ama boldog reménységet és a nagy Istennek és megtartó Jézus Krisztusunknak dicsősége megjelenését.”

Olvasandó: Titus 2:1-15.

Boldogok, akik hallgatják az Istennek beszédét, és megtartják azt.
Lukács 11:28.

Bunyan utolsó szavai a halálról és az ítéletről.

Az ördög minden lehetőt megtesz, hogy távol tartsa tőlünk a jó dolgokat. Megpróbálja kiűzni szívünkben az ebből az életből az eljövendő világba való átmenetre való gondolatot. Tudja, ha így meg tudja akadályozni, hogy komolyan gondoljunk a halálunkra, akkor sokkal könnyebben fogva tarthat a bűnben.

Semmi sem munkálja komolyabban az üdvösségünket, mint a hallandóságunkra való gyakori gondolás.

Semmi sincs nagyobb hatással a szívünkre, hogy eltérítse a bűntől, mint a halálunkra való gondolat. Ez vágyat támaszt bennünk a megszentelődés után.

Ó, bűnös, hogyan hagyod el ezt a világot? Ha meg nem térten kell meghalnod, jobb lett volna, ha a születésed utáni első órában meghalsz. Akkor jobb lett volna, ha kutya, macska, vagy bármilyen állat lettél volna, mint ha meg nem térten kell meghalnod. Gondolj arra, hogy egyszer kitűnik, hogy ezek a szavak igazak, ha meg nem tértél!

Az egyetlen mód, hogy a szörnyű ítélettől megmeneküljünk, ha gyakran beszélünk a ránk váró kárhozatra való ítéletről.

Amikor a harsona megszólal, mely a halottakat hívja, hogy jelenjenek meg Isten ítélőszéke előtt, akkor az igazak sietve fölkelnek sírjukból, hogy elébe menjenek Üdvözítőjüknek a felhőkön. A többiek azt kiáltják a halmoknak és hegyeknek: Essetek ránk Rejtsetek el bennünket a Bíró elől! Kérdezzük meg magunktól időben, hogy melyik sokasághoz fogunk tartozni.

Olvasandó: Lukács 11:27-32.

Mert nekünk mindnyájunknak meg kell jelennünk a Krisztus ítélőszéke előtt.
2 Korinthus 5:10.

Isten szereti az Ő népét, bűneit azonban nem.

Amikor Isten gyermekei meg fognak jelenni Krisztus ítélőszéke előtt, megkapják, amit megérdemelnek, aszerint, amit jól tettek, de rossz cselekedeteik is nyilvánvalókká lesznek. Minden rosszat meg fog Krisztus semmisíteni minden gondjuddal, munkájuddal és fáradságuddal együtt.

Isten gyermekei tehát számoljanak el mindennel, amit tettek, akár jó, akár rossz az.

Meg vagyok győződve, hogy Isten gyermekei ebben az életben sok olyat tettek, amit most úgy látnak, hogy jó. Sajnos, sok olyan bűnös tett is van, melyekről azt hiszik, hogy megegyezik Isten akarásával és törvényével. De az ítéletnapja a nagy nap, melyen minden tévelygés nyilvánvalóvá lesz, akkor minden véleményt megtisztít az Úr. Ami valóban Istentől való, az megdicsőíttetik, ami nem az megégettetik.

De ne felejtjük el, hogy Isten gyermekei azon a napon nem fognak megtelni szégyennel és büntudattal.

Egyáltalán nem érzik magukat megbántva, amikor Isten nyilvánvalóvá teszi minden gondolatukat, szavukat, cselekedetüket, jót és rosszat, kicsit és nagyot az angyalok és összes szent atyafi jelenlétében. Akkor tökéletesen és világosan meglátják, hogy Isten szereti őket, és minden adósságukat elengedi. Akkor lelkük annyira megtelik elragadtatással a dicsőség és az élet miatt, melyet élvezhetnek, hogy sem vétek, sem félelem, sem háborgatás ezt a boldog örömet el nem veheti tőlük. „A teljes szeretet kiűzi a félelmet” (1 Ján 1:18). Ez így van már ebben az életben is, de teljessé akkor lesz, amikor Isten gyermekei Üdvözítőjüddel átmennek az örök életbe.

Olvasandó: 2 Korinthus 5:1-10.

Mert nekünk mindnyájunknak meg kell jelennünk a Krisztus ítélőszéke előtt.
2 Korinthus 5:10.

A legdicsőségesebb és legüdvösebb állapot, amibe Isten gyermekei itt a Földön kerülhetnek az, hogy világosan láthatják bűneiket, s egyúttal megtudják, mekkora Üdvözítőjüdd nagysága és szeretete. Ha ők ezt megtapasztalhatják, akkor sem félelem sem lelkiismeretfurdalás nem nyugtalanítja őket. Akkor az Úr kegyelme és irgalmassága a mérvadó. Az teljesen kiűz minden nyugtalanítást és békétlenséget. Krisztus bűnösök iránti szeretetét és isteni hatalmát nem nyomhatja el a legnagyobb bűnösök látványa.

A lélek soha olyan világosan nem láthatja a kegyelem hatalmát, sem Krisztus megváltói munkájának értékét és kitűnő voltát, mint a mikor Krisztus „eljő majd, hogy megdicsőíttessék az ő szenteiben” (2 Thessz 1:10).

Bár Isten gyermekei már ebben az életben hitben megkapták a bűnök bocsánatát, az Atya Isten és Jézus Krisztus az ítélet napján mégis minden bűnt újból elővesz. Azt kérdezed, miért? Hogy a lélek örökké érezze és elismerje, milyen kegyelmet és irgalmasságot kaptak ajándékba a megváltott bűnösök. Ha néhány bűnnek a tudata és Isten szeretetének a látása már ebben az életben oly nagy erővel hat Isten gyermekeinek szívére, mi lesz majd akkor, amikor minden bűnüket szemük elé tárják, de egyúttal nyilvánvalóvá lesz Isten nagysága és Krisztusban megjelent szeretete is? Ha annak a tudata, hogy néhány bűnünk bocsánatot nyert, arra indít, hogy Istent tiszteljük, szeressük és féljük, akkor hogyan hat majd a lelküddre minden bűnünk látványa és Isten határtalan kegyelmének teljes bizonyossága?

Olvasandó: 1 Thesszalonika 2:1-12.

Mert nekünk mindnyájunknak meg kell jelennünk a Krisztus ítélőszéke előtt.
2 Korinthus 5:10.

A bűnök, melyeket Isten gyermekei ebben az életben elkövettek, melyek miatt szükség volt Krisztus áldozatára, egyszer majd arra szolgálnak, hogy Isten kegyelme még jobban megdicsőüljön, és Övéinek szíve örökre Hozzá kapcsolódják. Egyszer a megváltott bűnösök azt fogják énekelni: „Mert megölettél, és megváltottál minket Istennek a te véred által, minden ágazatból és nyelvből és népből és nemzetből” (Jel 5:9). Ezt az ördögök nem tehetik majd meg; épp oly kevésbé azok, akik elvesznek.

Ebben az életben mégsem használhatjuk fel azt, hogy tudjuk, a bűneink és Krisztus áldozata egyszer Isten nagyobb dicsőségére lesznek. Akkor azt gondolnánk: „Cselekedjük a rosszat, hogy abból jó származzék.” Vagy: „Vétkezzünk, hogy a kegyelem annál nagyobb legyen.”

Amikor minden bűnt és vétket bevallanak majd Isten előtt az ítélet napján, és ismét biztosít bennünket Isten minden hibánk teljes bocsánatáról, melynél a szent angyalok és minden szent jelen lesznek, akkor Krisztus is számon kéri mindazokat a jó tetteket, melyeket gyermekei ebben az életben cselekedtek.

Akkor minden nyilvánvalóvá lesz, Ádám és Ábel legelső jó tettétől, a legutolsó jó cselekedetig, mellyel az igazak ezen a világon Isten nevét megdicsőítették.

Az igazi próféták, apostolok, tanárok, tanítók és mindazok jó tettei, akik a gyülekezetet szolgálták, nyilvánvalóvá lesznek. Fény derül azon a napon az apák, anyák, gyermekek, szolgák, szomszédok jó cselekedeteire és mindarra, ami jót valaha tettek. Ez számodra is vigasztalás, vagy számodra az a nap borzalom lesz?

Olvasandó: A jelenések könyve 5:9-14.

Mert nekünk mindnyájunknak meg kell jelennünk a Krisztus ítélőszéke előtt.
2 Korinthus 5:10.

Az ítélet napján mindenkit megjutalmaznak, aki buzgón és őszintén munkálkodott Isten Igéjének szolgálatában és a tanításban. Jutalmat kapnak majd azokért a lelkekért, akiket szavukkal megmentettek, vagy bátorítottak.

Akkor Pál, aki plántált, Apollós, aki öntözött, és mindenki, aki nyomdokaikban járt, jutalmat kap mindazért a munkáért, amit az Úr szőlőskertjében végzett.

Minden igehirdetésük, imádságuk, vigyázásuk és gondoskodásuk, hogy a lelkeket a Sátán hatalmából megszabadítsák és azokat Istenhez térítsék, elnyeri jutalmát. Minden lélek, akik szavukra Jézushoz tért, minden lélek, akit megvigasztaltak, megerősítettek és megbátorítottak, egy gyöngyszem lesz a koronájukon, „melyet megád néked az Úr ama napon, az igaz bíró” (2 Tim 4:8).

Ez mindazokra vonatkozik, akik engedelmesen munkálkodtak azért, hogy Isten neve dicsőíttessék az emberek között; akik áldásul akartak lenni felebarátjaik számára, akik hón óhajtották a bűnösök megváltását.

Ha te ilyen szívesen munkálkodtál, nem marad el jutalmad. Pál azt írja a thesszalonikai gyülekezetnek: „Mert kicsoda a mi reménységünk, örömünk és dicsekedésünk koronája? Avagy nem azok lesztek-é ti is a mi Urunk Jézus Krisztus előtt az ő eljövetelekor? Bizony ti vagytok a mi dicsőségünk és örömünk” (1 Thessz 2:19.20).

Elküldött Krisztus a szőlőjébe? Nyerj új bátorságot minden ellenállás és csalódás közepette. Hirdesd tovább teljes bátorsággal az örömhírt. Folytasd a plántálást és öntözést. Legeltesd Isten köztetek lévő nyáját. „És amikor megjelenik a főpásztor, elnyeritek a dicsőségnek hervadatlan koronáját.”

Olvasandó: 1 Péter 5:1-7.

Mert nekünk mindnyájunknak meg kell jelennünk a Krisztus ítélőszéke előtt.
2 Korinthus 5:10.

Ahogy Isten szolgáló jutalmat fognak kapni azon a napon minden munkájukért, úgy kapnak majd jutalmat szeretettel és gyöngédséggel azok, „akik békességesek e földön” (Zsolt 35:20). Pál ezekkel a szavakkal buzdítja állhatatosságra a hívőket: „Mert nem igazságtalan az Isten, hogy elfeledkezzék a ti cselekedeteitekről és a szeretetről, melyet tanúsítottatok az ő neve iránt, mint akik szolgáltatok és szolgáltok a szenteknek” (Zsid 6:10). Az Efézusi levélben pedig azt írja: „Tudván, hogy kiki ami jót cselekszik, azt veendi az Úrtól, akár szolgálja legyen, akár szabados” (6:8).

Ó, milyen keveset gondol Isten népe arra, hogy Isten milyen gazdagon és bőségesen teszi nyilvánvalóvá és jutalmazza meg azon a napon gyermekei minden jó tettét. Minden falat kenyér, minden korty víz, minden barátságos szó az ítélet napján emberek és angyalok előtt megemlíttetik és jutalmat nyer. „És aki inni ad egynek e kicsinyek közül, csak egy pohár hideg vizet tanítvány nevében, bizony mondom néktek, el nem vesztheti jutalmát” (Mát 10:42). Ezért: „Mikor lakomát készítesz, hívd a szegényeket, csonkabonkákat, sántákat, vakokat: és boldog leszel, mivelhogy nem fizethetik vissza néked: mert majd visszafizettetik néked az igazak feltámadásakor” (Luk 14:13.14).

Ha lesz egy ok is a megbánásra ezen a napon, az az lesz, hogy Isten gyermekei nem tettek hangosan vallást szavaikkal és tetteikkel az Úr Jézusról, nem tisztelték jobban, nem hirdették fáradhatatlanul, amikor még a Földön voltak. Elragadtatással látják majd, hogyan figyelt az Úr mindenre. A legkisebb szeretetből fakadó tettet is észrevette, az özvegyasszony két fillérje sem kerülte el figyelmét!

Olvasandó: Máté 25:34-40.

Mert nekünk mindnyájunknak meg kell jelennünk a Krisztus ítélőszéke előtt.
2 Korinthus 5:10.

Azon a napon jutalmat kap minden türelem, mellyel Isten gyermekei azokat a próbákat elviselték, melyek az Úrért érték őket, amikor még e világban voltak. Akkor Krisztus minden szenvedést és minden bánatot, melyet az Ő nevéért szenvedtek, kezdettől fogva, a háztetőkről fogja hirdetni és megjutalmazza. Mind a mártírok vére, mind az Ő gyermekei fejről egy hajszál elvesztése, be van írva az Ő könyvébe. Semmi sem marad észrevétlenül, vagy jutalom nélkül. „Boldogok, akik háborúságot szenvednek az igazságért, mert övék a mennyeknek országa. Boldogok vagytok, ha szidalmaznak és háborgatnak titeket és minden gonosz hazugságot mondanak ellenetek énértetek. Örüljete és örvendeztetek, mert a ti jutalmatok bőséges a mennyekben: mert így háborgatták a prófétákat is, akik előttek voltak” (Mát 5:10-12). „És aki elhagyja házait, vagy fitestvéreit, vagy nőtestvéreit, vagy atyját, vagy anyját, vagy feleségét, vagy gyermekeit, vagy szántóföldjeit az én nevéért, mindaz száz annyit vészen, és örökség szerint nyer örök életet” (Mát 19:29).

Minden rejtett keresztyén tett nyilvánvalóvá lesz ezen a napon. Egyetlen titkon, több kegyelemért, több világosságért, több szentségért és erőért elhangzó sóhaj nem száll úgy fel Istenhez, hogy ő nyilván ne fizetné meg azokat. Egyetlen könnye sem hullik ki hiába senkinek, akár szíve vágyai és e világ szeretete miatt sírja, akár azért, mivel kívánja az Istennel való közösséget, mert Isten ezeket a könnyeket megőrzi tömlőjében. „Boldogok ti, kik most sírtok: mert nevetni fogtok” (Luk 6:21). Dávid azt mondja az 56. zsoltárban: „Bujdosásomnak számát jól tudod: szedd tömlődbe könnyeimet! Avagy nem tudod-e azoknak számát” (9.v). Bátorítson az, hogy „akik könnyhullatással vetnek, vigadozással aratnak majd” (Zsolt 126:5).

Olvasandó: 1 Péter 1:3-12.

Hogy kiki megjutalmazassék aszerint, amiket e testben cselekedett, vagy jót, vagy gonoszt. 2 Korinthus 5:10.

A gonoszok testének fel kell támadnia, mivel az igazak teste is feltámad. Az igazakat az irgalom és dicsőség edényeinek nevezi az Írás, a gonoszokat pedig a harag és veszedelem edényeinek (Róm 9:22). „Ímé hamar eljövök; és az én jutalmam velem van, hogy megfizessek mindenkinek, amint az ő cselekedete lesz”, mondja az Úr A jelenések könyve 22-ben (12.v).

A gonoszok büntetését és nekik való megfizetést egy másik világ számára őrzik. Itt „a kövérség miatt kinn ülnek az ő szemeik” (Zsolt 73:7), míg az igazak „nyomorgattatnak minden napon, és ostromoztatnak minden reggel” (Zsolt 73:14).

Ó, milyen szegény teremtések az istentelenek. Itt együtt fondorkodnak az igazak ellen, de „az Úr neveti őt, mert látja, hogy eljő az ő napja” (Zsolt 37:12.13).

Az ítéletnek az a napja az ő feltámadásuk napja. Akkor bűnhődniük kell. Büntetésük ideje nem ebben az életben van, hanem az ítélet napján. Akkor lesz, amikor vége a világnak. „Amiképen azért összegyűjtik a konkolyt és megégetik: akképen lesz a világnak végén. Az embernek Fia elküldi az ő angyalait, és az ő országából összegyűjtik a botránkozásokat mind, és azokat is, akik gonoszságot cselekesznek, és bevetik őket a tüzes kemencébe: ott léssen sírás és fogcsikorgatás” (Mát 13:40-42).

Aki az igazságtalanok feltámadását tagadja, a legfontosabb érvek egyikét veti el, melyet Isten arra használ, hogy a bűnöst letérítse tévútjáról. Bármit mondanak is mások, mi azt tanácsoljuk: „attól féljetek inkább, aki mind a lelket, mind a testet elvesztheti a gyehennában” (Mát 10:28).

Olvasandó: A jelenések könyve 22:11-17.

Hogy kiki megjutalmazassék aszerint, amiket e testben cselekedett, vagy jót, vagy gonoszt. 2 Korinthus 5:10.

Az igazak romolhatatlanságban támasztatnak fel. A gonoszok pedig romlandóságukban támadnak fel. A romolhatatlanságban való feltámasztás az életre való feltámasztás, ami diadal a halálon. A gonoszok feltámadását pedig így nevezik: a kárhozat feltámadása (Ján 5:29). Akkor azok, akik Isten nélkül vannak, a második halál zsákmányává lesznek. Föltámadnak a halálból, de ennek a halálnak hatalmában és kínszásában maradnak, amíg ítéletük tart.

Tudod, hogy amikor egy gonosztevőt a börtönéből kivezetik, hogy a bíró előtt megjelenjék, az nem jelenti azt, hogy megszabadult a börtönből. Még meg van bilincselve. Amikor arra gondol, hogy mi vár rá, fél és elveszti bátorságát. Hóhérként követi a lelkiismerete. Állandóan azt mutatja neki, hogy milyen sors vár rá, milyen ítéletet olvasnak fel előtte, de azt is, hogy nem kerülheti el a sorsát.

Így támadnak fel a sírjukból a gonoszok, az örök halál bilincseivel megbilincselve! A Sátán a sarkukban van pokoli mosollyal. Testvérem, gondolj arra, hogy a pokoli tűz lángjaiban támadnak fel. Lángok közt állnak majd Isten ítélőszéke előtt, bűnös lelkiismeret lángjai közt.

Ahogy az igazak feltámadása dicsőségbe való feltámadás lesz, úgy lesz a gonoszok feltámadása gyalázatba való feltámadás. Ahogy a kegyesek dicsősége azon a napon kimondhatatlan dicsőség lesz, úgy vár a gonoszokra olyan gyalázat, amire nem lehet szavakat találni. Testvérem, hadd tanácsoljam neked: Menekülj az elkövetkezendő harag elől!

Olvasandó: Dániel 12:1-13.

Hogy kiki megjutalmazassék aszerint, amiket e testben cselekedett, vagy jót, vagy gonoszt. 2 Korinthus 5:10.

Istennek van egy emlékkönyve, melybe gyermekeinek minden jócselekedete be van írva. De ugyanígy beleírta ellenségei minden bűnét és igazságtalanságát is. Ez az emlékkönyv éppen olyan tökéletes, mint Isten maga. Ezért lehetetlen, hogy abból valami is elvesszék. Ami abba bele van írva, azt elő kell terjeszteni majd az ítélet napján ítéletre. Ezer esztendő az Úr előtt annyi, mint a tegnapi nap. Így azok a bűnök is, melyeket a Paradicsom óta elkövettek, felejtethetetlenül bele vannak vésve Isten emlékezetébe, és be vannak írva az Ő emlékkönyvébe, hogy azok mindig világosan és elevenen álljanak az Ő örök Lelke előtt, mintha éppen most követték volna el őket. Mózes azt mondja erről: „Elédbe vetted a mi álnokságainkat; titkos bűneinket a te orcadnak világa elé” (Zsolt 90:8). Amikor az ítélet napján ez a könyv megnyitják, akkor előkerül minden titkos dolog a rejtekhelyéről. Minden, különbség nélkül. Bármily mélyre rejtőztek is. Csodálatos lesz látni, hogy fogja Isten ezeket a bűnöket, melyekről az emberek azt hitték, hogy el vannak felejtve és el vannak ásva, ezreknél és tízezeznél előtárja. Akkor azok a dolgok, melyek napfényre jönnek, olyan rosszak, olyan aljasak, olyan közönségesek, hogy az ember azt hiszi, ilyeneket senki sem követhetett el. Az emberek előtt sokféle álarcot viselünk. Gondolj azonban arra, amit Krisztus a farizeusoknak mondott: „Ti vagytok, akik az emberek előtt magatokat megigazítjátok; de az Isten ismeri a ti szíveteket” (Luk 16:15).

Azon a napon nyilvánvalóvá lesznek, mik voltak a gyilkos Kainnak, az áruló Júdásnak, Saulnak, a Dávid ellenségének stb. a gondolatai. Akkor minden kiderül. Akkor nincs többé lehetőség elrejtőzésre, vagy takargatásra.

Ma még tart a kegyelem napja. Most még azt mondja Isten: „Térjete énhozzám, hogy megtartassatok földnek minden határai, mert én vagyok az Isten, és nincsen több!” (Ézs 45:22).

Olvasandó: Malakiás 3:14-18.

Hogy kiki megjutalmazassék aszerint, amiket e testben cselekedett, vagy jót, vagy gonoszt. 2 Korinthus 5:10.

Ahogy Isten emlékkönyvéből kiderül minden, amit tettél, vagy gondoltál, az a könyv azt is megmutatja majd, mit tett Isten érted és veled, amikor a Földön éltél.

Akkor Isten minden igehirdetést eszedbe juttat, melyeket hallottál; minden bibliai rész, amit olvastál, minden, ami a lelkiismeretedre hatott, minden intés, melyet egész életedben kaptál, nyilvánvalóvá lesz. Akkor Isten hatalommal megmutatja, milyen nagy türelemmel bánt veled. Hogyan hosszabbította meg életed idejét, hogy időt adjon a megtérésre. Akkor lelked elé tárja, milyen gyakran figyelmeztetett, fenyegetett és megbüntetett bűneidért. Akkor meg fog látszani, gondviselése mennyiszor vezetett óva intve.

Akkor előtted és minden ember előtt nyilvánvalóvá lesz, hány különböző alkalommal viaskodott az Úr veled, hogy kegyelmét megbizonyítsa neked. És mennyi ígéretet kaptál, és milyen sokszor tanúsított jó szándékot irántad, hogy visszatérj Hozzá, amikor a megpróbáltatásból meg akart szabadítani. Sajnos, ezeket az ígéreteket megszegted.

Akkor láthatóvá lesz, milyen gyakran vétkeztél a világosság és az ismeret ellen, milyen sokszor égetted meg lelkiismeretedet mintegy tüzes vassal. Hányszor oltottad ki azt a világosságot, mely bűnös ösvényeden utadba állt.

Ó, Uram, milyen helyzetben lesz akkor az a lélek, aki Krisztus nélkül élt! Hogy fogják ezek a dolgok teljes súllyal az elítélt lelket szétzúzni. Akkor rólad is azt kell mondani: „Hányszor akartam egybegyűjteni a te fiaidat, miképen a tyúk egybegyűjti kis csirkéit szárnya alá; és te nem akartad!” (Mát 23:37).

Olvasandó: Ézsaiás 55:6-13.

Hogy kiki megjutalmazassék aszerint, amiket e testben cselekedett, vagy jót, vagy gonoszt. 2 Korinthus 5:10.

Végül az élet könyve is megnyitják. János azt mondja nekünk erről: „És látám a halottakat, nagyokat és kicsinyeket, állani az Isten előtt; és könyvek nyitatták meg, majd egy más könyv nyitatták meg, amely az életnek könyve; és megítélték a halottak azokból, akik a könyvekbe voltak írva, az ő cselekedeteik szerint”.

Az életnek ez a könyve abban a pillanatban nem először nyitják meg. Isten gyermekei már álltak az ítélszék előtt. Az ő elítélésük már megtörtént a gonoszok föltámadása előtt. Az élet könyve most azért nyitják meg, hogy azok a lelkek, akik elvesznek, teljesen meggyőzessenek és örökre elhallgassanak.

Azért nyitják meg, hogy minden Isten velük való bánásmódja és Krisztus róluk való ítélete elleni semmitmondó érvük és ellentmondásuk megszűnjék.

Mert hidd el nekem, hogy miközben Isten őket megítéli, ők ismét elkezdik Istent ítélni. Krisztus azonban igaznak ítéltetik beszédeiben és győz, amikor ítélt, írja Pál a rómaiakhoz írt levelében (3:4).

De ő nem üzi el őket gyorsan haragjában, hanem törvényesen és meggyőzően teszi azt. Minden kifogásukat kijelentett és változhatatlan igazságával ítéli el. Hogy minden további ellentmondást lehetetlenné tegyen, felnyitja szemük láttára az élet könyvét, és megmutatja nekik, mit tartalmaz ez a könyv a kiválasztásról, megtérésről és az istenfélő életről.

Olvasandó: A jelenések könyve 20:11-15.

Hogy kiki megjutalmazassék aszerint, amiket e testben cselekedett, vagy jót, vagy gonoszt. 2 Korinthus 5:10.

Az élet könyvének megnyitásakor kiderül, vajon benne van-e a neved a könyvnek abban a részében, ahol a választottak nevei vannak beírva. Minden kiválasztott neve föl van jegyezve ebben a könyvben, ahogy Krisztus mondja: „Inkább azon örüljétek, hogy a ti neveitek fel vannak írva a mennyben” (Luk 10:20).

Az ítélet napján egyetlen lélek sem üdvözülhet úgy, még ha világok állnak is rendelkezésére, hogy az örök életet megvásárolja. Csak azok menekülhetnek meg az ítélet napján az elkövetkezendő harag elől, akik be vannak jegyezve abba a könyvbe. Senkinek a neve nem hiányzik!

Testvérem, gondolj arra, milyen remegő szívvel várják majd a gonoszok, vajon benne van-e a nevük az élet könyvében. Azok, akik életükben kockára tették, és gúnyolták Isten hosszútűrését, azok, akik megvetették a tanácsot, hogy ragaszkodjanak elhívásukhoz és kiválasztásukhoz, a világ minden kincsét odaadnák, ha nevük csak a legkisebb helyet is elfoglalhatná az élet könyvében. Akkor szívesen lennének csak a legkisebb is Isten minden gyermeke közül.

De az egyáltalán nem fog nekik sikerülni! Semmi reményük sem lehet arra! Lelkük csalódottan és rémülten fog reszketni, amikor kitűnik, hogy nevük hiányzik abból a könyvből. Milyen szörnyű lesz Kain számára, ha megtudja, hogy Ábel neve ott van, az övé pedig nincs! Abszolón el fog ájulni, amikor hallja, hogy édesapja, Dávid és testvére, Salamon föl van jegyezve, az ő neve azonban hiányzik. Bárcsak el lehetne mondani a te nevedről is: „Könyvedben ezek mind be voltak írva” (Zsolt 139:16).

Olvasandó: A jelenések könyve: 13:1-9.

*Hogy kiki megjutalmaztassék aszerint, amiket e testben cselekedett,
vagy jót, vagy gonoszt. 2 Korinthus 5:10.*

Ha Krisztus ma jönne vissza a világot megítélni, boldogsággal töltene el az élet könyvének tartalma? Biztos vagy abban, hogy hitvallásod, megtérése, hited, és minden más kegyelmi ajándék, amelyekről azt hiszed, hogy a tieid, valódi aranynak látszanak majd azon a napon? Azt tanácsolom, próbáld meg és vizsgálj meg magad teljes komolysággal és öncsalás nélkül. Jézus azt mondta Nikodémusnak: „Aki pedig az igazságot cselekszi, az a világosságra megy, hogy az ő cselekedetei nyilvánvalókká legyenek, hogy Isten szerint való cselekedetek” (Ján 3:21). Azt mondod, hogy Isten gyermeke vagy, és szereted az Úr Jézust. De kérdés, hogy meggyőződésed megegyezik-e azzal, ami egyszer nyilvánvalóvá lesz az élet könyve alapján. Ha akkor megmértesz az igazság mérlegén, vajon nem találtatol túl könnyűnek? Mi lesz, ha, amikor Isten ítélőszéke elé szólítanak, „Szibboleth”-et mondasz „Sibboleth” helyett? Mi lesz, ha az Írás nyelvét nem fogod érteni? Ha csak a legkisebb tanúbizonyosságot tesznek is ellened, elvesztél. Istent nem fogod félrevezetni.

Tudod, milyen nyugodtak voltak a bolond szüzek, és mégis csalódtak. Úgy viselkedtek, mint az okos szüzek. Nem éltek nagy bűnökben; égő lámpásuk volt és mind a Vőlegény elé mentek. És mégsem vezették be őket a menyegzőbe, mert nevük nem volt beírva a jeruzsálemiek közé. A bolond szüzek magukkal vitték ugyan a lámpásaikat, de nem volt olajuk. Hiányzott náluk az üdvözítő kegyelem. Kérd az Urat, hogy már ebben az életben megtölthesd lámpásodat a Lélek olajával!

Olvasandó: Máté 25:1-13.

Ki ezeket olvasod,
bárki légy, olvasóm!
Ne vesd meg, még ha
egyszerű is a szóm,
Kérlek, hogy hallgass rám:
szívedhez szólok én.
Ha megtérsz, örömmel
tölt el az égi fény.
És neked van letéve
ott fenn az örök jó.
A hibák enyéme, k
többi isteni szó.

John Bunyan.

TARTALOM

John Bunyan: Egy a szükséges dolog.

Január 01-21.	A mennyei zarándok.
Január 22-31.	Kegyelemből nyert üdvösség.
Február 01-06.	Kegyelemből nyert üdvösség.
Február 07-21.	A szoros kapu.
Február 22-29.	Tanulmány az imádkozásról.
Március 01-07.	Egy töredelmes szív kedvesen vett áldozata.
Március 08-16.	Krisztus a tökéletes Üdvözítő.
Március 17-31.	Jó teher a szenvedőkön.
Április 01-30.	Krisztus szeretetének szent ismerete.
Május 01-31.	A megmentett jeruzsálemi bűnös.
Június 01-07.	Szent élet a keresztyénség dísze.
Június 08-16.	Fény a sötétben ülőknek.
Június 17-30.	A keresztyén élet.
Július 01-11.	A töredelmes szív kedvesen vett áldozata.
Július 12-15.	A szoros kapu.
Július 16-21.	Krisztus szeretetének szent ismerete.
Július 22-26.	Az igazak megajándékozott kívánsága.
Július 27-31.	A terméketlen fügefa.
Augusztus 01-09.	A terméketlen fügefa.
Augusztus 10-15.	A farizeus és a vámszedő.
Augusztus 16-22.	Kiáltás a pokolból / a gazdag és Lázár.
Augusztus 23-31.	Elmélkedés Isten félelméről.
Szeptember 01-20.	Elmélkedés Isten félelméről.
Szeptember 21-23.	A szoros kapu.
Szeptember 24-27.	A töredelmes szív kedvesen vett áldozata.
Szeptember 28-30.	A szoros kapu.
Október 01-02.	A szoros kapu.
Október 03-31.	Jézus Krisztushoz menetel és a fogadtatás.

November 01-12.	A megmentett jeruzsálemi bűnös.
November 13-17.	A töredelmes szív kedvesen vett áldozata.
November 18-30.	A terméketlen fügefa.
December 01-11.	Néhány evangéliumi igazság magyarázata.
December 12-18.	Bunyan utolsó szavai.
December 19-31.	A halottak feltámadása.

John Bunyan: Ki ezeket olvasod, bárki légy olvasóm!

* * *

Mózes első könyve

1 Mózes 3:7-15.

1 Mózes 19:17-23.

1 Mózes 32:24-32.

1 Mózes 39:1-9.

Mózes negyedik könyve

4 Mózes 13:25-33.

Józsué könyve

Józsué 24:14-18.

Ruth könyve

Ruth 1:14-22.

Sámuel második könyve

2 Sámuel 12:1-13.

A krónikák második könyve

2 Krónikák 33:10-17.

Nehémiás könyve

Nehémiás 1:5-11.

Jób könyve

Jób 13:1-9.

Jób 13:9-16.

Jób 14:1-10.

Jób 33:14-24.

A zsoltárok könyve

Zsoltárok k. 1:1-6.

Zsoltárok k. 4:1-10.

Zsoltárok k. 6:1-11.

Zsoltárok k. 16:1-11.

Zsoltárok k. 17:1-8.

Zsoltárok k. 22:24-32.

Zsoltárok k. 25:1-9.

Zsoltárok k. 25:11-22.

Zsoltárok k. 26:1-12.

Zsoltárok k. 27:1-7.

Zsoltárok k. 27:8-14.

Zsoltárok k. 33:1-11.

Zsoltárok k. 33:12-22.

Zsoltárok k. 34:1-9.

Zsoltárok k. 34:1-12.

Zsoltárok k. 34:12-23.

Zsoltárok k. 35:1-10.

Zsoltárok k. 36:1-13.

Zsoltárok k. 37:34-40.

Zsoltárok k. 38:1-10.

Zsoltárok k. 38:11-23.

Zsoltárok k. 40:1-6.

Zsoltárok k. 40:12-18.

Zsoltárok k. 41:1-14.

Zsoltárok k. 45:1-6.

Zsoltárok k. 46:1-12.

Zsoltárok k. 47:1-10.

Zsoltárok k. 51:1-11.

Zsoltárok k. 51:12-21.

Zsoltárok k. 53:1-7.

Zsoltárok k. 55:1-8.

Zsoltárok k. 56:1-14.

Zsoltárok k. 63:1-12.

Zsoltárok k. 69:1-10.

Zsoltárok k. 84:1-13.

Zsoltárok k. 85:1-10.

Zsoltárok k. 88:1-9.

Zsoltárok k. 88:10-19.

Zsoltárok k. 89:1-9.

Zsoltárok k. 89:31-38.

Zsoltárok k. 91:1-8.

Zsoltárok k. 91:9-16.

Zsoltárok k. 92:1-16.

Zsoltárok k. 101:108.

Zsoltárok k. 103:1-7.

Zsoltárok k. 103:8-16.

Zsoltárok k. 103:17-22.

Zsoltárok k. 105:1-11.

Zsoltárok k. 105:38-45.

Zsoltárok k. 106:1-10.
Zsoltárok k. 113:1-9.
Zsoltárok k. 115:1-13.
Zsoltárok k. 116:1-9.
Zsoltárok k. 119:17-24.
Zsoltárok k. 119:33-40.
Zsoltárok k. 119:129-136.
Zsoltárok k. 125:1-5.
Zsoltárok k. 128:1-6.
Zsoltárok k. 139:1-10.
Zsoltárok k. 143:1-6.
Zsoltárok k. 143:7-12.
Zsoltárok k. 145:1-9.
Zsoltárok k. 145:10-21.
Zsoltárok k. 147:1-7.

A példabeszédek könyve
Példabeszédek 1:20-33.
Példabeszédek 8:32-36.
Példabeszédek 15:20-33.
Példabeszédek 16:1-7
Példabeszédek 24:30-34.
Példabeszédek 28:6-14.

A prédikátor könyve
A prédikátor könyve 8:10-17.
A prédikátor könyve 11:1-10.
A prédikátor könyve 12:1-7.

Énekek éneke
Énekek éneke 8:1-7.
Énekek éneke 8:11-14.

Ézsaiás próféta könyve
Ézsaiás 6:1-5.
Ézsaiás 7:10-14.
Ézsaiás 26:1-9.
Ézsaiás 27:1-6.
Ézsaiás 40:1-11.
Ézsaiás 41:25-31.

Ézsaiás 42:1-8.
Ézsaiás 42:9-16.
Ézsaiás 45:17-25.
Ézsaiás 49:13-18.
Ézsaiás 50:1-11.
Ézsaiás 53:1-5.
Ézsaiás 53:6-12.
Ézsaiás 55:6-13.
Ézsaiás 57:14-21.
Ézsaiás 58:1-10.
Ézsaiás 58:1-8.
Ézsaiás 63:15-19.
Ézsaiás 66:1-5.

Jeremiás próféta könyve
Jeremiás 3:21-25.
Jeremiás 5:20-31.
Jeremiás 13:15-32.
Jeremiás 15:1-6.
Jeremiás 23:23-29.
Jeremiás 31:1-9.
Jeremiás 31:9-14.

Jeremiás siralmi
Jeremiás siralmi 3:31-40.
Jeremiás siralmi 3:36-42.

Ezékiel próféta könyve
Ezékiel 15:1-8.
Ezékiel 16:1-8.
Ezékiel 33:11-15.
Ezékiel 33:23-33.
Ezékiel 34:11-16.

Dániel próféta könyve
Dániel 3:8-18.
Dániel 3:16-24.
Dániel 3:24-30.
Dániel 6:17-29.
Dániel 12:1-13.

Ámós próféta könyve
Ámós 5:1-8.

Mikeás próféta könyve
Mikeás 7:14-20.

Náhum próféta könyve
Náhum 1:1-7.

Malakiás próféta könyve
Malakiás 1:1-9.
Malakiás 3:14-18.

Máté evangéliuma
Máté 3:7-12.
Máté 4:1-11.
Máté 5:1-12.
Máté 5:43-48.
Máté 6:5-8.
Máté 6:9-15.
Máté 7:7-14.
Máté 7:15-22.
Máté 8:5-10.
Máté 9:1-8.
Máté 9:9-13.
Máté 10:1-7.
Máté 10:16-23.
Máté 10:24-33.
Máté 11:1-6.
Máté 11:11-19.
Máté 11:25-30.
Máté 12:25-30.
Máté 13:1-9.
Máté 14:22-33.
Máté 19:16-23.
Máté 20:1-16.
Máté 21:23-32.
Máté 21:33-34.
Máté 22:1-13.
Máté 24:23-31.

Máté 25:1-13.
Máté 25:14-30.
Máté 25:24-30.
Máté 25:31-34.
Máté 25:34-40.
Máté 27:27-32.

Márk evangéliuma
Márk 1:21-28.
Márk 2:13-17.
Márk 5:1-15.
Márk 9:42-50.
Márk 12:38-44.

Lukács evangéliuma
Lukács 2:39-52.
Lukács 4:1-13.
Lukács 4:14-21.
Lukács 5:27-32.
Lukács 7:36-50.
Lukács 8:1-15.
Lukács 11:1-9.
Lukács 11:5-13.
Lukács 11:27-32.
Lukács 12:1-5.
Lukács 12:13-21.
Lukács 12:22-33.
Lukács 12:41-48.
Lukács 12:54-59.
Lukács 13:1-5.
Lukács 13:6-9.
Lukács 13:22-30.
Lukács 14:25-35.
Lukács 15:1-7.
Lukács 15:11-24.
Lukács 16:14-18.
Lukács 16:23-31.
Lukács 16:19-31.
Lukács 18:1-8.
Lukács 18:9-14.

Lukács 19:1-10.
Lukács 19:36-44.
Lukács 22:7-23.
Lukács 24:28-35.
Lukács 24:45:53.

János evangéliuma

János 1:44-52.
János 3:1-8.
János 3:9-15.
János 3:16-21.
János 5:1-9.
János 6:16-21.
János 6:22-27.
János 6:28-37.
János 6:37-45.
János 7:37-42.
János 10:1-6.
János 12:44-50.
János 14:1-6.
János 14:6-14.
János 14:15-24.
János 15:1-8.
János 15:18-24.
János 15:18-24.

Az apostolok cselekedetei

Az apostolok cselekedetei 2:14-24.
Az apostolok cselekedetei 2:32-36.
Az apostolok cselekedetei 2:37-41.
Az apostolok cselekedetei 4:1-7.
Az apostolok cselekedetei 4:8-12.
Az apostolok cselekedetei 9:1-9.
Az apostolok cselekedetei 13:37-44.
Az apostolok cselekedetei 14:20-28.
Az apostolok cselekedetei 16:16-23.
Az apostolok cselekedetei 16:22-27.
Az apostolok cselekedetei 16:26-34.
Az apostolok cselekedetei 17:22-31.

Az Az apostolok cselekedetei
19:13-20.

Az Az apostolok cselekedetei
26:24-32.

Pál levele a rómaiakhoz

Róma 2:1-6.
Róma 4:1-8.
Róma 5:12-15.
Róma 6:1-14.
Róma 6:15-23.
Róma 7:14-26.
Róma 8:18-27.
Róma 8:31-39.
Róma 9:6-16.
Róma 11:25-32.
Róma 11:33-36.
Róma 12:9-21.

Pál első levele a
korinthusiakhoz

1 Korinthus 9:16-27.
1 Korinthus 10:7-13.
1 Korinthus 13:1-7.
1 Korinthus 13:8-13.

Pál második levele a
korinthusiakhoz

2 Korinthus 4:7-15.
2 Korinthus 5:1-10.
2 Korinthus 5:17-21.
2 Korinthus 9:6-15.
2 Korinthus 12:1-6.
2 Korinthus 13:1-5.
2 Korinthus 13:5-10.

Pál levele a galatákhoz

Galata 1:18-24.
Galata 2:15-21.
Galata 3:1-14.

Galata 3:13-22.
Galata 5:16-26.

Pál levele az efézusiakhoz

Efézus 2:1-5.
Efézus 2:5-10.
Efézus 3:1-9.
Efézus 3:14-21.
Efézus 4:7-16.
Efézus 5:5-14.
Efézus 6:1-9.
Efézus 6:10-20.

Pál levele a filippiekhez.

Filippi 1:27-30.
Filippi 2:12-18.
Filippi 3:1-12.
Filippi 3:17-21.
Filippi 4:1-9.
Filippi 4:10-20.

Pál levele a kolosséiakhoz

Kolossé 1:16-23.
Kolossé 2:6-15.
Kolossé 3:1-7.
Kolossé 3:18-25.
Kolossé 4:1-6.

Pál első vele a
thesszalonikaiakhoz

1 Thesszalonika 2:13-16.

Pál második levele a
thesszalonikaiakhoz

2 Thesszalonika 2:1-12.
2 Thesszalonika 2:11-17.

Pál első levele Timótheushoz

1 Timótheus 1:12-17.
1 Timótheus 4:6-16.

1 Timótheus 6:3-10.
1 Timótheus 6:11-16.

Pál második levele Timótheushoz

2 Timótheus 2:1-9.
2 Timótheus 2:10-19.
2 Timótheus 2:19-26.
2 Timótheus 3:10-17.
2 Timótheus 4:9-18.

Pál levele Titushoz

Titus 1:10-16.
Titus 2:1-15.
Titus 3:1-11.

A zsidókhöz írt levél

A zsidókhöz írt levél 1:10-14.
A zsidókhöz írt levél 2:5-12.
A zsidókhöz írt levél 2:13-18.
A zsidókhöz írt levél 3:7-13.
A zsidókhöz írt levél 3:12-19.
A zsidókhöz írt levél 4:6-13.
A zsidókhöz írt levél 4:14-16.
A zsidókhöz írt levél 6:1-8.
A zsidókhöz írt levél 7:2-28.
A zsidókhöz írt levél 9:23-28.
A zsidókhöz írt levél 10:19-31.
A zsidókhöz írt levél 11:1-8.
A zsidókhöz írt levél 11:24-29.
A zsidókhöz írt levél 12:1-4.
A zsidókhöz írt levél 12:5-11.
A zsidókhöz írt levél 12:12-17.
A zsidókhöz írt levél 12:18-25.
A zsidókhöz írt levél 13:1-6.

Jakab levele

Jakab 1:1-12.
Jakab 1:12-18.
Jakab 1:19-27
Jakab 4:1-7.

Péter első levele

- 1 Péter 1:3-12.
- 1 Péter 2:1-10.
- 1 Péter 2:11-18.
- 1 Péter 2:19-25.
- 1 Péter 3:8-12.
- 1 Péter 3:13-18.
- 1 Péter 4:12-19.
- 1 Péter 5:1-7.
- 1 Péter 5:5-11.

Péter második levele

- 2 Péter 1:1-11.
- 2 Péter 2:1-9.
- 2 Péter 3:7-10.
- 2 Péter 3:14-18.

János első levele

- 1 János 1:1-10.
- 1 János 2:1-6.
- 1 János 2:12-17.
- 1 János 2:24-29.
- 1 János 3:1-6.
- 1 János 5:1-5.

Júdás levele

- Júdás 1:1-7.

A jelenések könyve

- A jelenések könyve 3:1-6.
- A jelenések könyve 3:7-13.
- A jelenések könyve 5:6-12.
- A jelenések könyve 5:9-14.
- A jelenések könyve 6:12-17.
- A jelenések könyve 7:9-17.
- A jelenések könyve 12:7-12.
- A jelenések könyve 13:1-9.
- A jelenések könyve 14:1-5.
- A jelenések könyve 20:11-15.
- A jelenések könyve 21:1-8.

A jelenések könyve 21:22-27.

A jelenések könyve 22:11-17.